

Thuis in twee werelden:

De ervaringen van duale identiteit bij
tweedegeneratie Turkse migranten in
Nederland

Melisa Hess (668248mh)

22-06-2025

Masterscriptie Sociologie (Grootstedelijke Vraagstukken en Beleid)

Erasmus Universiteit Rotterdam

Aantal woorden: 11046

Begeleider: M. Hornstra

Inhoud

Abstract	3
1 Inleiding.....	4
2 Theoretisch Kader.....	6
2.1 Tweedegeneratie Turkse migranten	7
2.2 Sociale identiteitstheorie	8
2.3 Nationale en etnische identiteit	9
2.4 Duale identiteit.....	9
2.5 Acculturatiemodellen	10
2.6 Sociale uitsluiting.....	11
2.7 Onderzoek positie binnen de literatuur	12
3 Methode.....	13
3.1 Dataverzameling, steekproef en analyse.....	13
3.2 Validiteit en betrouwbaarheid	14
3.3 Ethiek en privacy	14
3.4 Positionaliteit	15
4 Bevindingen.....	16
4.1 Algemene identiteitsvorming: nationale en etnische identiteit	16
4.2 Duale identiteit.....	19
4.3 Sociale context	21
4.4 Sociale uitsluiting en de implicaties voor duale identiteitsvorming	22
5 Conclusie en discussie	25
5.1 Centrale conclusies	25
5.2 Tekortkomingen en suggesties voor vervolgonderzoek.....	26
5.3 Samenvatting.....	28
6 Literatuurlijst	29
7 Bijlage 1: Checklist ethical and privacy aspects of research	33
8 Bijlage 2: Interviewgids.....	42
9 Bijlage 3: Transcripten	43
9.1 Transcript 1	43
9.2 Transcript 2	55
9.3 Transcript 3	64
9.4 Transcript 4	73
9.5 Transcript 5	81
9.6 Transcript 6	90
9.7 Transcript 7	99

9.8	Transcript 8	106
9.9	Transcript 9	113
9.10	Transcript 10	121
9.11	Transcript 11	130
9.12	Transcript 12	144
9.13	Transcript 13	152
9.14	Transcript 14	157
9.15	Transcript 15	176

Abstract

Dit onderzoek verkent hoe tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland hun duale identiteit ervaren en vormgeven. Hoewel zij in Nederland zijn geboren en opgegroeid, navigeert deze groep zich dagelijks tussen hun nationale (Nederlandse) en etnische (Turkse) identiteit. Bij deze groep is er eerder wel kwantitatief onderzoek gedaan naar meerdere gedragsindicatoren die iets zeggen over de groep, maar er is nog weinig kennis is over hoe duale identiteit subjectief beleefd wordt door individuen. Door middel van vijftien kwalitatieve, semigestructureerde interviews is onderzocht hoe respondenten betekenis geven aan hun nationale en etnische achtergrond, hoe zij omgaan met (h)erkenning en sociale uitsluiting en hoe contextuele factoren zoals werk, opvoeding en sociale netwerken hierop van invloed zijn. De bevindingen laten zien dat respondenten hun nationale en etnische identiteit grotendeels als complementair ervaren en deze combineren tot een persoonlijke, -fluïde culturele mix. Tegelijkertijd blijkt dat de maatschappelijke erkenning van deze dualiteit niet vanzelfsprekend is. Veel respondenten rapporteren ervaring van sociale uitsluiting en discriminatie, stereotypen in media en politiek, en een voortdurende noodzaak hun Nederlanderschap te legitimeren. Dit leidt tot uiteenlopende strategieën: sommigen conformeren zich bewust aan de dominante cultuur in Nederland, terwijl anderen juist hun etnische achtergrond accentueren als bron van trots of verzet. Samenvattend blijkt duale identiteitsbeleving relationeel en sterk afhankelijk van de sociale context. De mate waarin respondenten zich verbonden voelen met hun Nederlandse of Turkse achtergrond varieert naar sociale omgeving, institutionele setting en levensfase. Deze fluiditeit staat op gespannen voet met het maatschappelijke wij-zij denken en bevestigt de noodzaak voor meer onderzoek naar duale identiteitsvorming.

Duale identiteit – Tweedegeneratie migranten – Turkse diaspora – Acculturatie – Sociale uitsluiting

1 Inleiding

Waar hoor ik thuis?” Het is een vraag die impliciet of expliciet kan meespelen in de manier waarop tweedegeneratie Turkse migranten zich identificeren. Hoewel zij zijn geboren en opgegroeid in Nederland, balanceren zij vaak tussen de culturele normen en waarden van hun Turkse ouders en die van de Nederlandse samenleving. De verbondenheid van deze groep met Nederland is al jarenlang een punt van discussie. Er wordt vaak gedacht dat veel van hen zich niet volledig thuis voelen en weinig binding ervaren met de Nederlandse samenleving (Day et al., 2019). Dit zou deels komen doordat ze het gevoel hebben niet erkend of geaccepteerd te worden, waardoor ze zich minder betrokken voelen bij de samenleving, wat zowel participatie, burgerschap en cohesie kan beïnvloeden. Een gebrek aan binding kan in extreme gevallen leiden tot criminaliteit of radicalisering (Day et al., 2019).

Onderzoek toont aan dat de tweedegeneratie Turkse migranten meer elementen van de Nederlandse identiteit overneemt dan de eerste generatie, bijvoorbeeld in hun taal, normen en waarden en mediagebruik (Day et al., 2019). Ook blijkt uit Rotterdams onderzoek dat zij zich, naast hun Turkse achtergrond, ook sterk verbonden voelen met de stad waarin ze wonen en trots zijn op hun Rotterdamse identiteit (Van Bochove, Rusinovic & Engbersen, 2009). Tegelijkertijd laat een ander onderzoek een complexer beeld zien: velen worstelen met hun identiteit en gevoel van thuis in Nederland, mede door factoren zoals discriminatie, vooroordelen, het negatieve representaties in de politiek en media (Integratiebeleid, 2019). Dit hangt ook samen met de integratieparadox, de ogenschijnlijk tegenstrijdige notie dat migranten die in sterkere mate meedoen met de dominante cultuur zich vaker uitgesloten voelen dan minder geïntegreerde groepen (De Vroome, Meuleman & Verkuyten, 2014). Zo blijkt uit onderzoek van het SCP (2022) voor het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport dat de tweedegeneratie meer uitsluiting en discriminatie ervaart in vergelijking met hun ouders.

Deze complexe dynamiek roept de volgende onderzoeksvraag op: *“Hoe ervaren tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland hun duale identiteit?”* Het spanningsveld tussen de nationale en etnische identiteit komt hier samen in het concept duale identiteit, waarbij individuen zich zowel met de Turkse als met de Nederlandse achtergrond kunnen identificeren. Voor tweede generatie migranten worden over het algemeen verwacht dat ze een duale identiteit zullen ontwikkelen, waarbij deze zowel als aanvullend als conflicterend kan aanvoelen (Cárdenas, Verkuyten & Fleischmann, 2021).

De literatuur tot nu toe biedt verschillende interessante inzichten omtrent dit vraagstuk. Er is ten eerste onderzoek gedaan naar de acculturatie en sociaaleconomische kenmerken van tweede generatie niet-westerse migranten in Nederland in vergelijking met de eerste generatie, waarbij over het algemeen wordt gevonden dat deze groep relatief goed presteert (Crul & Doornik, 2003). Ten tweede zijn meerdere vergelijkende onderzoeken uitgevoerd naar (eerste en tweede generatie) migrantengroepen in Nederland, waaronder Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Antilliaanse migrantengroepen. Zo gebruikt het SCP-rapport Werelden van verschil (2015) kwantitatieve gegevens uit de enquêtes om sociaal-culturele afstand en identificatiepatronen in kaart te brengen. Hieruit blijkt dat de Turks-Nederlandse gemeenschap relatief vaak worden geclassificeerd binnen categorieën als ‘segregatie’ en ‘gematigde segregatie’, wat duidt op een sterke oriëntatie op de eigen herkomstgroep in combinatie met beperkte contacten met autochtone Nederlanders. Er is tenslotte ook kwalitatief onderzoek naar de

sociaal-culturele positie van Turkse en Marokkaanse migranten, vaak in onderlinge vergelijking. Deze onderzoekslijn signaleert overeenkomsten, zoals gedeelde ervaringen met uitsluiting, maar ook belangrijke verschillen in de manier waarop religie en burgerschap wordt beleefd (Huijnk et al., 2015). De focus op groepsvergelijking laat echter weinig ruimte voor diepgaande analyses van de subjectieve beleving van één specifieke groep en geeft bovendien onvoldoende inzicht in de ervaring van duale identiteitsvorming. Dit onderzoek kiest daarom nadrukkelijk voor het centraal zetten van de ervaringen van één doelgroep: tweedegeneratie Turkse migranten.

Verder is er recent onderzoek gedaan naar acculturatieprocessen onder eerste- tweede- en derde generatie Turkse migranten in Nederland (Akpınar et al., 2025). De bevindingen in het onderzoek van Akpınar et al. (2025) zijn gebaseerd op kwantitatieve analyses van gedragsindicatoren, terwijl er nog weinig kennis is over hoe duale identiteit subjectief beleefd wordt door individuen.

Deze kwalitatieve studie zal door middel van interviews onderzoeken hoe tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland hun Nederlandse en Turkse identiteit beleven, hoe zij omgaan met gevoelens van erkenning en welke rol sociale factoren, zoals discriminatie, spelen in de duale identiteitsvorming. Door hier verdiepende kwalitatieve inzichten over te verzamelen, draagt dit onderzoek bij aan de theorievorming rondom duale identiteiten. Het doel is om inzichten te genereren die bestaande theoretische modellen over acculturatie, identiteit en de integratieparadox kunnen aanvullen of nuanceren. Hiermee levert de studie niet alleen een bijdrage aan de empirische kennis over deze specifieke groep, maar ook aan het bredere debat over etniciteit, identiteit en burgerschap.

2 Theoretisch Kader

In dit theoretisch kader worden de belangrijkste concepten en theorieën besproken die zijn gebruikt om de duale identiteit onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland te beschrijven. Als eerst wordt de demografische afbakening van tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland toegelicht, om de maatschappelijke en historische context scherp te stellen. Vervolgens wordt ingegaan op sociale identiteit en de dynamiek daarvan binnen een migratiecontext. Daarna volgt een bespreking van nationale en etnische identiteit, die samenkomen in het concept duale identiteit. Tot slot worden acculturatiemodellen en de begrippen sociale cohesie en uitsluiting besproken. Deze begrippen zijn niet alleen conceptueel belangrijk, maar helpen ook om de ervaringen van de zogenaamde “duale identiteit” te plaatsen (Hu & Cheung, 2024). De dynamiek van identiteitsvorming in relatie tot duale identiteiten wordt verder geïllustreerd in Tabel 1.

Tabel 1. Overzicht van identiteitsbegrippen en kenmerken

Begrip	Definitie	Kenmerken
Sociale identiteit	De manier waarop individuen zichzelf definiëren op basis van groepslidmaatschap, zoals etniciteit, religie of sociale klasse.	Ontstaat door interactie met anderen. Zelfbeeld wordt mede bepaald door hoe de groep wordt gezien door de maatschappij. Beïnvloed door sociale normen en verwachtingen.
Nationale identiteit	De mate waarin individuen zich identificeren met een nationale gemeenschap, inclusief gedeelde taal, cultuur, waarden en symbolen.	Gevormd door beeldvorming en gedeelde percepties. Beïnvloed door sociale acceptatie en institutionele erkenning.
Etnische identiteit	Identiteit op basis van gedeelde afkomst, cultuur, taal en tradities.	Ontstaat door sociale en culturele overdracht binnen de gemeenschap. Wordt beïnvloed door hoe de groep wordt gezien en behandeld in de samenleving.
Duale identiteit	Het hebben van meerdere identiteiten, bijvoorbeeld zowel een nationale als een etnische identiteit.	Individueel voelen zich verbonden met zowel hun herkomstland als het land waarin ze wonen. Kan flexibel zijn en afhankelijk van context verschillen. Kan leiden tot spanning of verrijking.

2.1 Tweedegeneratie Turkse migranten

Iemand die in Nederland is geboren, maar waarvan minstens één van de ouders in het buitenland is geboren, bezit een tweedegeneratie migratieachtergrond. De meeste tweedegeneratie migranten wonen in de Randstad (Centraal Bureau voor de Statistiek, z.d.). Een van de grootste migrantengroepen in Nederland is de Turks-Nederlandse gemeenschap. De migratiestroom vanuit Turkije begon in de jaren zestig, toen gastarbeiders, waaronder veel uit Turkije, werden aangemoedigd om in Nederland te werken om te voorzien in de arbeidsbehoefte van Nederland (Rijk et al., 2020). Hoewel deze arbeidsmigratie aanvankelijk tijdelijk werd geacht, koos een aanzienlijk deel van de gastarbeiders ervoor zich permanent in Nederland te vestigen (Akpinar et al., 2025).

Momenteel telt de Turks-Nederlandse populatie ongeveer 431.000 personen, wat overeenkomt met 2,4% van de Nederlandse bevolking (Akpinar et al., 2025). In 2022 waren er in totaal 429.978 Nederlanders met een Turkse migratieachtergrond, bestaande uit zowel de eerste als de tweedegeneratie (AlleCijfers, 2025). Hiermee is de Turkse gemeenschap in Nederland één van de grootste migrantengemeenschappen in Nederland (Houtkamp et al., 2023). Sinds de vestiging van deze groep arbeidsmigranten is er nog altijd sprake van bijvoorbeeld gevoelens van discriminatie. Uit eerder onderzoek bleek dat de mening van de Turkse gemeenschap was dat de Nederlandse overheid meer moet doen om discriminatie tegen Nederlanders met een Turks migratieachtergrond tegen te gaan (Houtkamp et al., 2023)

Daarnaast wordt de Turkse gemeenschap, samen met de Marokkaanse gemeenschap, in het debat over diversiteit *geproblematiseerd* genoemd. Specifiek bij de Turkse migranten in Nederland, in vergelijking met andere migrantengroepen, werden hogere niveaus van minderheidsdruk (en gerelateerde dynamieken) waargenomen bij de Turkse-Nederlanders. Hoewel minderheidsdruk ontstaat vanuit een gevoel om zich binnen de eigen groep te conformeren, wijst het indirect op de externe druk en stigmatisering die de Turkse gemeenschap vanuit de dominante cultuur in Nederland ervaart (Cárdenas & Fleischmann, 2022)

Tweedegeneratie migranten zijn in Nederland geboren kinderen waarvan minimaal een van de ouders uit een ander land dan Nederland komt, kinderen dus van eerste generatie migranten. Zij groeien op in een context waarin zij enerzijds worden beïnvloed door de cultuur, normen en waarden van hun ouders, en anderzijds door die van de Nederlandse samenleving waarin ze zijn opgegroeid. Dit plaatst hen in een unieke sociale positie waarin zij vaak moeten navigeren tussen twee werelden. De specifieke ervaringen van deze groep, met betrekking tot discriminatie of culturele aanpassingen, zijn essentieel voor het begrijpen van duale identiteitsvorming. De tweedegeneratie Turkse migranten vertonen op het gebied van waarden en gebruiken opvallende gelijkenissen met Nederlanders zonder migratieachtergrond (Akpinar et al., 2025).

Deze demografische en historische context belicht de complexiteit van de identiteit van tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland, die zich naar verwachting zowel verbonden kunnen voelen met hun herkomstland als met de Nederlandse samenleving.

2.2 Sociale identiteitstheorie

Identiteitsvorming is een concept dat moeilijk te vangen is in een eenduidige definitie. Mensen zijn sociale wezens en hebben een primaire behoefte aan sociale aansluiting. Om sociale uitsluiting te voorkomen, gedragen individuen zich graag volgens sociale normen en waarden van een groep (de Winter, 2024). Groepslidmaatschap bepaalt (gedeeltelijk) de identiteit van een individu, waarbij groepen laten zien wie het individu is en vooral ook wie het individu niet is (Scheepers & Ellemers, 2019). Zodoende vormt de eigen identiteit via de identificatie met sociale groepen (de Winter, 2024). Dit argument vormt de kern van de sociale identiteitstheorie van Tajfel & Turner (1979). Individueel identificeren zichzelf binnen een maatschappelijke context en definiëren zichzelf met welke sociale groep zij als deel van hun identiteit beschouwen. Het aannemen van (elementen van) een sociale groepsidentiteit versterkt bij het individu bovendien een gevoel van eensgezindheid en saamhorigheid (Ministerie van Algemene Zaken, 2018).

De sociale identiteitstheorie suggereert dus dat mensen hun zelfbeeld niet alleen vormen op basis van hun eigen eigenschappen en prestaties (persoonlijke identiteit), maar ook op basis van de groepen waartoe ze behoren (sociale identiteit). Nationale en etnische identiteiten zijn voorbeelden van zulke sociale identiteiten (Day et al., 2019). Voor tweedegeneratie Turkse migranten betekent dit dat hun zelfbeeld deels wordt gevormd door hun verbondenheid (of gebrek aan verbondenheid) met zowel de Nederlandse als de Turkse gemeenschap.

Centraal in de sociale identiteitstheorie staan de concepten *sociale categorisatie*, *sociale identificatie* en *sociale vergelijking*. Deze drie concepten zijn onderling aan elkaar verbonden cognitieve processen (Hornsey, 2008). Individueel delen hun sociale wereld in betekenisvolle categorieën, bijvoorbeeld nationaliteit en geslacht, om de complexe sociale werkelijkheid overzichtelijker te maken. Een gevolg van dit proces is stereotypering (Trepte & Loy, 2017). Identificatie betekent dat iemand zichzelf bepaalde kenmerken, voorkeuren en behoeften toeschrijft, maar het wordt dus ook beïnvloed door hoe die persoon anderen en anderen die persoon zien. Dit is een wisselwerking. De *sociale identificatie* gebeurt dus niet enkel intern, maar wordt ook beïnvloed door hoe anderen de individu categoriseren en waarderen (Trepte & Loy, 2017). Voor mensen met een biculturele achtergrond, zoals de tweede generatie Turkse migranten, betekent dit dat hun zelfbeeld wordt beïnvloed door hoe zij zichzelf zien én hoe zij worden gezien binnen zowel de Nederlandse als de Turkse gemeenschap. Vervolgens is er sprake van *sociale vergelijking*. Individueel gaan in dit proces de groep waar ze zelf bij horen (ingroup) vergelijken met andere groepen (outgroups). Het doel hiervan is dat deze individuen hun eigen groep willen evalueren, maar geen algemene standaarden hebben om mee te vergelijken (Trepte & Loy, 2017).

De sociale identiteitstheorie wordt in dit onderzoek in combinatie met acculturatietheorie ingezet om te theoretiseren hoe tweedegeneratie Turkse migranten hun zelfbeeld vormen in relatie tot zowel de dominante cultuur in Nederland als die van hun etnische achtergrond. Dit is cruciaal, omdat het de aandacht vestigt op hoe sociale verwachtingen, groepslidmaatschap, wij-zij denken, en sociale uitsluiting bijdragen aan het proces van nationale en etnische identificatie. Belangrijker nog, het laat mogelijk zien hoe deze factoren het ervaren van een dubbele sociale identiteit moeilijker kunnen maken.

2.3 Nationale en etnische identiteit

Nationale en etnische identiteit zijn beide vormen van sociale identiteit: ze geven mensen het gevoel van verbondenheid met een groep gebaseerd op bijvoorbeeld afkomst, cultuur, taal of land. De identiteiten ontstaan via *sociale categorisatie*: mensen zien zichzelf (of worden gezien) als onderdeel van een nationale of etnische groep op basis van bepaalde kenmerken, gewoonten of gedragingen.

Voor de Turks-Nederlandse gemeenschap wordt aangenomen dat de etnische identiteit een belangrijke rol speelt in hun zelfbeeld. Bij migratiegroepen en hun nakomelingen is er vaak sprake van een transnationale identiteit, waarbij zij zich niet uitsluitend identificeren met het land van vestiging, maar ook met hun herkomstland of het herkomstland van de ouders (Bochove et al., 2009). Wat de nationale identificatie van tweede generatie Turkse migranten betreft zijn er meer gemixte signalen in de wetenschappelijke literatuur. De verbondenheid en identificatie als Nederlander is vanzelfsprekend, gezien ze de Nederlandse nationaliteit dragen en ze geboren en veelal ook opgegroeid zijn in Nederland. Ondanks dat ze in Nederland wonen, de taal spreken en participeren in de maatschappij via bijvoorbeeld school en werk, en daarin bepaalde verbinding ervaren (Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid, 2020), voelen zij zich soms een buitenstaander (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2022). Dit kan verklaren waarom hun verbondenheid met de nationale identiteit zoals gevonden in eerdere onderzoeken relatief laag is (Ersanilli, 2009).

Dit spanningsveld laat zien dat identificatie met Nederland en het herkomstland niet vaststaat, maar dynamisch en onderhevig is aan sociale percepties (Verkuyten, 2005). Zo kan men een sterke etnische identiteit behouden, terwijl de nationale identiteit door de meerderheidsgroep niet volledig wordt erkend (Ministerie van Algemene Zaken, 2022). Dit kan leiden tot een gevoel van ontworteling, waarbij men zich noch volledig Nederlander, noch volledig behorend tot het herkomstland voelt. Door nationale en etnische identiteitsvormen afzonderlijk als concepten te belichten in deze studie, wordt geprobeerd duidelijk te maken hoe interne en externe percepties over wat deze sociale identiteiten inhouden, inwerken op de persoonlijke ervaringen van het hebben van een nationale en etnische identiteit. Dit begrip is cruciaal voor de interpretatie van hoe respondenten hun duale identiteit beleven en verwoorden.

2.4 Duale identiteit

In het concept duale identiteit wordt ervan uit gegaan dat een persoon zich verbonden voelt met zowel de etnische identiteit als de nationale identiteit. Dit concept is het centrale analytische ankerpunt in dit onderzoek. Zoals aangegeven in de sociale identiteitstheorie, gebeurt het identificatieproces via sociale categorisatie en vergelijking (Trepte & Loy, 2017). In de context van duale identiteiten zijn deze ingroup en outgroup processen echter vaak complex en niet eenduidig. Dit komt doordat de twee identiteiten niet alleen tot verschillende groepen behoren, maar ook verschillende inhoudelijke betekenissen met zich meebrengen. Wat het betekent om “Turks” te zijn kan op bepaalde punten haaks staan op dominante invullingen van “Nederlands” zijn. Deze botsende normatieve kaders zorgen ervoor dat jongeren met een duale identiteit zich geconfronteerd zien met innerlijke spanning: ze moeten navigeren tussen twee deels tegenstrijdige referentiekaders, die beide betekenisvol voor hen zijn, maar die niet altijd verenigbaar zijn (Verkuyten, 2005).

De mate waarin iemand zich meer met de ene of juist de andere identiteit identificeert, is vaak contextafhankelijk (Verkuyten, 2005). Dezelfde persoon kan zich in de ene context, bijvoorbeeld als Turks, en in een andere context als Nederlands identificeren. Dit is een vloeiende beweging tussen beide identiteiten, afhankelijk van de situatie. Dit fenomeen komt veel voor bij biculturele individuen met een duale identiteit (Verkuyten, 2005). Het steeds wisselen tussen de Turkse en Nederlandse identiteit, en het proberen om daarin een balans te vinden, roept vragen op over hoe individuen omgaan met de verschillende culturen en het gevoel ergens bij te horen.

Om deze dynamiek beter te begrijpen, bieden acculturatiemodellen zoals dat van Berry (1997) waardevol inzicht. Dit model maakt onderscheid tussen vier acculturatiestrategieën (integratie, assimilatie, separatie en marginalisatie) die beschrijven hoe migranten en hun nakomelingen omgaan met zowel de eigen cultuur van herkomst als met de dominante cultuur van het vestigingsland. In combinatie met de sociale identiteitstheorie helpen deze modellen te beschrijven hoe duale identiteiten zich ontwikkelen en onder welke omstandigheden deze conflictueus of juist in harmonie met elkaar kunnen zijn.

2.5 Acculturatiemodellen

Bij het concept duale identiteit wordt er over het algemeen van uitgegaan dat tweede generatie migranten zich in ieder geval in bepaalde mate verhouden tot hun etnische en nationale identiteit, maar het kan net zo goed dat ze met een of zelfs met beide geen sterke identificatie voelen. De verscheidenheid aan vormen waarin duale identiteit tot uiting kan komen, kan worden begrepen aan de hand van het acculturatiemodel van Berry (1997). Dit model beschrijft hoe individuen met een migratieachtergrond zich positioneren ten opzichte van zowel hun “oorspronkelijke cultuur” als de dominante cultuur in het land van vestiging. Berry onderscheidt vier acculturatiestrategieën: integratie, assimilatie, separatie en marginalisatie (Berry, 1997).

Een harmonieuze duale identiteit verwijst naar het vermogen van individuen om zich zowel met hun eigen etnische groep als met de dominante nationale cultuur te identificeren (Day et al, 2019). Dit sluit nauw aan bij het concept van psychologische integratie binnen Berry's model, waarbij men zowel de eigen culturele achtergrond behoudt als participeert in de bredere samenleving (Day et al, 2019). Deze benadering, ook wel psychologische integratie genoemd, impliceert dat personen een duale identiteit ontwikkelen, waarbij ze elementen van beide culturen combineren (Meerhoff, 2016). Onderzoek toont aan dat deze vorm van acculturatie de meest gunstige psychologische en sociale uitkomsten heeft (Berry et al., 2006). Zo zijn personen met een duale identiteit vaker psychologisch veerkrachtig, hebben zij een hoger zelfvertrouwen en ervaren zij minder stress dan personen die een van de andere acculturatiestrategieën volgen: assimilatie, separatie of marginalisatie (Meerhoff, 2016).

Berry's acculturatiemodel biedt een concreet raamwerk om strategieën van identiteitsconstructie onder de tweedegeneratie Turkse migranten te categoriseren. Voor de tweedegeneratie Turkse migranten zijn deze strategieën naar verwachting vaak minder bewust gekozen dan bij de eerste generatie, maar wel zichtbaar in gedrag en beleving (Akpınar et al., 2025). Dit model helpt bij het conceptualiseren hoe sommige respondenten een geïntegreerde identiteit ontwikkelen, terwijl anderen marginalisatie of separatie ervaren. Berry's acculturatiemodel vult in dit onderzoek de sociale

identiteitstheorie aan, wat zich richt op sociale verhoudingen en groepslidmaatschap. Samen maken ze inzichtelijk hoe interne voorkeuren en externe verwachtingen duale identiteitsvorming beïnvloeden.

2.6 Sociale uitsluiting

Sociale uitsluiting verwijst naar het proces waarbij individuen of groepen worden gemarginaliseerd en geen volledige toegang hebben tot sociale, economische en politieke middelen (Crul & Doornik, 2006). Juist op het niveau van sociale identiteitsvorming kan sociale uitsluiting ingrijpend zijn. Wanneer individuen zich herhaaldelijk geconfronteerd zien met negatieve stereotypering, uitsluiting of discriminatie, beïnvloedt dat de wijze waarop zij zich tot verschillende sociale groepen, zoals de nationale meerderheid of de eigen etnische groep, verhouden. Berry's model suggereert dat marginalisatie vaak voortkomt uit sociale uitsluiting en de meest negatieve vorm van acculturatie is, omdat individuen zich noch met hun oorspronkelijke cultuur noch met de dominante cultuur identificeren, wat kan leiden tot vervreemding en sociaal isolement (Berry et al., 2006).

De manier waarop deze individuen zichzelf identificeren hangt niet alleen samen met hun eigen perceptie, maar ook met hoe anderen hen zien. Echter, individuen in minderheidsgroepen met een dubbele identiteit worden vaak geconfronteerd met *identiteitsontkenning*. Dit is een vorm van ontkenning waarbij de nationale en/of etnische identiteit expliciet of impliciet in twijfel wordt getrokken (Cárdenas, Verkuyten & Fleischmann, 2021). Dit kan zich manifesteren op verschillende manieren. Enerzijds kunnen leden van de meerderheidsgroep de minderheidsgroep(en) zien als “*minder Nederlands*”. Anderzijds kunnen individuen binnen hun eigen minderheidsgroep te maken krijgen met uitsluiting, doordat ze als te nationaal worden gezien (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2022). Dit kan er zelfs toe leiden dat minderheden, hier tweede generatie migrantengroepen, zich distantiëren van zowel de nationale als de etnische groep waartoe ze zouden behoren. Dit zal hun gevoel van verbondenheid en sociale acceptatie namelijk ondermijnen, zo blijkt uit Cárdenas, Verkuyten & Fleischmann (2021). Het blijft onduidelijk of de externe perceptie zwaarder weegt dan het eigen gevoel van identiteit (Ersanilli, 2009).

De toename van culturele diversiteit gaat soms samen met een afname van onderling vertrouwen binnen de samenleving. Dit kan bijdragen aan gevoelens van uitsluiting onder minderheidsgroepen (Ministerie van Algemene Zaken, 2018). Minderheden worden door de meerderheidsgroep soms als een bedreiging voor de nationale identiteit gezien, wat kan resulteren in uitsluiting en discriminatie (Pfeijffer, Van Der Walle & Verhallen, 2020). Dit bevestigt het belang van wederzijdse acceptatie en structurele inclusie om sociale cohesie te bevorderen en sociale uitsluiting te verminderen.

Dit hangt samen met de zogenaamde integratieparadox, de ogenschijnlijk tegenstrijdige notie dat migranten die een sterkere verbintenis hebben met een land zich vaker uitgesloten voelen dan minder geïntegreerde groepen (De Vroome, Meuleman & Verkuyten, 2014). Met andere woorden: hoe meer men zich inspannt om te participeren in de samenleving, hoe groter de confrontatie met uitsluitingsmechanismen kan zijn. De literatuur laat zien dat juist onder de tweedegeneratie, die vaker hoogopgeleid is en actief participeert in de samenleving en op de arbeidsmarkt, ervaringen van sociale uitsluiting en de ontkenning van hun ‘Nederlandschap’ relatief vaak voorkomen (Ministerie van Algemene Zaken, 2022).

Door sociale uitsluiting als concept mee te nemen in dit onderzoek, wordt mogelijk duidelijk hoe maatschappelijke percepties en structurele barrières invloed hebben op de manier waarop tweedegeneratie Turkse migranten hun plaats in de samenleving, en daarmee op hun nationale identiteit ten opzichte van hun etnische identiteit, ervaren. De sociale identiteitstheorie benadrukt dat sociale identiteit, via ingroup en outgroup processen, niet alleen wordt gevormd door hoe het individu zich verhoudt tot de ander, maar ook door hoe de ander zich verhoudt tot het individu. Acculturatiemodellen leren ons bovendien dat deze wisselwerking een grote invloed kan hebben op de mate van harmonie of integratie in het navigeren van duale identiteiten.

2.7 Onderzoek positie binnen de literatuur

De literatuur die hierboven is behandeld, biedt verschillende waardevolle inzichten in de sociale en culturele positie van tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland. Zo is er uitgebreid onderzoek gedaan naar hun acculturatieprocessen en sociaaleconomische integratie, waaronder de zogeheten integratieparadox, veelal in vergelijking met de eerste generatie en andere tweede generatie migrantengroepen in Nederland. Over het algemeen blijkt dat deze groep beter presteert dan de eerste generatie op het gebied van onderwijs, arbeidsparticipatie en taalvaardigheid, maar tegelijkertijd nog steeds structurele barrières ervaart, zoals discriminatie en sociale uitsluiting (Crul & Doornik, 2003). Generatie-overschrijdende acculturatiepatronen binnen de Turks-Nederlandse gemeenschap, welke recent meer aandacht heeft gekregen in de literatuur (Akpınar et al., 2025), laten bovendien zien dat tweedegeneratie migranten op gedragsniveau, zoals taalgebruik, mediaconsumptie en culturele voorkeuren, steeds meer overeenkomsten vertonen met Nederlanders zonder migratieachtergrond, in verhouding tot de eerste generatie. Op het vlak van nationale identificatie blijft het beeld echter niet eenduidig en situatieafhankelijk (Akpınar et al., 2015). Belangrijk is dat deze bevindingen voornamelijk voortkomen uit vergelijkende, en veelal kwantitatieve analyses van gedragsindicatoren. Wat in deze literatuur grotendeels ontbreekt, is een diepgaand inzicht in de subjectieve beleving van identiteit: hoe tweedegeneratie Turkse migranten zélf betekenis geven aan hun nationale en etnische identiteit (en de combinatie ervan).

Dit onderzoek probeert dat gat op te vullen door gesprekken te voeren met mensen uit de tweedegeneratie Turkse migrantengroep, om beter te begrijpen hoe zij hun duale identiteit ervaren. Er wordt gekeken naar hoe zij hun Nederlandse en Turkse identiteit beleven, hoe zij omgaan met gevoelens van erkenning en uitsluiting, en welke rol sociale factoren, zoals discriminatie, hierin spelen. Door hier verdiepende kwalitatieve inzichten over te verzamelen, wordt met dit onderzoek nieuwe inzichten gegenereerd die mogelijk bijdragen aan de theorievorming rondom duale identiteiten. Daarmee positioneert dit onderzoek zich op het snijvlak van sociale identiteitstheorie en acculturatiemodellen. Door attenderende begrippen zoals ‘wij-zij denken’, ‘thuishoren’, ‘sociale erkenning’ en ‘culturele aanpassing’ te exploreren, wordt een brug geslagen tussen deze theoretische concepten en de geleefde realiteit van de respondenten. Zo hoopt dit onderzoek bij te dragen aan een verdiepend begrip van duale identiteit, niet als vaststaand gegeven, maar als dynamisch proces dat mede wordt gevormd door sociale interacties en maatschappelijke context. Het doel is om inzichten te genereren die bestaande theoretische modellen over acculturatie, sociale identiteit en de integratieparadox kunnen aanvullen.

3 Methode

Aangezien dit onderzoek gericht was op het bijdragen van een nieuwe theorie aan de bestaande literatuur, had het een inductief karakter en werd het uitgevoerd volgens de grounded theory-methode (Creswell & Poth, 2017). Met grounded theory wordt ofwel een nieuwe theorie ontwikkeld, ofwel een bijdrage geleverd aan een bestaande theorie (Bryant & Charmaz, 2019; Tie, Birks & Francis, 2019). Onderzoekers stellen dat grounded theory een krachtige methode is voor sociaal rechtvaardigheidsonderzoek, omdat deze methode flexibel, systematisch en vergelijkend is en theorie opbouwt vanuit data die zowel sociale als sociaal-psychologische processen ondersteunt (Denzin & Lincoln, 2017; Denzin, 2019). Het doel van grounded theory is theorievorming op basis van data. Op basis van de theoretische perspectieven uit het theoretisch kader wordt de data geanalyseerd door voortdurend heen en weer te bewegen tussen het empirisch materiaal en de theoretische kaders waarin deze worden beschreven (Denzin, 2019). Grounded theorie biedt een gestructureerde manier om informatie te ordenen. Eerst worden verschillende categorieën bepaald (open coderen), daarna worden de verbanden tussen deze categorieën onderzocht (axiaal coderen), en vervolgens wordt er een samenhangend verhaal gevormd dat deze categorieën met elkaar verbindt (selectief coderen). Uiteindelijk leidt dit tot een reeks theoretische bevindingen (Creswell & Poth, 2016). Kwalitatief onderzoek is bijzonder geschikt voor het onderzoeken, analyseren en beschrijven van de ervaringen van mensen, wat goed aansluit bij de onderzoeksvraag van dit onderzoek (Creswell & Poth, 2017).

3.1 *Dataverzameling, steekproef en analyse*

De data zijn verzameld via 15 semigestructureerde interviews van ongeveer 60 minuten, afgenomen tussen april 2025 en juni 2025. Er is bij de bepaling van de steekproefgrootte uitgegaan van het punt van theoretische verzadiging. De interviews zijn 1-op-1 afgenomen en de audio is opgenomen. De respondenten zijn geworven via een sneeuwbalsteekproef. De eerste respondenten zijn geworven via een buurthuis dat naailessen aanbiedt in de Turkse taal. Verder zijn twee Turkse universitaire studentenverenigingen benaderd. Via het inschrijfformulier werd achtergrondinformatie verworven over de respondenten. Op basis hiervan kon voorafgaand aan de interviews bijvoorbeeld worden nagegaan of de respondenten voldeden aan de beschrijving van een tweedegeneratie Turkse migrant. Gedurende het onderzoek werd gestreefd naar een evenwichtige genderverdeling, waarbij 50% van de respondenten man en 50% vrouw is. Hoewel het is gelukt om variatie te bereiken in geslacht en leeftijd, bleek het lastig om respondenten met verschillen in opleidingsniveau te vinden. Respondenten van dit onderzoek hadden een hbo- of wo- opleidingsniveau. Er is getracht respondenten met een mbo achtergrond of lager te vinden, maar zonder succes. Deze groepen zijn daarom niet meegenomen in de resultaten, iets dat in de discussie nader is toegelicht.

De interviewvragen zijn opgesteld aan de hand van sensitizing concepts: richtinggevende begrippen die hielpen om op inductieve wijze ervaringen van individuen rond identiteit, verbondenheid en culturele navigatie te herkennen (van Theil, 2022).

De concepten sociale categorisatie, sociale identificatie en sociale vergelijking waren leidend in het achterhalen van de etnische en nationale identiteit van respondenten. Deze concepten, afkomstig uit

de sociale identiteitstheorie van Tajfel & Turner (1979), hielpen met het vormgeven van de manier waarop respondenten zichzelf omschreven.

Voor het verkennen van de ervaring van een duale identiteit zijn andere sensitizing concepts gebruikt, namelijk: dubbele verbondenheid, thuishoren, identiteitsconflict, culturele aanpassing, sociale erkenning en sociale uitsluiting. Een aantal van deze begrippen zijn deels geïnspireerd op acculturatiemodellen van Berry (1997) en deels op de sociale identiteitstheorie. Deze begrippen vormden de grondslag voor vragen over dagelijkse praktijken (zoals taalgebruik, media en sociale contacten), gevoelens van verbondenheid met Nederland of Turkije, en de invloed van maatschappelijke percepties.

De interviews zijn geanalyseerd en gecodeerd met behulp van het softwareprogramma ATLAS.ti. De transcripties van de interviews zijn zowel in ATLAS.ti als in OneDrive opgeslagen. De verhalen zijn vervolgens gecodeerd, waarna onderzoeksbevindingen zijn gedaan (Birks & Mills, 2019, p.2).

3.2 Validiteit en betrouwbaarheid

Om de validiteit en betrouwbaarheid van het onderzoek tijdens het codeerproces te verhogen, werd er open, axiaal en selectief gecodeerd (Bryant & Charmaz, 2019). De codes zijn geïntegreerd in een codeboek, waarin duidelijke definities zijn opgenomen, zodat (andere) onderzoekers hier altijd op kunnen terugvallen in het verifiëren van de bevindingen (Belgrave & Seide, 2019). De validiteit is verhoogd door met een scherpe blik te kijken naar de positionaliteit van de onderzoeker die dit onderzoek heeft uitgevoerd. De betrouwbaarheid is verhoogd doordat er geen wijzigingen in de definities van de codes zijn aangebracht en doordat transcripten zijn gecontroleerd (Cresswell & Cresswell, 2022).

Er is een codeboek opgesteld waarin per code duidelijke definities en afbakening zijn vastgelegd. Dit draagt bij aan de consistentie in de toepassing van codes en ondersteunt de betrouwbaarheid van de analyse (Creswell & Poth, 2016). Verder is member checking toegepast om de validiteit binnen dit onderzoek te waarborgen. Bij member checking zijn de onderzoeksresultaten en conclusies tijdens en na de interviews gedeeld met de respondenten. Vervolgens konden de respondenten controleren of de gegevens op de juiste manier zijn geïnterpreteerd door de onderzoeker (Cresswell & Poth, 2017).

3.3 Ethiek en privacy

Voorafgaand aan het onderzoek is er eerst de vereiste ethische toestemming verkregen. Individuen die zich via het inschrijfformulier hebben aangemeld voor het interview, en aan de samplevoorwaarden voldeden, kregen de vraag om de toestemmingsformulieren te ondertekenen. Ook is er voorafgaand aan het interview uitgelegd wat het doel was van het onderzoek. Verder zijn alle resultaten gerapporteerd, zowel negatieve als positieve resultaten, en wordt de privacy van de respondenten gerespecteerd (Cresswell & Cresswell, 2022). De privacy van de respondenten is gewaarborgd door de resultaten te anonimiseren. Persoonlijke gegevens zoals namen, contactinformatie en andere identificerende informatie zijn vervangen door een code of pseudoniem. Locaties zijn gegeneraliseerd. De

onderzoeksdata, zoals interviewtranscripten, bevatten alleen het geanonimiseerde respondentnummer, en er is geen identificerende informatie in opgenomen.

3.4 *Positionaliteit*

Reflexiviteit in kwalitatief onderzoek verwijst naar het bewust reflecteren op de eigen rol, ervaringen en mogelijke vooroordelen binnen het onderzoeksproces (Creswell & Creswell, 2022). Het is een essentiële methode om transparantie en betrouwbaarheid te waarborgen (Tracy, 2013). Hierbij is het van belang om expliciet te maken welke eerdere ervaringen de onderzoeker heeft met het onderzoeksprobleem, de respondenten of de onderzoekssetting (Creswell & Creswell, 2022).

Als onderzoeker met een biculturele achtergrond, in mijn geval als tweedegeneratie Turkse migrant, beïnvloedden mijn eigen ervaringen met een duale identiteit onvermijdelijk mijn perspectief op de data en de antwoorden van de respondenten. Dit kon leiden tot bepaalde vormen van bias, zoals confirmation bias (het onbewust zoeken naar informatie die mijn bestaande overtuigingen bevestigt) of interpretatieve bias (het onbedoeld interpreteren van data vanuit mijn eigen referentiekader). Om deze vormen van bias te minimaliseren, hanteerde ik verschillende strategieën. Ten eerste paste ik member checking toe, waarbij ik de voorlopige resultaten heb terug gekoppeld aan respondenten om te verifiëren of mijn interpretatie overeenkwam met hun eigen beleving.

Hoewel positionaliteit uitdagingen met zich meebracht, bood het ook voordelen. Mijn gedeelde achtergrond met de respondenten droeg bij aan een vertrouwensrelatie, wat de kwaliteit en diepgang van de interviews ten goede kwam. Respondenten voelden zich mogelijk meer op hun gemak om openlijk over gevoelige onderwerpen te spreken, wat rijke en genuanceerde data kon opleveren. Het erkennen en expliciet reflecteren op zowel de beperkingen als de voordelen van mijn positionaliteit droeg bij aan een zorgvuldige en transparante analyse.

4 Bevindingen

Dit hoofdstuk presenteert de bevindingen en analyse van het onderzoek naar de duale identiteit van tweedegeneratie Turkse migranten. Aan de hand van thema's die uit de interviews naar voren zijn gekomen, wordt duidelijk hoe respondenten hun Turkse en Nederlandse identiteit beleven, in welke sociale contexten zij zich met welke aspecten identificeren, en hoe sociale factoren zoals religie, opvoeding en sociale omgeving hierin een rol spelen. Tenslotte worden ervaringen met uitsluiting, maatschappelijke beeldvorming en culturele oriëntatie besproken in relatie tot duale identiteitsvorming. Deze bevindingen worden gepresenteerd om antwoord te geven op de volgende onderzoeksvraag: *Hoe ervaren tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland hun duale identiteit?*

4.1 Algemene identiteitsvorming: nationale en etnische identiteit

Om een beter beeld te krijgen van de algemene identiteitsvorming van de respondenten, is hen aan het begin van de interviews gevraagd om zichzelf te omschrijven en een paar aspecten te benoemen die hen uniek maken. Opvallend genoeg wordt de etnische, nationale of duale achtergrond door geen van de respondenten aangehaald bij deze omschrijvingen. In de eerste plaats omschrijven respondenten zich in termen van persoonlijkheid en levensovertuiging. Desondanks toont het verdere verloop van de interviews dat hun etnische en nationale achtergrond wél degelijk een belangrijke rol speelt in hoe zij zichzelf identificeren. Vrijwel alle respondenten uit dit onderzoek lijken een duidelijk beeld te hebben van wat ze verstaan onder hun nationale en etnische identiteit, hoewel de manier waarop de twee identiteiten worden gedefinieerd en tot uiting komen sterk varieert naar context. Dit wijst ons op het gelaagde karakter van duale identiteitsvorming, waarbij bepaalde dimensies situatief naar de voorgrond treden.

Voor de meeste respondenten is hun “Nederlandschap” redelijk vanzelfsprekend en bestaat hun gevoel van nationale identiteit niet enkel uit het bezit van een paspoort, maar vooral uit de deelname aan het maatschappelijke leven. Dit gebeurt bijvoorbeeld via werk, onderwijs, taalgebruik en sociale interacties. Hun verbondenheid met Nederland wordt door de respondenten vaak geassocieerd met gevoelens van structuur, veiligheid en individuele vrijheid. Daarnaast wordt het beeld dat de respondenten hebben van de Nederlandse cultuur over het algemeen gekenmerkt door een bepaalde formaliteit, een sterke mate van individualisme, en een directe communicatiestijl; kenmerken die zij in specifieke situaties ook aan zichzelf toeschrijven. De identificatie is zichtbaar in de volgende citaten:

“Ja, ik voel me wel gewoon. Ja, Ik ben hier opgegroeid en Ik ben hier geboren, dus ik voel me wel gewoon Nederlands.” (R5)

“Maar nee, ik voel me wel echt een Nederlander en ik vind het (...) zeg maar, ik denk dat ik heel erg het gevoel heb dat ik dat moet opeisen. Wanneer andere mensen me wijzen op mijn migratieachtergrond dat ik denk, nee, ik ben zeg maar net zo Nederlands als jullie” (R1)

Hoewel de meeste respondenten zich sterk verbonden voelen met hun nationale identiteit, ervaren zij het gevoel van verbondenheid met Nederland niet altijd even sterk. Sommige respondenten geven bovendien aan dat er bepaalde aspecten zijn aan de dominante cultuur in Nederland die maken dat ze moeite hebben om zich cultureel thuis te voelen. Dit komt volgens hen onder andere door het ontbreken van duidelijke, gedeelde tradities en het ontbreken van gedeelde gevoelens van saamhorigheid met de Nederlander zonder migratieachtergrond. Verschillende respondenten benoemen het meer individualistische karakter van de Nederlandse gemeenschap in contrast met Turkije en de Turkse gemeenschap in Nederland waar zij juist sociale samenhang en nabijheid ervaren:

“Ik vind Nederland misschien een beetje cultuurloos. Ja, eigenlijk wel. Ze hebben wel een hele leuke cultuur, maar het komt.. het blinkt niet uit.” (R5)

“En ik merk dat dus dat soort Nederlanders dan meer op zichzelf zijn. En meer hun eigen manier van leven hebben, hun eigen manier van persoonlijkheid en gedachten en zo. (...) En ze kunnen ook best wel afstandelijk zijn, zeg maar, een beetje, een eigen gemeenschap zijn.” (R15)

“Laat me het zo zeggen. Mijn moeder heeft tegen mij gezegd, tegen gasten zeg je nooit nee. Dat is gewoon hoe het is in de Turkse cultuur. Een gast zou het ook niet moeilijk voor jou maken, maar je zal nooit nee zeggen tegen een gast. Je biedt altijd dingen aan: Wil je wat water? Wil je wat thee? Wil je er blijven voor eten? Dat soort dingen allemaal. Dat merk je niet echt bij Nederlandse mensen, die cultuur van ook al ben je geen familie, je bent met buurman dus je bent altijd welkom, dat soort dingen.” (R7)

Hoewel zij in Nederland zijn geboren en getogen, en de meeste respondenten zichzelf ook nadrukkelijk beschouwen als onderdeel van de Nederlandse samenleving, speelt hun etnische identiteit een belangrijke rol in hoe zij zichzelf definiëren. Deze etnische identiteit komt tot uiting via elementen zoals taal, familiebanden, religie, tradities en culturele waarden. Veel respondenten noemen de Turkse taal als een belangrijke drager van gevoel en verbondenheid. Ook familie speelt een centrale bemiddelende rol in hoe sterk ze zich verbonden voelen met hun etnische identiteit en welke elementen voor hen van belang zijn, bijvoorbeeld doordat ouders bepaalde Turkse normen en waarden overdragen aan hun kinderen. Zo is de emotionele verbintenis met de etnische identiteit en de rol van taal zichtbaar in:

“Mijn gevoelens kan ik beter in de Turkse taal uiten, dat is ook echt mijn gevoelige kant, zeg maar, de Turkse taal. Maar mijn zakelijke kant, dat is echt het Nederlandse. Ja, dus als we kijken naar formele onderwerpen is dat dus Nederlands en dan informeel meer Turks. Ja, zo kan je wel zeggen ja. Ik heb meer gevoel met de Turkse taal.” (R13)

“Ook als ik mijn gevoel moet beschrijven, kan ik dat makkelijker in het Turks dan in het Nederlands. (...) In het Turks kan ik me dan toch beter verwoorden, misschien toch wel.” (R14)

Een element dat dit etnische identiteitsbesef bovendien duidelijk weerspiegeld is het taalgebruik in de interviews. Verschillende respondenten gebruiken termen als "wij Turken" of maken onderscheid tussen "de Nederlanders" en "wij", wat duidt op een wij-zij denken dat soms impliciet aanwezig is:

“Wij hebben andere normen waarden. Wij denken over bepaalde dingen anders dan hun. En dan laat je dat op dat moment niet zien. En dan gebruik je dus je Nederlandse identiteit.” (R10)

Een opvallende bevinding is tenslotte dat respondenten de parallelle aanwezigheid van een Turkse en Nederlandse identiteit met name definiëren in relatie tot andere groepen in de samenleving. Op basis van de literatuur omtrent duale identiteiten bestaat de verwachting dat respondenten hun etnische identiteit vooral afbakenen door deze te plaatsen tegenover hun nationale identiteit, en omgekeerd. Uit dit onderzoek blijkt echter dat die afbakening vaak plaatsvindt ten opzichte van andere groepen. Respondenten verwijzen daarbij zowel naar eerste generatie Turkse migranten, de generatie van hun ouders, als naar andere etnische minderheidsgroepen in Nederland, met name Marokkaanse Nederlanders. De twee worden in de interviews regelmatig benoemd als vergelijkingsgroepen: enerzijds vanwege gedeelde ervaringen als migrantengroep in Nederland, anderzijds als manier om verschillen te benadrukken en daarmee eigen ervaringen als tweedegeneratie Turkse-Nederlander te onderscheiden. Zo geeft een respondent aan het idee te hebben dat de eerste generatie sterker vasthoudt aan de etnische identiteit, terwijl de tweedegeneratie bewuster tussen twee culturen navigeert:

“Mijn moeder spreekt best wel gebrekkig Nederlands. Omdat ze alleen maar Turks spreekt. En ze zat ook echt nu nog steeds in een bubbel. In een Turkse bubbel.” (R9).

Wat dit laat zien is dat processen van identificatie zich niet alleen afspelen in verhouding tot de dominante meerderheidscultuur, maar ook een horizontaal, door de onderlinge positionering ten opzichte van andere minderheidsgroepen. Kortom, de duale identiteit wordt niet alleen verticaal gevormd (nationale versus etnische identiteit), maar ook via een horizontale positionering ten opzichte van andere groepen die binding ervaren met twee culturen. Hoewel Turkse en Marokkaanse migranten verschillende etnische identiteiten vertegenwoordigen, en de tweede generatie en hun ouders verschillende generaties vertegenwoordigen, worden zij door respondenten regelmatig samen genoemd in het kader van gedeelde ervaringen van het niet behoren tot de dominante groep in Nederland. Tegelijkertijd blijkt uit de interviews dat er sprake is van *selectieve identificatie*: deze gedeelde ervaringen leiden niet per se tot een gevoel van onderlinge verbondenheid en solidariteit.

4.2 *Duale identiteit*

Uit de interviews blijkt dat de meeste respondenten hun Nederlandse en Turkse identiteit niet als strikt gescheiden beschouwen. In plaats daarvan wordt de duale identiteit vaak als situationeel en gelaagd ervaren, waarbij de respondenten navigeren tussen beide identiteiten afhankelijk van de sociale context, sociale omgeving en levensfase. Opvallend genoeg wordt deze dualiteit door de meesten in de basis niet als een innerlijke tegenstrijd ervaren, maar juist overwegend positief beoordeeld. Desondanks worden er ook dubbele thuisgevoelens en spanningen benoemd. Deze treden vooral op wanneer de omgeving de innerlijke dualiteit niet (h)erkent of wanneer men zich gedwongen voelt zich te positioneren.

Een meerderheid van de respondenten beschouwt hun nationale en etnische identiteit als *complementair*: de twee identiteiten vullen elkaar aan in plaats van met elkaar te botsen. Dit leidt tot een persoonlijke mix waarin elementen uit beide culturen worden gecombineerd. Zo geven een aantal respondenten zelfs aan dat ze deze dualiteit ervaren als een verrijking. Voor hen betekent het dat ze uit beide culturen waardevolle elementen kunnen halen die hun leven verrijken: normen, gebruiken, taal, familiewaarden en levensstijl. Ze geven aan zich niet geroepen te voelen om te kiezen tussen twee werelden, maar ervaren de ruimte om een unieke, persoonlijke combinatie te vormen. Hierbij ontstaat een ‘tussenruimte’ waarin men zich niet volledig hoeft te conformeren aan één culturele norm, zoals bij:

“Ik denk dat ik meer Nederlandse waardes heb dan Turkse. (...) Maar ja, uiteindelijk krijg je de Turkse ook mee, dus het is je maakt een soort van eigen mix waarin je comfortabel voelt.” (R1)

“Voel ik me meer Nederlands of voel ik me meer Turks? Ik denk, ik gebruik het beetje waar het beste uitkomt, eerlijk gezegd.” (R8)

“Ik ben gewoon een Nederlander met een Turkse achtergrond, dus gewoon Nederlands, maar dan met een beetje extra decoratie.” (R2)

“Toen dacht ik echt: ik hoor nergens bij. Maar nu heb ik geleerd dat ik gewoon beide ben. Ik kies niet, ik combineer. Mijn identiteit is gelaagd. En dat mag.” (R13)

Deze uitspraken illustreren dat de respondenten hun duale identiteit over het algemeen niet ervaren als een bron van spanning, maar juist als iets positiefs dat hen in staat stelt zich vrij te bewegen tussen verschillende sociale werelden en contexten. Toch is er ook een keerzijde: ongeveer de helft van de respondenten geeft aan in specifieke situaties wel een zekere mate van innerlijke spanning of zelfs botsing tussen de twee identiteiten te ervaren. Uit de interviews blijkt dat deze gevoelens context-specifiek zijn en vooral worden bemoeilijkt wanneer anderen in de omgeving van de respondent hun dualiteit niet (h)erkennen. Zo geven meerdere respondenten aan dat zowel hun nationale als hun etnische identiteit regelmatig ter discussie wordt gesteld. Zo zegt een respondent, die haar duale verbondenheid met zowel Turkije als Nederland als een verrijking beschouwt, aan dat deze duale identiteit niet vanzelfsprekend wordt erkend door de buitenwereld:

“Je wordt gezien als buitenlander, ook al ben je 80% Nederlands. Die 20% Turks wordt enorm uitvergroot” (R10).

Ook respondent 13 merkt op: *“Je weet.. ik ben de enige met donker haar. We blijven toch allochtonen. Al ben ik hier geboren, doe ik wat ik moet doen, die stempel blijft.”*

Dergelijke spanningen komen eveneens naar voren wanneer familie of vrienden in de persoonlijke omgeving van de respondenten vasthouden aan “meer traditionele” opvattingen over wat het betekent om Turks te zijn. Deze waarden worden door de respondenten afgezet tegen de meer individualistische, seculiere normen die zij associëren met de Nederlandse samenleving:

“Er wordt toch wel van je verwacht dat je met een Turkse man trouwt. Ik heb zelf een Nederlandse vriend gehad, maar dat was echt not done voor mijn familie.” (R5)

“Ik voel me wel een Nederlander, maar in hun ogen geloof ik dat niet. Ik kan nog zo hoog dansen of springen, maar ik word nooit zo gezien. En dat is iets wat je moet accepteren, vind ik.” (R11)

Een andere type spanning dat sommige respondenten beschrijven is het dubbele thuisgevoel: ze voelen zich emotioneel verbonden met zowel Nederland als Turkije, maar ervaren tegelijkertijd dat ze nergens volledig thuishoren. Dit uit zich bijvoorbeeld in uitspraken als *“In Turkije ben ik de Nederlander, en hier ben ik de Turk” (R4)* en *“Je voelt je hier wel thuis, maar ook weer niet. Ga je naar Turkije, dan voel je je daar ook wel thuis, maar ook weer niet.” (R14)*. Het bevonden spanningsveld sluit aan bij het concept van identiteitsontkenning dat in het theoretisch kader is besproken. Hierin wordt de nationale en/of etnische identiteit expliciet of impliciet in twijfel wordt getrokken. De bevindingen illustreren dat deze *tussen wal en schip* gevoelens niet per se leiden tot afwijzing van één van de identiteiten, maar vaak resulteren in een constante navigatie tussen culturele kaders. Het onderzoek benadrukt hiermee dat duale identiteit, hoewel vaak positief ervaren, ook gepaard kan gaan met complexe gevoelens van niet volledige erkenning en het zoeken naar een eigen, unieke plek in twee werelden, een dynamiek die de bestaande theorieën over acculturatie en identiteit verrijkt.

Meer dan de helft van de respondenten geven aan zich toch meer thuis te voelen in Nederland, maar koesteren ook een zekere verbondenheid met Turkije. Toch is het thuisgevoel in Turkije vaak minder vanzelfsprekend.

Een centrale bevinding is dat duale identiteit niet voor iedereen hetzelfde betekent, en dat er geen sprake hoeft te zijn van wederkerigheid tussen beide identiteiten. Met andere woorden: een sterkere verbondenheid met de Turkse cultuur sluit een even sterke identificatie met Nederland niet uit, en andersom. In tegenstelling tot theoretische modellen die ervan uitgaan dat het ene individu meer spanning ervaart tussen de twee identiteiten en het andere individu meer harmonie, laten deze interviews juist zien dat de verbondenheid met beide identiteiten naast elkaar kunnen bestaan waarbij de

verbondenheid niet alleen tussen maar vooral ook binnen personen fluctueert, afhankelijk van de sociale context.

4.3 Sociale context

De sociale context waarin respondenten zich bevinden, beïnvloedt sterk hoe zij hun identiteit beleven. De bevindingen laten zien dat identificatie met uiting van de Turkse en Nederlandse achtergrond fluïde en situationeel is: afhankelijk van met wie men is, waar men is, en in welke fase van het leven men zich bevindt, komt de ene identiteit meer op de voorgrond dan de andere. Ook de mate waarin de twee gevoelsmatig als complementair dan wel botsend worden ervaren, lijkt te verschillen per context.

In publieke en formele omgevingen, zoals op studie en werk, geven de meeste respondenten aan zich “meer Nederlands” te gedragen of zich aan te passen aan de dominante normen. De formele context is echter ook waar de innerlijke spanning rondom de duale identiteit lijkt te worden uitvergroot. Een respondent beschrijft hoe ze zich soms bewust aanpast in professionele omgevingen, omdat ze haar volledige identiteit daar niet altijd wordt geaccepteerd. Dit wordt ook door een andere respondent benadrukt. Zij geeft aan zich in haar werkomgeving op haar plek te voelen, maar zich wel bewust is van de dubbele standaard in hoe mensen met een migratieachtergrond soms beoordeeld worden:

“In werksituaties en in de politiek zet ik wel heel erg mijn Nederlandse kant in.” (R1)

“Wij hebben andere normen waarden. Wij denken over bepaalde dingen anders dan hun. En dan laat je dat op dat moment niet zien.” (R10).

Tegenover de formele omgeving staat de informele omgeving zoals de thuissituatie, familie of vriendenkringen. Respondenten voelen zich in deze omgevingen vaker meer verbonden met hun etnische achtergrond. Dagelijkse rituelen thuis en religieuze gebruiken dragen bij aan dit gevoel van verbondenheid tot hun etnische identiteit. Ook taal speelt hierin een centrale rol: bijna alle respondenten geven aan dat er thuis Turks wordt gesproken, soms uitsluitend, soms in combinatie met Nederlands. Dit heeft ertoe geleid dat de Turkse taal vaak wordt geassocieerd met gevoel en emotie, terwijl de Nederlandse taal wordt gekoppeld aan meer publieke en formele situaties. Een respondent geeft echter aan ook in de informele context aspecten bewust op de achtergrond te houden:

“Maar aan de andere kant, als ik bij onze eigen gemeenschap ben met allemaal Turkse of Arabische mensen. Dan ben ik ook wel, dan heb ik bijvoorbeeld die kant van mijn hele atheïstische kant en zo, dat hou ik, dat hou ik zeg maar ook wel achterwege, dus dan ben ik wel meer Turks dan dat ik in de kern echt ben.” (R1)

Respondenten bewegen zich dus tussen culturele kaders en activeren elementen van hun etnische of nationale identiteit afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevinden. Dit laat zien dat identiteitsbeleving geen vaststaande positie is, maar eerder een dynamisch proces. Acculturatie onder tweedegeneratie Turkse migranten is dus niet stabiel of eenduidig is, maar wordt eerder gekenmerkt wordt door een contextueel-afhankelijk fluïde karakter. Dit vormt een aanvulling op bestaande theoretische acculturatiemodellen die, voortbouwend op de traditie Berry (1997), migranten categoriseert in vier vaste strategieën: integratie, assimilatie, separatie en marginalisatie. Hoewel het merendeel van de respondenten het meest overeenkomt met het integratiemodel, blijkt uit de interviews dat deze identificatie sterk afhankelijk is van sociale setting, levensfase en individuele ervaringen.

4.4 Sociale uitsluiting en de implicaties voor duale identiteitsvorming

Sociale (h)erkenning speelt een centrale rol in de duale identiteitsbeleving van tweedegeneratie Turkse migranten. Hoewel alle respondenten in Nederland zijn geboren en opgegroeid, en de meesten afhankelijk van de sociale context waarin ze zich begeven hun duale identiteit als harmonieus beschouwen, ervaren velen tegelijkertijd een zekere afstand tot de “dominante cultuur” in Nederland. Uit de interviews komt naar voren dat deze afstand voornamelijk voortkomt uit gevoelens van sociale uitsluiting. Deze sociale uitsluiting manifesteert zich over het algemeen op twee niveaus.

Ten eerste komt sociale uitsluiting tot uiting in het dagelijks leven, bijvoorbeeld in de vorm van negatieve vooroordelen en subtiele of expliciete discriminatie. Meer dan de helft van de respondenten geven aan te maken te hebben gehad met dit soort ervaringen. Veelvoorkomende uitspraken van respondenten zijn dat zij vanwege hun uiterlijk niet bij de dominante groep passen en daarom in bepaalde situaties worden benadeeld. Verder worden taalgebruik en communicatie benoemd als andere bronnen van subtiele discriminatie die het gevoel van anders-zijn aanwakkeren:

“Ik heb ook wel geintje met collega's en dan zeg van ja ik ben Turk mag fouten maken weet je wel als ik d t fouten maken of zo. Ik maak er echt heel vaak van. Maar op het moment dat er iets negatiefs is, bijvoorbeeld net zo'n spelfout. 'Dat komt omdat ze Turks is', zeg maar weer wel” (R10)

“Bijvoorbeeld, ik spreek met mijn zoontje Turks voornamelijk. En dan ben ik eigenlijk vaak bij cafétjes. En dan horen ze Turks praten. Je hebt nog steeds mensen die raar aankijken. Wat spreekt zij nou, weet je? We zijn toch hier?” (R13)

Daarnaast benoemen meerdere respondenten regelmatig het gevoel te krijgen te worden bestempeld als “de ander” waarbij dit soms ook gepaard gaat met negatieve stereotyperingen. Zo geven ze aan dat zij het idee hebben dat “de buitenstaander”, zoals de Nederlander zonder migratieachtergrond soms werd genoemd in de interviews (Respondent R1, R4, R6 en R14), de Turkse gemeenschap in Nederland ziet als een achterstandsgroep. Woorden zoals radicaal, arm, dom en ouderwets worden hiervoor gebruikt, zo geven een aantal respondenten uit dit onderzoek aan. Zo zegt Respondent 3:

“Bij Nederlanders heb je wel vaak dat ze ervan uitgaan dat allochtonen dom zijn”.

Ten tweede beschrijven respondenten meer abstracte vormen van uitsluiting op maatschappelijk niveau, zoals stereotype beeldvorming van migranten in de media, een politiek discours dat migratie als probleem neerzet, en een gebrek aan positieve representatie in publieke functies. Een voorbeeld hiervan is de frustratie over generaliserende nieuwsberichten. Verschillende respondenten uiten daarnaast hun frustratie over de beeldvorming van de Turkse gemeenschap in Nederland in de Nederlandse media en politiek. Ze voelen zich tekortgedaan door generalisaties die worden aangehaald in publieke en politieke debatten. Respondent 1, 10 en 14 zeggen hierover:

“Ik weet niet of je dat nog herinnert, maar die Turkse minister die geweigerd werd, en toen gingen alle Turkse Nederlanders protesteren in Rotterdam. (...) De media deed toen alsof álle Turken radicaal zijn en niet goed geïntegreerd.” (R1)

“In de media zie je vaak: daar heb je de Turken weer. Het negatieve wordt uitvergroot, het positieve zie je niet” (R10).

“Ze scheren iedereen over één kam. Alsof we allemaal hetzelfde zijn. Dat vind ik jammer.” (R14)

Dit vertekende beeld dat de respondenten, zowel in het dagelijkse leven als in de maatschappij in het algemeen ervaren, zorgt voor frustratie en een gevoel van ontkenning van hun duale identiteit. Dit suggereert dat culturele achtergronden niet neutraal worden waargenomen, maar worden gelezen vanuit sociale stereotypen, en dat dit ook onder de tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland wordt ervaren en in verband staat met hun duale identiteit. Respondenten geven aan dat zij regelmatig extra moeite moeten doen om zich te bewijzen of zich los te maken van het (negatieve) frame waarin Turkse migranten in Nederland worden geplaatst. Over het algemeen zijn hier twee contrasterende reacties zichtbaar onder te geïnterviewde respondentengroep. Sommige respondenten proberen hun etnische identiteit minder zichtbaar te maken of relativeren deze, bijvoorbeeld in hun taalgebruik, kleding of gedrag, om zo beter geaccepteerd te worden in de Nederlandse samenleving. Dit gedrag lijkt voort te komen uit de ervaring van sociale uitsluiting of het gevoel voortdurend beoordeeld te worden op hun afkomst. Voor deze groep betekent sociale uitsluiting een strategische aanpassing, waarbij men zich bewust meer conformeert aan de dominante cultuur om frictie te vermijden. Deze aanpassing lijkt vaker voor te komen in formele omgevingen zoals werk of onderwijsinstellingen. Respondent 4 en 6 zeggen hierover:

“Ik let erop hoe ik me klee, want ik wil niet dat mensen meteen denken dat ik ‘typisch Turks’ ben.” (R6)

“Ik studeer in Amsterdam en zodra ik in Amsterdam ben, dan gaat het knopje wel om. En dan probeer ik net zoals jij net zei, bepaalde aspecten van ja, een doorsnee Nederland probeer dan wel over te nemen, dus je doet wel in principe als het ware bepaalde masker op.” (R4)

Andere respondenten reageren juist met een versterkt gevoel van verbondenheid met hun etnische identiteit wanneer zij negatieve stereotyperingen of uitsluiting ervaren. Ze benadrukken bijvoorbeeld met trots hun Turkse achtergrond of zoeken bewust aansluiting bij Turkse sociale netwerken. Deze respondenten lijken negatieve maatschappelijke beeldvorming juist te gebruiken als bron van weerbaarheid, waarbij etnische identiteit een bron van kracht en houvast wordt:

“Als mensen denken dat wij allemaal zo zijn, dan wil ik juist laten zien dat we trots mogen zijn op onze cultuur.” (R10)

De link tussen beide dynamieken is dat ze voortkomen uit dezelfde bron: ervaringen van sociale uitsluiting en het gevoel anders te zijn of zo worden behandeld. De ene groep probeert aansluiting te vinden bij de dominante cultuur door zich aan te passen, terwijl de andere groep juist houvast en trots vindt in de eigen etnische achtergrond. In beide gevallen wordt identiteit dus actief gevormd in reactie op maatschappelijke signalen van (h)erkenning en in beide gevallen beperkt het de fluïditeit die de respondenten doorgaans ervaren in het navigeren tussen twee culturen. Hier mogelijk wel sprake van een leeftijdselement. Door de meeste respondenten boven de 30 jaar wordt er gesproken over een verschuiving in hoe zij met sociale uitsluiting omgaan en hoe dit invloed heeft op hun duale identificatie. In hun jeugd of vroege volwassenheid voelden velen de drang zich aan te passen of te bewijzen. Met de jaren is er echter meer zelfacceptatie en zelfverzekerdheid ontstaan in zowel de etnische als nationale identiteit, waardoor de duale identiteit ook in toenemende mate als complementair werd ervaren.

5 Conclusie en discussie

Dit onderzoek richt zich op het onderwerp duale identiteitsvorming, en dan specifiek op de identiteitsbeleving van tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland. Aan de hand van vijftien kwalitatieve interviews is onderzocht hoe deze groep hun duale identiteit (de combinatie van Turkse en Nederlandse identificatie) subjectief beleeft en hoe sociale contexten, maatschappelijke beeldvorming en ervaringen zoals sociale uitsluiting deze processen beïnvloeden. De centrale onderzoeksvraag luidde:

Hoe ervaren tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland hun duale identiteit?

5.1 Centrale conclusies

Aan de hand van de bevindingen kunnen vier hoofdconclusies worden getrokken. De eerste conclusie is dat tweedegeneratie Turkse migranten hun (duale) identiteit door middel van bepaalde kenmerken opdelen in een nationale en een etnische component. Uit de bevindingen komt naar voren dat hun nationale identiteit wordt gevormd door elementen als gestructureerde maatschappij, gevoel van veiligheid, individualistische levensstijl en een directe manier van communiceren. Deze elementen schreven de respondenten ook aan zichzelf toe. De verbondenheid met de etnische identiteit komt daarentegen vooral tot uiting in relatie tot specifieke culturele elementen, zoals nationale tradities die zij niet altijd van huis uit hebben meegekregen, en in het ervaren van gebrek aan saamhorigheid met Nederlanders zonder migratieachtergrond. De respondenten benadrukten ook dat deze gevoelens fluïde en contextafhankelijk zijn: afhankelijk van waar ze zich bevinden en met wie ze zijn. Deze bevinding sluit aan bij de sociale identiteitstheorie, waarin nationale en etnische identiteit worden beschouwd als vormen van sociale identiteit die ontstaat via sociale categorisatie (Trepte & Loy, 2017). Individuen delen zichzelf en anderen in betekenisvolle groepen op basis van gedeelde kenmerken, en ontleen hieraan een deel van hun zelfbeeld (Trepte & Loy, 2017). Daarnaast bevestigen de bevindingen het perspectief van Verkuyten (2005), die stelt dat identificatie met een bepaalde groep niet vaststaand is, maar sterk afhankelijk van de sociale context.

De tweede conclusie die getrokken kan worden is dat tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland zichzelf identificeren door vergelijkingen te maken met andere groepen in de samenleving. In de bevindingen kwam naar voren dat deze groep zich voornamelijk vergelijkt met de Marokkaanse migrantengroep in Nederland. In gesprekken kwam bijvoorbeeld naar voren dat de respondenten hebben ervaren dat de Turkse gemeenschap positiever wordt gezien door de publieke opinie dan de Marokkaanse gemeenschap. Wat dit laat zien is dat processen van identificatie zich niet alleen afspelen in verhouding tot de dominante meerderheidscultuur (verticaal), maar ook een horizontaal, door de onderlinge positionering ten opzichte van andere minderheidsgroepen. De sociale identiteitstheorie van Tajfel & Turner (1979) gaat er vanuit dat identiteit ontstaat door vergelijking van de eigen groep met de outgroup (Trepte & Loy, 2017). Voor tweedegeneratie Turkse migranten zou dit betekenen dat een individu die zich Turks voelt, zich vergelijkt met de nationale identiteit of dat een tweedegeneratie Turkse migrant die zich een Nederlander voelt, zich vergelijkt met de etnische identiteit. Kortom, de duale identiteit wordt, blijkt uit dit onderzoek, niet alleen verticaal gevormd (nationale versus etnische

identiteit), maar ook via een horizontale positionering ten opzichte van andere groepen die binding ervaren met twee culturen.

De derde conclusie in dit onderzoek is dat tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland zich met beide identiteiten identificeren. Dit werd duidelijk doordat de respondenten spraken over dat beide identiteiten waardevolle elementen met zich meebrengen. Zo voelt de tweedegeneratie Turkse migranten in dit onderzoek niet dat ze moeten kiezen tussen twee werelden, maar ervaren ruimte om een persoonlijke combinatie te vormen. Uit de literatuur blijkt dat bij het concept duale identiteit er over het algemeen van wordt uitgegaan dat tweedegeneratie migranten zich in ieder geval in bepaalde mate verhouden tot hun etnische en nationale identiteit, maar dat het ook kan voorkomen dat ze met één of zelfs met beiden geen sterke identificatie voelen. De verscheidenheid aan vormen waarin duale identiteit tot uiting kan komen, kan worden begrepen aan de hand van het acculturatiemodel van Berry (1997). Op basis van de bevindingen kan worden gesteld dat de respondenten in dit onderzoek overwegend de integratiestrategie hanteren, zoals beschreven in het acculturatiemodel van Berry (1997). Dit houdt in dat deze groep zowel de etnische identiteit (en culturele achtergrond) behoudt, als tegelijkertijd actief participeert in en zich identificeert met de meerderheidscultuur in Nederland (nationale identiteit).

De vierde conclusie is dat sociale uitsluiting en discriminatie de ervaring van duale identiteit onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland beïnvloeden, maar niet per se leiden tot een interne identiteitsstrijd. Uit de resultaten blijkt dat meer dan de helft van de respondenten uitsluiting heeft ervaren, zowel in alledaagse situaties, zoals op het werk of in cafés, als in abstracte zin, bijvoorbeeld door negatieve beeldvorming in media en politiek. Ondanks deze ervaringen geven de meeste respondenten aan zich nog steeds verbonden te voelen met Nederland: zij spreken bijvoorbeeld over een gevoel van thuishoren en actieve deelname aan de samenleving. De sociale uitsluiting wordt wel erkend, maar leidt niet tot een ontwrichting van hun zelfbeeld of tot een innerlijk conflict tussen de etnische en nationale identiteit. In plaats daarvan reageren zij hier op verschillende manieren op: sommigen voelen juist hun nationale identiteit sterk terwijl anderen hun etnische achtergrond benadrukken. Dit patroon sluit deels aan bij de zogeheten integratieparadox, waarin wordt gesteld dat meer geïntegreerde migrantengroepen, zoals hbo- en wo- opgeleide tweedegeneratie migranten, zich vaker uitgesloten voelen (De Vroome, Meuleman & Verkuyten, 2014; Ministerie van Algemene Zaken, 2022). Volgens deze theorie zou die uitsluiting leiden tot een afnemende verbondenheid met de nationale identiteit, maar uit dit onderzoek blijkt dat de meeste respondenten ondanks deze uitsluiting nog steeds een zekere mate van nationale identificatie ervaren. Wat dit laat zien is dat de integratieparadox wel herkenbaar is binnen deze doelgroep, maar niet leidt tot innerlijk conflict: in plaats daarvan beïnvloedt het de mate van flexibiliteit waarmee zij hun identiteiten kunnen inzetten. De sociale uitsluiting dwingt hen vaker tot het kiezen van één positie, waardoor hun duale identiteit minder fluïde wordt beleefd dan theoretisch verondersteld.

5.2 *Tekortkomingen en suggesties voor vervolgonderzoek*

Bij het interpreteren van de bevindingen van dit onderzoek moet rekening worden gehouden met enkele tekortkomingen. De eerste tekortkoming is de samenstelling van de onderzoeksgroep, die voornamelijk bestaat uit hbo- en wo-opgeleide respondenten. Hoewel er bij de werving nadrukkelijk is gepoogd om

een diverse doelgroep te bereiken, en enkele mbo-opgeleiden zich via de registratielink hadden aangemeld, is het uiteindelijk niet gelukt om respondenten met een mbo-opleidingsachtergrond te interviewen. Sommigen trokken zich terug en anderen gaven geen gehoor aan verdere contactverzoeken. Deze mate van vertegenwoordiging is niet representatief voor de gehele doelgroep en kan daarom de onderzoeksresultaten hebben beïnvloed. Het is aannemelijk dat respondenten met een mbo-achtergrond andere perspectieven zouden hebben ingebracht, bijvoorbeeld over sociale mobiliteit, ervaren met betrekking tot uitsluiting of binding met de nationale identiteit. Voor een vollediger en representatiever beeld van de duale identiteitsbeleving onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland is het van belang dat in toekomstig onderzoek ook expliciet het perspectief van mbo-opgeleiden wordt meegenomen.

Ten tweede is er geen rekening gehouden met de religieuze achtergrond van de respondenten. Hoewel enkele respondenten uit eigen beweging spraken over hun religieuze achtergrond, is religie in dit onderzoek niet systematisch bevraagd. Ook hier bestaat de mogelijkheid dat een verklarend element onderbelicht is gebleven. De bevindingen in dit onderzoek bieden aanknopingspunten in vervolgonderzoek tussen religie en duale identiteitservaringen onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland.

Ten derde is het geografische bereik van de onderzoeksgroep beperkt gebleven tot respondenten die in Den Haag, Rotterdam en omstreken wonen of zijn opgegroeid. Hoewel in deze regio veel tweedegeneratie Turkse migranten wonen is de steekproef representatief, echter kan stedelijke dynamiek andere ervaringen hebben met sociale uitsluiting en nationale en etnische identificatie. De stedelijke context van de Randstad biedt mogelijk relatief meer mogelijkheden tot culturele diversiteit en normalisering van biculturaliteit, wat invloed kan hebben op de manier waarop duale identiteiten beleefd worden. Toekomstig onderzoek zou er daarom baat bij hebben om ook deelnemers uit andere regio's te betrekken, om zo regionale verschillen in identiteitsvorming beter te begrijpen.

Dit onderzoek biedt nog een aantal aanknopingspunten voor vervolgonderzoek. Zo zou toekomstig onderzoek zich kunnen richten op de rol van leeftijd en levensfase in de ervaring van de duale identiteit. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat een andere levensfase zorgt voor een andere beleving van de duale identiteit. Hoewel dit criterium niet mee is genomen in dit onderzoek, gaven de interviews duidelijke aanwijzingen dat leeftijd en levensfase een belangrijke rol spelen. Meerdere respondenten boven de 30 jaar gaven aan dat hun identificatie met Nederland of Turkije in de loop der jaren is verschoven, bijvoorbeeld door ervaringen op school of het ouderschap. Deze veranderingen suggereren dat duale identiteit geen statisch gegeven is, maar meebeweegt met persoonlijke en maatschappelijke ontwikkelingen. Toekomstig onderzoek zou hier op in kunnen zoomen, bijvoorbeeld via een longitudinale opzet of door generaties binnen dezelfde families te vergelijken.

Een andere aanbeveling is dat het waardevol kan zijn nog te onderzoeken hoe vergelijkingen met andere etnische gemeenschappen, zoals de Marokkaanse gemeenschap in Nederland, bijdragen aan de manier waarop tweede generatie Turkse migranten hun eigen duale identiteit vormen en ervaren. In dit onderzoek kwam naar voren dat respondenten zich niet alleen identificeren in relatie tot de dominante cultuur in Nederland (verticale identificatie), maar ook in vergelijking met andere minderheidsgroepen

(horizontale identificatie). Enkele respondenten gaven expliciet aan zich bijvoorbeeld meer geïntegreerd te voelen dan leeftijdsgenoten met een Marokkaanse migratieachtergrond. Deze onderlinge vergelijkingen lijken bij te dragen aan een specifiek zelfbeeld en aan de manier waarop men de eigen maatschappelijke positie definieert. De rol van horizontale identificatie in identiteitsvorming onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland is in dit onderzoek slechts beperkt besproken, maar verdient in vervolgstudies verdere aandacht, bijvoorbeeld door systematisch te onderzoeken hoe interetnische vergelijkingen bijdragen aan (sociale) identiteitsvorming en in- en uitsluitingsprocessen binnen migrantengroepen in Nederland.

5.3 Samenvatting

De centrale onderzoeksvraag in dit onderzoek luidde: *Hoe ervaren tweede generatie Turkse migranten in Nederland hun duale identiteit?* Op basis van semigestructureerde interviews met vijftien respondenten kan worden geconcludeerd dat deze duale identiteit niet statisch of eenduidig wordt ervaren, maar eerder dynamisch, contextafhankelijk en gelaagd. De identiteitservaring van deze groep wordt gevormd door zowel persoonlijke overtuigingen als sociale interactieprocessen, en is voortdurend in beweging en afhankelijk van context en (h)erkenning. Dit wordt duidelijk door vier hoofdconclusies.

Ten eerste onderscheiden tweedegeneratie Turkse migranten hun nationale en etnische identiteit op basis van specifieke kenmerken. De nationale identiteit wordt gekoppeld aan structuur, veiligheid, individualisme en directheid, terwijl de etnische identiteit vooral verbonden is met culturele tradities en een gevoel van afstand tot autochtone Nederlanders. De doelgroep wisselt flexibel tussen beide identiteiten, afhankelijk van de sociale context. Dit bevestigt inzichten uit de sociale identiteitstheorie (Treppe & Loy, 2017) en het werk van Verkuyten (2005), die identiteit als situationeel en veranderlijk beschrijven.

Ten tweede is dat identiteit niet alleen gevormd wordt in relatie tot de dominante cultuur in Nederland, maar ook via vergelijking met andere minderheidsgroepen en eerdere generaties van de Turkse migrantengroep. Hiermee definiëren tweedegeneratie Turkse migranten in dit onderzoek hun eigen positie als minderheidsgroep. Dit wijst op een horizontale vergelijking van identificatie die de sociale identiteitstheorie van Tajfel & Turner (1979) aanvult.

De derde conclusie is dat tweedegeneratie Turkse migranten zich in dit onderzoek identificeren met zowel hun etnische als nationale identiteit. Respondenten geven aan waarde te hechten aan beide identiteiten en ervaren geen noodzaak om tussen beide te kiezen. Ze geven aan ruimte te voelen voor een persoonlijke en contextafhankelijke combinatie. Deze bevinding sluit aan bij het acculturatiemodel van Berry (1997), waarin de integratiestrategie staat voor het behouden van de eigen culturele achtergrond én participatie in de meerderheidscultuur. De respondenten in dit onderzoek lijken deze strategie te volgen, waarmee zij een evenwichtige vorm van duale identiteit ontwikkelen.

Tot slot wordt de beleving van de duale identiteit onder tweedegeneratie Turkse migranten in Nederland door sociale uitsluiting beïnvloed, maar dit leidt niet tot innerlijk conflict. Ondanks ervaringen met discriminatie blijven veel respondenten zich verbonden voelen met de nationale identiteit. Dit nuanceert de integratieparadox (De Vroome et al., 2014): uitsluiting belemmert wel de flexibiliteit van identiteitsbeleving, maar leidt niet per se tot vervreemding of identiteitsontkenning.

6 Literatuurlijst

- Akpınar, M., Vandeberg, L., Vettehen, P. H., Hofhuis, J., & Hendriks, H. (2025). Examining acculturation in three generations of Turkish-Dutch citizens: The role of national identification, cultural values, language, and media use. *International Journal of Intercultural Relations: IJIR*, 105(102129), 102129. <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2024.102129>
- AlleCijfers.nl. (2025, 21 maart). Migratie uit Turkije en Turkse inwoners (Turken) in Nederland. *AlleCijfers.nl*. <https://allecijfers.nl/migratie-nationaliteiten-geboortelanden/turkije/>
- Anderson, C., & Kirkpatrick, S. (2016). Narrative interviewing. *International Journal of Clinical Pharmacy*. <https://doi.org/10.1007/s11096-015-0222-0>
- Belgrave, L., & Seide, K. (2019). Coding for Grounded Theory. In A. Bryant & K. Charmaz (Eds.), *The SAGE handbook of current developments in grounded theory* (pp. 43-61). SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781526485656>
- Berry, J. W. (1997). Immigration, acculturation, and adaptation. *Applied Psychology: An International Review*, 46, 5-68.
- Berry, J.W., Phinney, J.S., Sam, D. L., & Vedder, P. (2006). Immigrant Youth: Acculturation, Identity, and Adaptation. *Applied Psychology*, 55(3), 303–332.
- Birks, M., & Mills, J. (2019). Rendering analysis through storyline. In A. Bryant & K. Charmaz (Eds.), *The SAGE handbook of current developments in grounded theory* (Chapter 12). SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781526485656>
- Bochove, M., MSc, Rusinovic, K., Engbersen, G., & Erasmus Universiteit Rotterdam. (2009). Lokaal of transnationaal: Actief burgerschap bij de allochtone middenklasse (Vol. 36, Nummer 1, p. 28). <https://repub.eur.nl/pub/22360/Lokaal%20of%20transnationaal%20-%20Actief%20burgerschap%20bij%20allochtone%20middenklasse.pdf>
- Bryant, A., & Charmaz, K. (2019). *The SAGE handbook of current developments in grounded theory*. SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781526485656>
- Cárdenas, D., Verkuyten, M., & Fleischmann, F. (2021). “You are too ethnic, you are too national”: Dual identity denial and dual identification. *International Journal of Intercultural Relations*, 81, 193-203.

- Cárdenas, D., & Fleischmann, F. (2022). “They keep an eye on you”: Minority pressure and its implications for dual identity among six immigrant groups in the Netherlands. *Group Processes & Intergroup Relations*, 26(8), 1841–1865. <https://doi.org/10.1177/13684302221138035>
- Creswell, J.W., & Creswell, J.D. (2022). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (6th ed.). Sage.
- Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2016). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. Sage publications.
- Crul, M., & Doornik, J. (2006). The Turkish and Moroccan second generation in the Netherlands: Divergent trends between and polarization within the two groups. *International Migration Review*, 37, 1039-1064. <https://doi.org/10.1111/j.1747-7379.2003.tb00169.x>
- Day, M. T., Badou, M., & Kennisplatform Integratie & Samenleving. (2019). Geboren en getogen. <https://www.kis.nl/sites/default/files/2022-06/geboren-en-getogen.pdf>
- Denzin, N. (2019). Grounded theory and the politics of interpretation, redux. In A. Bryant & K. Charmaz (Eds.), *The SAGE handbook of current developments in grounded theory* (Chapter 22). SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781526485656>
- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2017). *The SAGE handbook of qualitative research*. SAGE Publications.
- De Vroome, T., Martinovic, B., & Verkuyten, M. (2014). The integration paradox: Level of education and immigrants’ attitudes towards natives and the host society. *Cultural Diversity & Ethnic Minority Psychology*, 20(2), 166–175. <https://doi.org/10.1037/a0034946>
- Hornsey, M. J. (2008). Social identity theory and self-categorization theory: A historical review. *Social and Personality Psychology Compass*, 2(1), 204–222. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2007.00066.x>
- Houtkamp, C., Van Heukelingen, N., Van Der Laan, T., Van Veen, E., & Netherlands Institute of International Relations ‘Clingendael’. (2023). *Het Turkse diasporabeleid in Nederland*. In Clingendael Rapport. [https://www.clingendael.org/sites/default/files/2023-04/Het Turkse diasporabeleid in Nederland 0..pdf](https://www.clingendael.org/sites/default/files/2023-04/Het%20Turkse%20diasporabeleid%20in%20Nederland%200..pdf)
- Hu, J., & Cheung, C. K. J. (2024). Social identity and social integration: A meta-analysis exploring the

- relationship between social identity and social integration. *Frontiers in Psychology*, 15, 1361163. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1361163>
- Huijnk, W., Dagevos, J., Gijsberts, M., Andriessen, I. (2015). 4 Sociaal-culturele categorieën: migranten op afstand. *Werelden van verschil. Over de sociaal-culturele afstand en positie van migrantengroepen in Nederland*, Den Haag: SCP.
- Integratiebeleid. (2019, 18 november). Tweede Kamer Der Staten-Generaal.
https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2019Z21730&did=2019D45214
- Jenkins, R. (2014). *Social identity*. Routledge.
- Markus, L. (2016). Nationale identiteit & vluchtelingen in Zweden (Door Tessa Diphoorn).
<https://studenttheses.uu.nl/bitstream/handle/20.500.12932/28529/Thesis%20Loes%20Markus%20poging%20twee.pdf?sequence=2&isAllowed=y>
- Ministerie van Algemene Zaken. (2018, 23 juli). Identificatie met Nederland. Rapport | WRR.
<https://www.wrr.nl/publicaties/rapporten/2007/09/24/identificatie-met-nederland>
- Ministerie van Algemene Zaken. (2022, 14 december). Migration diversity and social cohesion: Reassessing the Dutch policy agenda. Report | The Netherlands Scientific Council For Government Policy. <https://english.wrr.nl/publications/reports/2022/12/06/migration-diversity-and-social-cohesion>
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2022, 10 oktober). Gevestigd, maar niet thuis: Eerste bevindingen uit de Survey integratie migranten (SIM2020). Publicatie | Sociaal en Cultureel Planbureau. <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2022/10/11/gevestigd-maar-niet-thuis.-eerste-bevindingen-uit-de-survey-integratie-migranten-sim2020>
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2023b, oktober 18). Ervaren discriminatie in Nederland II. Publicatie | Sociaal en Cultureel Planbureau.
<https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2020/04/02/ervaren-discriminatie-in-nederland-ii>
- Pfeijffer, R., Van Der Walle, J., & Verhallen, T. (2020). Tradities onder vuur (p. 20359).
<https://studenttheses.uu.nl/bitstream/handle/20.500.12932/36838/Thesis%20definitief%20zonder%20reflecties.pdf?sequence=1>

- Smith, A. (1991). *National identity*. Penguin Books.
- Stephenson, M. (2000). Development and validation of the Stephenson Multigroup Acculturation Scale (SMAS). *Psychological Assessment*, 12, 77-88.
- Tajfel, H., & Turner, J. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. In W. G. Austin & S. Worchel (Eds.), *The social psychology of intergroup relations* (pp. 33–47). Belmont, CA: Wadsworth.
- Tracy, S. J. (2013). *Qualitative Research Methods: Collecting Evidence, Crafting Analysis, Communicating Impact*. Wiley-Blackwell.
- Trepte, S., & Loy, L. S. (2017). Social identity theory and self-categorization theory. *The international encyclopedia of media effects*, 63, 1-13.
- Van Bochove, M., Rusinovic, K., & Engbersen, G. (2009). Lokaal of transnationaal: actief burgerschap bij de allochtone middenklasse. *Beleid en Maatschappij*, 36(1), 28 – 39.
- Van Thiel, S. (2022). *Research methods for public administration and public management*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781003196907>
- Verkuyten, M. (2005). *The social psychology of ethnic identity*. Psychology Press.
- Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (wrr). (2020). *Samenleven in verscheidenheid. Beleid voor de migratiesamenleving*. wrr-rapport nr. 103. Den Haag.

7 Bijlage 1: Checklist ethical and privacy aspects of research

CHECKLIST ETHICAL AND PRIVACY ASPECTS OF RESEARCH

INSTRUCTION

This checklist should be completed for every research study that is conducted at the Department of Public Administration and Sociology (DPAS). This checklist should be completed *before* commencing with data collection or approaching participants. Students can complete this checklist with help of their supervisor.

This checklist is a mandatory part of the empirical master's thesis and has to be uploaded along with the research proposal.

The guideline for ethical aspects of research of the Dutch Sociological Association (NSV) can be found on their website (http://www.nsv-sociologie.nl/?page_id=17). If you have doubts about ethical or privacy aspects of your research study, discuss and resolve the matter with your EUR supervisor. If needed and if advised to do so by your supervisor, you can also consult Dr. Bonnie French, coordinator of the Sociology Master's Thesis program.

PART I: GENERAL INFORMATION

Project title:

Name, email of student: Melisa Hess, 668248mh@eur.nl

Name, email of supervisor: Maaïke Hornstra, hornstra@essb.eur.nl

Start date and duration: February - July 2025

Is the research study conducted within DPAS YES - ~~NO~~

If 'NO': at or for what institute or organization will the study be conducted?
(e.g. internship organization)

v. 1.2 (March 2023)

PART II: HUMAN SUBJECTS

1. Does your research involve human participants. YES - ~~NO~~

If 'NO': skip to part V.

If 'YES': does the study involve medical or physical research? ~~YES~~ - NO

Research that falls under the Medical Research Involving Human Subjects Act ([WMO](#)) must first be submitted to [an accredited medical research ethics committee](#) or the Central Committee on Research Involving Human Subjects ([CCMO](#)).

2. Does your research involve field observations without manipulations that will not involve identification of participants. ~~YES~~ - NO

If 'YES': skip to part IV.

3. Research involving completely anonymous data files (secondary data that has been anonymized by someone else). ~~YES~~ - NO

If 'YES': skip to part IV.

PART III: PARTICIPANTS

1. Will information about the nature of the study and about what participants can expect during the study be withheld from them? ~~YES~~ - NO
2. Will any of the participants not be asked for verbal or written 'informed consent,' whereby they agree to participate in the study? ~~YES~~ - NO
3. Will information about the possibility to discontinue the participation at any time be withheld from participants? ~~YES~~ - NO
4. Will the study involve actively deceiving the participants? ~~YES~~ - NO
Note: almost all research studies involve some kind of deception of participants. Try to think about what types of deception are ethical or non-ethical (e.g. purpose of the study is not told, coercion is exerted on participants, giving participants the feeling that they harm other people by making certain decisions, etc.).
5. Does the study involve the risk of causing psychological stress or negative emotions beyond those normally encountered by participants? ~~YES~~ - ~~NO~~
6. Will information be collected about special categories of data, as defined by the GDPR (e.g. racial or ethnic origin, political opinions, religious or philosophical beliefs, trade union membership, genetic data, biometric data for the purpose of uniquely identifying a person, data concerning mental or physical health, data concerning a person's sex life or sexual orientation)? ~~YES~~ - ~~NO~~
7. Will the study involve the participation of minors (<18 years old) or other groups that cannot give consent? ~~YES~~ - NO
8. Is the health and/or safety of participants at risk during the study? ~~YES~~ - NO
9. Can participants be identified by the study results or can the confidentiality of the participants' identity not be ensured? ~~YES~~ - NO
10. Are there any other possible ethical issues with regard to this study? ~~YES~~ - NO

If you have answered 'YES' to any of the previous questions, please indicate below why this issue is unavoidable in this study.

This study focuses on the (identity) experiences of second-generation migrants in the Netherlands. Collecting information on ethnic background is essential to understanding how this group perceives their sense of Dutch identity. Without this data, the central research question cannot be answered.

v. 1.2 (March 2023)

What safeguards are taken to relieve possible adverse consequences of these issues (e.g., informing participants about the study afterwards, extra safety regulations, etc.).

Several safeguards are in place to minimize potential adverse consequences for participants. First, participants will receive detailed information about the study, its purpose, and their rights before the interview, including their right to withdraw at any time without consequences. Informed consent will be obtained before data collection. Second, all data will be anonymized to protect participants' privacy, and no personally identifiable information will be included in the final report.

Are there any unintended circumstances in the study that can cause harm or have negative (emotional) consequences to the participants? Indicate what possible circumstances this could be.

Given the personal and potentially sensitive nature of the topic, there is a possibility that discussing identity, belonging, and experiences related to migration could evoke emotional responses in participants. Some individuals may feel discomfort or distress when reflecting on experiences of exclusion, discrimination, or identity struggles. Additionally, questions about ethnic background and Dutch identity may unintentionally bring up personal or political sensitivities.

To mitigate these risks, participants will be informed in advance about the topics covered in the interview and will have the option to skip any question or withdraw from the study at any time without providing a reason.

Please attach your informed consent form in Appendix I, if applicable.

Continue to part IV.

PART IV: SAMPLE

Where will you collect or obtain your data?

The data will be collected through qualitative interviews with second-generation migrants in the Netherlands. Participants will be recruited through community centers. The interviews will take place in community centers or other locations chosen by the participants to ensure a comfortable and confidential setting.

Note: indicate for separate data sources.

What is the (anticipated) size of your sample?

16-20 respondents

Note: indicate for separate data sources.

What is the size of the population from which you will sample?

In 2012: 195,816 born in the Netherlands with a minimum of one Turkish parent.

Note: indicate for separate data sources.

Continue to part V.

Part V: Data storage and backup

Where and when will you store your data in the short term, after acquisition?

For interview recordings, transcripts, and notes:

These will be stored immediately upon acquisition on a password-protected cloud storage service, such as OneDrive. Access will be restricted to the researcher only. Files will be backed up regularly to ensure data security.

For handwritten notes, if applicable: handwritten notes will be transcribed and digitized as soon as possible, and the physical copies will be destroyed. These digitalized notes will be put into OneDrive.

Note: indicate for separate data sources, for instance for paper-and pencil test data, and for digital data files.

Who is responsible for the immediate day-to-day management, storage and backup of the data arising from your research?

The immediate day-to-day management, storage, and backup of the data arising from this research will be the responsibility of the primary researcher (myself).

How (frequently) will you back-up your research data for short-term data security?

Weekly

In case of collecting personal data how will you anonymize the data?

Personal details such as names, contact information, and other identifying information will be replaced with a code or pseudonym. Locations will be generalized.

The research data, such as interview transcripts, will contain only the pseudonym or code, and no identifying information will be included.

Note: It is advisable to keep directly identifying personal details separated from the rest of the data. Personal details are then replaced by a key/ code. Only the code is part of the database with data and the list of respondents/research subjects is kept separate.

PART VI: SIGNATURE

Please note that it is your responsibility to follow the ethical guidelines in the conduct of your study. This includes providing information to participants about the study and ensuring confidentiality in storage and use of personal data. Treat participants respectfully, be on time at appointments, call participants when they have signed up for your study and fulfil promises made to participants.

Furthermore, it is your responsibility that data are authentic, of high quality and properly stored. The principle is always that the supervisor (or strictly speaking the Erasmus University Rotterdam) remains owner of the data, and that the student should therefore hand over all data to the supervisor.

Hereby I declare that the study will be conducted in accordance with the ethical guidelines of the Department of Public Administration and Sociology at Erasmus University Rotterdam. I have answered the questions truthfully.

Name student: Melisa Hess

Name (EUR) supervisor:

Date: 16-3-2025

Date: 17-03-2025

APPENDIX I: Informed Consent Form (if applicable)

Informatie en toestemmingsverklaring

Duale identiteit

Beste deelnemer,

Mijn naam is Melisa Hess en ik masterstudent Sociologie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Voor mijn afstudeeronderzoek onderzoek ik hoe tweede generatie Turkse migranten hun nationale en etnische identiteit ervaren. Ik wil beter begrijpen welke factoren een rol kunnen spelen bij de belevenis van deze identiteiten.

Hieronder leg ik dit onderzoek uit. Als u iets niet begrijpt, of vragen heeft, dan kunt u die aan mij stellen.

Waar gaat het onderzoek over?

Het doel van dit onderzoek is om beter te begrijpen hoe mensen van de tweede generatie Turkse migranten hun etnische en nationale identiteit ervaren. Ik onderzoek welke factoren hierbij een rol spelen en hoe mensen hun achtergrond en verbondenheid met Nederland en Turkije waarnemen. Door middel van gesprekken wil ik inzicht krijgen in persoonlijke ervaringen en perspectieven. Jouw deelname helpt om een breder en genuanceerder beeld te schetsen van identiteit in een diverse samenleving.

Wat kan je verwachten?

Een eenmalig interview. Het gesprek duurt ongeveer 1 uur. Als u tijdens het gesprek een vraag niet wil beantwoorden, hoeft dat niet. Ik neem het geluid van het gesprek op.

U kiest zelf of u meedoet

Uw deelname is vrijwillig en vertrouwelijk. U kunt op ieder moment en zonder uitleg stoppen.

Welke gegevens heb ik van u nodig?

Tijdens het interview worden de volgende persoonsgegevens verzameld: naam, leeftijd, geslacht, beroep, culturele achtergrond en geluidsopnamen. In sommige gevallen kunnen er ook gegevens worden verzameld over uw emotie of mening over bepaalde onderwerpen. Tijdens het interview kunt u zelf bepalen of u een vraag niet wilt beantwoorden of een onderwerp wilt overslaan.

Wie kan uw gegevens zien? Hoe wordt er met mijn data omgegaan?

- Ik sla al uw gegevens veilig op.
- Enkel personen die betrokken zijn bij het onderzoek kunnen (een deel van) de gegevens inzien. Alleen heb ik toegang tot uw gegevens zoals uw naam.
- Gemaakte opnamen worden omgezet in tekst. Uw naam wordt vervangen met een nummer.
- Gegevens zoals uw naam (directe persoonsgegevens) worden apart van uw antwoorden opgeslagen, zodat deze niet herleidbaar zijn.
- Over de resultaten van het onderzoek wordt geen publieke publicatie gedaan.

Wat gebeurt er met de resultaten van het onderzoek?

Dit onderzoek is uitsluitend voor een scriptie en wordt dus niet gepubliceerd. Uw gegevens worden anoniem verwerkt en gebruikt voor de analyse van het onderzoek. Uw

v. 1.2 (March 2023)

gegevens worden voor 1 jaar bewaard na afronding van het onderzoek. Uw naam en contactgegevens worden binnen een maand verwijderd.

Wat gebeurt er met de resultaten van het onderzoek?

U kunt aangeven of u de resultaten wilt ontvangen.

Heeft u **vragen** over het onderzoek of uw privacy rechten, zoals inzage, wijziging, verwijdering of aanpassing van uw gegevens, neem dan contact op met mij.

Naam: Melisa Hess
Telefoonnummer: 0648851893
e-mail: 668248mh@eur.nl

Spijt van uw deelname?

Het kan zijn dat u tijdens of na het onderzoek spijt krijgt van uw deelname. Geef dit aan of neem hiervoor contact met mij op. Het verwijderen van uw gegevens is niet meer mogelijk als de gegevens zijn geanonimiseerd, waardoor niet meer te herleiden is welke gegevens van u afkomstig zijn.

Toestemmingsverklaring

Ik heb de informatiebrief gelezen en begrijp waar het onderzoek over gaat. Ik ben op de hoogte van de verwerking van mijn gegevens en heb de kans gehad om vragen te stellen.

Door dit formulier te ondertekenen

1. geef ik toestemming voor deelname aan dit onderzoek
2. geef ik toestemming voor het verwerken van mijn persoonsgegevens;
3. geef ik toestemming voor het maken van geluidsopname tijdens het interview; en
4. geef ik aan dat ik begrijp dat deelname aan dit onderzoek geheel vrijwillig is en ieder moment kan stoppen.

Naam van de deelnemer:

Handtekening van de deelnemer:

Datum:

U ontvangt een exemplaar van het volledige informatie- en toestemmingsformulier.

8 Bijlage 2: Interviewgids

In dit onderzoek worden semigestructureerde interviews afgenomen. De interviewgids dient dus slechts als grove richtlijnen voor de onderzoeker:

1. Hoe zou je jezelf omschrijven?
2. Hoe zou je jouw normen en waarden omschrijven?
 - a. Welke aspecten van integratie herken je in je eigen leven? Denk bijvoorbeeld aan taalgebruik, het vieren van bruiloften, het opvoeden van kinderen, mediagebruik, muziek, koken, gedachtes en emoties.
 - b. Hoe ziet jouw sociale omgeving eruit? In welke mate heb je contact met andere tweede generatie Turken?
 - c. Hoe speelt migratieachtergrond hierin een rol?
 - d. Welke taal spreek je meestal met je vrienden?
 - e. Welk percentage van jouw sociale contacten buiten je familie heeft een migratieachtergrond? En waarom geef je de voorkeur aan vriendschappen met mensen met of zonder migratieachtergrond?
3. Hoe ervaar jij de berichtgeving over de Turkse gemeenschap in de Nederlandse media?
4. Hoe ervaar jij het huidige politieke klimaat in Nederland?
 - a. Ga je stemmen? Waarom wel of niet? Wat vind je van de Turkse stemrecht in Nederland?
5. Hoe ervaar jij het sociale klimaat in Nederland, met name wat mensen zeggen of denken over de Turkse gemeenschap?
6. Heb je weleens gedacht dat Nederland geen goed land is om in te leven? Zo ja, welke gedachten of overtuigingen had je toen?
7. Heb je ooit overwogen om (uit onvrede) terug te keren naar Turkije of te verhuizen naar een ander land?
8. Heb je positieve gevoelens of overtuigingen over het Nederlanderschap?
 - a. Hoe kijken je ouders hier tegenaan? Wordt dit thema besproken binnen het gezin?
9. Voel je je evenveel Turks als Nederlands? Of voel je je meer verbonden met één van de twee?
 - a. Bijvoorbeeld bij voetbal: voor welk land juich je, Nederland of Turkije?
10. Zijn er specifieke momenten waarop jij je meer Turks voelt? En momenten waarop je juist meer Nederlander voelt?
11. Zijn er situaties geweest waarin je je Turkse achtergrond liever verborgen hield? Kun je daar een voorbeeld van geven?
12. Kregen jullie thuis vaak bezoek van mensen met een Turkse achtergrond?
13. Spraken je ouders veel over Turkije? Gebeurde dat op een positieve of negatieve manier?
14. Ben je ooit anders behandeld vanwege je achtergrond?
 - a. Speelt je achtergrond nog steeds een rol op de arbeidsmarkt of binnen je opleiding?
15. Heb je het gevoel dat je een Nederlander bent, of dat ooit zult worden? Heb je daar op dit moment last van? Pas je je gedrag daarop aan?

9 Bijlage 3: Transcripten

9.1 Transcript 1

Geïnterviewde: Respondent 1

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 23 april 2025

Interviewer (I): Ik heb al mijn onderwerpen verteld en nu ga ik beginnen met mijn vraag.

Respondent (R): Ja, Dat is goed.

I: Mijn eerste vraag is heel erg algemeen. Heel objectief dus nogal vertellen wat je ervan vindt. En Ik ben benieuwd. van Welke taal in spreekt thuis?

R: Ja dat iets anders dan de meeste Turken, Omdat wij uit het zuiden komen, dus midden Zuid, en Dat is. Misschien. Dus ja ligt aan de grens van Syrië, dus we spreken eigenlijk thuis Arabisch en mijn broer en zus kunnen ook geen Turks, Maar ik heb dat dus op latere leeftijd wel geleerd en mijn ouders kunnen het ook mijn familie ook. Maar we spreken dus vooral Arabisch of Nederlands, maar eigenlijk geen Turks.

I: Zijn er momenten dat je Turks spreekt?

R: Ja soms wel. Bijvoorbeeld Als de Turkse series kijken In de avond dat er dan. Als je dan daarop reageert dat het dan automatisch in het Turks gaat of Als ik met m'n of los van mijn ouders, maar met de rest van mijn familie bij mijn ooms en tandarts bijvoorbeeld ben, dan zijn er wel momenten dat er Turks uitkomt. Maar het is echt. Ja, Ik denk 10% van mijn leven dat ik Turks spreek. En op vakantie bijvoorbeeld.

I: Inderdaad en deze ooms en tantes van ja, zijn zij dan in Nederland waar je het over had? OK en dan een volgende vraag, is je waardes welke waardes? heb je meer Nederlandse waardes dan maar waardes of Turks waardes? Dus Dat is een vergelijking tussen die twee.

R: Ja ja, ik zou zeggen Nederlandse waarde, Omdat ik toch wel hier het meeste van mijn leven heb meegemaakt. En mijn vader was bijvoorbeeld 15 jaar toen hij hier kwam. Dus Hij heeft ook best wel veel Nederlandse waardes in die jaren meegekregen, dus Ik denk dat. Ik, ook wel deels best wel Nederlands ben opgevoed En om ja. Ja, Ik weet niet of je dat kan zeggen, Maar ik vind mezelf best wel geïntegreerd, dus Ik denk dat ja dat Ik denk dat ik meer Nederlandse waardes heb dan Turkse.

I: Ja dat mag je zeggen hoor.

R: Maar ja, uiteindelijk krijg je de Turkse ook mee, dus Het is je maakt een soort van eigen mix waarin je comfortabel voelt. Maar Als ik een keuze moet, maak ik wel.

I: Meer Nederlands en met jouw waardes bedoel dan van je ideologie?

R: Ja.. Ik ben bijvoorbeeld ook niet. Ja, de meeste Turken zijn Natuurlijk ja religieus, bijvoorbeeld. Die zijn moslims. Ja, wij, Ik ben dat dan zelf niet, terwijl heel groot deel van mijn familie dat wel is die dan in Turkije geboren zijn, Omdat ze dat toch wel daar hebben meegekregen en dat comfortabel voor hun voelt, maar voor mij ja, Ik ben bijvoorbeeld op de basisschool op een hele christelijke school en ik voelde me daar ook heel comfortabel bij. Dus ja, Ik heb daardoor eigenlijk niet echt een. Ja iets van Islamitische. Religie dat ik nu dan?

I: Die connectie?

R: Nee precies. En ook los daarvan hebben toch wel bijvoorbeeld de Turkse cultuur? Heb je bepaalde gebruiken? En Ik denk niet dat ik alles daarvan heb. Als ik het vooral kijk naar mijn ouders, dan zijn we toch wel heel anders. Beter voor wat progressiever en wat meer gericht op vrijheid. En in Turkije is het toch wel minder.

I: En als we kijken naar bijvoorbeeld binnen deze cultuur, bijvoorbeeld bruiloften, ben je wel eens naar Turkse bruiloften geweest?

R: Ja, maar niet vaak,

I: Je bent wel geweest en de Nederlandse bruiloften. Dus je weet hoe het aan toe gaat en zou je zelf later kiezen voor Nederlands of het Turkse?

R: Dat is echt een leuke vraag. Ik heb er wel eens over nagedacht, want Ik heb dus een nicht die zelf dan Turkse is, net Als ik en haar man is Nederlands dus.

I: Ja.

R: Dat was dus Dat was echt een leuke mix en dat ik naar Turkse blijven. Kijk, dan is dat echt mijn nachtmerrie.

I: Ja.

R: Maar niet. een een massale bruiloft met 500 Mensen. En ja, dat. Echt overbodig veel geld kost en. Ja, nee, nee, Ik weet niet Als ik aan het Turkse beloofd denk, denk nee, Dat is echt niet mijn ding. Ik hou wel van klein daar subtiel en Dat is gewoon de hele dag duren, dus dat het niet draait om het feest In de avond. Maar dat is voor een hele dag is ja en en Misschien buiten op een leuke locatie en zo en gewoon heel klein. Daar hou ik wel van, ja.

I: Heel evenement. Yes OK dankjewel. Dan ga ik nu over dit nog steeds gewoon feitelijk je media gebruik dus.

R: Ik heb wel een toevoeging op de vorige vraag, Ik vind Turkse muziek wel leuker, dus de muziek zou wel Turks zijn. Ja, ja, precies. De hele hele planning is anders, maar niek wel hetzelfde.

I: Ook ja. En dan de locatie is anders. Ja, Natuurlijk neem je over, ja?

R: Ja.

I: Merk je dat je vooral media volgt? Turkse media of Nederlandse media? Kijk in nieuws in het Nederlands of Turkse nieuws. Hoe zit dat bij jou?

R: Oh ja nou ik kijk nieuws ja. Nederlands media volg ik sowieso het meest en ik kijk het Niels ook vooral in het Nederlands. Ik kijk echt weinig Turks nieuws, Alleen als er bijvoorbeeld 1 grote gebeurtenis is, zoals nu die bijvoorbeeld de president of. Ja bijvoorbeeld bij verkiezingen dan bijvoorbeeld bel Turks nieuws precies, Maar ik vind het ook wel lastig om te begrijpen, Omdat het toch wel andere Turkse. Het is niet iets wat ik dagelijks wel gebruik. Ik vind dat wel moeilijk om te volgen. Bijvoorbeeld inderdaad, toen de burgemeester van Istanbul werd op gearresteerd. Precies dus dat zijn wel momenten dat ik dan ook het Turkse nieuws volg, Omdat je daar toch wel meer mee krijgt dan wat er in Nederlandse media wordt weergegeven, maar meestal gewoon Nederlands nu dus.

I: Zo. Ja OK. Dan ga ik een beetje over naar jouw sociale contacten. Heb je? Heb je een sociale leuke contacten die dezelfde achtergrond delen?

R: Ja op zich wel.

I: Hoeveel procent zou je zeggen van jouw sociale contacten?

R: Ja. Even denken, kijk met zelfde Achtergrond en sociale contacten. Kijk bijvoorbeeld Omdat wij Arabieren zijn uit Turkije heb je een soort heftig ploeg. Omdat dat gewoon heel weinig zijn en de meeste wonen ook in Den Haag en dan heb je een aparte soort buurhuis waar ze samenkomen.

I: Oh ja.

R: Dus daaruit kent heel veel Mensen dan precies dezelfde Achtergrond als jij, Maar ik ga het niet heel intensief met ze om. Maar ja, tel dat dan ook als sociaal contact of zou jij meer zeggen van nee, Mensen die je in ieder geval wekelijks spreekt of maandelijks?

I: Aha. Hoe vaak spreek je hun?

R: Ja, Ik denk om de 3 maanden.

I: Met wie spreek je wat regelmatig? Wat zijn hun achtergronden?

R: Ja, nee, dan is het heel gemixt dan. Dan denk ik dat Mensen met dezelfde achtergrond. Misschien 20 30%. En verder is mijn sociale omgeving wel heel generiek, dus echt ja, Nederlands Surinaams, Russisch, echt van alles, ja.

I: Ja. OK ja. En Als je het in verhouding zet in procenten bijvoorbeeld, hoeveel van jouw sociale contacten heeft de migratieachtergrond? en hoeveel Heeft gewoon een ja Nederlands achtergrond?

R: Ja oh, Dat is wel opvallend, denk ik, want Ik denk dat het echt 90% migratie afgetrokken is en 10% Nederlands Zonder migratieachtergrond.

I: OK ja. OK, is dat bewust of gewoon onbewust verlopen? Hoe zou je?

R: Dat, nou ja, je denkt Natuurlijk altijd ja, gewoon onbewust. Het loopt zo, Maar ik denk dat. Je toch? Meer of nou ik in ieder geval ik neig wel meer naar Mensen die ook niet Laten bijvoorbeeld hebben, Omdat je elkaar toch wat meer begrijpt. En ondanks dat iemand dan bijvoorbeeld niet zelf ook Turkse is maar. Als ik geen Marokkaanse alsnog, heb je meer gemeenschappelijk dan Mensen Zonder migratieachtergrond. Dus nou ja, Ik denk dat je er onbewust toch wel meer naar neigt.

I: Ja, dat heb ik ook al ja, en denk je dan, OK, dan ga ik eventjes met mijn vraag even anders, want dan vonden we wel heel interessant wat je zegt, want denk je dat dat heb je een idee Waarom dat zo is? Heb je een idee hoe dat tot? stand is gekomen?

R: Nou, Ik denk dat je gewoon meer hetzelfde denkt en meer jezelf dingen belangrijk vindt. Dus bijvoorbeeld nou, Ik vind politiek en zo wel belangrijk, dus dat. Ook vaak ter sprake in mijn vriendschappen en daarin vind ik diversiteit, inclusief dat soort thema's vind ik gewoon heel belangrijk. En Dat is meer een ding bij Mensen die ook hetzelfde meemaken dan bij Mensen die daar eigenlijk geen idee van hebben. En ik merk ook wel dat Als ik dan soms met.

I: Ja.

R: Mensen Zonder migratie Achtergrond aan het praten ben dat dat best wel botst, Omdat ze zo geen idee hebben en denken nou zo in Nederland of hartstikke goed en Dat is ook zo. Maar ondanks dat heb je alsnog wel. Ja, ondanks dat heb je alsnog wel punten waarin je elkaar gewoon kan vinden Als je hetzelfde hebt meegemaakt. Dus Ik denk dat dat het vooral is.

I: Relativeren ja. En, heb je misschien een idee waarom jouw interesse in politiek? Ja is gestart of groot is.

R: Ja, Ik denk echt door mijn opvoeding. Mijn vader was dat ook altijd. Ja, mijn vader was heel politiek actief, altijd, dus wij kregen dat altijd mee.

I: Oh zo. OK.

R: En ja, nou ja, ik studeer ook sociologie dus, en ik heb maatschappijleer gedaan. Ja, ik op school vond ik het ook wel interessant, Maar ik denk dat echt. Het start dit bij mijn familie gewoon en ook wel omdat we dus een minderheid zijn in Turkije, dus dat is al een onderdeel. Dan ben je ook een minderheidsgroep in Nederland. Ja, je bent gewoon wel heel bewust dat positieve beslissingen best wel veel invloed hebben op jouw leven en jouw vrijheid. En dat soort dingen. Ik denk dat je daar meer bewust van bent hoe belangrijk politiek is.

I: OK dankjewel. Ik ga dan... Ik kom zo weer terug op dit onderwerp een beetje, maar via een andere invalshoek. Ik ga nu even vragen van... Gewoon algemeen, dus ik ga gewoon een vraag stellen. Hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media dus van Nederlandse media op de Turkse gemeenschap?

R: Ja wisselen dus eigenlijk, want? Ja, Ik weet niet of je dat nog herinnert, maar die. Volgens mij was er Turkse minister geweigerd en toen gingen alle Turkse Nederlanders opstaan in Rotterdam en protesteren en Het was ook zo massaal gebeuren waar ik me eigenlijk helemaal niet mee identificeer en ik vond daar zover vanaf en Ik was daar ook helemaal niet mee eens. Dat al die Turken zo massaal op stonden en dan heb je wel berichtgeving die eigenlijk de hele groep Turkse Nederlanders afwijzen en een beetje ja wegzetten als zij denken zo ze zijn onsportief en ze zijn niet goed geïntegreerd en zo.

I: Zijn wel momenten dat je? Ja dat het jammer is dat ze geen onderscheid maken?

R: Ja, ik denk ook wel dat dat dat Nederlandse media Turkse Nederlanders vooral wegzet als wat conservatiever dan dat we echt zijn. Want er is zoveel diversiteit in onze groep. En ik vind niet dat dat echt naar voren komt. Maar aan de andere kant ligt het ook wel aan wat voor media je volgt, want je hebt ook gewoon nieuws die dat wel naar voren brengen. Ja, maar ja, wat echt ja, meeste ja wat is de meeste bereikt? Dat zijn vaak wel wat negatievere berichten eigenlijk precies ja, Ik heb niet het idee dat wij heel positief neergezet worden Als het gaat over specifiek onze groep.

I: Juist. OK dan ga ik naar mijn volgende vraag. Hoe. Dus ja, je hebt dit eigenlijk al een beetje beantwoord Omdat dit gaat ook over de politiek. En mijn vraag is dan hoe ervaart, hoe ervaar jij de politieke klimaat in Nederland ten opzichte? Ja over community.

R: Ja. Ja ook wisselend. Ik denk nu op dit moment wel minder positief omdat het zo'n rechts kabinet is. Dus je je voelt wel gewoon dat je minder welkom bent eigenlijk, terwijl wij hier geboren zijn in principe. Dit is heel raar omdat je dan ineens voelt van, oh, ja, dat is toch niet echt mijn land, Maar dat heb ik hiervoor eigenlijk nooit gehad. Maar nu het zo rechts is? Ja dan ga je toch? Ik zal beseffen van nou, het was toch wel een meerderheid van Nederland die daar dan op stemt, dus die er ooit zo erover denkt en dan sta je wel meer stil bij dat je een migratieachtergrond hebt. Terwijl ik het eigenlijk hiervoor nooit had.

I: Ja. Ja nee en denk ik. Een politiek klimaat van nu hedendaags, denk je dat zij jouw wensen en belangen erin zien?

R: Ja. Nee, Ik denk. Het niet? Nee. Ik denk ja gewoon wel veel minder dan eerst. Ik denk dat wel omdat zeg maar ze, zij hebben het heel erg over. Ja, ze moeten goed integreren en zo maar goed daar. Ik vind dat we dat ik daar al ben, dus daar, daar hoeft het niet meer over te gaan. Als het over mijn achtergrond gaat, dus moet gaan om krijgen we gelijke kansen en want die verdienen we gewoon. En daar gaat het te weinig over, zeg maar ze realiseren dat te weinig, dat het vooral gaat over jou moeten beter integreren, maar. Ja.

I: Dit was niet in mijn vragen, Maar ik vond het wel interessant. Wat vind jij? Wat is jouw mening over ja, stemrecht, je hebt een Turkse stemrecht, want ik neem aan dat je de ook die nationaliteit ja dus wat wat is jouw mening erop dat je mag stemmen in een voor een land waar je niet in woont?

R: Ja ja precies. Ja echt dat is even precies wat ik bedoel.

I: Wat vind je daarvan?

R: Ja, eigenlijk vind ik dat dat niet zou mogen, Omdat bijvoorbeeld in bij Turks. Verkiezingen is het echt fifty-fifty en vaak winst de huidige president door de stemmen uit Europa. En Ik vind dat jammer, want Waarom mogen wij zo'n beslissende stem hebben Als we daar niet eens leven? En vaak willen de Mensen die daarop stemmen ook niet eens onder zijn regime leven. Want wij hebben alle vrijheid en we nemen eigenlijk hun vrijheid af. Dus, kijk, dat vind ik slecht. Dus idealiter zou ik zeggen. Mensen die daar niet wonen hebben geen stemrecht voordat, maar aan de andere kant denk ik nu dat er toch wel is. Ben ik blij dat ik ook mag stemmen, want dan kan ik tenminste een wat linksere stem geven in plaats van dat dat rechtse.

I: Ja precies. En Als we die stemrecht weghalen, denk je dan dat? Er meer linkse partij aan de macht zou komen?

R: Ja, dat denk ik wel. Ja, en ik denk dat het ook goed is voor. Want zeg maar Turkse Nederlanders heb voelen zo een verbinding met Turkse politiek en dat is OK Als je dat gewoon interessant vindt. Maar ik vind dat je daar gewoon geen invloed op mag hebben. En Ik vind het dan, dan zou ik denken. Stop die energie in Nederlandse politiek en Misschien realiseren we daarin wel iets wat je belangrijk vindt. Want dat mis ik wel heel erg. Ik bedoel, ik zit nu zelf In de politiek en ik zit in een jongerenpartij en Ik heb echt nog nog geen 1 keer 1 Nederlands Turken of niet? Ja ja, precies dus ja, dat vind ik wel jammer ja.

I: OK en dan even kijken. En mijn vraag is dan, van hoe ervaar jij de sociale klimaat? Dus de volksmond dus wat de Nederlandse gemeenschap denkt van de Turkse gemeenschap dus niet over jou specifiek,

maar gewoon over de ja dus niet de media persé, maar gewoon hoe. Hoe denkt Nederlanders onder elkaar over?

R: Ik. Vind dat best wel positief is, Als je. het vergelijkt met Andere migranten groepen. Ik denk dat ze bijvoorbeeld over Marokkaanse Nederlanders wat negatiever zullen zijn dan bijvoorbeeld over Turkse Nederlanders. Tenminste, Dat is wat ik meekrijgt dat ze dan vaak het hebben over. Oh ja, dat zijn ondernemers en die doen het wel goed en Ik heb daar niet zoveel last van. Dus Ik denk dat dat op zich positiever is dat je het vergelijkt met de rest van de migrantengroepen. En, ik moet ook wel zeggen, kijk, ik kom uit Den Haag en dat is super gemixt, dus mensen zijn ook gewend onder verschillende culturen te leven. E ik denk dat die mensen, die Nederlanders ook gewoon wat toleranter zijn en wat meer openstaan voor diversiteit, maar soms. Dan maak ik bijvoorbeeld mijn zus heeft heel lang in Wageningen gewoond en daar merkte ik toch wel een heel ander klimaat dat ze echt wel denken van wat doe je in onze buurt? En dan denk ik, ja, het zou mij niet verbazen dat zij ook een negatief over onze gemeenschap denken. Dus ik denk dat het in de randstad wel goed zit, maar ik denk dat het buiten de randstad misschien nog wel heel anders kan zijn.

I: Ja. Ik denk dat dat ook wel zo kan zijn. Dan ga ik over naar een volgende thema, maar wel binnen dit onderwerp en even kijken. OK, Dat is een beetje een aparte vraag, maar. Ik ben wel benieuwd. Wat je er op te zeggen hebt, en dat is van heb je ooit een gedachte gehad dat Nederland geen goed land is om in te leven?

R: Nee, eigenlijk heb ik altijd gezegd Als je geen ene omwille van een land willen wonen en dan in Nederland, ja al reis ik naar de mooiste landen, dat ben ik al zo blij Als ik terug kom naar Nederland. Dus nee, eigenlijk heb ik dat nooit gehad.

I: OK, dus u voelt het wel Als ik het mag. Zelf even mag invullen van. Ik voelde wel alsof het een thuisland is. Je komt er weer thuis je weer terugkomt op vakantie.

R: Ja. Ja dat zeg ik ook altijd, zeg ik, voor Nederland is de enige plek waar ik me echt thuis voel ja.

I: Ja hè? Dan kan ik al dat een beetje overslaan. Ja. OK, dit heeft wel een beetje met dat te maken, maar heb je ooit wel onvrede gehad? Kan ook In de jeugd zijn, dus heel lang geleden onvrede gehad met Nederland of de Gemeenschap dat je dacht van? Oh, ik dacht aan verhuizen, Misschien naar Turkije, Misschien een ander land. x

R: Nee, Ik denk dat ik eigenlijk altijd wel. Heb dat ik bijvoorbeeld niet echt veel discriminatie in mijn leven heb meegemaakt en vaak Als ik het heb meegemaakt, besepte ik het ook pas jaren later dat ik dacht van, oh ja, Dat was eigenlijk best wel discriminerend. Maar ik heb er ook geen last van gehad ofzo. En in principe heb ik ook wel echt kansen gekregen hier. Ik denk dat ik gewoon heel erg geluk heb gehad en soms hoor ik het.

I: Ja ja.

R: Andere vriendinnen die dan bij een of bij hun opleiding of voor werk gediscrimineerd werden. En dat ja, Ik heb daar gewoon niet echt bewust iets van meegemaakt. Dus dan komt dat ook niet echt in je op. Ik heb nu bijvoorbeeld wel dat ik heel teleurgesteld ben in Nederland bijvoorbeeld staat in, in bepaalde oorlogskwesties en dat ik dan wel denk ja, Ik ben wel echt minder trots op dat ik in Nederland woon. Ik voel wel dat de band. Zeg maar die binding die Ik heb met Nederland. Ik heb wel dat mijn binding daardoor met Nederland wel. Ik voel gewoon dat er iets veranderd dat wel dat Ik denk van ja,

als ze zeg maar zo. Ja, je bent veel minder trots op het land waar je in woont, dus dan wordt je binding wel iets minder.

I: Vanwege die oorlogskwesties?

R: Ja ja en ook wel zo dat hele rechtse kabinet, ja dus Dat was eigenlijk het eerste punt waarbij, want ik hou echt van Nederland, waarbij waarbij het gewoon wat minder werd, maar om echt te emigreren.

I: Ja ja.

R: Het is niet echt dat het me motiveert om hem te emigreren, Maar het maakt de drempel om te emigreren wel lager, terwijl dat eerst nooit had. Ik dacht, ik kon nooit naar een ander land, maar nu heb ik dat minder. Nu denk ik ja, we waren nu dus. Waarom niet...Het kan altijd.

I: All right. Mijn volgende vraag? Ja, Het is, heb je positieve ja, ideeën of gedachten aan de Nederlandse nationaliteit.. Het is niet over Nederland, maar echte Nederlanders.

R: Dus OK. Ja, Ik denk het wel sowieso omdat we bij Europa horen, dus dat geeft wel heel veel voordelen. Daar ben ik heel blij mee. Ik denk dat bij Nederlander zijn ook wel echt heel veel vrijheid erbij hoort en Ik vind dat wel fijn.

I: Ja. Ja.

R: Zeker Omdat ik zelf ook wel. Ja, Ik ben toch wel anders dan een gemiddelde Turk, dus ik denk dat. Wel iets is wat, wat ik nodig heb in mijn leven om gelukkig te zijn Nederlander zijn even denken, hoor.

I: Even tussendoor Ik ben benieuwd heb je ben je bewust van dat je een bepaalde identiteit inzet in bepaalde contexten?

R: Ja heel erg, want daar bewust van, ja.

I: Kan je dat uitleggen?

R: Ja bijvoorbeeld op school en werksituaties na school minder denk Ik denk vooral in werksituatie en In de politiek zet ik wel heel erg mijn Nederlandse kant in. Zowel dat ben ik niet 100%. Ik merk gewoon wel ik bewust beter ben met wat ik wel, en niet zeg hoe dingen hoe ik bepaalde dingen zeg, terwijl Als ik thuis ben, dan ben ik echt wel meer een mix dan, dan ben ik echt mezelf en dan merk je ook dat ik best wel Turks ben. Maar ik hoor bijvoorbeeld ook heel vaak van mijn omgeving dat ik heel erg verbaast ben, En dan denk ik, ja, dat is gewoon omdat ik vooral die kant laat zien in die situaties.

I: En, wie zegt dat dan? Wie van jouw omgeving.

R: Ja, soms ook wel vriendinnen en of collega.

I: Ja en die hebben zelf een Turkse Achtergrond migratieacht of Nederlandse vriendinnen die dat zeggen?

R: Nee, Nederlandse vrienden zeggen dat niet hè? Het zijn vooral vriendinnen met een migratieachtergrond, dus dat kan en Turken zijn, maar ook Marokkaans of Surinaams of iets. Die dat dan zeggen van nee, jij bent wel echt heel heel verbaast en dat is gewoon puur, Omdat ik zo bewust ben met hoe ik mezelf presenteer in bepaalde contexten.

I: Ben je het ermee eens?

R: Ja, Ik denk op basis van wat zij zien, denk ik, ja, misschien zou ik het dan ook wel denken, maar ik vind mezelf dat niet, want ik ben wel. Ik denk dat ik dat vroeger minder had, maar ik ben wel trots ook op mijn culturele kant en Ik vind dat juist heel leuk. En het is niet voor niets dat ik naast de Arabische taal ook de Turkse taal kan en dat ik daar echt wel veel mee bezig ben Omdat ze blijven houden en Ik ga dat onder kinderen ook later doorgeven, dus en ik hou ook wel van het land waar ik vandaan kom ik. Daar graag dus. Nee, Ik ben wel echt trots op beide, dus ik zou dat niet zeggen over mezelf, Maar ik denk op basis van wat zij zien, wel En Ik denk ook dat ging over of je bewust je identiteit in bepaalde context inzet. Ik denk dat het ook wel veel voordelen geeft als je jezelf heel Nederlands presenteert. Ik denk dat je gewoon wel makkelijker geaccepteerd wordt in gemeenschappen waar het niet zo divers is.

I: Ja.

R: Maar aan de andere kant, bijvoorbeeld Als ik met Als ik bij onze eigen gemeenschap ben met allemaal Turkse of Arabische mensen dan ben ik ook wel, dan heb ik bijvoorbeeld die kant van mijn hele atheïstische kant en zo, dat hou ik, dat hou ik zeg maar ook wel achterwege, dus dan ben ik wel meer Turks dan dat ik In de kern echt ben. Dus ja, Ik ben daar wel echt bewust mee bezig. Ja, Ik ben niet, Ik denk niet in elk in elke context hetzelfde.

I: Ja precies. Nu ga ik over naar de laatste onderdeel laatste paar vragen, en dat heeft te maken met. Ja over vooroordelen, dus heb jij wel eens dat je vanaf weet vooroordelen gehad die tegenover jou werden gehouden of discriminatie? Heb je een specifiek moment dat gewoon gelijk in je hoofd?

R: Ja heb ik wel, ja, zoals ja, ik had dus op de middelbare school, dan heb je volgens mij in de derde klas dat je een profielkeuze moet maken.

I: Ja klopt.

R: En dan heb je een gesprek met je decaan en dan, en dan vertel je aan de decaan welk bevel je wil kiezen en dan gaat zij beoordelen of dat het goed of slecht idee is. En ik stond echt heel goed voor alles, dus in principe had ik keuze uit alles. Ja, Ik denk dat ik echt nergens ook 1 6 stond. Ik stond echt een 7 of hoger voor alles. En of nou voor economie niet, Maar dat wilde ik toch niet kiezen, dus ik. Dat. wist dat het toch niet worden. Ttoen zei ik dat, en toen zei ze van nee, dat lijkt me echt geen goed idee. Ik zou jou cultuurmaatschappij aanraden en ik zou wiskunde ook helemaal niet doen. Want Dat is te lastig voor jou. En toen dacht, en toen was zij naar de cijfers aan het kijken terwijl ze dat zei. En toen dacht ik, volgens mij is dat gewoon de verkeerde cijferlijst voor zich hoor en gaat het niet over mij. Dus ik nam het nu. En. Ben ik eruit gegaan en nog steeds met. Ik heb mezelf gewoon aangepraat dat ze verkeerde cijferlijst worden gehaald en toen ben ik nog een keer het gesprek aangegaan om te. Of ze. Echt meende? En toen zei ze, ja. En toen dacht ik, hè ja, want toen ja precies, en toen vertelde ik ook van, ja, Maar ik sta toch principe goed voor alle vakken ja, dus Waarom zou ik dat dan niet kunnen kiezen, hè, wiskundige? en scheikunde zijn Wel mijn betere vakken van ja naar Mensen, zowel Mensen uit jouw... Zeg maar, Ik weet niet meer hoe ze dat zei. Ja, ze zei het niet zo letterlijk, maar dan bijvoorbeeld het ze wel die hebben dan na de derde klas daar heel veel. Dus, want voor wiskunde moet je echt goed begrijpend leven en dat het altijd een. Dat is iets waar jullie vaak last van hebben. Dat zei ze jullie, en toen dacht ik maar, wat bedoel je met jullie en Waarom zou ik niet begrijpend kunnen lezen? Zeg maar, Het was. Er was zoveel vragen. En toen nou, achteraf dacht ik, OK, nou laat maar zitten, ik kies het alsnog, want Ik heb daar gewoon recht op. En later kreeg ik dat te horen van andere klasgenootjes die bijvoorbeeld Marokkaans waren, dat ze dezelfde dat ze gewoon dezelfde dingen gingen aanraden van ja, jullie hebben last van begrijpend lezen, dus wiskunde gaat jullie in vanaf de vierde klas veel moeilijker af. En toen dacht ik, ja, OK, Dat was wel echt discriminatie, maar op dat

moment beseftte ik het niet, Omdat ik het niet wilde geloven. Maar Als ik eraf denk ik ja, achteraf denk ik, ja, Dat was wel echt zo. Of bijvoorbeeld op de basisschool dat ik ja, zeg maar. Mijn advies was uiteindelijk basis kader. Nou, ik zit nu op de universiteit. Ik denk: Hoe kan dat als advies gegeven worden, terwijl ik echt niet een hele sterke ontwikkeling heb meegemaakt of zo? En dat ze dan ook vaak zeiden dat ik Nederlands taalondersteuning Nodig hebt, terwijl ik Omdat ze er al vanuit gingen dat ik Turks sprak thuis, Omdat een meerderheid van Turkse kinderen inderdaad Turkse spraken thuis, Maar dat deden wij niet. Ze namen het gewoon aan. En toen kwam mijn vader een keer naar school en toen ze hem eenmaal wat normaal was, mijn moeder die naar school ging en mijn moeder spreekt inderdaad wel minder goed terug dan mijn vader, want mijn vader heeft hier op school gezeten, heeft van zijn universiteit afgerond en mijn moeder niet. Ja ze gingen er vanuit dat mijn moeder representatief was voor. En toen ging mijn vader naar school en die ging gewoon in gesprek. En toen zagen ze dat hij gewoon heel veel Nederlands toen.

I: Het hele gezin?

R: Ja, wilden ze ook mijn advies veranderen en dat vond ik zo oneerlijk, want ik dacht, als mijn vader dus niet was gekomen, dan had ik Alleen maar Basis. Nee, precies, dan was ik op basis van. Dan was ik daarop benadeeld, dus uiteindelijk is het wel. Mavo havo geworden en nog steeds. Denk ik ja had ook kunnen zijn, want er waren ook heel veel Nederlandse kinderen die dezelfde cijfers haalden hetzelfde gedrag. Ja ja, hetzelfde werkhouding hadden en wel de kans kregen om havo gelijk te doen.

I: Ja.

R: Dus, ik denk dat jij je moet ook zo een langer weg afleggen wat echt wil demonstrerend kan zijn. Gelukkig hadden die motivatie wel. Ja op basis van wie je bent en niet op basis van hoe ik me verdroeg ben op mijn niveau was en zo dus dat zijn wel punten dat ik denk, oh ja, Dat was wel echt discriminerend.

I: Wat voor? wekte dat op bij jou toen je dat merkte?

R: Ja, Ik denk nou dus in het begin. Wil je dat niet geloven? En ik moet ook zeggen, Ik heb het niet vaak meegemaakt, dus Als het je dan wel overkomt, dan wil je niet geloven dat dat Het is. En achteraf beseft je het dan wel. En toen had ik eigenlijk vooral dat ik dacht ook wel echt mijn best doen In de wereld om. Gelijke kansen te kunnen geven op welke manier dat dan is. Dus ik werk daardoor ook wel politiek actiever. Dat is net de vraag, Maar ik denk dat dat ook wel een soort punten zijn die je voor me waardoor je echt motiveert raakt om iets voor de samenleving te doen. Maar ik vond het wel erg en ik dacht ook wel, ja, stel je voor dat dat andere kinderen die niet een vader hebben die bewust is van vooroordelen en naar school komt om gesprekken te hebben, zeg maar, Er zijn zoveel kinderen die dat niet hebben die wel een veel hoger advies Of veel meer kansen zouden moeten krijgen dan dat ze uiteindelijk krijgen. Dus ja, geef wel een soort oneerlijk gevoel, want Waarom staan wij al een nul achter puur om wie We zijn, maar daar kies je ook niet voor, hè?

I: Ja.

R: Gewoon hier geboren, dus het zou zo ideaal zijn als ze je gewoon zien als Nederlander en dan je beoordelen op basis van je niveau in plaats van op basis. Gemiddeldes. Ik geloof echt wel. Dat er heel veel Turkse kinderen zijn. Die een taalachterstand hebben dat geloof ik echt wel. Maar ja, Je moet gewoon naar het kind kijken als, als individu en niet als groep.

I: Ja ja ja inderdaad en denk je dat dit nog deze discriminatie aan vooroordelen heeft dat nog invloed op de arbeidsmarkt of studie in jouw context?

R: Weet ik niet, want. Ja, Ik denk het wel. Maar ik denk in mijn geval minder, Omdat ik heel erg In de sociale sector zit. Maar mijn zus, die zit bijvoorbeeld in technologische wereld en daarin merkt zij heel veel discriminatie. Dus echt wel dat ze dan. Ja bijvoorbeeld stukken die ze schrijft dat ze dat gewoon afkeuren per definitie gewoon hele rare dingen ervaart zij ja, of dat ze het dan over Turkse Nederlanders hebben, alsof we echt een soort achterstandgroep zijn, terwijl ja, ze doet gewoon werk op hetzelfde niveau. Maar dat zijn gewoon Mensen die wat minder In de sociale wereld zitten, dus ook wat minder open minded zijn en ook vaak uit dorpen komen. Dus ik merk bij mijn zus wel echt dat zij het heel moeilijk heeft om. Nou, ze hebben sowieso moeilijk gehad om een goede baan te krijgen. En nu ze er zit, is het ook moeilijk om een hogere functie te krijgen. Maar in mijn eigen sector merk ik dat minder en Ik denk zelf dat het dat er soms ook positieve discriminatie is, dus dat ze je dan aanneemt Omdat ze denken jij ja, diversiteit en jij begrijpt de doelgroep, dat heb ik heel vaak gehoord en dan denk ik ja, nou op zich wel Nice. Terwijl ik sta, zeg maar soms net zo ver af van die doelgroep als als jullie. Als Julie maar goed, nee, dus ik merk het minder en ik maak me daar ook niet echt druk om.

I: Maar zou je dan zeggen van Als je kijkt naar de ervaring van jouw zus, want ze heeft Natuurlijk dezelfde achtergrond, maar ze zit in een andere setting. Denk je, denk je dat Als je dat zo even mag, zwart wit mag zeggen van?

R: Ja.

I: Denk je dat zij beide groep hoort? Van waar ze nu in zit, waar zij nu werkt.

R: Nee, denk het niet, denk het niet. Nee, denk het zeker niet eigenlijk ja.

I: Oké, dan ga, ik even weer terug naar jouw ervaring. Laatste twee vragen of laatste vraag eigenlijk, en Dat is. Heb je het gevoel dat je een Nederlander bent of ooit gaat worden? Denk je dat dat ja?

R: Nee, Ik denk wel dat ik een Nederlander. Soms is het kijk, ja, soms heb je, maak je gewoon net iets mee en dan denk je, oh ja, ja, dat herinnert me weer aan dat ik inderdaad niet rond. Dat zijn Nederlands bent. Maar nee, ik voel me wel echt een Nederlander en Ik vind het. Zeg maar, Ik denk dat Ik denk dat ik heel erg het gevoel heb gevoel heb dat ik dat heel erg moet opeisen. Waar dus wat of? Andere Mensen me wijzen op mijn migratieachtergrond dat Ik denk, nee, Ik ben zeg maar net zo Nederlands als jullie en.

I: Ja.

R: Ja dat vooral dus. Ja grotendeels wel, maar af en toe wordt word je er toch om? Ja, door bepaalde gebeurtenissen wel aan herinnerd dat je dat niet 100% bent maar. En.

I: Heb je daar last van?

R: Ja jawel, ik zit nu ook gelijk te denken van ja, in wat voor situatie dan? Ik kan niet zo snel iets komen of ik een kleine voorbeeld straks maar. Ja nee soms. Heb je dat gewoon dat je dan ineens denkt van? Oh ja, ja, nee, precies, Ik ben. Niet, Ik ben niet de Nederlander. De gemiddelde Nederlander, zoals jullie die graag zien.

I: Je bent een Nederlander, ook al heb je een andere achtergrond en cultuur. Denk je dat dat iets verrijkend is, of denk je dat dat een nul achter staat in het context van de andere van je omgeving die helemaal Nederlands is en geen migratieachtergrond heeft?

R: Oh ja ja leuke vraag nee, Ik denk dat dat echt een verrijking is. Ja, want Ik denk Omdat je zelf al twee werelden meemaakt. Zou je denk ik? Meer open voor andere culturen bijvoorbeeld. Ik kan echt heel goed opschieten met Mensen van andere geloven met andere culturen los van die van mezelf. Dus Ik denk dat dat je dat je wel echt dat je dat wel echt wel meekrijgt. Omdat je dan in een ander land bent en weet, zeg maar, je hebt je toch wel moeten aanpassen. Ik denk dat je daardoor ook heel bewust bent van bepaalde moeite die andere mensen ook doen om te passen in een bepaalde setting. Ja, Ik denk dat het? Ik denk dat dat je ook wel vormt, je karakter vormt. En, Ik denk ook wel dat. Dat ik zo graag? Iets voor de samenleving wil doen. Ik denk dat. Echt wel voorkomt uit. Dat je een migratie dat ik een migratieachtergrond heb. Ik denk dat Misschien Als ik dat niet heb gehad en hun persoon Nederlands was, dat ik dat dat ik die drive Misschien minder zou voelen.

I: En, denk je dat jouw Natuurlijk doe je die maatschappelijke inzet niet helemaal Alleen. zijn jouw collega's daarin hebben zij ook een migratie afgerond.

R: Nee, zeker niet allemaal. Nee, Er zijn ook heel veel. Nederlandse mensen zonder migratie achtergrond die ook hetzelfde doen, maar dan. Vaak een vraagje van, hè? Wat heeft je gemotiveerd? En ik merk dan dat ze vaak toch wel zeggen van, oh ja, Ik heb vrienden die dit en dit zijn, ja dus dat ze daar zo dichtbij staan. Dat ze toch in aanmerking. En Natuurlijk hebben sommige mensen ook gewoon helemaal uit zichzelf een bepaalde drive om die dingen te doen. Maar ja, Ik denk dat het interessant. Voor wel ook daardoor de vondst. Dus nee, Ik denk wel dat het echt een verrijking is en Het is ook gewoon leuk om twee culturen te hebben. Dus ik bedoel talen soms. Bijvoorbeeld Dan zie ik een iemand uit Oezbekistan bijvoorbeeld en dan is dan dezelfde taal familie als Turken. En als zij het toch wel is ook wel leuk. Ja, dat dat vind ik ook wel. Dus ja, Ik weet niet, het verbindt je toch wel met een groter deel van de wereld, of dat ik dan vorig jaar Als ik aan het reizen in Vietnam en dan zijn ze bijvoorbeeld zonnebloempitjes aan het eten op straat en dan denk je, oh ja, Dat is ook echt zo Turks.

I: Ja. Klopt.

R: Ja je voelt je ook gelijk meer verbonden met bijvoorbeeld heel Azië ook. Ondanks dat je een hele andere cultuur hebt, dus ja, Ik weet niet, Ik vind het echt wel verrijking. Ik had. Anders gebeuren? Ja.

I: Ja, en, wat was jouw aanvulling?

R: Ja mijn aanvulling was nog van kijk, ik voel me sowieso super Nederlands. Maar. Dat heb je bijvoorbeeld ook nog in Turkije, want Ik heb bijvoorbeeld niet in Turkije dat Ik denk, oh ja, Ik ben echt Turks en hier voelt me wel thuis. Ja, want daar zetten ze ook gewoon de stempel Nederlander op je en dan Ik ben daar ook wel gewoon comfortabel mee dat. Daar me niet thuis voel dus zeg maar. Ondanks dat ik dan soms heb dat je benadrukt dat je zeg Maar dat besef hebt van, oh ja, Ik ben niet 100 plus in Nederlands, dat heb ik in Turkije nog veel meer. Ja, dus ik voel. Daar helemaal niet. Veel. Zo of 100% hetzelfde als zij

R: Heb nog een laatste toevoeging, maar binnen mijn gezin zijn er zeg maar best wel grote verschillen bijvoorbeeld tussen mijn broer, zus en ik en Ik denk dat het ook wel komt door hoe mijn ouders zijn. Bijvoorbeeld mijn vader is hier echt opgegroeid en mijn moeder is in grotendeels in Turkije opgegroeid. En daardoor merk ik ook gewoon dat bijvoorbeeld mijn broer als oudste zoon, want We hebben 12 jaar verschil, dus Ik vind echt wel veel jaar tussen dat hij echt zo naar Turkije zou verhuizen als die genoeg geld heeft en daar goed leven kan. Dan hebben en echt wel meer veel duidelijk. Veel meer binding heeft met Turkije dan dat mijn zus en ik hebben en Ik denk dat mijn zus en ik gewoon wat meer lijken op mijn vader. En waardoor dat dan komt? Dat weet ik niet en dat mijn broers veel meer nest naar hoe mijn

moeder er ook in staat, dus dat ze echt voor mijn moeder zou ook zo terug willen. Mijn vader veel lastiger. Dus daarin zie je wel echt een heel groot verschil en ik merk daardoor ook dat bijvoorbeeld mijn broer dingen veel sneller ziet als discriminatie, terwijl wij daar niet zo bezig zijn. En mijn zus en ik eigenlijk heel, heel vaak dan dus die het meemaken en dat niet eens beseffen.

I: Denk je dat dan? Hoe zou je dan beschrijven dat je opvoeding is dat vooral net Als je moeder heeft, je moeder vooral dat ideologie doorgeeft aan jullie in het gezin of denk je dat jouw vader doorslaggevende is in het algemeen voor jullie gezin?

R: Nou ja bijvoorbeeld toen mijn toen mijn broer dus nog jong was, werkte mijn moeder niet, dus zij heeft heel erg veel van haar ideeën doorgeven aan mijn broer en vanaf dat mijn zus klein was. Dus ook in mijn opvoeding en mijn zuster opvoeding werkte mijn moeder. Dus Wij zijn eigenlijk meer opgegroeid met een soort mix van mijn ouders en eigenlijk, eigenlijk het grootste deel door school. En weet je wel je omgeving daar? Ik denk dat mijn zus en ik onze sociale omgeving op school belangrijker was en bij mijn broer bijvoorbeeld. Die ging ook niet naar de peuterspeelzaal, want mijn moeder was gewoon thuis.

I: Ja. Oh, die was meer thuis, ja.

R: Ja, dus die heeft echt nog die, zeg maar in zijn hele jonge jaren heel erg dat Turkse wat mijn moeder nog heeft meegekregen en wij hebben dat gewoon minder. Ja, dus Ik denk dat dat wel een groot verschil is, wat echt wel bepalend is. Met mijn broer ook later was? En, Misschien is het ook het verschil tussen jongen en meisje dat. Ik ook niet.

I: Oh ja ook kunnen, maar ja, dat kom ik Misschien achter.

R: Ja ja precies dus nee dat Ik weet het Natuurlijk niet helemaal Nou, Maar ik denk dat dat wel bepaald is, want mijn broer lijkt gewoon echt heel erg van mijn moeder in dat opzicht.

9.2 Transcript 2

Geïnterviewde: Respondent 2

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 24 april 2025

Interviewer (I): Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Ik ben best extravert.

I: OK. Verder vraag ik me af welke taal je thuis spreekt?

R: OK. Eigenlijk gemixt vooral Nederlands of Turks. Mijn moeder spreekt heel goed Nederlands, want zij is hier, zie je naar school gegaan en mijn vader spreekt eigenlijk Alleen maar Turks. Dus wanneer, wanneer ik met mijn vader spreek is het Turks, Maar ik spreek meer met mijn moeder, dus dan is het echt 70% gewoon Nederlands thuis klopt.

I: Oké ja. Sorry ja ja. Ja en dan gewoon tussendoor, welke talen spreek je het meest met je vrienden met je sociale contacten?

R: Nederlands en Engels en Engels. Ja oké, oké niet per se Turkse. Nee, nee, Ik heb ook niet zoveel Turkse vrienden. Ik heb dan N* wel maar nee, Het is vooral Nederlands en Engels. Ja.

I: Oké ja, en Als je in verhouding zou zetten in per percentages, zijn jouw vrienden Als je zeg maar die hebt twee groepen, je hebt niet migratieachtergrond groep en de migratieachtergrond. Hoe ziet die verhoudingen eruit bij jou?

R: Mijn vrienden of?

I: Ja.

R: Ik denk dat het mijn vrienden voornamelijk wel bijna allemaal een migratieachtergrond hebben.

I: OK, bijna 100%?

R: Bijna 100%. Ik zou zeggen, Misschien, OK? 90% ja.

I: OKOK en die 10% heeft dan...

R: Geen migratie en die zijn dan echt 100% echt gewoon Nederlands, ja.

I: Dan gaan we een beetje naar jouw waarden en normen en het begint makkelijk, dus wat voor bruiloft zou je willen hebben? Zou je meer een Turks bruiloft willen of een Nederlandse bruiloft?

R: Vind ik een moeilijke vraag, want ik zit er echt mee aan te denken van wat zou ik willen? Nou, als kind zijnde, dan zie je het wel vaak, weet je wel Turkse bruiloft en dan denk je van ah, geweldig. Ik wil ook al in traditionele dingen te doen, maar hoe ouder ik word denk ik van het hoeft niet zo het. Het kan ook gewoon op mijn manier. Het kan ook kleinschaliger. Toch niet kleine traditie zou ik wel willen meenemen, bijvoorbeeld de rode lint of henna avond. Dat zou ik wel willen. Zeker ja.

I: Juist ja verspreiden van de dagen, niet perse één dag?

R: Ja, precies. En dan hebben we wat andere dingen. Kan ik ook wat een beetje op. Nederlandse manier doen. Bijvoorbeeld. Je weet wel hoe ze dan hier als ze gaan trouwen hebben, bijvoorbeeld buiten gaan ze het af huren en dan wanneer ze dan. Ik ben vooral met verlovings. Ze dan In de rijtjes gaan zitten zo.

I: Ja. Mooie locatie..

R: Ja. Op die manier zou ik dat ook wel willen. En dan, Dat is al genoeg voor mij, weet je?

I: Ja, ben je hem wel eens op een Nederlandse bruiloft geweest?

R: Niet op een Nederlandse bruiloft, maar wel een vriendin die het op die manier gedaan.

I: En wat is zij zelf?

R: Dus zij was tijdens ook met migratieachtergrond. Zij is Turks, dus mijn zus, haar vriendin, zij is Turks en ja, eigenlijk allebei. Haar ouders komen uit Turkije en zij heeft op die manier gedaan en dat vond ik heel leuk. Ik dacht van, oh, het kan op die manier dus. Maar ja. Ik denk dat dit het ook wel. Vond ik. Uiteindelijk ben ik ook hier opgegroeid, dus ik zie ook de dingen die er hier is. En hier zijn de heer mogelijk is, en ik zou het op mijn manier willen doen. Alleen ik denk dat ik wel uiteindelijk ook een stukje moet gaan luisteren naar de stand van mijn familie. Want bruiloften is niet alleen tussen mij en mijn man, maar eigenlijk ook van de familie.

I: En vol ja ja en heb je een voorkeur voor een Turkse man of maakt dat zeer niet zoveel?

R: Ik heb geen voorkeur.

I: Als je moest kiezen tussen een migratie achtergrond Wat is dan jouw voorkeur daarin?

R: Ik denk toch iemand met een migratieachtergrond? Het hoeft niet perse dan net als mij bijvoorbeeld twee ouders uit Turkije te komen, Maar het kan ook één ouder of Misschien zelfs Oma's een opa's

I: en heb je reden voor of is het gewoon onbewust?

R: Ik denk het wel meer met mijn matchen, want Ik heb uiteindelijk toch wel een. Een Turkse opvoeding gehad en ik merk dat het heel veel culturen met elkaar overeen zijn. Vooral dat. Niet, men zei Nederland maar echt land daaromheen. Een cultuur komt best wel veel met elkaar overheen, dus Ik heb geen voorkeur voor een bepaald soort partner. Maar Als het wel met een migratieachtergrond is, dan denk ik, denk ik wat meer zeg maar in lijn bij mij staan ja.

I: Ja. OK, ik snap het. En Als je kijkt naar muziek, naar de smaak, luister je Turkse muziek of luister je Nederlandse muziek of bij de of geen van beide.

R: Echt een mix, een mix.

I: OK, dus zowel Nederlands als Turks en dan Natuurlijk Engels en Natuurlijk, oké.

R: Ja. Ja en ook wel Engels, ja gewoon echt. Mix ook. Ik luister naar alle soorten culturen wel of gewoon talen. Turks is niet Alleen pop, maar ook gewoon echt traditioneel muziek, ook wel.

I: Oké, echt volksmuziek ja in Nederlands volksmuziek niet echt?

R: Nee, nee nee. Mijn moeder luisterde ooit had ooit wel eens een CD van Gerard Joling, dus ja, sommige liedjes ken ik wel.. Wel, als kind zijn dat ik het wel meegekregen, Maar het is meer dat ik Nederlands hiphop, Nederlands rap en dan Turkse traditioneel Turkse echt cultuur muziek, weet je wel zo.

I: Ja. Ja. Ik snap het, ik snap die verschil. Kijk je Turks nieuws, kijk je Nederlands nieuws beide meer minder dat beide?

R: Ik heb liever Nederlands nieuws. Ik ben niet mee eens met de huidige zeg, maar regime in Turkije en Ik weet wat invloed heeft op het nieuws. Vooral in landen zoals Turkije. Dus ik luister even kijken er wel naar, Maar ik haal altijd in mijn achterhoofd van. Er is zeg maar een bepaald standpunt dat hier gebeurd meegegeven te worden precies. En dan heb ik liever dat ik bijvoorbeeld ook Nederlands of Engels In de gaten hou, zodat ik meer weet van. Ja, een soort ideologie is ja.

I: Oké. OK dankjewel. Sociaal omgeving heb ik gevraagd. Dat is speciale vraag, dan ga ik naar het tweede onderdeel een beetje. En, Dat is gericht naar de Turkse community en hoe het daar naartoe wordt gekeken en niet per se naar jouw persoonlijke verhalen, maar meer hoe jij als persoon denkt dat hoe de Nederlandse gemeenschap kijkt naar de Turkse community en dan de eerste vraag is, hoe ervaar jij de berichtgeving dus bijvoorbeeld In de nieuws of op social media? Hoe denk je dat de Mensen kijken naar de Turkse community, naar de Gemeenschap?

R: Ja. Ik heb het gevoel dat vooral op het nieuws eerder negatieve dingen komen te staan dan positieve dingen en dat snap ik ook wel aan de ene kant, want je gaat niet de kleinste liefdadigheids act niet laten zien op het nieuws. Maar dat is ook wel gevaarlijk, want Mensen die nooit in aanmerking komen met Turken of met buitenlanders zullen daardoor heel erg beïnvloed raken. Ik heb geluk dat ik in Rotterdam leef. Maar Er zijn genoeg andere steden waar er bijna geen buitenlanders zijn. En dan is het makkelijk om dan die beeld over te brengen aan de aan die man aan die Mensen. Dus Ik vind het een beetje. Negatief. Maar ik snap het ook weer. Wel ja, Het is een soort van een vertekend beeld dat ze geven. Want Toen ik al zei op het nieuws, is het ja, er gebeurt wat en dan wordt er bijvoorbeeld een naam gegeven en Dat is echt heel typisch stuk van de Ali Ofzo. Ja meis of weet ik veel, Mehmet of weet ik veel en dan denk je van OK, Dat is, Dat is een Turk, weet je. Dat doet, maar dan zie je niet bijvoorbeeld dat weet ik veel laatste is er iets gebeurd dat er een was een Marokkaanse jongen die een man ging redden die. zelfmoord Zou plegen, weet je wel? En dat ja, op deze media heb ik het gezien, Maar ik wist niet op het nieuws. Snap je? En Ik denk dat dat Nederlandse Mensen ook wel eerder op het nieuws kijken of In de krant dan op social media. Dus daarom is het een beetje gevaarlijk.

I: Ik snap het, want nu is het meer nationaal. En dezelfde vraag dus naar de Gemeenschap van Turkse inwoners hier. Hoe denk je dat de Nederlander kijkt dus de Nederlanders Zonder migratie Achtergrond. Hoe denk je dat hun dat groep? Kijk naar de Turkse gemeenschap? Dus met of Zonder invloed op van de media.

R: Ik denk persoonlijk niet perse heel negatief, want Als ik met andere landen vergelijk, dan zijn ze niet open voor Mensen met migratieachtergrond bijvoorbeeld. Frankrijk is een goed voorbeeld. Ja, Dat is Natuurlijk een voorbeeld. In Nederland zijn we nog wel zeker veel meer open ervoor om gesprekken aan te gaan met Mensen, maar Er is altijd wel een kleine vooroordeel voordat het gesprek eigenlijk begint. Merk je ook gewoon aan bijvoorbeeld bepaalde incentive opmerkingen die ze maken.

I: Waar zie je die opmerkingen?

R: Ik heb het gehoord. OK dat er collega's hebben bijvoorbeeld de buitenlanders en, ik bedoel van, ik ben soort van buitenlands, maar ook weer niet. Ik ben gewoon hier geboren, dus ik ben gewoon Nederlands. Hij had op kantoor over, dus ik wist dat hij het soort van over mijn mensen het had of mij.

I: Je bent gewoon hier geboren,

R: Maar het vond het een beetje zo'n. Ik vond het niet erg, Maar meer van er is niet zo heel goed nagedacht bij het gebruik van het woord.

I: Heel zwart wit denken.

R: En er wordt, ik denk, niet dat ze daar stil bij slaan, Dat is het meer. Ik denk niet dat er een slechte intentie is, maar ze. Niet begrijpen dat. Die woordkeuze bijvoorbeeld iemand kan beledigen of pijn doen ofzo het gevoel geven dat ze eigenlijk anders zijn buiten gescheiden.

I: Ja precies. Ja, Ja, hoe het geladen is ja, inderdaad. En hoe vind jij de politieke klimaat? Zeg maar, hoe kijkt de politiek naar de Turkse gemeenschap? Dus We hadden het net over de media en de Nederlander. Zeg maar, wat denk je dat de politiek?

R: Ik hou wel n de gaten, vooral nu met een nieuw kabinet maak ik me wel een klein beetje zorgen. Ook al weet ik dat heel veel buitenlanders op het zeg maar PVV gestemd hebben. Uiteindelijk moeten we wel het vergeten dat zij wel mensen zijn die een sterke. Opinie hebben op buitenlanders. Maar gelukkig Omdat we gewoon een coalitie hebben, zal nooit meer op het één partij aan de macht zijn. Ik denk nooit dat er bijvoorbeeld een hele grote segregatie zou moeten ontstaan. Maar ik maak me toch zorgen omdat zij een stem gaan, bijvoorbeeld, een stem gaan zijn voor bepaalde soort mensen, waardoor misschien heel misschien toch wel wat beetje apartheid gaat stimuleren. Maar zoals ik al zei, Omdat Ik weet dat er bijvoorbeeld een coalitie is, zal nooit een partij onbewust aan de macht zijn, dus het zal nooit echt.

I: Ja kan niet ineens heel drastisch en veranderen.

R: Ja Ik denk sowieso niet dat er een hele grote verandering zal komen, maar wanneer je kijkt naar uitspraken, dan denk ik toch wel van Het is wel anders dan bijvoorbeeld het kabinet hiervoor. OK. En dan denk ik van, We hebben wel. Goed goed zeg. maar keuze gemaakt of niet?

I: Bedoel je met anders van hun woordgebruik of hun ideeën voor beleid?

R: Ja sowieso wel woordkeuzes, want tijdens de tijdens het debatteren. Ook wel hun... Hoe noem je dat? Hun hun keuzes voor, zeg maar voor, voor het land. Ook vooral een klein beetje invloed heeft. Ja, Maar ik denk niet dat het. Zo groot zal uitmaken.

I: OK, denk je wel dat de huidige kabinet wel? Genoeg weet van de in dit geval dan de Turkse community van om daar ook uitspraken over. Kunnen doen.. Op te kunnen komen en voor hen ook in gedachten te houden wanneer ze iets gaan implementeren.

R: Het is best wel Als je kijkt een heel wit kabinet. Ik weet het niet? Nee. Bijvoorbeeld Als je kijkt naar de boeren, Dat is echt voor Nederlandse belang eigenlijk Nederlandse agrarische sectoren. Maar echt Nederlandse cultuur. PVV is sowieso al van vrijheid, maar dan.

I: Ja, Maar dat klopt.

R: Ik weet niet of ik het vrijheid moet noemen, Maar het is heel anders en bijvoorbeeld de christelijke partijen, Dat is dan ook weer heel erg op het christendom. Want eigenlijk de Nederlandse religie eigenlijk. Dat is niet meer zo, Maar de hoofdreligie van het land. Ik denk zo van, waar zijn ja, waar zijn dan wij als, als buitenlanders? Want als we Misschien nog een partij hadden in plaats van.. Bbb dat het dan bijvoorbeeld een kleine partij was dat opkwam voor de de minorities de kleine groepen dan zou ik wel meer denken van OK de dingen die dan hierna zullen komen, zullen altijd wel een een soort schaduw hebben van.

I: Je hebt zelf ook de nationaliteit van Turkije. Je houdt een ID of paspoort en je mag stemmen voor Turkije. Wat vind je daarvan? Vind je dat eerlijk?

R: Oneerlijk ja. Heb wel gestemd Toen ik wat jonger was. Ik ben nu 23e. Maar het is volgens mij vorige verkiezingen heb ik niet mee gestemd, want ik. Het niet logisch dat ik? Als ik eigenlijk ook buitenlands in Turkije eigenlijk dat ik dan als buitenlander mag stemmen voor de toekomst van het land zou ik daar niet. Woon de Mensen daar weten wat daar gebeurt en hun stem moet gehoord worden. Niet die van de buitenlanders is een beetje oneerlijk. En Als je kijkt naar het percentages van hoeveel Turken er in het buitenland zijn, is best een grote hoeveelheid Als we allemaal zouden stemmen Dat heeft veel invloed weer op het land.

I: Veel invloed inderdaad. En niet Iedereen stemt. De volgende vraag gaan meer over. Jou, dus nu hebben we over de Turkse community gehad en nu gaan we meer over jouw ervaring en ideeën en ook hier geen fouten of goede antwoorden. Heb je wel eens een idee gehad of een gedachte gehad waarin blijkt dat Nederland niet goed land is om te leven? Ooit in je leven.

R: Meer wel meer op de economische kant dan dat ik het bijvoorbeeld heb over racisme ofzo. Dus Ik heb nooit het gevoel gehad van. Ik voel me niet thuis in het land. Ik weet wel altijd mijn thuisland zijn, maar Als ik kijk naar toekomst vooral economisch gezien, dan denk ik wel van Dit is niet waar ik een toekomst zou hebben. Voor stel je voor als kinderen heb ik hun gewoon een financieel stabiel leven wil gaan geven, zal het moeilijker zijn. Hier heb ik het gevoel dan als ik bijvoorbeeld naar Duitsland ga, of misschien zelfs buiten Europa.

I: OK, en denk je dat dat te maken heeft met de lonen of met de baankansen, of waar heeft dat een beetje te maken voor jou?

R: Zeker met. Loon vooral belastinggebeuren wat hier echt super hoog is met andere landen, ja. Ik vind dat heel eigenlijk wel oneerlijk een beetje. Ik snap ene kant waarom we dat doen, Waarom we het moeten doen? En Ik ben heel erg blij dat. Bijvoorbeeld een land zijn waar onze straten en wegen gewoon super netjes zijn.

I: Dat is wel erg chill.

R: Maar. Is het moeilijk om dan toch een familielid te onderhouden op dat gebied zou ik dan liever willen werken in een ander land dan Nederland?

I: En dan heb je ooit? Het gevoel gehad dat je denkt van. Ik wil terug naar Turkije of ik wel in Turkije wonen specifiek naar Turkije toe uit onvrede over mij niet uit of Het is. Ja, heb je heel soms ook meerdere keren waar over gaat.

R: Jawel. Ja soms wel, ja. Ja meerdere keren wel.

I: Wat triggert, zeg maar dat gevoel voor jou.

R: Ik weet niet is misschien heel raar, maar bijvoorbeeld het klimaat. De Mensen mis ik soms wel, Omdat ik hier Ik vind.

I: Dat is niet raar, hoor.

R: Gelukkig, Ik heb wel hier heel veel diverse vrienden, ja, maar soms mis ik gewoon even. Het is ook weer een thuis voor mij, Het is hier is ook mijn huis en daar is ook mijn huis. Daar is ook mijn Mensen en mijn taal etcetera. En soms mis ik die warmte. Soms kijk ik naar video's en dan zie ik bijvoorbeeld hoe een, een dag van een Turkse weet ik veel kantoormedewerker uitziet, denk ik van het ziet er zo warm uit en denk ik. Dat zou ook wel willen maar. Maar ik weet dat er een negatief beeld is, natuurlijk naar het buitenland. Ja, dat je er even. Krijg je dat ook nu heel erg mee door TikTok. Ja, dat je er niet bij hoort. Ja. Daarvoor al ook eigenlijk dat ja, dan word je dan gurbetçi genoemd. Dus niet een Turk, maar een gurbetçi of almancı terwijl we niet uit Duitsland komen.

I: Ja daarvoor was het al inderdaad. Ja klopt. Ja, dat heb ik ook heel vaak.

R: en ja, Als je naar vakantie resort gaat, dan ben je meestal met buitenlanders, dus ik niet heel veel met Turken. Maar Als je dan een stad ingaat dan merk je wel dat je wel anders behandeld wordt. Dus Daarom doe ik het niet. Of heb ik uiteindelijk toch? Het idee van dat ik ooit? zal gebeuren, maar toch heb ik wel soort van een droom in mijn hoofd. Van wat als.. ja?

I: Al. Ja ja inderdaad. De laatste vraag, wat binnen deze thema hoort is. Ja ja, hoe leg je dit het beste uit? Het is zeg maar je hebt de Nederlanders Zonder migratie Achtergrond. Hoe kijk jij naar hun nationaliteit, naar die Nederlanders Zonder migratieachtergrond? Wat is jouw? Heb je positieve gedachten daarbij of?

R: Ik probeer even een voorbeeld te zoeken van.

I: Ja hoor.

R: Mijn vrienden die echt nog pas uit Nederland zijn. Ik heb er nooit een probleem mee, want Ik heb meestal gewoon een kort gesprek en dat vormt een band met hun nooit heel diepe level. Ik heb persoonlijk toch wel het gevoel dat. Uiteindelijk. Staan onze nummers en waarden toch wel iets anders. Ja en voor mij Omdat ik Ik ben best een heel diep persoon ik.

I: in een gesprek?

R: Ja ik, Ik heb echt. Ik denk heel vaak heel diep na over heel bepaald dingen. In het leven, ja, van Waarom en hoe zit? Ja dat bijvoorbeeld relateer ik dat voorbeeld aan de cultuur of aan mijn mensen of aan mijn voorouders aan het tradities en religie. Maar bijvoorbeeld bij echt Nederlanders zonder migratieachtergrond is het er niet echt om het stilstaan bij bepaalde gedachten of dingen. En dat vind ik een beetje.. Zelf dat ik dan op dat gebied Daarom niet zo goed met hun een band kan creëren en het wordt dan altijd zoals ik al zeg, best oppervlakkig. Ja zoiets. Ja en niet heel diep. Ik heb niet per se een slecht beeld of een slechte ervaring. Absoluut niet Ik heb wel. Ik wil geen racisme zeggen, Maar ik heb wel een beetje discriminatie, zeg maar ervaren In de jeugd, Maar ik, Ik heb dat nooit echt. Als niet 100% procent negatief ervaren, want Ik kan uiteindelijk toch begrijpen Waarom wij anders van elkaar zijn. Ja, waar het vandaan komt een beetje.

I: OK en over. Dat idee van die Nederlander dat die band oppervlakkig is, denk je dat dat ook geldt voor je familieleden dus naar je broer en zus en voor je ouders, denk je. Zij het hetzelfde ervaren wat dat betreft, dus dan het hetzelfde zien?

Spreker 2

Van, mijn zus weet ik het wel dat we ongeveer hetzelfde denken hierover. We hebben nooit echt een probleem met om met ze om te gaan of zo hoor, vooral niet In de klas etcetera. Maar het is denk ik meer dat daarna wat hechter worden of echt meer van een diepere band met die met zulke Mensen komen is een beetje. Ehm. niet per se moeilijker, Maar ik heb bijvoorbeeld nooit het gehad, dus Ik denk toch dat het moeilijk was in mijn leven. Ik sta niet bij stil, maar onbewust. Dan denk ik van Omdat we dan Misschien toch een beetje verschillend zijn dat ik niet echt. Ik heb geen Nederlandse beste vriendin. Ik heb wel een vriendin, maar niet een hele goeie vriendin, ja. Mijn moeder is hier geboren, die is hier getogen. Het is hier opgegroeid, gestudeerd, et cetera. Zij heeft ook nooit problemen gehad. Eigenlijk simuleert ze ons ook wel. Vooral, weet je wel onder Nederlands om te gaan, want uiteindelijk zijn wij delen zelfde. Ja inderdaad.

I: Hoe oud was hij ongeveer?

R: Mijn vader heeft daar wel moeite mee, want Hij is later voor me. Ja. Hij is op zijn 27e getrouwd met mijn moeder Als ik denk. Net voor zijn 30e. Dit is echt best laat eigenlijk ja.

I: Dat wel. Hij is al opgegroeid in Turkije.

R: Ja ja ja, dus Hij heeft sowieso gebroken Nederlands en hij werkt ook in een Turkse bedrijf. Dat is een eigen bedrijf, maar dan met heel veel Turken waardoor hij niet contact met ze komt.

I: En door die fase. Is het meer een bubbel?

R: Ja, Hij heeft altijd wel het idee van dat hij terug wilt naar Turkije terwijl hij eigenlijk hier 20 jaar lang is. Persoonlijk heb ik het gevoel, hij kijkt wel op, ze hij ziet toch wel... Hij ziet dat dat zij wel superieur zijn Dan ons. Zeg maar op veel beter zijn of veel hoger zijn dan ons. Dat ervaart hij wel, Maar ik denk dat komt Omdat hij zich nooit geassimileerd heeft en nooit het omarmd heeft om eigenlijk hier ook een Nederlandse identiteit te hebben. Hij heeft zijn Nederlandse identiteit pas 5 jaar geleden of zo aangevraagd.

I: Oké ja.. Als we kijken naar terug naar discriminatie vooroordelen, heb jij een specifiek moment in gedachten wat in je opkomt Als je dat hoort van OK, dat heb ik toen ervaren. Als je dat Misschien wilt delen?

R: Voornamelijk op de basisschool. Ik zat best eigenlijk op een Nederlandse basisschool, want mijn moeder vond het wel belangrijk. Ik was niet heel een heel slim kind, Ik was mijn bewustzijn kwam pas veel later, dus Ik was eigenlijk een heel speelse kind en ik merk wel bijvoorbeeld dat Als ik kijk Nederlandse kinderen die zijn op een heel jonge leeftijd heel bewust, want ouders gaan heel veel volwassen met ze om dus kinderen die kunnen dan echt vloeiend Nederlands spreken en die kunnen gewoon gesprekken aangaan met volwassenen etcetera. Ik kom dat echt pas nadat ik de middelbare school de derde Klasse zat ofzo? En Daarom op de basisschool had mijn docent altijd eigenlijk vaak vernederen voor de klas. Dat is wel echt iets wat ik heel erg vind. Eigenlijk nog steeds.

I: Wil je het wat vertellen of?

R: Ik heb niet hele actieve herinneringen meer eraan, Maar ik weet wel dat mijn Nederlandse heel slecht was qua grammatica en spelling, etcetera en elke keer haalde ik hele slechte cijfers. Ik had echt maar Misschien 3 goed of zo altijd op de toets. En op een gegeven moment. Daar is het nakijk. Ik denk stil aan het werken, riep hij mijn naam hardop In de klas. En toen zei hij, heel hard op mijn cijfer. Alleen die van jou en daarna die van de persoon na mij en zij had een 9. Nog wat? En toen maakte hij een opmerking van soort van. Kijk haar cijfer, weet je wel, , zie je wel, zie je kijk, Iedereen doet het goed. Dan jij bijvoorbeeld met zo een lage cijfer, weet je wel? wat is dat achtig?

I: Denk je dat hij dacht dat je niet je best deed of zo, of denk je dat het echt komt van komt door haar Achtergrond en Dit is het beste wat ze kan doen.

R: Ja Het was Nederlands meisje en Ik was een Turkse meisje en mijn docent was Nederlands en het ging om het vak Nederlands. Dus uiteindelijk denk ik toch wel een beetje van. Is het Misschien daarmee te maken. Ik denk persoonlijk, Ik wil het niet daaraan relateren. Het zou ook kunnen, want mijn docent heeft wel de meester die Ik had had wel ook problemen met mijn zus, want hij had ook haar docent. En Omdat mijn zus een heel stil persoon was. Als hij zich mijn moeder zegt dat hij denkt dat zij. Beperking heeft. En zo wilde hij haar naar praktijkonderwijs sturen. Ja, ja mijn zus moest ook een IQ test doen, terwijl geen enkel ander leerling dat moest doen. Het is ook gewoon heel het breekt haar ook nog steeds wel na het denken, want. Nu hoort ze op haar op hogeschool, waar ze nu zit opleiding. Ja dat haar docenten ervaren dat zij hoogbegaafd. Dus dan denk je van, zie je wel?

I: Eerst wordt daar getwijfeld, ja.

R: Het is toch heel erg en dan Ik denk dat zijn vooroordeel op mijn zus ook een beetje op mij werd geprojecteerd. Ja, meegenomen. Zeker Omdat ik ook wel een beetje vervelende kind was dat wel erger was bij mij dat hij dan echt zo met maakte. Ik was een beetje. Ja, ik lachte om alles, dus als iets stoms gebeurt, dan lachte ik er altijd om, weet je wel.

I: Ja ja Ik denk van het is niet negatief vervelend. Je bent niet brutaal ofzo, dus dan.

R: Nee, Het was gewoon meer speels. Dat heb ik wel als kind ervaren.

I: Ja, denk je dat er iets recent nu op je werk? Denk je dat er nog invloed heeft op je werk of studie, want je gaat binnenkort weer studeren ik.

R: Denk het niet ik? Dat was Misschien het ergste wat Ik kan opnoemen en ik ervaar het gelukkig niet meer op. Ik merk het soms nog wel met toen was. Al het woordkeuzes die gemaakt worden dat ze het hebben over bepaalde dingen waarvan ik uiteindelijk toch denk van, Maar ik ben ook buitenlands, hè? Niet even niet vergeten, Maar ik ben ook buitenlands, weet je wel? Ja, je hebt ook over mij, Maar ik ervaar het gelukkig niet meer zo negatief.. Ik kan niet discriminatie of racisme noemen, Maar ik kan

wel zeggen van bijvoorbeeld vooroordeel en ik denk ook Randstad. Het wordt Alleen maar gewoon meer gemixt ja, het zal hier bijna niet moeten voorkomen. En ja, Utrecht is voor mij ook wel best 1 grote stad en Ik denk zo 1 grote stad. Ja wel wat witter witter dan Rotterdam dat wel.

I: Is best wel groot.

R: Zeker wel. Maar ik denk toch niet dat vooral waar heel veel jongeren zijn, dat het wel minder is vooroordelen veel minder zijn.

I: En denk ik dat die vooroordeel vooral komt van de generatie voor ons. Ja, ja.

R: Ja, meestal stampen zij dat in bij hun kinderen.

I: Ja, en dat wordt zo doorgeven.

R: En wordt doorgegeven, Maar ik? Dat de jongere nu? Zelf ook In de wereld zijn en ontdekken of uit huis gaan of nieuwe vrienden kunnen maken, want Dat is veel minder zal zijn dan de generaties daarvoor.

I: Ja. Ja nee en dan laatste vraag, en dat is van dat je een volwaardige Nederlander bent?

R: Jawel, ik ik, Ik kan het niet. Ik zeg wel, jawel, Maar ik voel het niet 100%.

I: Ja ja of denk je dat je het ooit kan worden?

R: Ik zou ah.. wel moeilijk vraag.

I: Moeilijke afsluiter.

R: Want Als ik mezelf afvraag, wie is Nederlands? Dan zie ik iemand voor me dat. Een blond haar, blauwe ogen heeft, met licht getint, weet je wel?

I: Ja.

R: Ja Misschien zelfs vloeiend Nederlands. Ik spreek nog steeds wel eens slecht? Zal ik maar zeggen. Dat is dan de beeld die ik in mijn hoofd heb. Of ik zeg Nederlander en Als ik naar. Kijk, dan ben ik niet. Maar ik weet, Ik ben hier geboren en. Ik heb van dit land, zeg maar zoveel geleerd en kunnen profiteren dat ik mezelf wel zie als Nederlander, want ik zou dan want ik omarm dit land dan ook echt Als je mijn thuisland als mijn moeder land ook. Dus in die zin? Dan kan ik wel zeggen, ik ik, Ik ben Nederlands, dus Ik heb mijn paspoort. Ik leef hier. Ik woon hier, Maar het deel die ik in mijn hoofd heb of die de meeste Mensen in hun hoofd hebben, daar pas ik niet in, dus Daarom is het dat het nog een klein beetje twijfel wanneer ik zeg, Ik ben echt Nederlands, Maar ik zou daar niet per se in willen zijn. In die beeld willen zijn mezelf daarin willen zien, dus Ik heb dan. Ik zou dan liever bijvoorbeeld zeggen of Ik ben Nederland of ik. Turks Nederlands. Oké, oké, want uiteindelijk. Hoe hard ik mijn best zou doen. Ik zal niet in dat beeld passen die ik in mijn hoofd heb. En ik hoef daar niet mee te vechten, Maar ik omarmde het wel juist, want ik zie mezelf dan ja alsnog.

I: Ja.

R: Gewoon wel als Nederlander. Het is een beetje moeilijk om te zeggen, maar ja.

I: Ja, precies, Daarom doe ik een onderzoek hierover, Omdat het een moeilijk concept is.

R: Het is echt moeilijk Maar Als ik zeg wat ik een Turkse Nederlander, ben ik ook weer bang dat Mensen gaan denken dat ik dan bijvoorbeeld heel traditioneel radicaal Turks gedachtes heb, maar is niet wat ik bedoel. Ik ben gewoon een Nederlander met een Turkse Achtergrond, dus gewoon Nederlands, maar dan met een beetje extra decoratie. Zeg Maar dat is ja. Dat is de verrijking. Ja, in plaats van dat je één nul achter staat.

I: Moet je bijvoorbeeld op die studie of op je werk of bij verschillende sociale groepen dat je dan? Anders opstelt, voorstelt of denk je dat daar niet echt een verschil in is?

R: Klein beetje wel, want bijvoorbeeld bij ons thuis. Ik ga nooit vergeten, maar toen ik op mijn middelbare school was. Ik weet niet waarom, maar toen mijn docent naar binnen kwam had ik het gevoel: ik wil opstaan. Dat doen ze ook in Turkije, weet je wel?

I: Oh ja klopt ja, dan moet je opstaan.

R: Ja, en toen dat daarvan Ik wil opstaan uit respect, Maar het is hier niet. Het hoort hier niet gedaan en dus ik moest me in die zin dan toch een beetje aanpassen. Van de gedachteswitchen. Ik ben gelukkig ook niet heel. Ja, Ik wil niet zeggen radicaal maar. Een beetje van dat stereotype typische Turkse Mensen op die manier ben. Niet opgevoed? Nee. Dus Ik heb er nooit moeite mee gehad om voor bijvoorbeeld. Om zou te moeten aanpassen Als ik op school ben beperkt ben. Er zijn meer gedachtes die dan ik moet switchen om dan bijvoorbeeld te begrijpen, oké, dus hier gaat dat zo, of hier moet ik het met Misschien op deze manier verwoorden. Ja, dan... Bij mij thuis, dus mijn Turkse omgeving bijvoorbeeld. Het is gelukkig niet zo heel groot. Een verandering voor mij,

I: Dankjewel dat waren mijn vragen. Heb je nog iets dat je wil vragen of opmerkingen?

R: Nee, ik vond het eigenlijk een heel leuk, leuke vragen.

I: Dan kan ik deze stoppen

9.3 Transcript 3

Geïnterviewde: Respondent 3

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 9 mei 2025

I: Nogmaals, ik waardeer heel erg dat ik het kan afnemen en mocht komen. Ik ga in één zin een beetje snel vertellen wat mijn onderzoek is. Het gaat over duale identiteit en in mijn onderzoek gaat het over de Turkse identiteit de Nederlandse identiteit omdat we dat allebei hebben. En inderdaad, wat je zelf zei cultuur ook. Hoe zou je jezelf omschrijven?

R: Als een ondernemer, die zorgt voor zijn gezin. Heb je ding aanstaan?

I: Ja, net aangezet. Oh, en welke taal spreek je thuis?

R: Thuis spreken wij voornamelijk Turks.

I: Voornamelijk Turks ja, moet ik denken aan 80% Turks 70% of toch wel 90?

R: Nee, Ik denk eerder. 60%.

I: OK 60% ja.

R: Toch wel van het Nederlands tussen. Je neigt wel snel naar het Turks.

I: Turks ja dat overheerst wel. Ja ja OK, en je hebt een bruiloft gehad. In dat geval was dit bruiloft heel erg. Binnen de ja heel Turks traditioneel. Of was dit heel erg Nederlands traditioneel of een combinatie daarvan?

R: Het was wel een combinatie daarvan.

I: OK, dus moet ik denken aan kleding of moet ik denken aan muziek?

R: Ja, nu je het zegt, muziek was wel voornamelijk Turks, Maar het was wel. Ja, Dat is wel Turks.

I: Ik was er ook wel bij, en volgens mij was het niet op echt traditioneel locatie.

R: Nee, Dat was in een hotel H*.

I: Ja.

R: Omdat het 1 grote zaal was.

I: Ja ja. Ja, maar toch niet heel. Algemeen zou ik zeggen, nee, precies.

R: Niet niet doorsnee Turks, maar maar. Muziek was wel Turks, eten was niet niet Turks, maar uitgenodigden waren voornamelijk Turks, dus het was wel een beetje. Het was geen traditionele Turkse feest, Maar het was ook. Het was niet Nederlands, maar niet traditioneel Turkse.

I: Nee inderdaad. Ja precies en nu je kinderen hebt. Ben je heel erg bewust bezig met welke cultuur geef ik mee, welke normen en waarden, of welke taal wil je ze het liefst aanleren dat ze het best beheersen?

R: Ik wil ze het liefst beste van beide profielen geven, dus Ik vind dat beide culturen wel. Goede en slechte kanten hebben. Ja Ik vind. Ergens vind ik de Nederlandse cultuur te formeel. En Ik vind de Turkse cultuur ergens weer te informeel.

I: Juist, ik probeer dus een balans. Ja. Te vinden daarin, oké?

R: Het is best van beide werelden. Eerst Turks geleerd Omdat ik, ik weet uit ervaring van mijn neef en zo die de kinderen als ze eerst Nederlands hebben aangeleerd dat zij Turkse niet kon achteraf niet.

I: Aha Oké, Oh dat wist ik niet ja.

R: Ja, Dat is heel moeilijk achteraf. Dat zie je heel veel. Dat zie je bijvoorbeeld bij mijn zoon. Die spreekt, vloeiend Turks. Maar ja, R* die spreekt bijna niet Turks.

I: Nee, klopt die spreken het niet. B* ook niet zo nee.

R: Nee. En zij hebben bijvoorbeeld Nederlands geleerd op school. Ik heb het ook een beetje onderzocht en ze hebben mij geadviseerd van. Je kan beter kind eerst echt de moedertaal leren en als ze die goed beheersen, dan kunnen ze makkelijker een. Een tweede taal dus als een kind in het Turks weet van Dit is een een beker, dan kan je ze heel makkelijk delen van een beker is een Turks. Nederlandse beker in feite.

I: Ja, ja en ze gaan naar school en dat is ook Nederlandstalig.

R: Ja, en Hij heeft heel snel het Nederlands geleerd.

I: OK toen hij begon met school of daarvoor al.

R: Ja. Nee, toen die begon met school.

I: Oh ja OK dan hij pakt het heel snel op.

R: Ja, hij spreekt nu bijna Alleen maar Nederlands thuis. Ja.

I: Oh OK, zo zie je maar, maar Hij is ook vloeiend.

R: In het Turks ja dus dan zie je met zijn oma of opa is dan.

I: Spreekt die Turks OK en dat heeft het ook door dat het in die context wordt gebruikt?

R: Ja, hij weet, hij weet wel: wie niet goed Nederlands spreekt en alleen maar Turks spreken, maakt hij onderscheid.

I: Ja OK en Als we kijken naar media, gebruik bijvoorbeeld het nieuws, dan volg je de Nederlandse nieuws of volg je het Turkse nieuws?

R: Nederlands en Europese voornamelijk.

I: OK en jouw muzieksmaak luister je vooral Turkse nummers, Nederlandse nummers of Engelstalige nummers.

R: Voornamelijk Engelstalig.

I: OK en Als je het in een verhouding zou zetten, bijvoorbeeld 60% Turks. Of ik bedoel in dit geval dan Engelstalig.

R: 60% Turks. 30% sorry 60% Engels is 30% Turks en 10% Nederlands

I: Ja.

R: Maar je hebt Nederlandse muziek heb je niet veel. Ik luister niet naar boef en zo ik luister. Dat is Misschien soms iets van André Hazes of zo ja.

I: Oh ja ja ja precies die zit wel. Die komt wel eens langs. Ja precies, ik snap het. En Als we kijken naar in welke taal denk jij? Als je in gedachten zit, is dat in het Nederlands Turks.

R: Beide wel scheelt, Dat is. Ja, dat heb ik zelf ook wel op, want het ligt eraan waar het over gaat.

I: Onderwerp gevoelig is. Ja, heb je dan een specifiek onderwerp dat je dan echt Nederlands denkt?

R: Ja met bijvoorbeeld. Als we een werk gaan, dan denk ik Turks, en Als het om.

I: Uh huh. Ja.

R: Ja werkt denk ik voornamelijk Turks met werk en alle andere gevallen Nederlands.

I: OK, ik snap het, welke taal zou je dan tellen? Als je even snel, OK 1 2 3 4 is dat dan Nederlands wel? OK ja, niet Turks OK. En in welke taal voel je je emoties? Dat kan woede zijn verdriet, maar ook gewoon positieve emoties van blijdschap.

R: Nederlands ja. Nee nee. Ja, Dat is wel grappig dat je dat zegt. Ik had het ooit gelezen dat als mensen gaan schelden zeg maar, zeg maar spijt hebben of zo als ze, als ze echt spontaan gaan schelden, dat zeg maar de taal dat dat ze dan gaan schelden, een een moedertaal Ik ga, Ik ga dan echt Turks schelden.

I: Ja. Ja oh, dat ga ik opschrijven eigenlijk dat ik de rest ook ga vragen. Dat is wel interessant inderdaad.

R: Ik hoop dat voor mij? Film waar ik dat? Dus als iemand echt zo spontaan pijn krijgt of zo, dan gaan.

I: Ja ja ja, dat je ineens ergens aanstoot ja.

I: Ja ja precies OK en jouw sociale omgeving dus vrienden, maar ook collega's met wie je gewoon goed bent die je regelmatig spreekt. Ja, hoe ziet die verhoudingen uit in percentages van hoeveel procent migratie afgerond en Zonder migratieachtergrond?

R: Ik denk overgroot deel toch wel migratie Achtergrond, Maar dat komt Omdat bij ons werkte bijna Alleen maar Turkse Bulgaars en Griekse Mensen. Dus vandaar maar echt mijn vriendengroep, zeg maar.

I: Ja.

R: Toch wel overheersend. Nederlands, maar wel jongens met andere migratie achtergronden. Bijvoorbeeld met Colombiaanse vrienden een paar. Ik heb een paar Marokkaanse jongens, Antilliaanse jongens. Tja, echt heel divers. 70% is dit.

I: En, is dat bewust van je vriendengroep, want bij je werk kan je er niet omheen Natuurlijk en je vriendengroep.

R: Nee, Dat is dat heeft zeg maar tijd voor gevolgd, dus Het was niet per se op zoek naar. Was meer, ik ken veel kan. Ik kan ik dan via voetbal waar we Samen hebben voetbal en dan soms iemand kennen via via en dan.

I: Oh ja ja. Ja zo ja, zo doen. En, Ik heb nu 3 vragen over algemeen de Turkse gemeenschap in Nederland. De eerste is ja, hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media Als het kan? Social media zijn maar kan ook het nieuws zijn?

R: Dan de Nederlandse mening over Turkije.

I: Ja Turkse, Nederlander, eerder Turkse ja.

R: Ja ze zijn wel. Ze zijn heel emotioneel betrokken bij wat in Turkije gebeurt, dus ik.

I: OK emotioneel moet ik dat positief of negatief opvatten?

R: Ja positief dus. Ik vind bijvoorbeeld dat wij mogen hier stemmen, gewoon voor Turkse verkiezingen. Ik vind dat op zich overbodig wij.

I: Ja ja.

R: Omdat ze wonen, zeg maar.

I: Ja heb je ook gestemd?

R: Nee.

I: OK, je stemt ook niet. Je bent niet actief daar wat dat betreft.

R: Nee. Nee, want ja ik, ik, ik woon er niet, want Het gaat voornamelijk toch om. Om de Mensen die daar wonen. Ja stemt voor, voor iemand die die mening heeft over het budget of over mij. Het gaat toch 9 of 10 keer over, over de woonomstandigheden.

I: Ja precies ja.

R: Maar ik, ik zie wel dat, zeg Maar de. De. Overgroot deel van de Turken hier die trekken zich dat wel aan.

I: Ja die dan, die gaan ook echt actief stemmen. Ja toch ja ja, en hoe denk je dat de politiek klimaat hier in Nederland? Hoe ervaar je die? Is dat positief negatief in het algemeen.

R: Ja. Tegenover.

I: En gewoon nu even gewoon in het algemeen van kabinet nu. Ik weet niet of je up to date bent.

R: Ja, het is zo een beetje steeds linkser geworden.

I: Ja.

R: Dus, Ik weet niet of ik het zie niet als een gevaar dus dus voor ons.

I: OK.

R: Ja, ze kunnen niet heel veel doen, dus ik zie niet direct een gevaar.

I: Ja, precies, Maar het is niet per se een verrijking.

R: Nee. Als iemand was geweest, net als Trump, zeg maar die zou ik zeggen van die die gaat de economie verrijken of zo. Die gaat.. Er valt mee doen, die laten we zeggen: Oké, dat is een verrijking, weet je.

I: Oh zo ja. Ja maar nu?

R: Nee, ik zie niks.

I: Oké. Duidelijk, en Als je kijkt naar de Nederlandse volksmond, dus daarmee bedoel ik de Nederlanders zonder migratieachtergrond hun gemeenschap. Hoe denk jij dat hun naar de Turkse Nederlander kijken of ze op straat tegenkomen of.

R: Overal zijn wederzijdse vallen positief over over Turkse Mensen zijn het positiever over de Turkse.

I: Of hun werk.

R: Ten opzichte van over de Antilliaan, Marokkanen of Polen. Dat zie je, dat zie je wel terug.

I: Ja.

R: Dat wij toch wel veel economisch ook actief zijn.

I: Ja met ondernemen en ja, inderdaad.

R: Ja. En ook voelbaar voor hun en je merkt wel dat zij dat waarderen en ook.

I: Ja.

R: Ik had ooit onderzoek gelezen over. Afkomstig van de Van de meeste gevangenen in Nederland, en.

I: Ja.

R: Volgens mij kwamen de Turken.. Stond echt onderaan het lijstje. Ja.

I: Oké interessant ja.

R: Ja, ik vond het best wel laag in het lijstje, dus We hebben ook zijn wat dat betreft ook geen slechte naam.

I: Ja OK.

R: Marokkanen stond volgens mij nummer één Antilliaan Surinamers en dan Polen. Dan terug kwamen er echt veel. Die stonden ergens onderaan het lijstje.

I: OK, Dat is best wel positief eigenlijk. En dan, Ik heb nu een paar vragen over jouw idee en ervaring, dus niet perse de Turkse gemeenschap op zichzelf, OK? Ja, heb je ooit een idee gehad of gedachten gehad dat Nederland geen goed land is om te leven, kan van heel lang geleden zijn kan recent zijn.

R: Nee.

I: En geen onvrede.

R: Geen onvrede, geen beperkingen dus.

I: OK mooi.

R: Het is wel een beetje te socialistische. Nog wel iets? Kapitalistischer Maar het is zeker zeker mooie leefomstandigheden.

I: Ja precies. En. Dus je hebt nooit echt dat gehad. Een idee gehad van OK, Ik ga. Ik zou wel naar een ander land willen verhuizen. Nee staat ook niet op de planning en In de toekomst.

R: Nee, Misschien Als ik wat ouder ben, zou ik Misschien een huisje in Istanbul willen.

I: OK want af en toe.

R: Zoals ik af en toe dan heen kan, Maar ik, Ik vind het een fijne stad.

I: Niet emigreren?

R: Nee

I: OK, duidelijk. Ja, wat zijn jouw gedachtes van de Nederlandse nationaliteit? Dus ja, de Nederlanders Zonder migratie Achtergrond. Een cultuur, een hun normen en waarde.

R: Ja wel positief, ik moet zeggen. Qua cultuur. Dan hebben ze Nederlanders niet echt een sterke cultuur. Dat is hier ook wel logisch. Als je kijkt naar de gerechten voor me de. Het houdt op bij 2 3 gerechten, zeg maar, Het is echt Nederlands zijn.

I: Ja.

R: Maar de normen en waarden die zijn wel heel sterk aanwezig, dus die zitten heel vaak wel. Nederlanders spreken zich heel makkelijk uit over onrecht dus. Zoals jij, bijvoorbeeld als iemand iets

steelt op werk of iets dergelijks of wat niet te maken heeft met diegene, dan zullen ze heel snel zeggen, van ja, je steelt van de baas, want dit is niet de bedoeling. Ze hebben wel een sterke normen en waarden.

I: Ja precies. Oh ja ja zo inderdaad duidelijk. En hoe denk je dat jouw ouders het zien? Denk je dat ze het ermee eens zijn of zien zij het anders? Dus de Nederlanders Zonder migratie afgerond?

R: Nee, zij zien het echt hetzelfde.

I: Echt exact, OK, en voor mijn background information: hoe oud waren ongeveer je ouders toen ze..

R: Moeder die is 62 en mijn vader die is volgens mij 64.

I: OKOK, Dat is echt een andere generatie. En hoe oud waren ze toen ze hierheen kwamen?

R: Vader, die was 18, die kwam hier studeren.

I: OK, die is al een tijdje hier.

R: Ja, en mijn moeder die was, denk ik zo'n 24.

I: OK ietsjes ouder, maar nog steeds best jong. OK ja, duidelijk.

R: Ja. Ja.

I: Ik kom er zo een beetje op terug. Ik ben nu even. Ik moet heel even vroeger, anders maak ik het ook maak ik het kwijt. Ja, het gevoel van Turks en Nederlands kan allebei aanwezig zijn. Alleen ja, die verhouding kan per persoon verschillen. Hoe ziet dat er voor jou uit? Voel je 50% Nederlandse 50% Turks? Is dat een heldere? Fiftyfifty of is het Misschien neigt het toch meer naar de andere kant.

R: naturel

I: neig je meer naar het Turks. Zou je dan 60 70 benoemen of toch wel 80, 90.

R: Kijk 60 70 ja.

I: Ja OK duidelijk. Even een vraagje.. als voetbal speelt en Nederland versus Turkije, voor wie ben je dan? Wie hoop je die dat de eerste goal maakt en wie doorgaat?

R: Toch wel Turkije. Ik denk, nou ja.

I: Ja.

R: Nou ik juich bij allebei.

I: En zijn er momenten dat je dan? Ja, Het is eigenlijk ja 70% dat je Turks voelt. Zijn er toch momenten dat je het heel erg ervaart dat je veel meer Turks voelt in een bepaalde context dan met dan de ander. De ander is dan iemand zonder de Turkse achtergrond.

R: Nee, niet echt.

I: Nee en andersom met de Nederlandse ja identiteit. Het gevoel zijn op het moment dat je dat sterker ervaart.

R: Ja, als er een wedstrijd is, dus toen Nederland had verloren met WK en toen zat ik er wel echt mee.

I: Oh ja.

R: Twee dagen mee gezeten, Maar ik vind het wel jammer.

I: Ja ja precies.

R: En. Voelt de rest. Ja, als hier oorlog zou uitbreken, dan zou ik tenminste voor pijn doen als als zo'n oorlog zou uitbreken in Turkije. Zeg maar.

I: Ja. Inderdaad en als er oorlog zou uitbreken in beide landen, ja ja, waarschijnlijk in beide landen dienstplicht, welke land kies je dan?

R: Ja, ik zou denk ik toch wel. Of voor Turkije kiezen, Maar ik heb wel eens discussie gehad met met iemand over stel er is de dienst Nederland, zeg maar.

I: Ja, zou je dan gaan?

R: Ja, ik zou wel gaan. Ik woon hier dus mijn familie en vrienden zijn hier, dus Waarom niet?

I: Ja. Ja precies ja ja. En even kijken Er zijn er momenten geweest dat je je Turkse identiteit een beetje ging verbergen. Situaties dat je denkt van OK, dat hou ik nu eventjes achter me. Ik ga hem even.

R: Nee. Weetje, ik heb echt een bruine, bruine ogen zwarte haren dus. Een beetje moeilijk te verbergen.

I: Ja precies. Terug naar jouw ouders, dus dan de tijd dat je nog bij je ouders woonde. In je puberjaren had je veel visite dat een Turkse Achtergrond had. Of ja, heeft voornamelijk en spraak je ouders vaak over Turkije.

R: Ja voornamelijk wel. Nee niet vaak over Turkije. Het ging meer over hedendaagse leven hier over. De kinderen over wel lekkerder, niet specifiek dat het over Turkije geplaatst wordt. Nu Misschien wel over Turks voetballen, maar niet niet echt over Turkije. Van ja.

I: Ja ja ja. Oh ja ja. Is zelf ja ja. En zijn je ouders religieus?

R: Mijn moeder wel, zij bid wel 5 keer per dag, d raagt geen hoofddoek en mijn vader die was aan het chillen

I: En tussen moeder en vader waar zit jij dan?

R: Ik zit er wel een beetje tussenin.

I: Oh je zit er ook echt tussen, oké?

R: Ja ik, ik bid niet 5 per dag, Maar ik probeerde gewoon wat te lezen. De Koran in het Nederlands. Je moet wel zien wat er wat er in staat, dus Ik wil het begrijpen, Maar ik. Ik bid niet.

I: Nee vast je wel?

R: Ja dat wel.

I: oké ja ja ja OK dan snap ik het. En, We hebben afsluitende vragen en Dat is eigenlijk één onderdeel en dat gaat over discriminatie en vooroordelen is er een moment geweest dat je kan herinneren van OK, toen heb ik discriminatie of vooroordeel ervaren of ja, het kan ook recent zijn, maar kan ook van veel eerder zijn.

R: Voor mij, Ik heb daar weinig ervaring mee, dus Ik heb die ja als kind. Heb je het wel eens en vader, zeg maar dus. Ik woon vroeger in Mariahoeve, dus toen was toen een hele Nederlandse witte wijk, was dat toen en niet meer naar die echt totaal niet meer. En dan Als je dan zeg maar een winkel binnenliep of zo met 2 3 vrienden dan dan voelde je wel zeggen, mijn ogen op je gericht.

I: Ja. Nu niet meer. Oh ja ja ja of In de gaten houden ja.

R: ja, werden In de gaten gehouden. Daarbuiten heb ik het niet echt. Het racisme meegemaakt.

I: Oké, oké, Dat is fijn ook geen vooroordelen of woordgebruik.

R: Ja ik ik sta toch nooit echt bij stil heb ik vroeger ook nooit gedaan, dus.

I: OK.

R: Ja vooroordelen. Je hebt wel bij Nederlands, heb je wel vaak. Dat er vanuit gaan dat allochtonen dom zijn. En Ik had bijvoorbeeld VWO als advies en of we nu nog steeds Als ik zeg, van ja, Ik wil. Wel. Studeren dan dan is het ja. Positieve discriminatie.

I: Verbaasd ja ja.

R: Ze worden wel verbaasd. En ja, ze doet het wel tof, Maar het verbaast ze en die verbazing dat ze dan toch wel weer? Ja.

I: Het komt ergens vandaan.

R: Komt er vandaan, en Dat is meestal wat. Denken dat allochtonen dom zijn.

I: Ja ja een beetje laag opgeleid ja of zo, ja ook, hoe maakt dat wat voor gevoel werkt dat op bij jou?

R: Ja ik. Ik heb daar geen meting over, want Het is iets heel persoonsgebonden. Ze hebben bij Nederland hebben we ook genoeg onopgeleid en domme Mensen. Maar je hebt ook slim ertussen en Het is een beetje persoonsgebonden ik. Ik zie dat niet echt. Ik zie niet echt terug bij een bepaald volk van, hé, die zijn heel slim en die zijn heel dom, zeg maar.

I: Ja inderdaad, maar als iemand dan verbaasd doet over jou van, oh, je hebt de master en dit en dat je hebt een VWO advies gehad. Heel goed, Wow, wow wow en dan gewoon. Zo reageren daarop wat? Ja, wat voor gevoel werkt dat op bij jou?

R: Ja Misschien een klein irritatie.

I: Oh ja ja ja OK persoonlijk of iets?

R: Maar dat blijft wel bij. Nee, ik noem dat niet persoonlijk.

I: OK mooi. Er is een vraag wat vergeten om te stellen. Dat ga ik even snel stellen is N* is dan Is zelf ook Turks. Was dat een vereiste voor jou van? Ik heb een Turkse vrouw nodig, dat wil ik. Daar wil ik mee trouwen. Of was dat?

R: Ik heb wel meerdere relatie gehad. Dat stuk moet je niet vertellen aan N*.

I: Ik neem aan dus niet allemaal Turkse dames OKOK, duidelijk.

R: En dan. Nee, ook Nederlandse dames. Het is wel makkelijker enigszins Omdat. Om thuis te komen de cultuur zijn hetzelfde. Het is deel normen en waarden. Het is. Het is wel makkelijker, Maar het was nooit een vereisen, maar ook niet vanuit huis.

I: Ja je deelt normen waar ja? Oh OKOK, fijn en Ik denk mijn laatste vraag. Is, heb je het gevoel dat je een Nederlander bent?

R: Ja.

I: Ja, want je bent hier geboren en getogen. Ja ja ja dus je voelt je ook gewoon wanneer je hier bent thuis dus gewoon Als je thuis lang. Hoe voelt Turkije dan voor jou? Is dat ook een thuisland of is dat eerder een vakantieland?

R: Ja ja ja zeker. Ja het voelt allebei als thuis. Als ik uit elkaar ben dan dan, dan voel ik me ook echt. En Als ik terug ben, dan heb ik. Dan heb ik het hier wel gemist. Maar het.

I: Oh ja ja.

R: Voelt allebei wel als thuis voor mij.

I: In welke taal droom je om het even af te maken?

R: Ja, Dat is ook verschillend ook wel hoor, dus Als ik zeg maar. Een droom met Nederlandse vrienden, dan is het wel Nederlands, maar voornamelijk toch Turks. Merendeel is toch wel in het Turks.

I: OK dankjewel. Ik denk dat ik. al mijn vragen heb kunnen stellen, ja, dankjewel.

9.4 Transcript 4

Geïnterviewde: Respondent 4

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 25 april 2025

Respondent (R): Moet ik beginnen? Dat ik mezelf voorstel, want hoe, hoe gaat het?

Interview (I): Nee, dat hoeft helemaal niet. Ik ga gewoon. Ik heb een aantal vragen en dan hoeft je gewoon een antwoord te geven. Je mag ook vragen overslaan Als je dat niet wil beantwoorden. Als je iets niet begrijpt, kan je het ook Laten weten en Er is geen goed of foutantwoord.. Ik ga eerst dus beginnen waar het over gaat en dan begin ik met me vragen, mijn scriptie gaat over duale identiteit en daarmee kijk ik naar de etnische identiteit en nationale identiteit, de nationale identiteit met Nederland.

R: OK.

I: En etnische identiteit met Turkije. En daar ga ik gewoon vragen stellen over hoe je bepaalde dingen ervaart, zodat ik een lijn kan trekken met al mijn respondenten van OK, Dit is hoe in het algemeen op dit moment in 2025 de tweede generatie het ervaart. En Ik ben ook blij met jou erbij, want We hebben dan weer een mannelijk perspectief en Ik heb heel veel vrouwen geïnterviewd tot nu toe. Dus dan komt het goed uit en Ik heb gisteren iemand van 63 geïnterviewd. Jij bent dan een stuk jonger.

R: Ja.

I: Ja, dan gaan we beginnen. OK, ik begin heel algemeen met jouw normen en waarden. En het begint makkelijk, dus welke taal spreek jij thuis?

R: Wij spreken vrijwel altijd Alleen maar Turks thuis.

I: En met jouw vrienden?

R: Dat ligt eraan, want Ik heb verschillende soorten vreemde groepen en Ik heb ook heel veel Turkse vrienden, Maar ik heb ook Nederlandse vrienden. En dan ligt het eraan met wat voor Mensen mij ik mezelf heb ontbreekt. Maar Als we In de omgeving zijn, waarbij je dus er Turkse Mensen, maar ook Mensen van andere afkomst zijn, dan spreek ik bij voorkeur Nederlands. Maar Als ik Alleen met Turkse vrienden ben, dan spreken wij ook wel Turks, dus dat ligt er echt aan over ook buitenstaanders bij zijn.

I: Ja, en heb je meer Turkse vrienden, zeg maar hoe ziet die verhouding uit voor jou. Jouw vriendengroepen, zijn ze meer Turks of gewoon in het algemeen migratieachtergrond of Zonder migratieachtergrond?

R: Dat verschilt, want ik kom uit een omgeving waar dus veel meer buitenlanders wonen dan dan dan autochtonen. Maar ik heb gevoetbald... Heb gevoetbald bij een vrij witte club en Ik heb ook dus heel veel Nederlandse vrienden.

I: Maar Als ik naar een bepaalde verhouding aan zou moeten plakken,

R: Dan denk ik dat het rond. Ja 70% allochtonen en 30% autochtonen is.

I: OK ja dankjewel. En even kijken. Ja en dan ja met een man, Ik heb het niet eerder aan de man gevraagd, maar dan dan ben jij de eerste. Weet jij hoe het eraan toe gaat op een Nederlandse bruiloft?

R: Nee, totaal niet. Ik heb het ook nooit bijgewoond en ik, Ik heb er wel een bepaald beeld bij en Ik heb er al een bepaalde vooroordeel bij dat het dus heel anders zou gaan dan bij een dan bij ons dan bij Turken. Dus ik. Ik denk dat dat dus ook veel. Een veel, ja,

I: Ja en, een Turkse bruiloft ben je eerder geweest?

R: Ja.

I: En Als je zou moeten kiezen tussen een Turks bruiloft of een Nederlands bruiloft voor jouzelf, wat is jouw voorkeur?

R: Ik zou het wel erg moeilijk vinden om dan dus nu iets te zeggen over een bruiloft tussen twee Nederlandse Mensen. Als ik het niet zo vaak heb bijgewoond, dus Ik vind het dan moeilijk om daar een mening over te hebben, maar met met met met dat vooroordeel in mij zou ik altijd wel denk ik zeggen dat ik een Turkse bruiloft zou willen bijwonen zou willen bijwonen dan een Nederlandse bruiloft.

I: OK en voor jouzelf? Je eigen bruiloft.

R: Bedoel je met mijn voorkeur of ik een Nederlands of een Turkse dame zou willen?

I: Nee, nee een bruiloft zelf, zeg Maar de manier van het feest. Wanneer je?

R: Dan zou ik ook wel mijn eigen cultuur, aan houden. Ik zou er nooit nooit kiezen voor de bruiloft van hoe Nederlanders het doen, want Ik heb me er ook nooit ervaren.

I: Ja.

R: Ik weet niet eens hoe dat in principe begint en hoe dat eindigt, dus Ik heb liever een bruiloft van hoe ik dat gewend ben.

I: Ja en terug naar wat jij zei over partnerkeuze, heb jij daar een specifieke? Ja een doel voor kaders voor of denk je van Iedereen is welkom?

R: Ik heb daar zeker wel een bepaalde ja grenzen voor mezelf gesteld en Dat is vooral Mensen met dezelfde taal. Dus mijn moedertaal is dus Turks en alles wat met, met die taal te maken heeft. Dat zou in principe mij wel schikken. Maar daarbuiten zou ik het heel erg moeilijk vinden om mezelf dan daarin.

I: Ja.

R: Aan te passen, want Ik ben vrij nationalistisch en ik hou van dit land. Ik hou van Nederland, Maar ik ben ook heel erg nationalistisch en Ik heb er ook heel veel onderzoek gedaan. En waaronder mijn reis naar China, waarbij de strijd heb onderzocht. Maar dan zou ik het heel erg moeilijk vinden om dan voor wat anders te kiezen dan mijn eigen Turks etniciteit dus. Maar ik zeg Natuurlijk nooit, nooit. Ik heb nu wel een Turkse vriendin, Maar ik zal nooit daarin echt iets zeker zeggen, maar met mijn gevoel. Nu zou ik zeggen dat ik het niet zou doen.

I: Ja precies dankjewel. We gaan straks eens meer. Ja vragen, Ik ga meer vragen stellen over dus die identiteit en nationalisme, Maar ik ga nu nog even oppervlakkig houden. Voor jou mediagebruik dus het nieuws en social media en dat soort dingen heb jij volg je dat vooral in het Turks volg je dat vooral in het Nederlands of van beide evenveel of...

R: Ik volg eigenlijk het Turkse nieuws. Alleen voor zover dat van mijn ouders belangrijk zijn. Dus Als ik erbij zit dan, dan krijg je dat wel mee. Maar in principe ben ik daar niet naar op zoek en heb ik bijvoorbeeld op mijn eigen telefoon geen Turks nieuws. En wat betreft Nederlandse nieuwsstof kijk ik Alleen naar het functie op Dagblad. Het heeft te maken met mijn opleiding Omdat ik dus. Meestal de laatste vraagstukken en de grote problematiek rondom bepaalde onderwerpen staan mee. Krijg, Maar ik ben niet iemand die graag naar de publieke omroep luistert, Omdat ik er niet in geloof dat zij. Ja goed nieuws geeft hoor, dus vandaar dat ik mezelf. Vandaar ja, ik scherm me wel daar vanaf en ben

vooral gefocust op het nu en op mezelf, want ik luister eigenlijk niet echt naar beide nieuws. Maar Als ik daar een keuze in zou moeten maken, dan zag ik eerst eerder Nederlands.

I: Ja OK duidelijk dankjewel en jouw muzieksmaak is dat vooral luister je vooral Nederlandse muziek, Turkse muziek of Engels, zeg maar et cetera.

R: Enkel en Alleen Turks en Alleen Turks, dus ik luister niet naar Nederlandse liedjes Omdat het ook verder niet echt binnenkomt, want. Ik heb nooit zelf in Turkije geleefd. Lang dan een maand, maar bij het luisteren van liedjes van Turkse liedjes krijg je dat veel meer binnen en heb je daar ook een bepaald gevoel bij dan ook daarbij kan je denken liedjes die emotioneel zijn, of die gaan dat voorouders of familie, of hoe hoe Mensen die armoede daar meemaken. Maar bij Nederlandse liedjes heb ik dat niet zo en heb ik daar ook niet echt een bepaald gevoel bij dat ik daar nog langer naar wil luisteren. Dus ik luister wel. Voor 90% naar Turkse liedjes en dan komen er ook wel Engelse liedjes. Bij voorbij, Dat is eigenlijk een beetje alles.

I: OK duidelijk dankjewel. Deze aantal vragen gaan een beetje over. De Turkse gemeenschap dus niet per se jij zelf als persoon, maar meer de Turkish community. En hoe ervaar jij die berichtgeving vanuit de media dus bijvoorbeeld social media en het nieuws? Hoe ervaar jij dat hun naar de Turkse gemeenschap zelf kijken?

R: Ik zou zeggen dat. Turkse nieuwsbedrijven vrij altijd wel het volk eigenlijk deprimeren en proberen neerbuigen te doen naar hun toe. Want Als je nu bijvoorbeeld het nieuws wat, wat voor nieuws dan ook zou openen en zou luisteren, dan zou je zien dat het vooral negatief is. En dat is vooral de problemen worden besproken in plaats van de zegeningen die Je kunt hebben als land en die je hebt als land. Dus en vooral ja, we worden vooral wat naar ons gekeken. OK en dat is vooral in fouten maken, maar er gaan ook heel veel dingen goed. Natuurlijk ook nu en. Ik zou nu niet echt alle. Ik denk over één kam willen scheren, maar in het algemeen is het wel zo dat omroepen daar wel echt heel erg negatief in zijn en dat wij daarin altijd onwetend zouden ja zouden zijn en achter lopen. In vergelijking met de ontwikkelingen die Europa meemaakt. Dus dat is een beetje mijn mening. En ja, daar kennis van heb zeg maar.

I: Oké, dankjewel. En wat denk je dan over de politiek? Dus hoe denk jij dat de politiek kijkt naar de politieke klimaat, kijkt naar de Turkse gemeenschap in Nederland?

R: In Nederland. Daar zou ik eigenlijk. Ja, ik moet zeggen dat In de afgelopen 10 jaar heel veel netwerken zijn geprobeerd te leggen tussen. Tussen de politiek en Turkije en, en Nederland We zijn, want Wij zijn heel veel zakenreizen geweest naar, naar Nederland toe. En een voorbeeld daarvan is dat er heel veel events worden georganiseerd om dus de Mensen van hier te informeren over hoe het er nou toe gaat in, in Turkije. Want de Mensen die hier die zijn wel iets verder in, in ontwikkeling dan in vergelijking met. In Turkije, dus er wordt wel de afgelopen paar jaar wordt er wel aandacht aan besteed. En proberen ze wel bepaalde mensen aan hunzelf toe te trekken. Maar daarbuiten ja, zou ik niet echt weten wat daar eigenlijk. De stand van zaken is.

I: OK, dat maakt niet uit, dan heb ik wel een soort subvraag daarbij. Ik neem aan dat je een Turkse nationaliteit bezit, dus ideeën of paspoort?

R: Ja ja.

I: En, je hebt dan recht als volwassene om te stemmen voor Turkije voor de verkiezingen daar vanuit Nederland. Wat is jouw idee daarover? Wat vind je daarvan?

R: Nou vorig jaar of twee jaar geleden speelde dat weer en Dat was ja meestal rond de verkiezingen dan. Dan speelt het wel erg dat de Turkse politiek dus veel invloed probeert te uitoefenen op de Turkse gemeenschap hier in Nederland. En ook Ik heb dat heel erg ja gevoel en meegemaakt, dus je probeert wel op een bepaalde manier jezelf daarvan af te schermen.

I: Ja.

R: Ja gezonde keuze te maken wat betreft de verkiezingen, maar je wordt wel daar aan de hand daarvan beïnvloed, want je hebt het gevoel dat ook bij social media bepaalde soorten propaganda aan de gang is van welke kant vanuit welke kant dan ook. Maar ik heb zelf ook gestemd op wie Ik heb gestemd. Dat hou ik graag privé, Maar ik zou. Ik zou eerlijk zeggen dat dat Ik vind dat Mensen die dus niet in Turkije wonen. Dat de stemmen van hun niet sociaal moeten worden meegeteld Als de Mensen die zelf in Turkije wonen. Want We hebben Alleen al 3 miljoen Turken in Duitsland en volgens mij 6 miljoen Nederlands Turkse Nederlanders in Nederland. En ja, dat Dat is al in principe 3,5 miljoen. Dat zijn al 3,5 miljoen stemmers die je hebt.

I: Heel veel stemmen.

R: Het resultaat in Turkije heel erg kunnen beïnvloeden, terwijl wij ja gemiddeld hoe lang te één maand per jaar moet daar zijn en dan beïnvloeden wij andere mensen leven, terwijl zij het daar dag in dag uit meemaken. Dus Ik heb daar wel dubbele gevoelens bij en ik zou niet weten of ik de volgende keer ga stemmen dat hij zorgt voor mij echt een, een vraag waar ik nog een antwoord op moet zien te vinden, Maar dat is wel een beetje hoe ik ernaar kijk, zeg maar. Echt, echt heel veel, want Het is ook gewoon bekend dat dat politieke partijen daar ook echt geld in stoppen en dat ze bepaalde ja afdelingen hebben opgezet binnen hun partij die dus met dit soort dingen bezig zijn, dus echt speciaal met social media voor in het buitenland. Dus dat is dat staat ook al buiten kijf. En dat heeft zeker wel invloed op mij gehad. Maar ik krijg het ook natuurlijk mee. En, Ik ben natuurlijk iemand geweest, die dus daar niet voor over heeft gepraat en ook met mijn opleiding. Ik ben iemand die graag mijn politieke voorkeuren in Nederland en in Turkije niet deelt. Dus het is niet richting jou, maar mijn ouders weten ook niet op wie ik stem, want dat houdt ik graag privé en vandaar ook maar er zijn ook gewoon vrienden geweest die die dat onderwerp hebben geopend. Als we dus een drankje deden en dan zie je wel dat er, bijvoorbeeld van botsing ontstaat indien het geval is dat je dus voor een hele andere partij denkt te stemmen dan de persoon die dat onderwerp opent. Dus ook op die manier krijg je het mee en dan krijg je bepaalde tips mee. Dan zeggen ze, ja, kijk, kijk of diegene wel geschikt is om het land te besturen en dat soort dingen dus. Ik heb het niet per se heel erg positief ervaren, want dat zijn onderwerpen die je niet per se dag dagelijks wil bespreken op deze leven. Ja dat eigenlijk een beetje.

I: Ja en denk je dat je hoeft niet te zeggen wat het is, maar denk je dat de meeste van jouw vrienden je. Jouw sociale omgeving de sociale groep, denk je dat ze een beetje op de same page zijn. Wat dat betreft met je normen en waarden en misschien in dit geval politieke voorkeur. Of denk je dat ze het heel? Verschilt met wat jij, hoe jij er in staat.

R: Nou, Ik heb dus ook heel veel vrienden die er dus uit het oosten komen van Turkije. Het is dus algemeen bekend dat het oosten van Turkije stemt voor een, een politieke partij met Koerdische, etniciteit en. Ja de kans is dan heel erg groot. En ja, de kans dan hè, want Ik kan. Zeker zeggen wat, wat uiteindelijk een keuze is geweest, Maar de kans is daar nu echt groot dat ze voor een hele andere partij stemmen dan persoon die ultra nationalistisch is en uit hartje Turkije komt.

I: Ja.

R: Maar ik ben daar niet zelf niet echt. Op zoek naar geweest Omdat ik erin geloofde dat mijn kijk op die persoon zou beïnvloeden, Omdat ik zelf nationalistisch ben en een bepaald idee heb en geloof ik erin. Dat zal dat jij dus mijn vriend zou zijn en jij voor een hele andere partij stemt, dan zou dat mijn vriendschap al is dat heel erg enigszins beïnvloeden. Dus ik kies er dan niet voor, voor om dan niet daarop in te gaan, want dan kijk ik liever naar ja.

I: Ja.

R: Het belang van onze vriendschap, dus Ik heb het echt geprobeerd met zoveel mogelijk buiten mijn hoofd te houden, maar. Ja, soms komt het erin en dan probeer je er omheen te praten. Maar ja, Ik heb wel een soort van idee dat sommige Mensen vrienden van mij net van iemand anders kiezen dan waarvoor ik zelf zou kiezen, maar ook daar heb je respect voor en probeer je dan snel weer naast je te leggen. Want ik dat heb ik ten eerste ja in ieder geval geprobeerd om het naast me neer te leggen, want dat is het allerlaatste waarvan Ik wil dat dat het mij beïnvloedt bij mijn sociale omgeving.

I: Ja. Mhm. Ja OK duidelijk dankjewel. Ik ga nu over naar een aantal vragen die over jou als persoon is, dus hoe jij bepaalde dingen hebt ervaren dus niet per se de Turkse gemeenschap, maar. Trouwens, Ik ga nog wel een vraag stellen over de Turkse gemeenschap voordat ik naar jouw ervaring ga, hoe denk je dat de. Sociale klimaat dus de volksmond van Nederland, dus de Nederlander onder elkaar denkt over de Turkse gemeenschap. Hoe denk je dat hun ervaring is met onze Gemeenschap?

R: Nou, Wij zijn dus als Turken in 1960 als gastarbeiders heen gekomen om een land op te knappen. En ik moet eerlijk zeggen dat ik vanuit mijn omgeving vrijwel nooit racisme heb ervaren of vrijwel nooit heb ervaren dat ik op een op de tweede plek heb ben gezet en dat er een witte suprematie heerst in in mijn omgeving dan, want ik hoor ook wel eens dat bijvoorbeeld in vergelijking met Marokkanen. Dat Turken zich veel sneller hebben aangepast aan de Nederlandse klimaat en daarin ook bepaalde waarden hebben, hebben losgelaten. Want daarbij kan je denken aan dat bijvoorbeeld Turken ook heel veel stichtingen en verenigingen hebben opgezet in samenwerking met Nederlanders om bepaalde banden sterker te maken. En ik merk ook dat ons dat dat ons volk zich daar wel echt bezig mee houdt en wel belangrijk vindt om op een bepaalde manier te integreren en te assimileren met de samenleving die hier nu aan de gang is en. Ik denk dat dat ook te maken heeft met hoe gastvrij Wij zijn als Turken, dus zou je naar Turkije komen, dan zou je heel erg goed worden opgevangen in wat voor geval dan ook. En dan voel ik dat ook wel dat Als de Turk hierheen komen. Wel ook weer dat proberen te vertonen en ook Mensen op hun gemak willen stellen. En dat kan je Natuurlijk. In een. In een land van een ander door ook bepaalde waarde van een ander over te nemen. Dus ik merk wel dat wij daar proactief mee bezig zijn en dat vind ik wel een goede ontwikkeling, want ook Ik heb dat meegekregen en zou dat niet zo zijn, dan zou ik Misschien Nederlanders zien als een als een minderwaardige groep, terwijl dat Natuurlijk helemaal niet zo is en. Dus, Ik vind het wel heel erg goed. Ja, over de Turkse gemeenschap, want we integreren en we nemen ook bepaalde waardes over Zonder onze eigen cultuur los te Laten. En Dat is echt een hele goed mengsel van hoe het zou moeten gaan, want Ik denk dat anderen etniciteiten daar wel een voorbeeld van kunnen nemen.

I: Ja en deze waardes die we misschien overnemen. Heb jij een specifieke waarde die jij vindt dat je hebt overgenomen van de Nederlandse cultuur of normen en waarde?

R: Kijk, Nederlanders zijn sowieso recht door de zee en ik. Ik merk ook wel dat dat wij Nederlanders dat wij Turken dan dat wel enigszins, enigszins hebben overgenomen, maar. Ja ik, ik kom er nu niet echt specifiek op.

I: Maar misschien later dan ga ik er nu even verder. Ja.

R: Ja OK ja.

I: Zoals ik zei, deze vraag gaat meer over jou en niet perse over de Turkse gemeenschap even kijken. Ja heb jij het wel eens ervaren of een gedachte gehad waaruit blijkt dat Nederland geen goed land is om te leven?

R: Dan begin ik de laatste tijd steeds meer te krijgen met de ontwikkelingen binnen de overheid en dat het vertrouwen in, in het kabinet daalt. En dat heeft ook alles te maken met bijvoorbeeld toeslagenaffaire. En, en allerlei andere grote fouten die de overheid dit kabinet heeft gemaakt. En, Dat is echt een vraag die echt reist in mijn hoofd de afgelopen paar maanden en. De periodes, maar over

het algemeen zou ik in vergelijken met mijn eigen land nooit zeggen dat Nederland een slecht land is buiten het weer om en buiten sommige kleine randzaken om.

I: OK.

R: Geloof ik er niet in dat Nederland een slecht land is met alle ontwikkelingen en alle kansen die die je eigenlijk gewoon voorgeschoteld krijgt.

I: En heb je dan wel eens een gedachte gehad dat je uit onvrede? Ja niet per se het woord terug, maar zou willen verhuizen naar Turkije. Niet perse dat het een plan is geweest, Maar dat je ooit aan hebt gedacht.

R: Nee, Maar ik heb voor mezelf wel een plan dat ik. Mocht ik ooit financieel vrij zijn? Na 10 20 jaar gewerkt te hebben. Dan ben ik zelf wel van plan om naar Turkije te emigreren, Maar het dat zat los van het feit dat ik de me dat ik Nederland een slecht land zou vinden, want Ik heb eigenlijk nooit zo een idee gehad. En nooit ook zo een gedachtegang gehad Als het slecht ging hier in Nederland, dus nee. Eigenlijk niet? Nee.

I: OK dus die OK. Het gaat vooral vanwege financiële stabiliteit dat je zou verhuizen.

R: Willen verhuizen en de rest van mijn leven graag daar zou willen besteden.

I: En Waarom zou je dat daar willen besteden?

R: Het zijn toch wel je roots en Ik heb als als Turk nooit zelf het land meegemaakt. Een een maand op vakantie gaan is anders dan daar vestigen en wonen uiteindelijk het weer. Ja, het klimaat en ja, het volk hè? Dat is in principe wel ik hou wel van mijn eigen volk. En zoals ik al zei, Ik ben wel nationalistisch, dus uiteindelijk ben je altijd wel in mijn oogpunt op zoek naar een bepaalde route, terug naar je land.

I: Ja.

R: Dat dat zou sociaal, economisch of emotioneel kunnen zijn, maar dat dat zou ook gewoon kunnen zijn met dat je je daar vestigt. Ik heb wel dat soort ideeën natuurlijk om mij gewoon daar te vestigen in een in een zomerhuisje of wat dan ook. En dan de rest van mijn leven daar gewoon te leven, hoe ik ja, hoe ik dat op de op dit moment zou willen.

I: Ja OK en, heb je wel eens positieve gedachten gehad of ideologie ideologieën ten aanzien van de Nederlandse nationaliteit?

R: Qua dat het mij voordelen oplevert bedoel je of in wat voor zin?

I: Ja, je kan het zien als voordelen of gewoon wat vind jij van de Nederlanders Zonder migratieachtergrond? Wat vind je van hun cultuur en hoe zij bewegen in het leven?

R: Ja wat ik van, van een Nederlanders zou vinden? Ik moet eerlijk zeggen dat ik mijzelf. Nu des te meer met Nederlanders omgaan niet per se zie als een, een doorsnee Nederlander, een autochtone, want ik merk dat zij heel erg anders kijken naar bepaalde vraagstukken. Daarbij kan je denken naar aan hoe je bepaalde hoe je je geld besteedt. En religie komt daar ook bij kijken en de manier hoe je kijkt naar hoe je problemen moet oplossen. Want ook op de werkvloer zie je dat zij niet per se het uiterst bereik proberen te halen en na 5 uur wel gewoon klaar zijn. Maar ik heb dat zelf niet en ik. Ik heb het gevoel dat heel veel turken dat ook niet hebben en graag het uiterste eruit willen halen heeft vooral te maken met onze cultuur en, en de religie. Maar wat ik zat in het algemeen? Over het algemeen heb ik een vrij goed beeld over de Nederlander, maar. Dat staat die die ideeën en die. Die gedachte hangen die, die zijn niet inherent aan mijn eigenwaarde. In principe is ieder geval, dus ik voel me niet als een als een buitenstaander, maar ik ben ook niet echt iemand van de groep.

I: Oke. Ja duidelijk, denk je dan wat dat betreft? Ja, dus je voelt jou niet per se. Zou Je identificeren als een Nederlander?

R: Ja, dat vind ik een hele moeilijke vraag, want ook met het oog op mijn opleiding, Ik ben Ik ga Natuurlijk. Het beroep van de notaris uitoefenen. En dan weet je Natuurlijk wel voor de staat, en dat neem je Natuurlijk wel bepaalde dingen over en vertegenwoordig je de staat op vele vlakken. Maar achter ik mezelf zou zien als een doorsnee Nederlander en dat vind ik een heel erg moeilijk antwoord. En Ik denk dat het sneller een nee zou zijn dan een jaar.

I: OK en denk je dat het wel iets is dat je het ooit kan worden?

R: Nee, en dat heeft puur te maken met het feit dat. Dat is ook te maken met de met de met een bepaalde psychologie in je hoofd. Als je uit een bepaalde omgeving komt. Al probeer je het op een hele lange periode. Probeer je daar afstand. Stel dat ik dus een Turk zou zijn die zich probeert te distantiëren van zijn eigen identiteit. Des te ouder je wordt, des te meer je in aanraking komt met de waarheden van je eigen van je eigen verleden en die kan je nooit wissen. Dus waar je ook heen gaat, wat je ook doet, die dingen zullen zomaar weer boven water komen en dan is het belangrijk hoe je daarmee omgaat. En ik merk. Mijn intrinsieke. Ja mijn intrinsieke gevoel geeft aan dat. Als ik ouder word naarmate ik ouder, word ik jij steeds meer naar het Turkse identiteit zal gaan bewegen en aan de hand daarvan zal gaan gedragen en niet mezelf zou gaan aanpassen en daarin de Nederlandse waarden en principe volledig zou overnemen. Dus Ik denk niet dat ik In de toekomst een betere Nederlander zou zijn als dat ik nu al probeer te zijn. Nee.

I: OK. En denk jij dat jij jouw identiteit kan inzetten op je werk of school dat je het zeg, maar je aspecten van de Nederlandse identiteit die je dan niet. Je bent niet per se, heel erg nationalistisch tegenover Nederlandse.

R: Nee nee.

I: Denk je dat je dat toch? Ja, dat kan inzetten of kan voordoen in een context zoals werk of studie. Of denk je, ik blijf altijd mezelf; de Turkse nationalisme zit er altijd in en dat mag iedereen ook zien.

R: Nee, Ik ben wel. Ik zit nu in een hele moeilijke fase ook wat dat betreft, want ik studeer in Amsterdam en zodra ik in Amsterdam ben, dan gaat het knopje wel om. En dan probeer ik net zoals jij net zei, bepaalde aspecten van ja, een doorsnee Nederland probeer dan wel over te nemen, dus je doet wel in principe Als het ware bepaalde masker.

I: OK.

R: Masker sorry hoor je doet het wel in principe een bepaalde masker op.

I: Ja.

R: Ik merk. In mezelf heb ik het gevoel dat ik altijd mezelf moet zijn, maar. Ik zou zeggen, bijna onbewust probeer ik wel te laten lijken alsof ik dus wel, wel dat geen ben wat zij willen zien, dus dat heb ik wel die ontwikkeling. Dat vindt wel plaats bij mij en het zijn daar. Ik heb eigenlijk twee gezichten in twee verschillende steden een beetje dat, dat vind ik wel, ja.

I: OK ja dat wel, en denk je dat jouw directe omgeving dus in jouw gezin dus jouw ouders, broers of zussen hebben zij hetzelfde beeld van al dit van dit nationalisme en dat. Tegenover de Nederlandse cultuur, hoe je daarop kijkt?

R: Ik denk dat als ze daar een algemeen antwoord op moet geven, want Als ik daar eerst een algemeen antwoord op geef, dan zou ik daar ook een beter antwoord op. Geven wat betreft mijn ouders. Wat mijn bevindingen zijn is. Is als jij vanaf het begin af aan niet hebt geprobeerd bepaalde Nederlandse waarden en principes over te nemen, dan. Je eigenlijk nooit een positief beeld zou hebben over, over

de Nederlanders. Dat is echt mijn eigen bevinding, want Ik heb van volgens mij ja, sinds mijn geboorte aan altijd geprobeerd te kijken hoe zij dan leven. Wij spreken dus altijd Turks thuis en wanneer zij dus met de Nederlander te maken hebben, is dus bij moeilijke kwesties, zoals bijvoorbeeld een uitkering of bepaalde vraagstukken waarbij je dan met hun contact moet opnemen en. Ja, een brug moet overslaan. Dat is een hele moeilijke brug en Dat is een taal dus. Er is daar een probleem en des te ouder ze daarin worden des te moeilijker zij het vinden. En ja, dat en dan krijgen ze daar ook wel een slecht gevoel van, dus Ik heb niet echt per se het gevoel. Dat zij. Ja er hetzelfde over denken Als ik, want Ik ben Natuurlijk wel geïnteresseerd en ik, ik maak zeg maar wel deel uit van de samenleving en zij vallen eigenlijk een beetje buiten de samenleving, want ik denk dat ze ongeveer Misschien zeker per jaar met een echte Nederlander in gesprek gaan. En dat, dat is natuurlijk geen positieve ontwikkeling.

I: Heb jij dat een positief idee over de Nederlanders zonder migratieachtergrond of een negatief?

R: Wel gematigd, gematigd positief.

I: OK en jouw ouders dan?

R: Ik denk gematigd negatief, want zij horen ook heel veel dingen over Turkije. Hoe slecht het daar zou zijn, zoals ik al net zei. Het nieuws is vrij negatief en dat. Ze vanuit. Vanuit ja vanuit de woonkamer vanuit de televisie krijgen ze dat mee en dat ook wel eens dat dat in vergelijking met Turkije dit land geweldig is en dat de Nederlanders daarin heel erg makkelijk zijn Omdat hier alles goed geregeld is. Maar komen ze een keer aan in aanraking met de Nederlander en moeten ze een gesprek voeren of ontstaat er een probleem dan is het ontstaat er weer een haat. Vandaar dat ik denk dat gematigd negatief daar.

I: Ja OK duidelijk, en Als we kijken naar wat je eerder benoemde dat je niet echt racisme of discriminatie hebt meegemaakt. Je hebt dus helemaal geen. Ja enige herinnering ook niet van vroeger dat jij ooit dat gevoel hebt gehad van, Oh, ik hoor niet bij de groep of er wordt een bepaalde woordkeuze gebruikt nu ik in het plaatje ben?

R: Ik moet eerlijk zeggen dat ik geen actieve herinneringen heb aan een racistische of aan racistische bejegening jegens mij of dat Ik ben gediscrimineerd in het bijzijn van anderen. Ja, Natuurlijk kom je wel eens met Mensen in contact die dus ja, je ziet het al van afstand dat die jou niet mag. Maar dat is overal en Dat is ook in mijn land tegenover buitenlanders. Dus dat dat dat. Dat neem je niet mee. Maar met Mensen waar ik echt in gesprek ben gegaan, heb ik nog nooit een racistische opmerking over een bepaald gedrag gezien. Dus nee, Ik heb het zelf nooit meegemaakt.

I: OK en met mijn land, bedoel je Turkije?

R: Ja.

I: Dat daar dat ook hetzelfde is eigenlijk OK.

R: Ja.

I: Ik ben dan mijn vragen, er waren allemaal vragen, dus dankjewel voor je antwoorden heel erg uitgebreid met goede voorbeelden. Heel erg bedankt.

R: Mooi. Ik vond dat ik jou daarin goed heb geholpen, want Ik heb wel deelgenomen aan een interview puur voor jou en jouw moeder. Of zodat jij wel ja, daarin stappen kunt zetten. Ik hoop dat ik je daarin goed heb kunnen helpen.

I: Ja. Ja dankjewel. Ja hoor, ik denk dat ik zeker iets mee kan doen. Dankjewel.

9.5 Transcript 5

Geïnterviewde: Respondent 5

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 28 april 2025

Interviewer (I): Mijn afstudeeronderzoek gaat over de duale identiteit van de tweede generatie Turkse migranten in Nederland en de duale identiteit bedoel ik de etnische identiteit en de nationale identiteit. Etnische identiteit van Turkije, de cultuur wat je mee hebt gekregen van je ouders en de nationale identiteit van Nederland en die ga ik een beetje kijken van OK, hoe ervaar je dat? Er is geen goed of fout en ik weet, zeg maar, het is bewezen van allebei is aanwezig is ook logisch, maar ik kijk gewoon hoe ervaart men dat. Ik begin met ja, Ik vind het zelf makkelijke vragen zijn best wel objectief. Het gaat over ja, normen en waarden en dan de eerste is wat voor taal je spreekt thuis.

Respondent (R): Ik spreek thuis, voornamelijk Nederlands en Koerdisch.

I: In procenten, hoe zou je dat onderverdelen? Hoeveel procent Koerdisch, hoeveel procent Nederlands?

R: Ik denk 80% Nederlands procent

I: OK ja en spreken vooral Koerdisch met jouw ouders of met broers en zussen, of is dit daar geen verschil in voor jou?

R: Nee, ik spreek Koerdisch met mijn oma. En die is wel dagelijks bij ons op bezoek, want zij is ja, ze woont naast ons met haar spreken we Koerdisch.

I: Oh ja, oh, Dat is wel handig.

R: Ik spreek gewoon Nederlands. Ik heb zussen. Mijn zussen spreken Nederlands.

I: Wat ben je de jongste?

R: Ja

I: OK, ja, ja. En. Je bruiloft als jij later gaat trouwen, heb jij een voorkeur dat je een Turkse of Koerdische?

R: Ik denk toch een bruiloft op de Turkse Koerdische cultuur.

I: Ja ja toch wel. En jouw muzieksmaak?

R: Ik hou van Turkse popmuziek.

I: OK.

R: Ik denk Turkse popmuziek en een beetje Turks en dan 1990. Oude Turkse muziek.

I: Juist precies, gewoon geen Nederlandse muziek in je playlist?

R:Ja, Ik heb het. Ik vind het wel leuk om naar te luisteren, maar zou ik het zelf opzetten? Nee, dat niet.

I: Als het gewoon voorbij komt, dan is het leuk om te horen, maar het is niet dat je het perse moet opslaan.

R:Nee klopt ja precies.

I: Duidelijk. Engelse muziek of anderstalig?

R:Engels ook wel, maar daar heb ik. Ik sta er niet bij stil. Ik vind het altijd wel leuk om naar het luisteren van die remix op Spotify, Maar ik sta er niet bij stil. Ik vind het wel leuk om naar te luisteren, maar.

I: Ja.

R:Zal het meestal vanuit mezelf Turkse muziek op. Ik denk wel, ja.

I: En jouw media gebruik dus op social media. Volg je vooral ja, Nederlandse kanalen als wat betreft nieuws of het nieuws als wat je op TV kijkt?

R:Ik heb geen social media. Ik heb, Ik heb het meestal op. Ik kijk ja, ik vroeg het nieuws via NOS in De Telegraaf. Ja Ik had vroeger wel social media TikTok, Maar het was zodanig verslavend en dat ik echt dacht, Ik ga het verwijderen. Sindsdien ben ik eigenlijk echt social media verwijderd ervan.

I:Onlangs?

R:Nu al een jaar 1,5 jaar.

I: Oh ja.

R:Maar ik denk dat ik toen heel veel influencers volgde. Vooral vrouwelijke Monica Geuze was echt mijn top influencer. Ik zit nu wel heel vaak op YouTube moet ik zeggen.

I: En wat voor content kijk je daar op?

R:Echt vlogs. YouTubers dus dan kan je denken aan Gio. Turkse series kijk ik daar op in ieder geval.

I: Oh OK ja. Ja, Dat is gratis.

R:Ja Netflix gebruik ik ook ja, meestal medische series. Maar dat was het wel een beetje.

I: En even kijken. Jouw partnerkeuze heb je een voorkeur een echt een eis van oké, dit moet iemand uit dezelfde cultuur zijn of kan van alles wat bijvoorbeeld de Nederlanders zonder migratie achtergrond is die ook welkom, natuurlijk hypothetisch.

R:Ja, vroeger had ik altijd de mening dat ik omdat ik Turks ben Turkse Koerdisch ben dat ik dan met een Turkse Koerdische jongen zou moeten trouwen. Nu verre van ik merk dat ik Nederlandse jongens ook echt sympathiek vind en mocht het mocht het klikken, dan is dat ook wel goed. Maar volgens de normen en waarde van mijn ouders is dat eigenlijk iets dat niet kan.

I: Ja.

R: Maar ik bedoel nu in mijn generatie dat het juist iets moois is.

I: Ja.

R:Ja, Ik denk dat mijn mening is daar sinds twee jaar wel in veranderd, maar dat komt omdat ik net iets meer met normale mensen praat van mijn leeftijd. Geef ik te lange antwoorden?

I: Nee, Dat is juist goed, dan hoef ik minder door te vragen, dat is gewoon goed hoor.

R:Ja dat een beetje.

I: Even kijken bijvoorbeeld. Je komt met iemand thuis over de vloer met ja zonder migratieachtergrond dus echt een autochtoon Nederlandse man. Hoe denk je dat je ouders erop zouden reageren?

R:Ja, wij, Wij zijn moslim. Ik denk dat vooral de eerste vraag zal zijn of die ook gelovig is. En zo ja, is die islamitisch? Maar ik denk dat mijn vader vooral zal schrikken en misschien ook een beetje teleurgesteld en mijn moeder ook ja, heel raar, maar ik denk dat toch wel zo zou zijn.

I: Ja, dat snap ik wel. Ik ga even. Ik kom daar zo meteen een beetje meer erop, maar ik ga even beetje door. Ja over jouw sociale omgeving, hoe zien zij eruit? Zijn dit gewoon vooral mensen met een migratie achtergrond zonder migratie achtergrond of, gewoon Turks achtergrond.

R:Gemixt eigenlijk meestal mensen zonder immigratie achtergrond. Ik denk sinds kort ook Turkse meiden. Maar ik ben eigenlijk opgegroeid met heel veel mensen zonder, vaak Nederlandse meisjes en later naarmate ik ouder ben geworden, heb ik wel meer Turkse vriendinnen gehad sinds een jaar of zo. Ja.

I: Sinds je opleiding eigenlijk een beetje.. En in procentuele verhouding, hoe zou je dat neerzetten?

R:Ik denk 80% Nederlands 20% procent Turks.

I: OK ja en. Is er nog ook ruimte ergens voor andere migratie achtergronden?

R:Nee, helemaal niet. Ik denk, ik ging er net aan denken, maar ik heb helemaal niet anderen, je zou denken Surinaams Misschien, maar ook niet. Ja wel mensen waarmee ik gewoon spreek maar meer niet. Die hebben mijn nummer niet.

I: Nee. Nee inderdaad, ook op je werk?

R:Ja allemaal Turks. Op de coschappen heb je wel mensen in het ziekenhuis, van hey hoi doe zeg maar ik heb geen contact met ze dus, maar de mensen die ik spreek zijn Turks.

I: Ja. En op je opleiding?

R:Op de opleiding zijn er, had ik Nederlandse vriendinnen en een Turkse vriendin. Heel een heel kleine cirkel.

I: Ja. Ik ga nu paar vragen stellen wat betreft de Turkse gemeenschap, dus niet per se jij als persoon, maar wat jij denkt. Ten aanzien van deze Turkse gemeenschap. En dan heb ik mijn eerste vraag, is de berichtgeving vanuit de media. Hoe zie jij de Nederlandse media dus? Denk aan nieuws, ja, social media, Maar dat heb je dan nu niet. Hoe denk jij dat zij naar de Turkse gemeenschap kijken? Negatief, positief, neutraal.

R:Ik denk negatief. Ja, omdat Turkije volgens mij niet een vrij democratisch land is. Ik denk dat de Nederlandse media daar best wel negatief naar neer kijkt. Ja. Maar ik kon het niet. Ja, ik zou niet weten waarom, maar ik, ik kan het wel begrijpen. Ik kan niet zo goed uitleggen waarom.

I: OK en, hoe denk je dat ze kijken naar OK, Dit is dan hoe ze kijkt naar Turkije en gewoon in het algemeen. Maar hoe denk je dat ze naar de Turkse Nederlanders kijken?

R:Oh hier in Nederland.

I: Ja.

R:Ik denk gewoon echt normaal. Ik denk niet, ja, ik heb ik, maar het is eigenlijk je hebt je hebt soorten Nederlanders. Je hebt Nederlandse mensen die denken van, oh ja dat is een Turkse Nederlander. Die verdient meer als mij en waarom is dat zo en waarom moet ik zoveel doen voor mijn geld? Maar je hebt ook mensen die weten dat mensen gewoon hard werken voor hun geld, dat iedereen gewoon hard werkt.

I: Ja.

R:Dus het verschilt een beetje. Hier in de wijk bijvoorbeeld heb je ik ga ik kijkt iedereen gewoon heel goed tegen Turkse Nederlanders, maar je hebt een wijk in, in Den Haag, Duindorp, daar is het weer heel anders. Daar denken ze ja, oh ja, vinden ze allemaal zo? Die werkt niet voor zijn geld, drugs, je mening ligt overal wel een beetje anders. Denk ik.

I: Ja ja precies en hoe denk je dat politieke klimaat kijkt naar de Turkse gemeenschap hier in Nederland?

R:Ja. Dat is ook een beetje verdeeld, ja, omdat jij van die politieke partijen de ene politieke partijen die vindt het ja, die vinden het goed. Die heeft daar geen aparte mening over en dan heb je volgens mij de PVV. Die heeft daar hele averechtse mening over. Die vindt alleen ja, Ik weet niet. Ik heb daar niks zo veel over te zeggen. Ik kan heel veel dingen zeggen, maar ik heb er niet er nooit echt in verdiept? Omdat het mij niet boeide.

I: Nee, dat snap ik, maar denk je dat met hoe verder je weet? Van denk je dat zij jouw wensen of betrekken bij het maken van beleid.

R:Ja zeker wel, ja, Ik denk zeker wel.

I: Dat wel. En heb je de Turkse nationaliteit ook?

R:Nee.

I: Oké, dus dat betekent dat je niet mag stemmen voor Turkije. Wat vindt je ervan van mensen die dat wel mogen?

R:Dat vind ik heel raar, want ik woon niet in het land. Ja, dus je stemt, want je woont in Nederland. Je volgt de regels in Nederland. Je leeft ook met de privileges in Nederland en je geeft en vervolgens ga je stemmen op een land waar je helemaal niet in leeft, dan komt.

I: Ja.

R:Maar, de meeste Turkse mensen zijn daar twee maanden op vakantie en that's it . Ik vind dat sneu, want je woont er niet en je gaat stemmen. Je neemt het stemrecht van een ander, misschien die daar wel woont. En ja, Ik vind het niet kunnen. Ik vind dat het niet mag kunnen. Ja, dat moet gewoon ophouden, of dan moet je, of het recht moet gewoon weg.

I: Ja. En zijn er dan heel veel?

R:Nee.

I: Hoe ervaar je de sociale klimaat van Nederland ten aanzichte van de Turkse gemeenschap? Dus binnen de volksmond onder de Nederlanders zonder migratieachtergrond?

R:Ik weet eigenlijk niet.

I: Ja, hoe denk je dat zij naar jou kijk als ze jou zien lopen op straat of op een kantoor of?

R:Weet het niet.

I: Gewoon neutraal?

R:Ja, Ik denk gewoon neutraal, maar ik denk in het algemeen ook gewoon neutraal, hoor.

I: En even kijken. Nu heb ik een paar vragen en dat gaat meer over jouw eigen ervaring. Even kijken heb je wel eens een gedachte gehad waaruit blijkt dat Nederland niet een goed land is om te leven? Het hoeft niet recent, kan ook van een stuk eerder zijn.

R:Ja eigenlijk recent wel, want ik had, ja, Ik weet niet, Ik heb het idee dat Iedereen in Nederland heel depressief is en dat je super hard moet werken voor je geld. En dat veel dingen, ja, mocht je veel geld verdienen, moet je er ook nog eens super veel belasting over betalen. Ja, Ik heb er ooit over nagedacht en toen dacht ik, ja, waarom wonen we hier eigenlijk, het is allemaal: Het is slecht weer, je moet veel werken voor je geld, iedereen is depressief. Dus inderdaad, Ik heb daar recent over gedacht, maar andere kant krijg je wel. Ja, je wordt wel veel geholpen in het ja bijvoorbeeld. Als je ziek bent, krijg je zorg

I: Ja.

R:Dus in heel veel opzichten is het ook heel erg positief, maar als je het vergelijkt met andere landen denk ik ja, ik had liever buiten in een warm land willen wonen en daar moet ik ook hard werken, misschien, maar ben ik wel gelukkig.

I: Ja geen seizoensdepressie.

R:Ja ja precies.

I: Zou dit zeg maar een idee ontwikkelen in je hoofd van OK, nu zou ik wel misschien willen emigreren. Naar Turkije of naar een ander land dat het ook nog een stapje verder is gegaan.

R:Als ik een andere opleiding had gedaan, had ik dat misschien zeker wel gedaan, maar met mijn opleiding nu, met geneeskunde, vind ik wel lastig om in Turkije te werken dan weer mijn diploma omzetten. Moet ik opnieuw een toets maken. Voor mij is dat heel lastig, maar bijvoorbeeld als ik een psychologie ofzo gedaan, dan kon ik dat prima daar werken. Dat is erg dus dan zou ik zeker weggaan, ja.

I: Ja. Ja, Het is nu meer van nu, niet vanwege de ja.

R:Ja vanwege mijn opleiding, ik moest het hier wel afmaken. En ik moet hier Ook uiteindelijk werken. Ja ja, ja. Maar ik mag niet verder dan de EU.

I: Niet verder, Dat is wel gek eigenlijk.

R:Volgens mij mag ik ook niet in Frankrijk werken. Het is overal een beetje anders geneeskunde. Ik moet m'n diploma omzetten.

I: Je moet het echt omzetten en dan bijscholen.

R:Ja bijscholen en je hebt een toets. En de grote toets die je moet maken en mocht je dat halen dan mag je diploma.

I: Oh, oké, en mocht je het niet halen dan..?

R:nee, dan mag je, dan moet je gewoon terug naar je eigen land.

I: Oh echt oke. Er is gewoon geen loop hole.

R:Nee.

I: Wat voor gedachtes heb je bij de Nederlandse nationaliteit.

R:Heel gek, maar als ik in Turkije ben Dan ben ik er trots op. Want het verschil zien met de Turkse bevolking, daar denk ik ja, Ik ben gelukkig geen Turkse, Turkse nationaliteit, maar hier in Nederland voel ik er gewoon niks bij. Ik heb ik voel me daar niet apart bij ofzo.

I: Ja.

R:Gewoon normaal neutraal.

I: OK. Ja ja. En ja, hoe kijk je naar de Normen en waarden naar het cultuur van deze Nederlanders Zonder migratieachtergrond.

R:Ik vind Nederland Misschien een beetje cultuurloos. Ja, eigenlijk wel. Ze hebben wel een hele leuke cultuur, Maar het komt, het blinkt niet uit.

I: OK ja.

R:Bijvoorbeeld Afrikaanse culturen, Nigeria ofzo of Kenia, die hebben wel echt een cultuur en hebben muziek die ze leuk vinden. Maar in Nederland ligt een beetje Engelse muziek wat ze opzetten, ook het eten. Dat is ook gemixt het zijn met een cultuur..

I: Heel westers

R:Ja heel westers. Ja. Maar dat is hetzelfde als België, hoor België. Vlaamse mensen hebben ook geen bijzondere cultuur, dus gewoon hetzelfde. Ja ja ja en in Turkije is dat dan weer. Ja, Het is net wat breder je hebt. Het is wel een rijke cultuur, moet ik zeggen. Turkije is ook rijk aan voeding eten zo is heel bijzonder lekker daar. De cultuur is ook groot. Je hebt verschillende Turkse Mensen. Ja, die blinken daar ook uit, maar in Nederland heb ik.

I: Ja ja hartstikke. En denk ik dat jouw ouders bijvoorbeeld kijken zij op dezelfde manier naar de Nederlandse cultuur?

R:Mijn ouders wel OK.

I: Hoe denk je dat dat komt?

R:Ik denk Omdat zij hier destijds zijn gekomen als seizoenarbeider. Volgens mij dat weet ik niet precies.

I: Hoe oud waren ze ongeveer?

R:Waren 30. En waren ook al getrouwd, dus we zijn toen hierheen gekomen en ja, dan kom je uit een land. Zij kwamen uit een dorp en dan, ja, het eten was heel lekker. De cultuur was ja, familie was heel. Iedereen komt bij elkaar op bezoek.

I: Bezoek en bekende gezichten.

R:Zeg maar wel ja, en in Nederland kan je niet zomaar bij je burens op bezoek. Dan moet je laten weten en je kan niet zomaar bij iemandeten thuis afgesproken worden. Ik denk dat ze dat een beetje raar vonden en uiteindelijk moet ik toch een beetje denigrerend ging kijken. Ik bedoel nog safe hoor, mijn moeder, die maakt soms grapjes van. Ja, bij een Nederlandse buurvrouw kan je echt niet heen, maar dan moet je tot 3-4 dagen van tevoren laten weten en dan pas kan ze voor je koken. Het is ook grappig. Maar ik begrijp dat het nog... Het is wel gemeen, Maar ik begrijp het wel.

I: Ja, jouw ouders spreken Nederlands, dus jouw opvoeding is volledig in het Nederlands gebeurd.

R:Ja

I: OK en een Koerdische taal. Hoe heb je die?

R:Van mijn opa en oma en oma. Die woont ook in Nederland en Ik heb eigenlijk de Koerdische taal van mijn opa en oma geleerd en die spraken alleen maar Koerdisch wel Nederlands ook, maar mijn opa die bewust heel veel Koerdisch tegen ons gesproken, zodat wij dat toch meekregen.

I: Ja en het Turks taal is niet aanwezig.

R: Jawel, maar die heb ik niet van huis mee. Ik heb dat van series geleerd. Ik spreek maar echt alleen van Turkse series. Ik spreek het wel, maar niet. Heel veel de woorden die we gebruiken zijn het meest Turks en Koerdische door elkaar.

I: Ah oké, ik snap het en. Denk je dat jouw ouders heel erg meegaan met de samenleving in Nederland?

R: Mijn vader wel, die is net wat moderner als mijn moeder mijn moeder. Die is nog echt blijven hangen in de Turkse cultuur. Die is daar als in Turkije uiteindelijk ook is voelt ze zich ook thuis. In. In Nederland voelt ze echt niet thuis, want dan gaat ze bijvoorbeeld in een park zitten hier, hé, maar dan gaat ze in het gras zitten en Ik weet niet, gaat ze plukken aan struik en dan gaat ze dat ruiken, want dat deed ze blijkbaar in Turkije.

I: Ja.

R: En hier in Nederland is dat een beetje abnormaal. Iemand dat doet, denk ik zo. Mijn vader zal dat nooit doen. Hij zou niet zitten en genieten midden van de natuur, als mijn moeder.

I: OK ja duidelijk, werken ze ook nog?

R: Mijn moeder die hier werkt niet en mijn vader die is die heeft, die is een makelaar. Die heeft ook een pizzeria in Den Haag waar hij zelf ook werkt en het is een pizzeria van mijn opa geweest die hij eigenlijk niet heeft verkocht ten aan denken van mijn opa, dus daar is hij wel vaak en verder heeft hij gewoon huizen en winkels centraal en verkoopt door ja inderdaad.

I: En zou je dan kunnen zeggen, van ja hij heeft meer sociale contacten buiten de Turkse of Koerdische gemeenschap.

R: Ja. Meer dan mijn moeder.

I: OK, dus zij is wat meer geïsoleerd wat betreft. Ben je ook religieus opgevoed? Ja, en dat praktiseer je ook?

R: Nee, ik ben wel. Ja, Ik ben, Ik ben islamitisch, maar ik praktiseer niet. Het is heel erg om te zeggen. Ik probeer me wel daarin te focussen, Maar ik heb daar eigenlijk geen tijd in gehad, want Ik ben met heel veel Nederlandse meiden om gegroeid. Ik heb daar nooit echt op kunnen focussen.

I: Nee, want je hebt het niet meegekregen. Ja.

R: Je vriendinnen, want je gaat vroeg uit huis, maar ja, je gaat naar school tot 3 of 4 uur dan ben je met Nederlandse meiden en die zijn dan niet islamitisch.

I: Ja.

R: Heb eigenlijk een beetje hun gevolgd en sinds kort sinds ik eigenlijk Turkse vriendinnen heb, die dan in een moskee gaan bidden. Of dan ze erover praten. In het begin was ik daar heel veel beschamend vol over. Dan wist ik daar geen antwoord op te geven. Alleen sinds 1,5 jaar ben ik wel dingen gaan opzoeken en dan ben ik meer gaan praktiseren.

I: Ja en jouw ouders wel die praktiseren wel?

R: Ja

I: Even terug naar de bruiloft. Je zal een Turkse bruiloft willen geven en geen Nederlandse bruiloft. Weet je hoe het aangaat bij een Nederlandse bruiloft?

R: Volgens mij is het minder een bruiloft, maar volgens mij meer een etentje slash kort feestje ofzo.

I: Ben je wel eens?

R: Geweest? Nee.

I: Heb je ooit discriminatie vooroordelen meegemaakt?

R: Nee, nee, nee, voor mij meer.

I: Nooit meegemaakt?

R: Nee, Ik ben daar echt dat het nooit meegemaakt.

I: Nee. OK, ook niet qua woordkeuze of?

R: Misschien heel veel voor mijn Nederlandse meiden omging dat ik er eigenlijk niet? Ja, Ik weet niet. Ik ben eigenlijk nooit gediscrimineerd, ook niet met woord, zeg maar.

I: Ja denk je dat je in zulke contexten dan misschien een Turkse identiteit ging verbergen.

R: Misschien ja. Ik denk misschien niet per se verbergen, Maar ik bracht het nooit niet meer voor. Ja. Ik had ja, er werd mij ook nooit gevraagd van ja, eigenlijk alleen wat is je afkomst? Zei ik Turks. Maar daar hield het ook wel bij op.

I: OK ja ja, en zijn er andere momenten geweest dat je dacht van OK, Ik ga het even die identiteit even op de Achtergrond zetten.

R: Nee, nee, nee, niet zodanig nou.

I: Nee, OK. Heb je het gevoel dat je een Nederlander bent?

R: Jawel, ja, je bent je opgegroeid en je werkt hier, dus ik denk het wel, ja. Ja, ik voel me wel gewoon. Ja, Ik ben hier opgegroeid en Ik ben hier geboren, dus ik voel me wel gewoon Nederlands. Turkije ben je ook? Turks hè daar, daar vinden ze je ook niet Turks en in Nederland ben je ook niet precies Nederlands dus vind een beetje tussenin, maar ik voel me wel Nederlands.

I: En denk je van OK, ik zit er nu tussenin, denk je. Je wel ooit op een gegeven moment van volledig Nederlands kan worden gewoon een volwaardig 100% Nederlander?

R: Dat weet ik niet, want misschien ja, misschien verhuis ik wel in de toekomst naar ergens heen. Dus ja ja, klopt wel als iets 40 of 50 ben, dan is het niet. Misschien wel, maar je, ik denk dat het nooit echt compleet Nederlands zou zijn. Ik denk ook niet dat een ander mij als volledige Nederlander ooit zou accepteren.

I: Dus en, doe dat ook iets met jou zelf wil of nee, geen invloed op je werk of studie?

R: Nee, helemaal niet.

I: OK mooi mooi. En OK beetje een complexe vraag, maar in welke taal denk jij? En voel je je emoties in het Turks of Nederlands?

R: Turks, ja. Ik ben echt volledig Turks. Ik kijk Turkse emotionele serie, Ik ben echt op een drama queen dat ik van de Turkse series heb, Maar ik denk echt Turks.

I: Ja ja en als je droomt?

R: Ook Turks. Ik denk dat het komt omdat ik heel veel Turkse series kijk, Ik ben alleen maar met Turkse series in mijn vrije, ja in mijn vrije tijd, dan ga ik gewoon liggen en series kijken en dat is allemaal Turks drama.

I: En als je later kinderen hebt op welke manier met welke normen waarde zou je ze willen laten opgroeien?

R: Ik denk sowieso vanuit huis met de Turkse Koerdische taal en op school leren ze wel Nederlands denk ik ja, want Ik heb ook hetzelfde gehad, dus vanuit huis een beetje de Koerdische taal of met mijn voor mijn opa en oma. En dan op school leerde ik gewoon voor Nederlands ja en sowieso ook religieus opvoeden. Ja, Ik denk ja toch wel OK.

I: Ik ben door mijn vragen, dus dankjewel, heb je nog iets op te maken of vragen?

R: Nee, eigenlijk niet.

I: Nee, had je het gevoel dat je iets mist dat je niet hebt kunnen vertellen of.

R: Niet. Het waren wel heldere vragen waar je ook breed antwoord op kon geven. Nee was leuk.

I: Dankjewel.

9.6 Transcript 6

Geïnterviewde: Respondent 6

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 27 april 2025

Interviewer (I): En als je een vraag niet snapt, kan je het gewoon laten weten of als je het wilt overslaan is het ook oké. Ja. Ik begin heel objectief, heel makkelijk met je normen en waarden. En de makkelijkste vraag die ik als eerste heb is welke taal spreek je voornamelijk Thuis?

Respondent (R): Ja, Turks wel. Ja, dat komt omdat mijn ouders niet echt de Nederlandse taal heel goed beheersen. Het is heel oppervlakkig voor hun, dus waardoor ik vaak dingen in het Turks moet uitleggen.

I: Hoe oud waren hun ongeveer toen ze gingen emigreren? Toen ze gingen emigreren naar hier?

R: Ja, ze waren wel jong. Volgens mij was mijn moeder rond haar 16, 17 en mijn vader was ietsjes ouder denk ik. Want toen mijn moeder mij kreeg als eerste kind was ze 21

I: Oké.

R: Dus mijn vader... En ze schelen iets van vijf of acht jaar met mijn vader. Zeven jaar, sorry. Ik zat er net naast. Dus mijn vader was iets ouder ook toen hij hier kwam. Als gastarbeider kwamen ze allebei.

I: Oh, allebei ook. Kwamen ze samen hierheen of apart van elkaar

R: Nee mijn moeder die is gekomen met haar oh en mijn vader is ook weer gekomen met zijn oh en de ooms die kende elkaar dus daar daar is die link gelegd en zo hebben ze elkaar leren kennen zeg maar

I: oké duidelijk en jouw vriendengroep spreken dan voornamelijk Turks of Nederlands of Engels misschien

R: In mijn vriendengroep spreek ik zelf wel voornamelijk Nederlands.

I: Ja. En als je zeg maar jouw vriendengroep in een verhouding zou zetten in percentages, hoeveel procent zou Nederlands zijn zonder migratieachtergrond en hoeveel zou een migratieachtergrond hebben?

R: We hebben wel een hoog percentage met een migratieachtergrond.

I: Moet ik denken aan 90 of 80 of 70?

R: Ja, ik denk rond de 75.

I: 75. En van deze 75 met migratieachtergrond, is het dan grotendeels ook echt met de Turkse achtergrond? Of dat niet per se?

R: Ik heb wel voornamelijk Turkse vriendinnen ook. Dus het is dan wel Turkse, ja. Ook wel een paar Surinaamse mensen tussen, maar ja, meer dan deels wel Turkse.

I: Ja, en met jouw Turkse vriendinnen, spreek je dan ook nog steeds Nederlands, of spreek je Turks?

R: Dat is dan ook, laat ik zo zeggen, 70% Nederlands, maar dan toch wel 30% Turks, want soms is het makkelijker om dan van taal te switchen.

I: Ja, precies. En als we kijken naar, oh tenminste, ik weet het dan toevallig door mijn moeder, maar je gaat binnenkort trouwen. Klopt. Je geveest dit nog trouwens. Dankjewel. En zeg maar, jouw bruiloft, is die meer op de Turkse manier? Of heb je nog elementen van de Nederlands of niet Turkse manier geïmplementeerd?

R: Dat is echt een mooie vraag eigenlijk. We hebben er niet over nagedacht van hoe gaan we dit een beetje Nederlands houden. Het is denk ik wel voornamelijk vrijwel echt Turkse opgesteld. Met de Turkse cultuur en gewoontes wat we zelf hebben. En daar heb ik op zich ook niet specifiek over nagedacht. Waardoor ik eigenlijk dat ook niet echt heb geïmplementeerd. Het wordt eigenlijk best wel een Turkse bruiloft.

I: Weet je wel hoe het aan toe gaat bij een Nederlands bruiloft?

R: Ik weet wel dat bij Nederlandse bruiloften, ja vaak zijn er niet echt grote bruiloften. Het is vaak na ceremonie gewoon wat eten of drinken. En wel met muziek, wat ik wel weet. En vaak met borrels. Dus bij ons is het eten heel belangrijk. Het orkest is heel belangrijk. En het continu serveren is heel belangrijk. Wat eigenlijk in de Nederlandse cultuur niet heel erg voorgrond staat. Daar is het eigenlijk meer met elkaar in contact komen, denk ik. Meer met elkaar kunnen praten. Dus er is ook niet continu muziek. En bij ons dus juist wel, want muziek staat de hele avond aan.

I: Ja, precies.

R: Dat is wel ongeveer wat ik weet over. En het is nooit zo lang als bij ons. Nee, niet zoveel dagen.

I: Ben je wel eens geweest op een Nederlandse bruiloft

R: Ik moet eerlijk zeggen dit is allemaal van wat ik heb gehoord maar ik heb nooit meegemaakt zelf nooit aanwezig in z'n setting nee

I: Oké en wat betreft ja ik neem aan volgens wat mijn moeder gezegd dat je met de Turkse man ging trouwen.

R: Voor mij was het eigenlijk op een gegeven moment, ja vroeger wel laat ik het zo zeggen.

I: Klopt ja is dat zeg maar een vereiste voor jou?

R: Tot een jaar of twee of één of twee ongeveer begon ik te denken van het is voor mij belangrijk dat ik hou van diegene en dat diegene van mij houdt. Dus liefde was op een gegeven moment stond heel goed bij mij op de rang dan cultuur, taal bijvoorbeeld. Wel vond ik religie heel belangrijk. Ik wilde wel iemand die bijvoorbeeld dan hecht was aan zijn normen en waarden en ook wel religieus was. Dus al zou ik bijvoorbeeld met Nederlanders trouwen, want op een gegeven moment stond ik daar wel voor open, in mezelf dan, dat heb ik nooit eigenlijk hardop gezegd of kunnen zeggen naast mijn ouders, zo ver was ik nog niet. Het was meer een soort gedachte van, oh eigenlijk kan het wel. Omdat ik dat ook vaak zie gebeuren. Ik zie vaak dat ook Turken met Nederlanders trouwen en Andersom dus ook. Maar religie was dus wel nog een punt bij mij dat bleef wel zwaar liggen.

I: Inderdaad. En met die combinatie, dat je dat vaker zag gebeuren, dat een Turkse vrouw of man dan een

R: Binnen mijn vriendengroep niet. Maar ik heb een tante in Duitsland. Zij is gewoon Turks en ze is getrouwd met een Iraanse man. Ze hebben drie dochters en ze hebben hun dochters eigenlijk, omdat ze in Duitsland wonen, echt heel Duits opgevoed. Ze kennen ook niet de Turkse taal. Ze zijn gewoon volledig Duits. En ze zijn ook niet echt religieus of letten ook niet echt op wat ze eten bijvoorbeeld. Ze zijn gewoon echt Duits-Duits. En zij is bijvoorbeeld wel met een Duitse man getrouwd.

I: Oké, precies. Ik snap het. Dat wel. En als we het hebben over jouw muzieksmaak. Luister je vooral Turkse muziek of Nederlands muziek

R: Ik luister vooral wel Turkse muziek ja ik ben wel echt recht aan Turkse muziek ja af en toe

I: Is Nederlands dan bijna gewoon niet aanwezig niet in je playlist? En over jouw mediagebruik, dus jouw social media. volg je social media in het Nederlands of volg je het ook in het Turks, Engels? Hoe ziet dat eruit bij jou?

R: Oké dus gewoon niet in mijn list nee Ik heb het ook niet, dus... Ik luister vooral Engels, denk ik. Toch wel Engels. Ik heb wel Turkse muziek in mijn playlist, maar dat muziek is vooral van vroeger.

Net als Groep Hepse, weet je. Oh, ik volg niet heel veel accounts. Ik heb eigenlijk alleen maar vrienden van mensen die ik ken. Ik volg wel wat accounts, maar dat is nu met meubilair en dat soort dingen, dat verschilt. Ja, ik heb ook wel Nederlandse accounts die ik volg. En ook wel Engelse. Maar ik volg niet heel veel accounts. Dat niet.

I: Oké. En de nieuws dat je volgt. Dus dat kan gewoon op tv zijn. Maar kan ook via je telefoon. Is dat dan Nederlandstalig? Of Engelstalig? Of Turkstalig?

R: Dat is wel Nederlandstalig. Dus nu.nl, Telegraaf, AD, etc. Regio 15 is allemaal Nederlands.

I: Ja. Oké. Ik ga nu over naar een aantal vragen. En die hebben te maken met meer de Turkse gemeenschap. Dus niet per se jij als persoon, maar wat jij denkt en ervaart.

R: Wat ik denk?

I: Ja. En dat zijn drie vragen en de eerste vraag is dan hoe denk jij of hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media, de social media of de nieuws? Wat betreft de Turkse gemeenschap in Nederland?

R: Wat zeg je? In?

I: In Nederland. In Nederland.

R: In Nederland. Ja. Heel wisselvallig, zeg maar. Ik heb sinds kort, ja, de laatste tijd niet echt veel nieuws over Nederland gevolgd, moet ik eerlijk zeggen. Maar wat ik me kan herinneren, wel positief, maar ook wel soms negatief. Dus bijvoorbeeld als er iets van criminaliteit of verdacht wordt of zulke dingen. Misschien zijn we dan wel iets op de voorgrond, omdat we allochtonen zijn. Naast bijvoorbeeld Marokkanen of andere groepen. Maar op andere gebieden dan bijvoorbeeld, als we kijken naar opleiding en werk, et cetera, is denk ik Turkije wel een van de belangrijkste bronnen van kennismigranten. Dus er zijn gewoon heel veel mensen uit Turkije die op exchange hier komen studeren. En wat natuurlijk heel belangrijk is voor Nederland, als inkomstenbron, als kennis en nog veel meer dingen waar ik nu niet op kom. Maar op dat gebied denk ik dat wij ook best wel belangrijk zijn voor deze gemeenschap. En dat we ook wel in de meerderheid zijn. Een van de grootste groepen studenten die komen ook uit Turkije hier om te studeren, bijvoorbeeld.

I: En denk je dat de media dat ook ziet, deze positieve kant?

R: De positieve kant? Ja. Ik weet niet of de media dat altijd ziet.

I: En of als hij het ziet, of hij dat wel vermeld expliciet zeg maar ja en denk ik dat deze berichtgeving vooral want we hoorden nu van ook eerst negatief maar is ook positief natuurlijk welke denk je dat het zwaarst weegt voor de berichtgeving vanuit de media?

R: Ik denk dat toch wel meer de positieve kanten, dat ik dat wel vaker lees. Want ik vind dat de banden tussen Turkije en Nederland ook wel goed is. Dat wordt ook wel vaak in de media teruggezien, zeg maar.

I: Oké, en hoe zou jij, in plaats van als we die media nu even weglaten en dan de politieke klimaat erin zetten, hoe denk jij dat de politieke klimaat van Nederland kijkt naar de Turkse gemeenschap in Nederland?

R: Ja, politiek ben ik gewoon niet zo sterk. Ik denk dat de politiek ook gewoon best wel blij is met ons, ook met de reden wat ik net heb opgenoemd. Denk ik dat ze meer aan ons hebben. En denk je dat de politieke, ja,

I: Ja misschien moeilijk te beantwoorden, maar denk je dat deze politieke klimaat van nu bewust is van jouw wensen en wat je kijkt naar de regering,

R: De Tweede Kamer, daar zijn we niet in de meerderheid. Dus ook omdat Nederlands best wel links is, weet ik niet altijd of de Turkse gemeenschap voelt alsof ze gehoord worden. Als je dus aan mij vraagt, zijn ze bewust genoeg? Denk ik dat ze niet helemaal bewust kunnen zijn over ons. Dan zouden ze meer eigenlijk op onze wensen, dan zouden we meer een partij moeten zijn die meer opkomt voor

onze wensen of meer onze wensen naar voren brengt, dus hardop uitspreekt. Niet dat ik nu persoonlijke wensen heb, maar als er wensen zijn vanuit de Turkse gemeenschap.

I: En wat voor, niet jouw persoonlijke wensen, maar wat voor wensen kunnen zij zeg maar wensen? Als ik bijvoorbeeld een voorbeeld zou moeten typen van deze wensen, wat is wat je kan opnoemen wat hierbij een beetje past?

R: Ja, omdat ik zelf persoonlijk gewoon heel blij ben met alles hoe hier is geregeld en al die kansen die we krijgen. En we zijn gewoon allemaal gelijk en dat dat ook wordt gezien en gewaardeerd, vind ik het heel moeilijk om te zeggen van ja, dit is mijn wens, hier moeten ze nog op letten. Ik zou het ook niet weten wat de wensen zijn.

I: Ja, oké. Nee, dat is oké. Ik neem aan dat je ook een Turkse nationaliteit hebt? Een ID of een paspoort? Dus jij mag dus eigenlijk stemmen in Turkije, of tenminste voor Turkije, terwijl je hier in Nederland bent? Ja, klopt. Wat vind je dat van? Hoe ervaar jij dat?

R: Ik heb wel een ID, een Turkse ID. Soms goed en soms slecht. Ik vind het wel fijn dat ik kan stemmen. Er zijn mensen die heel goed inzicht hebben in de politiek. En als zij stemmen, dan weten ze wat ze doen en waar ze voor stemmen. Maar er zijn ook mensen die stemmen gewoon zonder daar heel veel kennis over te hebben. En dat kan eigenlijk heel verkeerd uitpakken. Dus het kan de hele verkeerde richting op gaan. En omdat wij hier leven, raakt het ons ook niet heel erg. Het is voornamelijk de Turkse gemeenschap die in Turkije leeft, die treft er dan onder. Dat vind ik aan de andere kant dan weer een nadeel. Ja, als je het aan mij vraagt, zou ik echt zeggen van laat alleen de mensen in Turkije stemmen. Laat ons buiten. Want ja, wij gaan toch niet, niet iedereen gaat hier elk jaar op vakantie. Maar de mensen die daar leven, dat is denk ik veel, het is gewoon veel belangrijker wat zij ervan vinden en hoe zij Turkije eigenlijk willen hebben.

I: Precies. En als je zou moeten kiezen omdat je nu twee paspoorten hebt of nationaliteiten en er komt bijvoorbeeld een wet van je moet een keuze maken de een of de ander heb je een voorkeur welke je zou behouden momenteel?

R: Ja dat is denk ik voor mij wel heel duidelijk. Ik ben zelf wel heel nationalistisch ik hou van mijn land en ik zou er echt heel vaak naartoe willen gaan, maar ik ben wel hier geboren en hier getogen. Ik heb een vaste structuur en dat vind ik gewoon heel belangrijk. Ik kan niet opeens van land switchen of een hele andere levensvorm aannemen. Dus dan zou ik hier blijven en mijn Turkse ID dan... Ja die weg dan.

I: En de laatste vraag binnen de Turkse gemeenschap, dat algemene vraag, is hoe ervaar jij dat sociale klimaat dus de volksmond van Nederland de Turkse gemeenschap ziet dus gewoon de Nederlanders zonder migratie achtergrond hoe denk jij dat hun groep kijkt naar de Turkse gemeenschap?

R: Misschien kijken zij ernaar alsof wij een nul achter staan omdat we een migratieachtergrond hebben. Misschien vanwege de taal, misschien vanwege de opleiding... of vanwege de gewoonte of wat dergelijke. Maar ik denk dus dat zij er zo naar kijken. En als ik dat dan vanuit de andere kant moet spreken... vind ik dat we het ook heel ver hebben geschopt. En dat heel veel mensen vanuit ons ook op de universiteit zitten en heel vaak gewoon juist misschien omdat wij zo worden gezien, nog meer doorgaan en nog meer doorzetten.

I: En misschien juist daardoor zijn we ook verder gekomen. Oké, door die juist van, ik wil me juist bewijzen, zo'n drang. Precies. En met die 1-0 achter bedoel je dat qua taal van dat we een extra taal spreken of dat de Nederlandse taalbeheersing minder is?

R: De taalbeheersing, denk ik. Dat wij daar misschien meer moeite voor moeten doen. Ook omdat wij thuis een andere taal spreken.

I: Ervaar je dat zelf ook zo?

R: Ik ben de oudste in het gezin. Vroeger op de basisschool en op de middelbare heb ik wel wat moeite ervaren eerlijk gezegd. Begrijpend lezen was nooit heel goed voor mij. Dat vergt natuurlijk allemaal extra aandacht waar je zelf extra voor moet oefenen. Je moet blijven bijhouden. Maar je moet toch wel een tikje harder je best doen.

I: Ja en merk je dat je dan nu nog steeds, nu je bijna klaar bent met je opleiding, dat je nog steeds 1-0 achter staat?

R: Nee, nu zeker niet. Want ook op het hbo heb ik heel veel mensen gezien met een vooropleiding van havo of mbo dergelijke die dan zijn afgedwaald en de opleiding niet hebben af kunnen maken of vaak een toets niet hebben behaald. Gelukkig heb ik alles in één keer gehaald en zonder vertraging ben ik tot hier gekomen. Ik denk dat het meer te maken heeft met je affiniteiten, je motivatie en je doorzettingsvermogen. En daar, als je dat bezit, en gelooft in jezelf, denk ik dat je het heel ver kan schoppen.

I: Oké, en als je zou zeggen van die Nederlander zonder migratieachtergrond. Als die jou nu ziet of leert kennen, bijvoorbeeld op je werk later of momenteel op je studie. Denk je dat die persoon jou dan nog steeds ziet als iemand met 1-0 achter er wat betreft taal?

R: Dat zou ik niet niet zo snel denken het werk valt denk ik

I: Duidelijk dan ga ik nu even over naar een paar vragen dat naar jouw ervaring vereist dus niet per se de Turkse gemeenschap in zijn geheel maar gewoon ja hoe jij iets hebt ervaren ook hier geen goed of fout antwoorden oké heb je ooit een idee gehad, een gedachte gehad, waarbij blijkt dat Nederland geen goed land is om te leven?

R: Dat heb ik alleen als ik naar de huisarts ga. Omdat ik nooit oprecht word geholpen. Niet in het ziekenhuis, maar echt specifiek de huisarts. Ik vind dat ze heel onaardig en bot zijn. vertel, dan is het vaak, vaak is het gewoon een paracetamol gebruiken of een bloedonderzoek of wat dergelijke waar niks uit komt en waar achteraf uit blijkt dat het wat anders is en dat het allemaal lang duurt en dat het niet zo soepel gaat als in Turkije. Ik weet niet, ik denk dat in Turkije de dokters in Turkije lijken me toch wel beter. Zo'n gevoel heb ik. Dat had ik altijd al.

I: Ja, beter als in dat ze jou wel gelijk...

R: Beter geschoold, beter in lijden, beter in diagnostiek en snel herkennen van bepaalde dingen. En hier, als je dan naar de huisarts gaat, vaak zijn het ook gewoon stagiaires.

I: Ja, klopt.

R: Of die gewoon even snel op internet zoeken. En dat heb ik eigenlijk in Turkije nooit gezien of meegemaakt. Dus ik ben ook niet snel geneigd om naar de arts te gaan. En als ik in Turkije ben, dan heb ik wel het gevoel van laat ik hier alles checken, dan hoeft ik het daar niet te doen. Dat is iets wat ik minder goed vind aan Nederland.

I: Ja, en zou dit een reden kunnen zijn dat je ooit hebt gedacht van misschien wil ik toch emigreren naar Turkije?

R: Nee, want dan zou ik daar helemaal moeten wonen.

I: Hoe bedoel je?

R: Dan zou ik daar echt moeten wonen.

I: En dat zou je absoluut niet willen?

R: Ja ik zou het misschien wel willen in de toekomst, maar ik denk nu niet. Ook nu met het oog op dat we jong zijn en als je jong bent dan ga je niet heel vaak naar de arts of wat dergelijke, niet op groot te praten, maar als je wat ouder bent dan ga je wel vaker en dan heb je meer behoefte aan zorg. Ik denk dat ik dan ook eerder denk van dan ga ik liever in de toekomst als ik hier een buffer heb gespaard en dan zit ik dan klaar met werken en zodat ik daar dan kan leven.

I: Ja dus dit zou misschien een optie kunnen zijn voor de toekomst met deze reden.

R: Ja dat wel een optie voor de toekomst.

I: Ja duidelijk. En heb je ooit, ik begin met positie, heb je ooit positieve gedachten gehad ten aanzien van de Nederlandse nationaliteit? Dus de normen en waarden van een Nederlander zonder migratieafgrond, de autochtoon.

R: Wat ik daarvan vind? Ja, wat moet ik daarvan vinden? Ik denk er nu ook voor het eerst over na.

I: Ja, is goed hoor.

R: Misschien hebben zij wel een verschil in cultuur, normen en waarden dan wij. Misschien zijn wij meer cultureel nog wel verbonden.

I: Oké. Snap je dat een beetje? Ja, dus als ik het goed begrijp, dus wij zijn meer cultureel verbonden met elkaar en met de taal en religie dan de...

R: Precies.

I: Oké, die verschil zie je erin. En denk je dat dat iets positiefs is of negatiefs is? Of neutraal?

R: Ja. Ik denk dat dat iets positiefs is. Ik denk dat wij dat niet zomaar zouden moeten loslaten. Dat is ook iets wat ons maakt zoals hoe we zijn. Dat is sowieso een persoonlijke keuze. Als iemand het loslaat, dan laat hij het los. Maar ik vind dat dat toch wel een beetje erbij hoort.

I: Ja, en wat maakt het... Dus onze cultuur maakt wie wij zijn. Maar wat maakt een Nederlander wat zij zijn? Volgens jou, wat jij denkt.

R: Ik denk gewoon familie en de gewoontes die ze hebben. En onderling hoe ze leven met elkaar. En de banden die ze hebben met elkaar.

I: En zijn dat dingen dat jij zelf ook bij jezelf al ziet? Heb jij dat ook, ook al heb jij niet diezelfde achtergrond?

R: Jawel, dat is ook wel iets wat ik zie.

I: Oké. En denk je dat hoe jij die Nederlanders ziet zonder migratieachtergrond, denk je dat jouw ouders ze op diezelfde manier zien?

R: Ik denk dat mijn ouders dat wel anders zien.

I: Hoe anders?

R: Mensen zonder migratieachtergrond. Ja, mijn vader zit bijvoorbeeld in de ziektewet en mijn moeder is een huisvrouw. Ik denk dat de lifestyle gewoon heel anders is. En als de lifestyle al heel anders is, denk ik dat ze dingen ook gewoon heel anders zien.

I: Oké, wat moet ik met lifestyle, waar moet ik aan denken met lifestyle?

R: Dus ja, bijvoorbeeld Nederlanders zonder een migratieachtergrond, die kunnen misschien een baan hebben. Die ontwikkelen zich verder in maatschappelijke vlakken. Maar ook gewoon sociaal. En als je je meer verbonden voelt met je baan en met je collega's en met je omgeving. Neem je denk ik ook sneller een Nederlandse cultuur op. En geef je dat ook sneller weer af aan je kinderen thuis.

I: Dus je ouders hebben niet echt een connectie, een band met de Nederlandse samenleving? Met mensen met een ander achtergrond?

R: Mensen met een ander achtergrond? Ik denk dat zij van nature dat heel erg proberen. En ze zijn echt mensen die zich kunnen aanpassen. En dat is eigenlijk ook onze Turkse gemeenschap. We zijn gewoon heel goed integreert en we kunnen heel goed aanpassen. We hebben heel veel respect. Maar ja, ik denk dat ze wel hun best doen.

I: Oké, en denk ik dat als je het voor hun zou mogen invullen, hun verhouding met percentages, hoeveel procent echt een Turkse achtergrond hebben en hoeveel niet-Turks?

R: Ja, dat is denk ik toch wel echt 85% ongeveer Turks

I: En denk jij dat jouw ouders jou op een Turkse manier hebben opgevoed? Echt met alle normen en waarden, cultuur of meer een opvoeding waarbij ook andere elementen bij kwamen van andere achtergronden?

R: Ik ben wel echt Turkse opgevoed met de Turkse achtergrond. Maar wel ook echt met respect. En tegenover de Nederlanders. Maar ook tegenover de Nederlandse cultuur. Wel ook gewoon met uitleg van wat wat is. Dus bijvoorbeeld de belangrijke feestdagen. Wat het inhoudt. En wat we dan doen. Bijvoorbeeld met Sinterklaas of kerst, et cetera. Daar doen wij wel een beetje aan mee. Het hoort er wel bij. Maar de Turkse achtergrond is natuurlijk wel groter.

I: En ga je dan ook actief, wat betreft religie, naar de moskee? Of is dat meer binnen huis of afwezig?

R: Mijn broertje gaat echt wel wekelijks naar de moskee. Bij mij is het meer binnen huis. Voor het bidden bijvoorbeeld. Dat doe ik wel gewoon thuis.

I: Ja, duidelijk. Dan ga ik nu over naar mijn laatste paar vragen. En die hebben een beetje te maken met... Ja, het is een beetje negatief, maar je kan beantwoorden zover je wilt beantwoorden. Ja, ik zet even het licht aan.

R: Ja, het is echt snel donker geworden.

I: Ineens...Ja, heb je ooit... Is er ooit sprake geweest van discriminatie of voordelen in jouw eigen ervaring? En wat is zo'n moment dat als eerste in je hoofd papt?

R: Op het middelbare heb ik zo'n moment wel een keer ervaren gevoeld. Ik heb het MAVO gedaan hiervoor. En in mijn derde jaar ben ik een jaar blijven zitten. Als het niet was blijven zitten, zat ik eigenlijk in een groep met genoeg Turkse mensen. Toen zou ik gewoon doorgaan. Het was ook heel gezellig. Ik ben blijven zitten en ik ben in een groep terechtgekomen met alleen maar Marokkanen. En ze hadden niks tegenover mij. Ik werd niet gepest of wat dergelijke. Maar het was wel een groep. En ik was gewoon solo. Dus ik voelde wel dat er van die subgroepjes waren. Dat wel. En dat was echt het moment dat ik voelde van, oké, word ik hier gediscrimineerd of wat dergelijke. Niet in feite, niet in woorden of wat dergelijke. Misschien wel dat ze ooit grapjes over hebben gemaakt en dat ik dat ongeveer wel heb gevoeld. Maar ik kan niet echt een moment herinneren van, ik ben echt keihard gediscrimineerd, dat niet .

I: Oké, en je hebt ook niet echt iets gehad van, oké, er spraken vooroordelen. Misschien in gebruik van bepaalde woorden of iets op je studie of je werkomgeving? Vooroordelen of dergelijke.

R: Dan zou het meer religie gebonden zijn, maar niet met de Turkse achtergrond.

I: Oké, kan je een voorbeeld geven met religie?

R: Ja, ik heb bijvoorbeeld nu waar ik werk, eigenaar daarvan, van de tandartspraktijk. Die maken wel vaak grapjes over hoe wij denken, hoe extreem we zijn, hoe extreem de regels zijn, dat alles heel krom is. En dan vertelt hij soms ervaringen van zijn vrienden bijvoorbeeld. Maakt hij soms grapjes over waarom ik geen alcohol drink of dergelijke. Dat heb ik al tien keer uitgelegd, maar die sarcasmen zitten erin, zeg maar.

I: Oké, ja, ik snap het. En dat is meestal gespitst op religieus zijn en niet per se op Turk zijn.

R: En niet per se op Turk zijn, nee.

I: Oké, duidelijk. En, oké, ja. Denk je dat je dan, ook al hoor je deze dingen, voel je je dan wel een Nederlander? Een volwaardig, 100%. Je bent gewoon een Nederlander, kan je dat over jezelf zeggen?

R: Met alles erop en eraan?

I: Mhm.

R: Dat is wel moeilijk, dat te zeggen. Want ik ben echt een Nederlander. Want ik draag wel gewoon heel veel culturele dingen met me mee. En ik vind dat ook wel belangrijk. Laatst hoorde ik van toen ik op kennismakingsgesprek ging bij een andere danspraktijk. Van, oh je bent wel een beetje verkaast. Dus dan denk ik ook van, ben ik dan echt een Nederlander geworden? Dit is gewoon iets wat ik zelf ook niet helemaal kan beantwoorden, denk ik. Ik denk allebei wel. Ik denk dat de Turkse kant net iets zwaarder weegt. Maar ik vind de Nederlandse cultuur ook niet slecht, laat ik het zo zeggen. Ik probeer ook heel veel dingen gewoon op te nemen.

I: En wat bedoelen ze eigenlijk met... Op wat baseren ze dat je verkaast bent?

R: Ja, wij gaan wonen in een best wel rustige Hollandse buurt.

I: Mag ik vragen welke buurt dat is.

R: In V*. En daar hebben we bewust voor gekozen. Dat stond ook in mijn lijst. Dat ik gewoon ergens heel rustig wilde wonen. Liever in een dorp. Maakt niet uit als het meer met oudjes is. Dat vind ik gewoon heel leuk. Ik hou van een rustige buurt. Ik hou niet van drukke buurten. En veel van groen. Dus ik wil gewoon wandelen. Er moeten gewoon heel veel parken zijn in de buurt. En toen maakte ze een opmerking. Toen moest ik wel lachen.

I: Dat was wel grappig bedoeld. En met zulke opmerkingen. Daar heb je geen last van.

R: Ja dat is wel grappig.. Nee ik heb er geen last van. Ik vind het ook niet erg. Want ik woon in Nederland. Ik studeer hier. Ik maak gebruik van alle faciliteiten hier. Dingen zijn heel goed geregeld. Dus ik vind het ook ik vind dat wij ook wel een beetje van de Nederlandse cultuur mogen uitdoen en opnemen. De Nederlandse keuken is gewoon heel beperkt. Nee, ik denk niet dat ik Nederlands zou koken. Ik blijf echt bij de Turkse, Italiaanse, Chinese keukens. Maar niet echt Nederlands.

I: Ik ben nu een beetje bij mijn laatste vragen. Voeg me af, in welke taal voel je je? Voel je emoties? In welke taal ben je aan het denken of dromen?

R: Dat is wel Nederlands.

I: Op alle vlakken wel?

R: Ik denk gemengd wel, maar ik denk gewoon ook meer Nederlands want thuis is de enige plek waar ik alleen maar Turks spreek, maar verder wel gewoon heel vaak Nederlands.

I: En zou zeg maar je spreekt dan alleen Turks thuis en dan wanneer je natuurlijk in Turkije bent, hoe vaak ga je naar Turkije? Een keer in de twee jaar. Een keer in de twee jaar, oké. Ben je dat ook van plan wanneer je eenmaal uit huis bent zo voor te zetten?

R: Niet standaard, nee. Ik wil naar andere landen gaan. We gaan heus wel een keer naar Turkije. Voor een paar dagen misschien. Maar niet standaard van om het jaar naar Turkije. Nee.

I: Ja, precies. En wanneer je kinderen hebt, wil je ze de Turkse taal meegeven?

R Turkse taal? Ja, wanneer ik kinderen heb, wil ik wel de Turkse taal meegeven.

I: Wat zijn andere normen en waarden die je heel graag zou willen meegeven?

R: Andere normen en waarden? Moet dat iets van Nederlands zijn of Turks? Dat maakt mij niet uit.

I: Dus dan de taal, de muziek, religie kan daar mee, de cultuur, dat soort dingen.

R: Ik zou qua cultuur de Nederlandse en de Turkse een beetje gemengd meegeven. Wel wat toepasselijk is ook in ons religie. Ik vind het wel belangrijk dat bijvoorbeeld mijn kinderen ook later niet aan de drank gaan. Of dat ze bijvoorbeeld wel wat weten over religie. Ze hoeven niet per se van mij elke keer naar de moskee of wat dergelijke, maar ik wil wel dat ze kennis hebben en dat ze weten wat belangrijk is en waar wij achter staan en dat zij dat ook mee krijgen. Qua muziek zou ik denk ik toch wel iets ook meer Nederlands muziek, want ik heb helemaal geen Nederlands muziek. Ik zou wel

willen dat zij iets luisteren. Maar ook thuis. En later laat ik het aan hun over. Oké, duidelijk. Ik ben door mijn vraag heen. Dus ik heb wel alles gelukkig kunnen hebben.

I: Ook gelukkig. Ja, dankjewel nogmaals. En heb je nog vragen of opmerkingen?

R: Geen probleem. Ik vond het ook heel leuk. Sommigen vonden het lastig. Maar de vragen vond ik ook heel leuk. Het zijn wel echt interessante vragen, interessante onderwerpen wat je hebt gekozen. En ik wens je gewoon heel veel succes. Ik hoop dat alles goed komt, dat je het af kan ronden. En heb je gewoon één last minder en kan je gewoon doorgaan. Ga je werken hierna?

9.7 Transcript 7

Geïnterviewde: Respondent 7

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 11 mei 2025

Interviewer (I): Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Als persoon?

I: Ja.

R: Als iemand die het leven te serieus neemt.

I: Wacht ik kan het niet lezen. Ja, zo is beter. Ik ga verder met iets algemeen over je normen en waarden. En de eerste vraag is welke taal je thuis spreekt.

R: Zelf praat ik altijd Nederlands tegen mijn ouders, maar mijn ouders praten gewoon Turks terug.

I: Ah oké, dus je geeft antwoord in het Nederlands bijvoorbeeld als zij een vraag stellen en andersom.

R: Het is een beetje raar, mijn ouders switchen van Turks naar Nederlands. Maar het is meestal als ze echt serieus zijn, dan beginnen ze Nederlands te praten.

I: Oké, oké. En ja, als je... Wil je later een bruiloft? Wil je later trouwen?

R: Ja, oké. Dat heeft niks te maken met mijn achtergrond. Dat is meer met mijn vriendinnen zo. Want zij is meer... Zij hoeft niet per se te trouwen en zo. Zij vinden het heel erg performantief, maar voor mij is het gewoon... Ik ben best wel cultureel, zeg maar, historisch ingelegd, dus voor mij lijkt het wel leuk. Maar ik ben ook iemand die heel rustig is en zegt van, als zij niet wil, ga ik die forceren.

I: En stel je voor je hebt een bruiloft, zou je die dan Turks maken? Turks traditioneel?

R: Ik zou daar weinig keuze in hebben. Want mijn ouders zouden sowieso een geforceerde Turks bruiloft doen. En als ik zelf nog zou willen, zou ik wel een andere soort hebben. Maar ik... Ja. Again, I told you, people pleaser. Dus als mijn ouders heel graag Turks willen... Sure, Turks is wel leuk.

I: En is jouw vriendin Turks? Oké, dus dat is geen vereiste voor jou?

R: Nee, nee.

I: Nee. Oké, duidelijk. En als je later kinderen hebt, wel of niet getrouwd maakt nu niet even uit. Als je kinderen hebt, welke taal zou je ze willen leren?

R: Ja, again, lastig. Want mijn vriendin is Chinees, dus die zou ze dan Chinees willen leren. En dan zou ik ze Turks willen leren, maar ze spreken allebei Nederlands, dus dan moet je Nederlands. Maar Engels is een wereldtaal, dus dan moet je ook Engels gaan leren.

I: Daar ben je niet over uit?

R: Ja, ik kijk maar.

I: Allright. En ben je religieus?

R: Nee, echt niet.

I: Oké, dus kinderen zou je ook niet religieus opvoeden?

R: Nee, echt niet. religieus opvoeden.

I: Jouw media gebruiken, daarmee bedoel ik social media en het nieuws, wat je volgt, is dat Engelstalig, Turkstalig of Nederlandstalig?

R: Ik zou denk ik Engelstalig het meeste zeggen hoor.

I: En kijk je ook naar nieuws op tv?

R: Nee, echt niet. Helemaal niet. Op social media volg je niet, maar social media, social media, het komt gewoon uiteindelijk.

I: Ja, oké. En jouw muzieksmaak? Welke talen zitten vooral in je playlist?

R: Zoals Engels, ik denk dat je de hele tijd de hele tijd Engels zit. Ik heb ook een Turkse playlist. Maar ik heb ook een gemixte, Japanse, Chinese playlist. Ik heb een K-pop playlist.

I: Right. Zit daar een Nederlands playlist tussen? Geen Nederlands playlist. Oké.

R: Niet helaas, dat is ook je wel eens ja ik ook oké welke keukens kook je het vaak ik denk echt een mix is waar ik hou wel van alle soorten ik ook zelf niet zo vaak Turks want als, als we dan thuis Turks het geeft dan maken we maat ja en als iets anders, dan maak ik het meestal. Dus ja, echt van alles meestal.

I: Precies. En in welke taal denk jij?

R: Engels, denk ik.

I: In welke taal voel je emoties?

R: Is ook een mix. Half Engels, half Nederlands.

I: Oké, en in welke taal droom je?

R: Again. Ik heb wel eens een Turkse droom gehad, maar dat is echt heel rare. Het is wel meestal Engels, Nederlands.

I: Duidelijk. Over jouw sociale omgeving, daarmee bedoel ik je vriendengroep als je het in percentage zou zetten zou het 100% zijn zonder migratieachtergrond of met migratieachtergrond of hoe ziet die verhouding een beetje voor jou uit?

R: Ik zou denk ik zeggen 95% is mensen met buiten Nederland afkomst zeker wel niet bij keuze ofzo, het is gewoon zo hoe het is. Ik heb misschien, ik kan zo, als ik dat me heb, kan ik niet een echt Nederlands-Nederlands persoon zeggen. Ja, waarmee je echt goed bent. Ja, het dichtst bijzijnde zijn al mensen die dan half Duits ook nog eens zijn, weet je. Dus je komt echt heel, weet je, we maken heel vaak grappen dat Irfaan de meeste witte man is die we kennen.

I: I get it. Oké. En hoeveel van deze 95% als we dat nu even 100% maken, hoeveel daarin heeft dezelfde achtergrond? Heeft een Turkse achtergrond?

R: Ook weinig hoor. Ik zou misschien echt in close vriendengroep zou ik echt misschien één persoon maar zeggen. Oh, oké. En dan heb ik één collega op werk waarmee ik heel close mee ben En dan heb ik nog kennissen die mijn ouders dan kenden. Het zijn ook maar drie, vier mensen of zo. Dus echt niet eens boven de tien zou ik zeggen. Weinig percentage.

I: Oké. En welke taal spreek je het meest met je vrienden?

R: Gewoon Nederlands. En met mijn Turkse vrienden ook Nederlands

I: Ja precies. En je zei dat het zo is gelopen dat je heel veel vrienden hebt met de migratie achtergrond. Als ik dan kijk van oké jouw middelbare school was dat dan heel diverse groep of niet?

R: Ik zou wel zeggen van Ja, echt van wel. Het was hier niet zo dichtbij. Ik zou niet precies zeggen dat het alleen maar buitenlanders waren. Er waren ook heel veel Nederlandse mensen natuurlijk. Maar de personen waarmee ik wel omging was ook wel meer buitenlanders.

I: Ja, precies. En had je heel veel mensen met een Turkse achtergrond op visite thuis?

R: Oh ja, dat wel. Toen ik jonger was.

I: Spraken je ouders dan vaak over Turkije?

R: Ja, tuurlijk.

I: Hoe oud waren ze toen ze waren gekomen?

R: Mijn moeder was wel jonger, die was ongeveer 15, 20 of zo zou ik zeggen. Mijn vader is 30, 40 jaar gekomen.

I: Ja, dan spreken ze natuurlijk veel over Turkije. Ik heb nu drie vragen over algemeen over de Turkse gemeenschap en de eerste is van hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media

R: Weet je je ziet niet echt duidelijk van deze Turkse mensen Nederland is best wel een racistisch land. Ik weet niet of je dat zelf hebt opgemerkt. Ik probeer niet super politiek te correct te zijn. Maar het is wel gewoon zo. Als je heel eerlijk bent, als je kijkt naar hoeveel meer Engelse mensen gedragen, daar zit een heel racistische ondertoon onder. Dat merk je ook wel. Het is niet alleen tegenover Turk, het is tegen bijna iedereen met buitenlandse afkomst enzo. Dus ook al is het bericht zelf met een negatief licht, mensen zien het heel snel met een negatief licht enzo. Ja negatief geladen is misschien een betere woord. Ik denk niet dat de mensen die het maken negatief willen laten overkomen, maar het wordt meestal zo opgevat.

I: Denk je ook onder de Turkse Nederlanders die dat dan negatief opvatten?

R: Ja zeker wel. Er is een heel veel gevoel van oh, hoe heet dat? Ze proberen ons aan te vallen, ze proberen tegen ons te zeggen dat, weet je. En hoe ver dat waar is, dat weet ik dan ook weer niet, maar het is wel, zeg maar, de hoe noem je dat? Like the inner circle around zeg maar, weet je, dat is hoe het wordt gezien.

I: En hoe ervaar jij de politieke klimaat van Nederland?

R: Kind of scary, want ik ben niet heel erg politiek ingelegd, maar je merkt het wel steeds meer van, oh, dat gebeurde ook in 1938 in Duitsland.

I: En hoe denk je dat ons kabinet of de politicus van ons land kijken naar de Turkse Nederlander?

R: Nou, ik zou zeggen dat ze niet kijken naar de Turkse Nederlander. Want daar zijn ze volgens mij echt niet mee bezig hoor. Ze zijn te veel bezig met Syriërs en Israël, Palestina, Oekraïne, Rusland.

I: Zouden ze moeten kijken naar Turkse Nederlanders? Volgens jou?

R: Niet per se van, we hebben extra aandacht nodig. Maar, ja gewoon op zich. We zijn ook inwoners. Ja, we zijn inwoners. Ik hoef geen speciaal aandacht of zo, maar het zou ook fijn zijn om me niet als second-rate citizens te voelen.

I: En heb jij in Turkse nationaliteit dus ook een ID of een paspoort? Dus jij mag stemmen voor Turkije?

R: Ik kan het voor Turkije stemmen.

I: Doe je dat ook? En heb je reden daarvoor?

R: Nee. Ik ben niet politiek ingelegd. Ik weet niks. Ik ga me niet mee bemoeien. Ik stem ook niet in Nederland. Het is gewoon niet mijn zaak. Ik vind het politiek dom. Ik bemoei me er niet mee. Het is hoofdpijn waar ik geen zin in heb.

I: En als je, laten we zeggen, in een situatie dat je bent politiek ingelegd... zou je dan wel stemmen voor Turkije? Voor de verkiezingen dan?

R: Ja, ik denk het wel. Maar dat is... Stel je voor, ik was in een ander land. Wat met minder politieke problemen, Turkije, dan zou ik niet stemmen. Maar Turkije heeft zo'n groot politiek probleem nu, dat ik voel dat je wel moet stemmen.

I: Je voelt die drang.

R: Ja, je voelt die drang. Ik zeg vaak ook, want ik weet waar mijn ouders voor stemmen. En ik ben het grotendeels mee eens waarmee voor stemmen. Dus ik zeg altijd van ja, neem mijn stem maar.

I: Ah zo.

R: Dat zeg maar.

I: Ja, ja, ja. En hoe zie jij dat dan als iemand, heb je dan het idee van ik ga dan ooit in Turkije wonen?

R: Ik denk dat ik nooit in Turkije zal gaan wonen. Vooral als de economie en de politiek zo blijft, heeft het geen nut om daar naar toe te gaan. Maar het zou me wel leuk lijken om een keertje gewoon daar te zijn voor drie tot zes maanden. Gewoon kijken hoe het daar is.

I: Maar wat is dan jouw reden om dan toch te stemmen voor een land waar je niet in wilt wonen?

R: Nou, ik stem niet. Ik zeg goed tegen mijn ouders hier, neem het maar. Anders gaan zij er irritant over nu naar proberen te zijn.

I: Oké, ja, duidelijk. En dan de laatste binnen deze categorie. Hoe ervaar je de volksmond, dus de Nederlander onder elkaar? Hoe denk jij dat zij kijken naar de Turkse Nederlander?

R: Ik zou zeggen de algemene Nederlander.. Die kijkt wel redelijk positief. Maar zoals ik al zei, je hebt gewoon een beetje een racistische ondertoon. Onder heel, onder wat normaal wordt gezien. Het is meestal dan, bijvoorbeeld bij mij dan vragen ze altijd waar kom je vandaan? Dan zeg ik Rotterdam. Nee maar waar kom je vandaan? Ah, waar je echt vandaan zeg ik Rotterdam nemen waar kom je vandaan echt van daar ja ja dus van ja ik ben niet de route kom niet uit Rotterdam dus ja ja dat is maar ik, ik vergeet waar het na komt het komt nooit uit een heel slecht deel maar het is toch dingen waarmee je opgegroeid.

I: Dus heb je ooit wel eens een gedachtegoed dat je denkt van Nederland is misschien toch niet een goed land om in te leven? Ja, vaak gelukkig. Wat is de meest voorkomende thema's die jou dat triggeren?

R: Ik zou zeggen menskwaliteit. Heel veel mensen zijn hier heel koud. Vooral als je het ook vergelijkt met Turkse cultuur ofzo, mensen zijn daar veel warmer. En veel meer openlijk. En niet alleen Turkije, heel veel landen hebben dat. Maar Nederland in particulier is echt een heel koud land, merk je wel. Dus ja, dat, economische redenen ook wel. Het is goed, het heeft wel een redelijke economie als je het tegelijkertijd met andere landen, maar toch, alles hier is zo echt heel duur.

I: En terug op wat je zei over dat ze koud zijn in het algemeen, de cultuur hier. Kan je een specifiek voorbeeld noemen? Waar moet ik aan denken? Zijn ze afstandig of zoeken ze minder sociaal contact?

R: Ik zou meer afstandig zeggen. Bijvoorbeeld als Ja, het is hoe je het... Bijvoorbeeld als wij visite krijgen, dan is het heel normaal om... Laat me het zo zeggen. Mijn moeder heeft tegen mij gezegd, tegen gasten zeg je nooit nee. Dat is gewoon hoe het is in de Turkse cultuur. Een gast zou het ook niet moeilijk voor jou maken, maar je zal nooit nee zeggen tegen een gast. Je biedt altijd dingen aan. Wil je wat water? Wil je wat thee? Wil je er blijven voor eten? Dat soort dingen allemaal. Dat merk je niet echt bij Nederlandse mensen, die cultuur van ook al ben je geen familie, je bent met buurman dus je bent altijd welkom, dat soort dingen. Ook al ben je geen familie, we kennen elkaar 20 jaar lang, maar voor mij ben je familie. In Turkije zeg je ook tegen iedereen oom, broer, dat mis je hier heel erg.

I: Ben je wel eens bij iemand over de vloer geweest die gewoon Nederlands was zonder migratieachtergrond?

R: Ja, ja, tuurlijk.

I: Oh, oké. Dus, oké, ja. Ben je wel eens eigenlijk op een bruiloft geweest? Een Nederlandse bruiloft?

R: Een echt Nederlands bruiloft? Nee.

I: Maar wel misschien op die manier gegeven? Of dat ook niet?

R: Nee, echt. Ja, de meeste bruilofts waren echt Turks, waar ik naartoe ben gegaan. Ja, precies. En over dat Nederland misschien niet een goed land is om te leven.

I: Als je kijkt naar bepaalde thema's, triggert dat dan voor jou een gedachte van, oh, dan wil ik misschien toch emigreren?

R: Niet heel erg. Ik denk dat ik toch wel in Nederland blijf, maar ik zou niet openstaan om welke weg maar weg te gaan. Dus het is wel echt een thuisland? Ja, op een manier wel. Ik voel me wel thuis. Als ik lang op vakantie ga, dan voelt het wel fijn om thuis te zijn. Maar het is meer dat ik echt mijn huis, mijn bed enzo. Dan echt het gevoel van Nederland.

I: Oh ja, dat Nederland zelf. Duidelijk. Heb je positieve gedachten wat betreft de Nederlandse nationaliteit? Dus de Nederlandse cultuur? Nederlandse nationaliteit, dus de Nederlandse cultuur.

R: Ik zou het niet positief zeggen, maar ik zou ook niet zeggen dat ik negatief gedacht ben. Neutraal. Ja, ik ben heel erg in de taal. Ik heb geen, weet je, ik ga niet meezingen met André Hazes of dat soort dingen, weet je. Maar ik kijk er ook niet heel vies of slecht tegenaan, weet je. Het is heel moeilijk om dat uit te leggen, want het is niet per se mijn cultuur. Want ik ben toch echt wel met Turkse cultuur opgebracht. Maar toch ook wel een beetje Nederlandse cultuur. Ik maak dat zelf ook als ik in Turkije ben. Er zit toch wel ergens een split in, zeg maar. Ik ben niet volledig zoals ze en ik ben niet volledig zoals ze hier.

I: Ja, precies. Want in Turkije voel je je dan ook als een buitenlander?

R: Ja.

I: En denk je dat je ouders hetzelfde zien? De Nederlandse cultuur?

R: Mijn moeder wel, mijn vader niet. Mijn vader zal echt zeggen van nee, ik ben Turks, 100% Turks en zo. Maar mijn moeder is hier ook langer. Haar vader, dus mijn opa, die is hier gekomen om te werken. Dus dan heeft hij zijn familie gewoon meegenomen. Dus mijn moeder zegt ook van nee, ik heb twee nationaliteiten, ik ben Turks-Nederlands.

I: En is je moeder religieus?

R: Nee. Mijn vader een klein beetje, maar niet heel geformeerd.

I: Right. Op papier zwart wit zou je zeggen van je bent 50% Nederlands 50% voel je Turks hier maar dat kan ook anders zitten want dat kan niet voor iedereen 50 50 zijn hoe ziet dat eruit voor jou?

R: Ja, ik zou toch gewoon net zeggen misschien net 60% Turks en dan 40% Nederlands.

I: 40% Nederlands, oké. En zijn er specifieke momenten dat je meer Turks voelt? Situaties dat je denkt van oh ik voel me nu wel meer Turks of voel me meer gebonden?

R: Ja, echt zeker wel hoor. Vooral als je bij heel veel social gatherings bent. Het voelt veel natuurlijker als het voornamelijk heel veel Turkse mensen zijn en iedereen lacht en praat over dezelfde dingen, dan als ik bijvoorbeeld met vrienden ben en het is veel meer gemixt en meer Nederlands, laten we zeggen. Het voelt veel meer neutraal en normaal en gewoon ook hoe het hoort te zijn als ik voornamelijk met alleen Turkse mensen ben.

I: En andersom ook, zijn er situaties dat je meer Nederlands voelt? Dat je denkt, oké, nu voel ik meer dat Nederlandse identiteit.

R: Ja, maar dat heeft meer te maken met dat ik niet heel vloeiend ben in Turks. Dat is het voornamelijk. Ik denk, ik kan alles wel verstaan, daar heb ik geen probleem mee, maar praten heb ik een heel dik accent in en ik struggle een beetje met praten. Met het zoeken van woorden. Ja, zoeken van woorden. Dus ik heb vaak wel van, als ik de Turkse taal volledig onder de knie had, dan had ik een 100% met Turkse gevoel. Dat sowieso. Maar ik heb toch wel een beetje die barrière daar, die me een beetje daarvan afhoudt.

I: Ja, precies. Oh, duidelijk. En dan, in zo'n situatie voel je dan wat meer Nederlands.

R: Ja, dat wel.

I: Ja. Lijkt me, spreekwoorden en gezegden zijn zo erg, erg belangrijk.

R: Oh ja, dat vind ik ook wel. In Turkije is het echt niet mee beginnen, weet je. Ik ga daar echt niks van begrijpen. Maar in Nederland heb ik wel moeite mee.

I: Ja, precies. En even kijken, zijn er soms momenten geweest dat je denkt van oké, in deze situatie wil ik misschien mijn Turks-identiteit verbergen of niet heel erg aanwezig laten zien?

R: Ja, heel soms, heel raar op werk, meestal werk gerelateerde dingen. Dan probeer ik dat een beetje achter te laten en zo. Ik probeer niet heel erg... Ja, ik weet niet hoe ik het moet zeggen, maar heel erg Turks te doen. Alsof je een soort van Turks kan doen, maar je probeert je meer te conformen aan Nederlandse standaarden.

I: Kan je een voorbeeld geven wat je dan doet of waar je op let? Op werk.

R: Taalgebruik voornamelijk. Houding en de soort grappen die je maakt.

I: Ja, en wat voor houding neem je dan aan?

R: Een meer strakkere, bureaucratische houding.

I: Formeel.

R: Formeel, heel formeel ja. Ik probeer wel grappen te maken en zo, een beetje joviaal te houden. Maar ik probeer het ook zeg maar gewoon professioneel te houden. Dat zeg maar, toen ik nog naar school ging en stages deed en zo. Dat is dan waar je echt je Turkse identiteit achterlaat zeg maar. Want dat is meer je leuke culturele familie vrienden. En je Nederlandse identiteit is dan meer je werk gerelateerd.

I: Juist, juist, duidelijk. En even kijken, dat heb ik al gevraagd. Ja, dan ben ik bij het laatste onderdeel. En dat gaat over discriminatie en vooroordelen. Waar je het al een beetje op had gehint. Ja, kan je een voorbeeld geven van de situatie? Kan ook van heel lang geleden zijn, maar ook recent. Dat je dat hebt ervaren vooroordeel tegen jou of tegen jouw gemeenschap.

R: Op werk dan ben ik een van de meer Nederlandse personen. Want we hebben heel veel buitenlandse studenten die werken. En tegen hun zie je echt veel sterker racisme. En dan als het opeens iemand is die Nederlands kan praten. Dan is het opeens wel heel leuk lachen en zo. Dus ik ben vaak ook de persoon die dan wordt gestuurd om problemen op te lossen. Omdat ik alleen maar Nederlands kan praten. Inderdaad. Dus daar merk ik. Maar weet je, ik zie niet heel Nederlands uit ik word ook gewoon heel vaak neer de Engels aangesproken op werk en zo dus mensen weten niet dat ik ook Nederlands kan dus dat ik hoor heel vaak heel vaak achter mijn rug om dat is die perse over mij praten maar ook over mijn collega's en zo echt denk van ja..

I: Maar hoe voelt dat voor jou dan? Dat ze bijvoorbeeld aannemen van, dat is sowieso geen Nederlander.

R: Ja, nee, maar ik ben ook reëel daarin. Ik lijk niet op iemand die Nederlands kan praten. Het is nu minder, maar ik had heel veel meer gekleurd haar, zeg maar. Ik heb tattoos, oorbellen, al die shit enzo. Ik zie er niet uit als iemand die... Ik zie er uit als een Amsterdamse student, laten we dat maar zeggen. Dus ik begrijp het ook wel waar het vandaan komt. Ik praat ook gewoon heel vaak Engels tegen mensen en dan kunnen ze gewoon Nederlands. Dus ik begrijp waar het ook vandaan komt. Ik neem het nooit persoonlijk op ofzo.

I: Exact. Oké, dus je hebt ook verder niet echt discriminatie gehad zelf? Ook niet op de middelbare school.

R: Jawel, middelbare school en basisschool heel wat. Eén ding wat me nu heel erg opeens binnen komt te schieten was het eerste jaar van basisschool. Oh, dat was heel lang geleden. Of het eerste jaar van middelbare school. Oh ja, oké. En ik weet nog, het was gym gewoon. En ik weet niet waarom, maar ik had geen zin en ik zat gewoon op een van die grote gymnastikbanken. Ik zat daar gewoon. Gewoon niks te doen. En twee van mijn vrienden waren bezig. En mijn docent. De gymdocent komt aan. En hij kijkt naar mij en hij schudt zijn hoofd. En hij zegt dus onder zijn mond. Luie Turken altijd. En mijn vrienden hoorden dat. En ik weet nog. Want ik was toen 11, 12. Je weet niet. Mijn vrienden komen daar naar mij toe. En ik dacht van: Oh, haha.. Grappig. Sarcastisch. Dat, weet je. Maar je realiseert later van, nee, dat is niet zo'n feit.

I: Dat is gewoon een... Hij meende het.

R: Ja, maar ik ben twaalf, what the fuck. In plaats van dat je dat soort opmerkingen gaat maken, kan je ook gewoon tegen een twaalfjarige jongen zeggen van, hey, ga je iets doen of zo.

I: Hij koos erom om jouw achtergrond te gebruiken.

R: Ja, weet je. Dat zijn van die dingen die ik nog nooit heb begrepen. Waarom moet je dat zeggen? Waar komt dat vandaan ook? Je bent een docent. Het zijn heel veel van dat soort kleine dingetjes. Die gewoon heel veel ophouden.

I: En achteraf als je kijkt naar dat specifieke situatie. Wat voor gevoel geeft dat? Is dat dan woede? Of is dat irritatie? Of misschien positief?

R: Ik weet het niet. Ik ben op een punt van mijn leven. Waar ik daar naartoe kijk. En dat ik gewoon kinderlijk sad voel voor hem. Want hij is in die situatie. De 40-jarige man. De volwassenen. De volwassenen die een kind aan het verkleinen is, voor whatever fucking reason. Dat ik echt denk van, ja, zoek het uit.

I: En jouw vrienden of jouw klasgenoten, waren die dan vooral Nederlands of met een buitenlandse afkomst?

R: Nee, ik zou ook zeggen dat het meestal wel 50-50 was. Er waren heel veel Nederlanders en ook heel veel mensen met een buitenlandse afkomst. Het verschilde gewoon echt in welke klasse het toevallig was.

I: Oké, ik ga even kijken of ik geen vragen ben vergeten. Maar ik denk dat ik zodoende wel alles heb. Ja, een laatste vraag denk ik. Heb je het gevoel dat je ooit volwaardig 100% Nederlands kan worden?

R: Nee, waarschijnlijk niet. Het is meer van mij mezelf ook omdat ik gewoon te veel hecht aan mijn Turkse afkomst. Ik ben daar ook wel trots op, ik ben daar blij om en zo. Ik ben blij dat ik Turk is en zo. Dus ik zou dat nooit vrijwillig afstoten om meer Nederlands te voelen.

I: Zeker, zeker. En andersom, ben je ook trots op je Nederlandse? Ja, ik zou ook nooit volledig kunnen zeggen dat ik 100% Turks ben.

R: Dat ook niet. Ik zou dat ook nooit kunnen afstoten.

I: En als je bijvoorbeeld voetbal speelt, en Nederland versus Turkije, wie hoop je dat wint?

R: Ik ben niet een grote fan van voetbal, maar als het gebeurt ben ik wel voor Turkije.

9.8 Transcript 8

Geïnterviewde: Respondent 8

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 9 mei 2025

Respondent (R): Als je heel veel verschillende soorten onderwerpen hebt, dan is het wel moeilijk. Bij mij is het allemaal wel een beetje ongeveer in dezelfde richting.

Interviewer (I): Oh ja, dat scheelt. Ja. Oké, ik ga starten, want anders wordt het zo laat. Ik voel me heel schuldig. Ik waardeer heel erg dat ik het kan afnemen en mogen komen.

R: Oké.

I: Gelukkig. Ja, ik begin heel algemeen over normen en waarden. Dus welke taal spreek je thuis?

R: Thuis spreken wij voornamelijk Turks.

I: Voornamelijk Turks. Moet ik denken aan 80% Turks, 70% of toch wel 90?

R: Nee, ik denk eerder 60%.

I: Ah, oké, 60%.

R: Er zit toch wel veel Nederlands tussen, maar je neigt wel snel naar Turks.

I: Ja, dat overheerst wel.

R: Ja.

I: Ja, oké. En je hebt een bruiloft gehad. In dat geval was dit bruiloft heel erg binnen de, ja, heel Turks traditioneel. Of was het heel erg Nederlands traditioneel of een combinatie daarvan?

R: Het was wel een combinatie daarvan.

I: Oké, dus moet ik denken aan kleding of moet ik denken aan muziek?

R: Ja, nu je het zegt, muziek was wel voornamelijk Turks. Maar het was wel, ja, het was wel Turks.

I: Ik was er wel bij en volgens mij was het niet op echt traditioneel locatie?

R: Nee, het was een hotel H*. Maar dat was een beetje ook omdat het een grote zaal was.

I: Maar toch niet heel algemeen zou ik zeggen.

R: Niet doorsnee Turks.

I: Nee, precies.

R: Maar muziek was wel Turks. Eten was niet Turks. Maar genodigden waren voornamelijk Turks. Dus het was wel een beetje en kom ons geen traditionele Turkse feest inderdaad was ook was niet Nederlands maar niet traditioneel Turks

I: Ja precies en nu je kinderen hebt ben je heel erg bewust bezig met oké welke cultuur geef ik mee welke normen waarde of welke taal wil je ze het liefst aanleren dat ze het best beheersen?

R: Ik wil ze het liefst het beste van beide culturen geven. Ik vind dat beide culturen wel goede en slechte kanten hebben. Ja. Dus ik vind, ergens vind ik de Nederlandse cultuur te formeel en ik vind de Turkse cultuur ergens weer te informeel.

I: Juist, je probeert dus een balans te vinden daarin.

R: Het is het beste van beide werelden probeer ik. En qua taal hebben wij eerst Turks geleerd. Ik weet uit ervaring van mijn neef enzo, die kinderen als eerst Nederlands hebben aangeleerd, dat zij Turks

achteraf niet... Dat is heel moeilijk achteraf. Dat zie je bijvoorbeeld bij mijn zoon die spreekt vloeiend Turks. De kinderen van mijn neef niet. En zij hebben bijvoorbeeld meteen Nederlands geleerd en ik heb het ook een beetje onderzocht en ze hebben mij geadviseerd van je kan beter je kind eerst echt de moedertaal leren en als ze die goed beheersen dan kunnen ze makkelijker een tweede taal. Dus als een kind in het Turks weet van dit is een beker, dan kan je ze heel makkelijk leren van een beker is in het Turks, in het Nederlands een beker in feite.

I: Ja, en ze gaan naar school en dat is ook Nederlandstalig.

R: Hij heeft heel snel Nederlands geleerd.

I: Oh, oké. Toen hij begon met school of daarvoor al?

R: Nee, toen hij begon met school.

I: Oh ja, oké. Dan pakt hij het heel snel op.

R: Ja, hij spreekt nu bijna alleen maar Nederlands thuis.

I: Oh, oké, zo zie je maar.

R: Maar hij is ook vriend in Turks. Ja, dus als hij met zijn oma of opa is, dan spreekt hij Turks.

I: Oké, en dat heeft hij ook door dat het in die context...

R: Ja, hij weet wel wie goed Nederlands spreekt en wie alleen maar Turks spreekt, dus hij maakt de onderscheid.

I: Oké, en als we kijken naar mediagebruik, bijvoorbeeld het nieuws. Volg je de Nederlandse nieuws of volg je Turkse nieuws?

R: Nederlandse nieuws. Nederlandse en Europese voornamelijk.

I: En jouw muzieksmaak? Luister je vooral Turkse nummers, Nederlandse nummers of Engelstalige nummers?

R: Voornamelijk Engelstalig.

I: Oh, voornamelijk Engelstalig. En als je het in een verhouding zou zetten, bijvoorbeeld 60% Turks of ik bedoel in dit geval dan Engelstalig.

R: Zou ik 60% Turks denk ik, 30% Engels, 30% Turks en Nederlands misschien 10%. Maar ik heb Nederlands muziek niet veel. Ik luister niet naar Boef en zo, ik luister naar dit. Soms iets van André Hazes ofzo. Ja, precies.

I: Die komt wel eens langs. Ja, precies. Ik snap het. En als we kijken naar in welke taal denk jij? Als je in gedachten zit, is dat in het Nederlands? Of Turks?

R: Beide wel. Dat heb ik zelf ook wel opgehaald. Het ligt eraan waar het om gaat.

I: Onderwerpgevoelig dus.

R: Ja. Onderwerpgevoelig.

I: Heb je dan een specifiek onderwerp dat je dan echt Nederlands denkt?

R: Ja, bijvoorbeeld als het om werk gaat, dan denk ik in Turks. En als het om werk denk ik voornamelijk Turks en in alle andere gevallen Nederlands.

I: Oké, ik snap het. In welke taal voel je je emoties dat kan woede zijn verdriet maar ook gewoon positieve emoties van blijdschap?

R: Ja dat is wel grappig dat je dat zegt ik had het ooit gelezen dat als mensen, mensen gaan schelden zeg maar. Dat de taal pijn heeft als ze echt spontaan gaan schelden. Dat ze dan gaan schelden in een moedertaal. Ik ga dan echt Turks schelden.

I: Ja, oh, dat ga ik opschrijven eigenlijk.

R: Inderdaad. Ik hoop dat, dat was volgens mij in de film, Dus als iemand echt zo spontaan pijn krijgt, dan gaan ze...

I: Dat je ineens ergens aanstoot.

R: Ja. Dan gaan ze ineens Turks... Dan ga je echt in je moedertaal schelden.

I: Ja. In welke taal droom je? Om het even af te maken.

R: Ja, dat verschilt ook wel. Zoals ik zeg maar een droom heb met bepaalde Nederlandse vrienden. Dan is het wel in het Nederlands, maar voornamelijk toch Turks.

I: Ja, precies.

R: Het hele deel is toch wel in het Turks.

I: Ja, inderdaad. En je sociale contacten, dus dat zijn vrienden, maar ook collega's met wie je gewoon goed bent, die je regelmatig spreekt. Hoe ziet die verhouding eruit in percentage van hoeveel procent migratieachtergrond en zonder migratieachtergrond?

R: Ik denk overgroot deel toch wel in migratieachtergrond. Maar dat komt omdat bij ons werken er bijna alleen maar Turkse, Bulgaarse en Griekse mensen. Maar echt mijn vriendengroep, zeg maar.

I: Ja?

R: Het is toch wel overheersend Nederlands en... Oh, oké. Maar wel jongens met andere migratieachtergronden.

Hongaarse vrienden, een paar Marokkaanse jongens, andere Antilliaanse jongens. Ja, ja, echt heel divers.

I: En kan ik dat op 80-90% zetten voor jou dat het zo overheerst?

R: Ik denk 70%.

I: Oké 70% en dan de 30% wat overgebleven heeft dan geen migratieachtergrond.

R: Ja.

I: En is dat bewust van je vriendengroep? Want bij je werk kan je niet omheen natuurlijk.

R: Ja.

I: En je vriendengroep?

R: Nee dat is het heeft zich met tijd zo gevormd. Dus ik was niet per se op zoek naar. Het was meer, ik ken veel kan ik dan via voetbal waar we samen hebben, voetbal. En dan soms die iemand kennen via via. Ja zo, ja zodoende.

I: En ik heb nu drie vragen over algemeen, de Turkse gemeenschap in Nederland. De eerste is, ja hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media? Het kan social media zijn, maar het kan ook het nieuws zijn.

R: De Nederlandse mening over Turkije?

I: Ja, Turkse Nederlander eerder.

R: Turkse?

I: Ja.

R: Ja, ze zijn heel emotioneel betrokken bij wat in Turkije gebeurt.

I: Oké. Emotioneel moet ik dat positief of negatief opvatten?

R: Ja, positief. Ik vind bijvoorbeeld dat wij mogen hier stemmen van Turkse verkiezingen. Ik vind dat op zich overbodig, want wij wonen dat niet. Wij mogen hier gestemd omdat je er woont, zeg maar.

I: Heb je ook gestemd?

R: Nee.

I: Oké, je stemt ook niet je bent niet actief daar mee dat betreft?

R: Want ja ik, ik woon er niet. En het gaat voornamelijk toch om de mensen te wonen ja precies stemt stem voor, voor iemand die die mening over een budget of over het gaat toch negen van tien keer over, over de woningomstandigheden Ja precies. Maar ik zie wel dat het overgrote deel van de Turk hier, die trekken zich dat wel aan.

I: Ja die gaan ook echt actief stemmen. Ja toch? En hoe denk je dat het politieke klimaat hier in Nederland, hoe ervaar je die? Is dat positief of negatief in het algemeen?

R: Tegenover?

I: Nee gewoon nu even in het algemeen. In het algemeen van het kabinet nu of je up to date bent?

R: Ja, het begint wel steeds linkser te worden. Dus ik weet niet of het, ik zie het niet als een gevaar dus voor ons, ja ze kunnen niet heel veel doen dus ik zie niet direct een gevaar.

I: Ja precies, maar het is niet per se een verrijking?

R: Nee, als iemand was geweest net als Trump, die zou zeggen die gaat de economie verrijken ofzo, die gaat er echt wat mee doen. Die zou zeggen oké, dat is een verrijking. Ja maar nu? Nee ik zie niks.

I: Oké, duidelijk. En als je kijkt naar de Nederlandse volksmond, dus daarmee bedoel ik de Nederlanders van de immigratie achtergrond hun gemeenschap.. hoe denk jij dat hun naar de Turkse Nederlander kijken als ze, ze op straat tegenkomen of..

R: Over het algemeen zijn ze wel positief over de Turkse mensen zijn positiever over de Turkse immigranten ten opzichte van over de Antillianen, Marokkanen of Polen, dat zie je wel terug. Dat wij toch wel veel economisch ook actief zijn.

I: Ja, met ondernemen.

R: Dat is wel zichtbaar en ook voelbaar voor hun. En je merkt wel dat zij dat waarderen. En ook, ik had ooit onderzoek gelezen over de afkomsten van de meeste gevangenen in Nederland. Volgens mij kwamen de Turkse, die stonden echt onderaan het lijstje.

I: Ah oké, interessant.

R: Ja, die stonden best wel laag in het lijstje. We hebben ook geen, wat dat betreft ook geen slechte naam. De Marokkanen stonden volgens mij nummer 1, de Antillianen, de Surinamers, dan had je Polen en dan Turken stonden ergens onderaan het lijstje.

I: Oké, dat is best wel positief eigenlijk. En dan, ik heb nu een paar vragen over jouw ideeën en ervaring. Dus niet per se de Turkse gemeenschap op zichzelf. Heb je ooit een idee gehad of gedachten gehad dat Nederland geen goed land is om te leven? Kan van heel lang geleden zijn, kan recent zijn.

R: Nee. Geen onvrede. Geen onvrede, geen beperkingen. Het is wel een beetje te socialistisch als je het mij vraagt. Het mag wel iets kapitalistischer, maar het is zeker, het is een hele tijd een mooi leven op zelfstandigheden.

I: En, ehm... Dus je hebt nooit echt dat gehad, een idee gehad van, oké, ik ga... Ik zou wel naar een ander land willen verhuizen.

R: Nee. Nee. Het staat ook niet op de planning, en de toekomst. Nee, misschien als ik wat ouder ben, zou ik misschien een huisje in Istanbul willen. Oké. Af en toe. Zodat ik af en toe er heen kan. Niet immigreren.

I: Heb jij, wat zijn jouw gedachten van de Nederlandse nationaliteit? Dus de Nederlanders zonder migratieafgrond. Hun cultuur, hun normen en waarden.

R: Ja, wel positief. Ik moet zeggen, qua cultuur bestaat het niet echt. De Nederlanders hebben niet echt een sterke cultuur. Dat zie je ook wel als je kijkt naar de gerechten bijvoorbeeld. Het houdt ook bij twee, drie gerechten zeg maar, als je echt Nederlands bent. Maar de normen en de waarden die zijn wel heel sterk aanwezig. In Nederland spreekt het zich heel makkelijk uit over onrecht. Dus als je bijvoorbeeld... Als iemand iets stilt op werk of iets dergelijks... Wat niet te maken heeft met diegene... Dan zullen ze heel snel zeggen van... Je stilt van de baas, want het is niet de bedoeling.

I: Precies. Ze hebben wel een sterke normen waarden..

R: Ja zo inderdaad.

I: Hoe oud waren je ouders toen ze hierheen kwamen?

R: Mijn vader was 18, die kwam hier studeren en mijn moeder was denk ik 24.

I: Oké, ietsjes ouder, maar nog steeds best jong. Ja. Oké, ja duidelijk. Ik kom daar zo een beetje op terug. Ik ben nu even, ik wil het heel even opvolgen anders raak ik het ook kwijt. Ja, het gevoel van Turks en Nederlands kan allebei aanwezig zijn. Alleen, ja die verhouding kan per persoon verschillen. Hoe ziet dat er voor jou uit? Voel je 50% Nederlands en 50% Turks? Is dat een heldere 50-50 of neigt het toch meer naar de andere kant?

R: Het neigt wel meer naar Turks.

I: Het neigt meer naar Turks. Zou je het dan 60-70 benoemen of toch wel 80-90?

R: Ik denk 60-70.

I: 70? Ja. Oké, duidelijk. Een tussendoor vraagje is, als voetbal speelt en Nederland versus Turkije, voor wie ben je dan? Wie hoop je dat de eerste goal maakt en wie doorgaat?

R: Stiekem Turkije.

I: Toch wel Turkije, ja. En zijn er momenten dat je dan... Ja, het is eigenlijk... 70% dat je Turks voelt. Zijn er toch momenten dat... Je het heel erg ervaart dat je veel meer Turks voelt in een bepaalde context. Dan met de ander. De ander is dan iemand zonder een Turks achtergrond.

R: Nee, niet echt.

I: Nee. En andersom met de Nederlandse identiteit, dat gevoel. Zijn er momenten dat je dat sterker ervaart?

R: Ja, als er een wedstrijd is. Toen Nederland had verloren met het WK.

I: Oh ja.

R: Toen zat ik er wel echt twee dagen mee gezeten, zeg maar. Ik vond het wel erg jammer.

I: Ja, precies.

R: En voor de rest, als hier oorlog zou uitbreken, dan zou ik net zo veel pijn doen als als oorlog zou uitbreken in Turkije.

I: Inderdaad. En als er oorlog zou uitbreken in beide landen, je hebt waarschijnlijk in beide landen dienstplicht, welke land kies je dan?

R: Ik denk...

I: Dit is wel een moeilijke vraag.

R: Ik zou denk ik toch wel voor Turkije kiezen. Maar ik heb wel eens discussie gehad met iemand over, stel er is dienstplicht in Nederland zeg maar.

I: Ja, zou je dan gaan? Zou je dan gaan?

R: Ja, ik zou wel gaan. Ik woon hier, mijn familie woont hier, dus waarom niet?

I: En even kijken, zijn er momenten geweest dat je je Turkse identiteit een beetje ging verbergen? Of situaties? Dat je denkt van oké, dat houd ik nu eventjes achter me.

R: Nee. Nee, dat niet. Nee.

I: Oké, dat is alleen maar mooi. En dan terug naar...

R: Een beetje, ja, ik heb echt...

I: Ja?

R: Een beetje bruine ogen of zo. Dat is een beetje moeilijk te verwerken.

I: Ja, precies. Precies. It gives it away.

R: Ja.

I: En terug naar jouw ouders. Dus dan de tijd dat je nog bij je ouders woonde in je puberjaren. Had je veel visite dat een Turks achtergrond had of heeft?

R: Ja, voornamelijk wel.

I: Voornamelijk, ja. En spraken je ouders vaak over Turkije?

R: Nee, het ging meer over het hedendaagse leven hier, over de kinderen, over hun werken. Niet specifiek werd het over Turkije gepraat. Misschien wel over Turks voetbal, maar niet echt over Turkije.

I: En zijn je ouders religieus?

R: Mijn moeder bidt wel vijf keer per dag. Ze draagt geen hoofddoek. En mijn vader, die chillt een beetje.

I: Die chillt een beetje, ja. En tussen je moeder en vader, waarnaar neig je meer naartoe?

R: Ik zit er wel een beetje tussenin.

I: Oh, je zit er ook echt tussenin. Oké.

R: Ik bid niet vijf keer per dag, maar ik probeer de Koran wat te lezen in het Nederlands. Om te zien wat er in staat. Dus ik wil het begrijpen. Maar ik bid niet vijf keer per dag, zeg maar.

I: Nee, vast je wel?

R: Ja, dat wel.

I: Oké, ja. Oké, dan snap ik het. En, nu heb ik afsluitende vragen. En dat is eigenlijk één onderdeel. En dat gaat over discriminatie en vooroordelen. Is er een moment geweest dat je kan herinneren van, oké, toen heb ik discriminatie of een vooroordeel ervaren? Of, ja, het kan ook recent zijn, zijn maar kan ook van veel eerder zijn

R: Ik heb daar weinig ervaring mee dus ik heb als kind heb ik wel eens ervaren zeg maar dus ik woon vroeger in Mariahoeve dat was toen een hele Nederlandse witte wijk was dat nu niet meer nee nu echt totaal niet meer en dan als je dan zeg maar een winkel binnen liep ofzo, met twee drie vrienden dan voelde je wel ogen op je gericht. Ja dat je in de gaten werd gehouden, maar buiten heb ik niet echt racisme ervaren.

I: Oké, oké dat is fijn. Ook geen vooroordelen of woordgebruik?

R: Wel vaak dat ze ervan uitgaan dat allochtonen dom zijn. Ik had bijvoorbeeld VWO als advies. En nu nog steeds als ik zeg ik heb op mei ze worden wel verbaasd. Ze vinden het wel tof maar het verbaasde en die verbazing dat ze dan toch wel weer komt ergens vandaan en dat is meestal omdat ze denken dat allochtone dom zijn. Een beetje laag opgeleid ofzo.

I: Wat voor gevoel wekt dat op bij jou?

R: Ik heb er geen mening over want het is iets heel persoonsgebonden. Dus bij de Nederlanders heb je ook genoeg onopgeleide en domme mensen, maar je hebt ook een slim ertussen. Het is een beetje persoonsgebonden. Ik zie dat niet echt terug bij een bepaalde volk van die zijn heel slim en die zijn heel dom.

I: Ja inderdaad, maar als iemand dan verbaasd doet over jou van oh je hebt de master en dit en dat, je hebt een vwo advies gehad. Heel goed. Wow. En dan gewoon zo reageren daarop. Wat voor gevoel werkt dat op bij jou?

R: Ja, misschien een kleine irritatie. Maar dat blijft er wel bij. Niet heel persoonlijk of iets? Nee, ik vind dat niet persoonlijk.

I: Oké, mooi. Er is een vraag die ik ook was vergeten om te stellen, dat ga ik even snel stellen. Je vrouw is dan is zelf ook Turks. Was dat een vereiste voor jou? Van ik heb een Turkse vrouw nodig, daar wil ik mee trouwen of was dat...

R: Ik heb wel een meerdere relaties gehad. Dat stuk mag je wel verwijderen haha.

I: Ik neem aan dus niet allemaal Turkse dames?

R: Nee, ook Nederlandse dames. Maar bij Turkse dames is het wel makkelijker enigszins, om thuis te komen. De culturen zijn hetzelfde. Je deelt normen en waarden. Het is wel makkelijker, maar het was nooit te vereisen. Ook niet vanuit huis.

I: Oké, fijn. En ik denk mijn laatste vraag is, heb je het gevoel dat je een Nederlander bent?

R: Ja. Ja, want je bent hier geboren en getogen. Ik voel me ook wel trots.

I: Hoe voelt Turkije dan voor jou? is dat ook een thuisland of is dat eerder een vakantieland?

R: Ja het voelt allebei als thuis. als ik in Turkije ben dan voel ik me ook echt thuis en als ik terug ben dan heb ik het hier wel gemist zeg maar. het voelt allebei als thuis voor mij.

9.9 Transcript 9

Geïnterviewde: Respondent 9

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 14 mei 2025

Interviewer (I): Gelijk eerste vraag beginnen. Ik begin heel makkelijk welke taal spreek je voornamelijk thuis?

Respondent (R): Nederlands en soms Engels doorheen.

I: Oh ja.

R: Omdat mijn man natuurlijk uit Nepal komt. Dus ja.

I: Ja. En jouw bruiloft, was dit een traditioneel Turks bruiloft?

R: Nee, dat was traditioneel Nepalees. Helemaal niet Turks. Nee, dat was helemaal niet Turks. We zijn in Nepal getrouwd. Dat was echt op traditionele wijze. En in Nederland zijn we voor de gemeente getrouwd. Dus dat was gewoon heel klein met familie

I: Ben je wel eens op een Nederlandse bruiloft geweest?

R: Ja ik ben op een Nederlandse bruiloft geweest.

I: Dus je weet hoe het er aan toe gaat?

R: Ja zeker weten. wat vind je ervan? heel erg georganiseerd volgens vaste tijden tot putjes geregeld.

I: Oké. Ja, heel anders dan een Turkse bruiloft. Jouw kinderen opvoeden, heb je een specifiek cultureel aspect dat je echt wilt meegeven? Een taal of een religie of iets anders?

R: Ja, ik vind dat een hele moeilijke vraag eigenlijk. Ik ben niet zelf niet cultureel opgevoed. Je krijgt het natuurlijk automatisch mee, maar mijn ouders hebben nooit gezegd van, je komt uit Turkije en ze hebben ook niet Turks gepraat. Maar mijn ouders waren jong, dus die waren bang dat hun taalachterstand zouden oplopen. Dus dat kwam niet echt aan bod. Natuurlijk gingen ze Turkse woorden zeggen of Turkse zinnen, dus ik begrijp het wel maar het was niet het is niet dat ze zeiden het is belangrijk geloof was in bij ons is een heel belangrijk dus ik weet daar echt heel veel van ook gewoon echt praktiserend ook weet ik ook heel veel van moet en alles ik vind dat ook belangrijk voor mijn kind.

I: Dus jouw ouders waren zelf ook praktiserend?

R: Nee, mijn vader en mijn moeder deden natuurlijk aan de ramadan. Bidden is een echt recent mee begonnen.

I: Maar niet toen jij ging opgroeien?

R: Nee, niet.

I: En jijzelf, ben jij praktiserend?

R: Ik bid wel voor, ja bidden probeer ik wel. Maar omdat je natuurlijk in Nederland hebt die werktijden enzo, dan moet je het in de avond inhalen. Dus in de avond wel, maar nu met zwangerschap ben ik even gestopt. Maar dat vind ik heel belangrijk. En ook offerfeest en bijna gewoon die feestdagen. En ook Ramadan vind ik heel belangrijk.

I: En zijn er ook feestdagen in Nederland die je viert of in meedoet

R: Nee ook nooit gedaan ik ben dat daar dus nee

I: Oké oké en sprak je ouders wel eens over Turkije dus niet per se in het Turks.

R: Dat is nooit een ding geweest ja ze zijn toen is maar het was niet van in Turkije missen dat natuurlijk als je iets kijkt op tv dan heb je het misschien toevallig over maar niet zomaar dat ze iets in je hoofd proberen te stoppen over Turkije helemaal niet.

I: Precies nee en had je dan veel visite?

R: Helemaal niet ok wij hadden nooit visite, Turkse visite thuis nooit maar mijn vader vond het ook niks, die Turkse gemeenschap niks. Vindt hij nog steeds niks. Nee, dus dat wil hij niet.

I: Is er ook een reden voor?

R: Dat is een goede vraag. Hij is heel erg wantrouwig denk ik meer dat dat het is en hij zegt Turken zijn schapen. Ik kan ze niet vertrouwen, maar mijn moeder zegt niks daarover. Het maakt haar helemaal niet uit.

I: En jouw muzieksmaak? In jouw playlist heb je dan vooral Nederlandstalige, Engelstalige of Turkstalige nummers of iets anders?.

R: Engels, Nederlands. Kijk, als je op vakantie bent geweest hoor je misschien een leuk liedje, maar ik kan niet zomaar even een Turkse playlist opzetten.

I: En over je man is, het was dus geen vereiste vanuit je ouders of jezelf dat je een Turkse man was?

R: Nee, mijn ouders hebben nooit gezegd van je moet met dit en dat thuiskomen. Ons alle drie nooit gezegd ze waren daar altijd vrij in nee ik dacht dat dat normaal was dat je zelf mocht kiezen maar blijkbaar is dat niet zo.

I: In welke taal denk jij?

R: Ja, Nederlands.

I: Jouw klasgenoten op de middelbare school, kan je over hun zeggen dat het een diverse groep was? Of was het heel eentonig?

R: Het waren volgens mij, kijk, de basisschool waren allemaal Nederlanders. Wij waren de enige Turken. Op de middelbare school zat een één Turks meisje bij mij in de klas, daar was ik vrienden mee. De rest was Nederlands. Het was ook echt wel een witte school. Ja, niet zo divers. Nee, helemaal niet eigenlijk. Als ik kijk naar de foto's, kijk op dat moment weet je het niet. Nee, ja, het wit. Het hbo was in Den Haag. Dat was heel erg divers, want ik deed European Studies. Oh ja. Dat is sowieso een hele diverse groep. Toen kwam ik echt wel de eerste keer in aanmerking met Hindoestanen die ik nooit had gezien. Ja. Dat was heel grappig, maar toen had ik in de klas ook Turkse klasgenootjes. Maar die Turkse klasgenootjes gingen gelijk vanuit dat ik met hun moest omgaan. Ik vond dat zo raar.

I: Maar waarom dachten ze dat denk je?

R: Ja, omdat ik Turks ben. Dus automatisch, dat was heel raar, automatisch gingen ze dan je opzoeken omdat je Turks bent. Maar ik dacht ja misschien vind ik jou helemaal niet leuk. Dus op een gegeven moment stopte het ook voor mij want ik wilde gewoon niet met hun omgaan. Want het moet klikken, je moet een klik mee hebben. Maar zij gingen gelijk vanuit dat ik met hun moest omgaan. Dat vond ik echt heel apart.

I: Ja ja. En hoe zou je jezelf omschrijven? Als ik aan jou vraag of iemand anders vraagt van: Wie ben jij?

R: Als persoon? Ja, dat is moeilijk. Misschien klopt het niet eens wat ik zeg. Ik denk wel vriendelijk, maar misschien kom ik soms niet vriendelijk over. Ik denk dat mensen denken dat ik heel hard ben van buiten. Misschien behulpzaam ook, wel heel erg betrokken. Ik ben altijd wel voor als ik kijk naar de leerling wel best voor de leerlingen. Ja, maar harder werken. Ik vind werk ook wel belangrijk en dat ik mijn werk goed doe. Zo ben ik wel altijd geweest. Als ik iets doe dan moet het wel goed zijn. Precies. Misschien een beetje perfectionistisch, maar ook niet perfectionistisch hoor. Dat hoop je niet, maar wel een beetje die richting op. Ik ben heel erg gestructureerd. Ik heb wel een planning in mijn

hoofd, hoe mijn leven een soort van wil. Ik doe niet zomaar iets. Ik kan niet zomaar niks doen. Ja, heel duidelijk. Mijn leven heeft wel een doel, hier op aarde ben je niet niks voor niks. Daar geloof ik ook in.

I: En als we kijken naar jouw omgeving, jouw sociale omgeving, zou je zeggen dat de meeste van je vrienden en collega's die je dan regelmatig spreekt of opzoekt, is dat een diverse groep of is dat niet divers? Ja, is het een diverse groep waar je mee omgaat?

R: Ja, sinds eigenlijk, ja sinds HBO wel. Kijk, ik ben natuurlijk wel met Nederlands opgegroeid, maar dat betekent niet dat ik de meeste aansluiting met Nederlands heb dat is niet zo ik voel me het meest prettig bij buitenlanders ja ik kan mee het beste praten met hun ze begrijpen mij ook ik begrijp hun nederlanders vind ik oppervlakkig en mensen met wie ik omga zijn denk ja allemaal zijn allemaal buitenlanders. Maakt niet uit welke afkomst, allemaal buitenlanders. Alleen ik heb één beste vriendin, zij is Nederlander, maar die ken ik al vanaf groep 1. Dat is de enige Nederlander.

I: En deze buitenlanders die dan elkaar goed begrijpen, wat denk je dat ze dan goed begrijpen?

R: Ja, je bent toch geen Nederlander? Nee. Je bent geen Nederlander, dus Nederlanders denken toch op een andere manier, hebben een andere mindset. En wij zijn opgegroeid in twee verschillende culturen. Wij weten niet alleen één ding, we weten meerdere dingen. We staan open voor andere mensen ook. Ik weet niet, we zijn gewoon anders.

I: Oké, ja ja, dat kan. In percentages van 0 tot 100, hoeveel procent zou een migratieachtergrond hebben in jouw sociale omgeving?

R: Eh, nou ja, 99 procent.

I: En dan binnen deze migratieachtergrond, hoeveel procent zou een Turkse achtergrond hebben? Met wie jij veel omgaat?

R: Ja, het enige met wie ik omga is de moeder van K*.

I: Maar voor de rest...

R: Ik ga niet met de Turken om.

I: Oké, duidelijk. Dan ga ik verder naar de berichtgeving vanuit de media. Hoe ervaar jij hoe de media kijkt naar de Turkse Nederlander?

R: Nou positiever dan de kijk op de Marokkaanse gemeenschap. Je ziet wel veel, nou Turkse Nederlander weet ik niet, ik zie dat niet echt op het nieuws voorbij komen, maar als het over Turkije gaat, Turkije zie je wel. Ja. Ze hebben het heel vaak over Erdogan. Ja, maar verder weet ik daar niks over.

I: En over de politiek in Turkije. Jij mag stemmen.

R Ja.

I: Stem je dan ook?

R: Ja, ik heb gestemd tijdens de, hoe noem je dat, dat was een paar jaar geleden, maar ik weet even niet wat dat was. Ik wilde stemmen laatst, of ik voor of tegen, ik bedoel voor erdoğan volgens mij was dat politieke partijen ja toen was volgens mij was kind net geboren dus ben ik niet geweest maar anders had ik zeker niet op hem gestemd en volg je ik weet dan niet precies waar het over ging maar toen heb ik haar je gestemd dat ik tegen iets was maar ik weet niet meer wat het was oké.

I: Ja precies. En heb je dan ook een gedachtegoed van ik wil dan ook wel een keer in mijn leven in Turkije wonen?

R: Nee kijk, Turkije is voor mij gewoon een vakantieland. Dus ik zou daar heel graag een vakantiehuisje willen. Ik kom daar heel graag op vakantie. Ik vind de Turken in Turkije geweldig gastvrij.

I: Dus je maakt gebruik van je stem en je had het over dus dat als je vind leuk vindt als een vakantieland. Maar niet per se dat je denkt van ik ga hier een jaar, twee, drie, vier in wonen.

R: Nee, ik zou nooit in Turkije kunnen wonen. Zelfs mijn vader kan dat niet. Die gaat ook om de half jaar naar Turkije.

I: Ja, je wilde dus niet daar wonen?

R: Nee.

I: Maar dan stem je niet per se voor jezelf, als inwoner van Turkije?

R: Nee, maar ik voel me ook niet een Turk.

I: Oké.

R: Maar ik voel me ook geen Nederlander. Het is niet dat je denkt, ik voel me Nederlander, Nederlander.

I: Ja, ja.

R: Snap je? Ik voel me niks. Maar dat is al vanaf kind af aan, je zit in een soort van identiteitscrisis. Je weet niet waarbij je hoort. Als kind is het nog erger dan wanneer je ouder wordt. Want dan heb je wel natuurlijk je eigen mens waar je mee omgaat. Maar als kind voel je je nergens bij.

I: Heb je dan het idee dat het met elkaar botst? Identiteit of dat niet per se?

R: Voor mij niet. Maar ik kan me voorstellen dat het voor sommigen wel kan botsen. Voor sommigen dat dat wel kan poetsen of je gaat echt alleen maar met je eigen cultuur, dus alleen met Turken om. Maar goed, dat weet ik niet. Ja precies.

I: Dus het is dus niet erg dat je als niet, dat je niet in Turkije bent geboren en daar niet woont om te stemmen voor dat land?

R: Nou ik vind het sowieso onzin dat wanneer je niet in het land woont wel terecht hebt om te gaan stemmen. Want dat is ook de reden waarom Erdogan zo groot wordt. Want die Turken in Turkije willen hem helemaal niet.

I: Maar Europa wel.

R: Maar Europa vindt hem geweldig. Dus dat is de reden waarom hij zo lang aan de macht is. Dus ik vind het nergens op slaan. Maar hij maakt er wel goed gebruik van.

I: En je wilt gewoon een tegenstem.

R: Ja, maar ik ben een van de weinigen waarschijnlijk.

I: Ja, denk ik ook. Ja, mij ook hoor. Oké, en over dat gevoel van Nederlander zijn en niet zijn. Hetzelfde geldt voor Turkije of Turks zijn. Ja, het is gewoon bewezen, je kan niet 50% Turks voelen, 50% Nederlands voelen. Dat is idealiter wel fijn, maar dat is meestal niet zo. En dat kan ook schommelen per dag. Maar in het algemeen, hoe zien die verhoudingen voor jou uit?

R: Hoeveel procent ik me wat voel? Nou, ik voel me helemaal niet Turks. Natuurlijk zeg ik tegen mensen, mijn afkomst is Turks. Maar ik voel me dat gewoon niet. Kijk, ik kan met mensen praten die op hetzelfde niveau zitten als ik. Dan heb ik het over de Turkse mensen. Maar als ik Turken zie die wat ouder zijn, dan denk ik een heel ander denkbeeld hebben. En gelijk beginnen met, je moet de Turkse taal spreken. Ja, dan ben ik er eigenlijk al heel snel klaar mee. Nederlander voel ik me ook niet, want ik ben het gewoon niet. Nee, ik weet dat ik dat gewoon niet ben. Dus ik ben gewoon mezelf. Ja. Ik ben gewoon wie ik ben. Dus ik kan niet zeggen, ik ben dit, ik ben dat. Nee, dat kan ik niet.

I: En als je echt moest kiezen tussen een of het ander, wat overheersend zou zijn dan de ander?

R: Ja, overheersend. Omdat je hier geboren hebt, getogen bent. En je hebt toch, denk ik wel, die mindset. In een Nederlandse mindset. Maar kijk je hebt ook natuurlijk ook die Turkse culturele dingen onbewust meegekregen dus ik kan niet zeggen ik ben dus oké misschien als je echt wil weten ja misschien 60% Nederlands en de rest toch wel Turks omdat je hebt ook iets van de Turkse in meegekregen ja en dat is misschien je gedrag of je houding of hoe je dingen ziet.

I: Ja, maar voel je je dan wel thuis in Nederland?

R: Ja, ik heb me nooit buitengesloten gevoeld. Ik heb me altijd hier thuis gevoeld.

I: En in Turkije, voel je je dan daar thuis?

R: Ja, naar Turkije ga ik al vanaf dat ik kind af aan ben. Dus voor mij is dat gewoon ja dat is niet als thuiskomen maar jij bent het gewoon gewend je voelt je niet anders het is ook geen vakantieland het is gewoon ook een land waar je waar je altijd ja wij niet op terecht kan maar het is gewoon normaal je kunt stap daaruit in bent ja ook gewoon niet anders.

I: Ja precies oké en ja hoe ervaar jij de volksmond dus de Nederlanders en hoe denk je dat hun kijken naar de Turkse Nederlander?

R: Ja ik vind dat heel lastig te zeggen nu moet ik me ook kijk ik zie mezelf niet als een Turkse een Turkse Nederlander. Dus dan misschien dat zij mij wel gewoon gelijk zien als een Turk. Oké. Maar ik zie mezelf niet zo. En ik denk ook dat het met je houding te maken. Kijk, ik denk Nederlanders die reageren ook op jouw houding. Als jij heel anders gaat doen. Of als jij gaat nadrukken dat jij een Turk bent. Ja, dan zien ze natuurlijk jou heel anders. Maar als jij gewoon normaal met hun praat dan gaan ze jou echt niet anders zien hoor. Kijk, ik heb in Volendam gewerkt, dat zijn Volendammers. En die herkennen eigenlijk alleen hun eigen groepen. Dan heb je het niet alleen over de buitenlanders, dan heb ik het ook over de Nederlanders. Die zien hunzelf als een soort land.

I: Ah, oké.

R: Dus daar heb ik heel lang gewerkt. Ik heb daar met heel veel plezier gewerkt. Als jij gewoon normaal doet en je werk doet. En dan gaan ze je echt niet anders behandelen ofzo.

I: Ja, precies. En even terug naar de politiek. Nu over Nederland. Hoe ervaar je de Nederlandse politiek?

R: Op dit moment?

I: Op dit moment.

R: Ja, dat is een zootje natuurlijk.

I: Hoe het er nu toe gaat.

R: Dat is toch drama met wat er nu aan de macht is.

I: Was het hiervoor dan wel oké? Ervaarde je dat wel meer neutraal?

R: Kijk, de Nederlandse politiek volg je toch wel automatisch. Dat krijg je toch wel mee. Maar met Wilders aan de macht, dat wordt niet beter. Dus het is nu even afwachten wanneer het kabinet gaat vallen. Rutte ging natuurlijk wel beter. Maar ja, dat ging beter eigenlijk met hem.

I: Ervaarde je dat dan meer neutraal of meer positief?

R: Ja, ik vond het toen wel positiever met hem. Ja, in coronatijd kwam er natuurlijk wel veel negativiteit naar voren. Ja, logisch ook. er kwam wel veel negativiteit naar voren, vooral over de sociaal arme groepen en die kindertoeslagaffaire, dat was ook natuurlijk onder Rutte's leiding. Maar ja, ik heb verder gezegd, was dat beter? Er zaten in ieder geval wel mensen die echt iets van politiek afwisten als je dat vergelijkt met wat er nu in de politiek is.

I: Nu recent, ja. En heb je wel eens een gedachte gehad waaruit blijkt dat Nederland misschien niet een goed land is om in te leven?

R: Nou, ik heb dat nooit gehad, maar ik weet dat veel mensen dat hebben. Dan gaan ze naar Dubai.

I: Oh ja!

R: Ja, dat snap ik dus niet. Nee, ik...

I: Maar zelf niet?

R: Nee, ik zou niet hier weg willen.

I: Nee, ook nooit aan gedacht?

R: Nee, nooit. Ik ga niet in een ander land wonen. Heb je andere landen gezien? Ik hou gewoon van het is hier netjes, het is gestructureerd, we hebben genoeg vakantiedagen. Het is gewoon goed werk en de privébalans is in Nederland heel goed geregeld. Dat zie je niet in andere, niet in alle landen zo hoor. Niet in alle landen nee. Nee. En ik denk ook van ieder land heeft een positief en negatief puntje dus. Nee, ik zou niet ergens anders kunnen wonen.

I: Oké. En ja, hoe zie jij de Nederlandse nationaliteit, dus de Nederlanders?

R: Die zijn gewoon direct open. Maar ik vind Nederlanders altijd ook wel behulpzaam. Ik vind het ook goede mensen. Als je hier ook kijkt wat hier rondloopt, denk ik echt wel behulpzaam. De collega's. Ja, de collega's. Gewoon uit het hart, weet je. Er zit verder niks achter. En dat is fijn. Je weet wat je aan ze hebt en bij buitenlanders denk ik soms niet bij iedereen hoor van er zitten wat achter ze zijn niet recht door zee en het is niet wat je ziet is wat je hebt niet altijd ja ja ja niet altijd eerlijk en bij Nederlands heb ik dat sneller. Wat ze zeggen is gewoon, dit is wat ze denken. En die hoeft daar verder niks achter te zoeken.

I: En denk je dat je ouders het ook zo zien?

R: Dat is een hele goede vraag. Kijk, mijn vader heeft altijd met Amsterdammers gewerkt. Als je hem hoort praten, dan liet hij gewoon zo een Amsterdammer. Oké. Maar ja, die is ook zo. Die is ook heel direct. Mijn moeder die werkt met Valendamers. Ja, ik weet niet. Ze gaan niet met Turken om. Ze zitten niet in een bubbel. Nee, mijn ouders totaal niet.

I: Oké. Ja. En jouw broers of zussen?

R: Ja, wat de grappige is, mijn broer en mijn zusje zijn getrouwd met een Turk.

I: Oh, allebei? Ja. Was dat denk je voor hun een vereiste?

R: Hun ex-relaties waren buitenlanders. Oh, oké. En bij mijn broer was het een Nederlander. Maar waar ze achter zijn gekomen is dat zij niet levelen met die Turken. Achteraf. Ze zitten totaal niet op één lijn. Waardoor het gewoon echt wel in een relatie in punt is gekomen. Dat ze dachten van, nee, we kunnen niet zo ver. Omdat Turken denken anders. En wij zijn opgevoed op een hele andere manier. Misschien toch wel iets van Nederlanders, denk ik. Dat dat heel erg botst. En daar zijn ze nu achter gekomen. Maar ja goed, ik kan nu niet meer terug. Wat was je vraag?

I: Ja, gewoon hoe zij het ervaren en zien inderdaad.

R: Ja, achteraf spijt dat ze het toch hebben. Mijn ouders hebben nooit gezegd van je moet met een Turk. Dus dat is echt een keuze die ze hebben gemaakt. Ik denk dat zij in hun leven stonden van het is makkelijker om met een Turk te gaan en dat ze toch achteraf denken van eigenlijk misschien toch niet makkelijker nee ze dachten zelfde cultuur maar nu zijn niet op die manier opgevoed nee en dat hebben zij onderschat ze dachten van wel

I: Maar dat is zou je dan zeggen dat jullie dan ertussenin zijn opgevoed of toch meer niet van beide of zo. Niet van een Turks en Nederlands opvoeding. Maar gewoon eigen manier of zo.

R: Ik denk dat mijn ouders het op hun eigen manier gedaan hebben. Maar niet met een nadruk op Turkse cultuur. Ik denk, kijk, mijn ouders waren jong. Het waren tieners eigenlijk. 18 jaar. Dus je moet je voorstellen. Toen hebben ze alleen maar gedacht van... Wat is belangrijk voor mijn kind. Ja,

school gaan en dat soort dingen. De Nederlandse taal. Hoe komen ze mee? Heel veel kinderen naar ons huis laten komen om te spelen. Ze hebben ons overal heen gebracht. We mochten overal naartoe. We hebben keuzes mogen maken. Alleen zodat wij een goede toekomst konden hebben. En dat hebben ze bij ons alle drie gedaan. Ja. Maar dat was omdat zij ook heel jong waren. Ik denk als zij ouder waren geweest en gewoon echt bewust van, oké we gaan een kind nemen en we gaan het zo en zo doen, dat dat een ander verhaal was geweest. Maar dat in die situatie zaten zij niet.

I: En vandaar ook minder nadruk op de Turkse taal?

R: Kijk, Turks hebben ze gesproken toen we kind waren. Dus we hebben tot en met groep 1 alleen maar Turks gepraat.

I: Wel echt als moedertaal. Ja.

R: En toen heeft de school gezegd, omdat wij de enige Turken waren, jullie moeten oppassen, want ze lopen taalachterstand op. En dat klopte ook, want ik stond ook niet alles. En dat heeft ook een tijdje geduurd voordat dat terecht werd getrokken. Ik denk, ik zat in groep 4, 5 of weet ik niet welke groep het was. En ik wist sommige woorden niet. Ik wist niet eens wat een berg was. Ik wist niet wat het was. Ik wist heel veel Nederlandse woorden. Dat wist ik niet. Als we een spelletje bijten deden. Dat ik het gewoon aan mijn kwastgenootjes moest navragen. Wat betekent dat? En ze hebben mij echt super goed geholpen. Met alles hebben ze mij geholpen. Maar dat moest echt wel recht getrokken worden.

I: Ja, precies. Oké. En een random vraag tussendoor als voetbal speelt en het is Nederland versus Turkije. Ja, wie hoop je dan dat scoort?

R: En dan hoop ik natuurlijk dat wel Turkije scoort. Ja, dat klopt. Alleen door die arrogantie van de Nederlanders, want die denken toch van ja die Turken die kunnen toch niet voetballen. Dat ze kunnen goed wel, dus dan ben ik wel altijd voor Turkije.

I: Ja. Maar zijn er toch situaties, misschien op werk, maar kan ook privé zijn of met vrienden of ergens anders. Of vroeger op de studie, van nu voel ik mijn Turkse identiteit ineens aanwezig.

R: Nee, nooit. Ik heb ook nooit gevoeld, als ik een Turk zie, dat echt gedraagt als een Turk, dat praat als een Turk. Gewoon die gedachten goed heeft. Als ik dat zie, dan denk ik van ja nee, ik ben dat niet. Ik weet niet hoe jij bent.

I: Voel je je dan Nederlands op dat moment?

R: Nee, ik voel me niet Nederlands. Ik voel me dat gewoon niet. Ik ben gewoon mezelf. Ik heb nooit gedacht ik ben een Nederlander. En dat zal ik ook nooit denken. Maar ik voel me gewoon niet Turks. Ik ben niet zoals een Turk. Omdat ik dat gewoon niet ben. Van hoe zij als ik een typische Turk zie.

I: Maar zou bijvoorbeeld je Nederlandse vriendin jou wel zien als Nederlander?

R: Ja, ik denk dat... Kijk, dat kan je ook niet echt zeggen. Wij kennen elkaar gewoon vanaf dat ik vijf ben. Dus ja, zij ziet mij niet anders. Zij ziet mij gewoon anders, zij ziet mij gewoon als mij.

I: Oké, maar als onze collega's bijvoorbeeld, zouden zij jou zien als Nederlander?

R: Nee, ik denk niet dat zij mij zien als een Nederlander. Ik denk wel dat ze... Nee, dat geloof ik ook niet, want ik ben niet blond met blauwe ogen.

I: Oké, en heb u wel eens... En heb je wel eens een situatie gehad waarvan je dacht van nu ga ik mijn Turkse identiteit een beetje verbergen. Dus identiteit betekent niet per se dat je je zo voelt, maar gewoon dat je de taal en cultuur en religie...

R: Verbergen?

I: Ja, heb je dat ooit gehad?

R: Ik heb dat nooit gehad. En dat interesseert me echt niet. Ik zou gewoon zeggen mijn afkomst is Turks. Het boeit me niet wat je denkt. Maar religie is niet Turkse cultuur. Die twee moet je apart

houden. Ik ben wel gewoon moslim. Ik vind dat wel heel belangrijk. Maar dat is echt wat ik vanuit huis heb meegekregen. Dus ik vind vasten belangrijk ook. En als iemand daar iets over zegt, dan kan dat mij wel echt raken. Maar over Turkse cultuur, als je iets over Turken zegt, nou dat boeit me niet. Maar ik ga niet iets zeggen over het geloof wat niet klopt. Daar kan ik wel echt boos worden.

I: Oké en als het een stereotype is naar over de Turkse cultuur of de Turkse mens, dat niet klopt, is dat dan minder heftig?

R: Ik zou dat wel gewoon zeggen. Of kom je erbij. Maar het doet me niks. Het doet me geen pijn. Niet meer.

I: Ja mijn laatste vraag is. Heb je ooit discriminatie of vooroordelen ervaren?

R: Nee ik heb dat echt nog nooit ervaren. Nooit.

I: Dat is alleen maar goed.

R: Dat is alleen maar fijn.

I: Oké dank je wel

9.10 Transcript 10

Geïnterviewde: Respondent 10

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 9 mei 2025

Interviewer (I): Het begint heel algemeen. Ik heb eerst over normen en waarden. Het makkelijkste is welke taal spreken vooral thuis?

Respondent (R): Nederlands.

I: En met vrienden en familie? Ook Nederlands?

R: Voornamelijk Nederlands. Het is natuurlijk wel door elkaar. Dus het is niet zo dat je alleen maar één taal spreekt als je bijvoorbeeld bij je ouders bent. Dat gaat ook voornamelijk Nederlands, maar het gaat door elkaar.

I: Ja precies, het is niet 100% waterdicht Nederlands. En als je je vriendengroep beschrijft, hoeveel of sociale contacten, ook collega's met wie je goed bent en wel rechtmatig spreekt, hoeveel procent zou een migratie achtergrond hebben?

R: Je hebt een zakelijke relatie, maar je hebt ook relaties waarvan je denkt van dat is iets meer dan zakelijk. En als ik kijk naar iets minder zakelijk, dan is dat iemand met een migratieachtergrond is. Dat kan Indonees zijn, er moet iets van een extra bagage bij zitten. Omdat je op de een of andere manier kan, zo iemand snapt veel beter als ik iets zeg of iets vind, dan snapt zo iemand veel beter waar dat vandaan komt. En dan heb ik vaak zoiets van, nou ja, negen van tien keer is het iemand met migratie achtergrond. Daar voel je gewoon iets anders bij. Misschien een connectie? Ja een connectie of meer begrip zeg maar of dat zij zich veel beter kan inleveren in een bepaald situatie waarin jij zit of een bepaalde gedachte hebt. Problematiek op werk of zeg maar hoe je in het leven staat of waarom je zo hard werkt of waarom je jezelf wel wil bewijzen. Want dat hebben wij, tenminste mijn generatie heeft dat nogal wel van jezelf willen bewijzen omdat we dat eigenlijk al met een paplepel hebben meegekregen vanuit ouders. Je moet wel het beste zijn van het klas.

I: En denk je dat dat jouw generatie in het algemeen is? Of denk je echt jouw generatie binnen de Turkse gemeenschap of migratie?

R: Ik denk dat je dat over de hele lijn kan pakken. Dus dat mijn generatie met een migratieachtergrond dat wel veel vaker heeft dan de generatie nu bijvoorbeeld.

I: Oké, duidelijk. Je hebt een bruiloft gehad. Was dit traditional Turks of was het meer Nederlands? Of was het gemixt?

R: Nou, het was wel denk ik traditional Turks toch? Dat mag jij zeggen. Het was wel traditional Turks. Maar als het aan mij had gelegen niet. Maar ja, weet je, dat soort dingen worden dan door ouders georganiseerd.

I: Dus daar heb je niet heel veel inspraak op. En als je het nu opnieuw zou mogen doen?

R: Dan zou het denk ik wel een goede mix zijn tussen hoe de Nederlandse bruiloft eruitziet en hoe de Turkse bruiloft eruitziet. Ik zou wel de mooie dingen die wij hebben vanuit cultuur en geloof zou ik wel mee willen nemen, maar dan bijvoorbeeld kleinschaliger. Weet je meer, alleen vrienden, familie of dichtbij kennissen zeg maar, dat zou ik dan doen. En niet de hele groep gemeente. Ja, ik snap het. Dus dat. Dat zou anders zijn denk ik.

I: Ben je wel eens op een Nederlandse bruiloft geweest?

R: Ja, het is veel intiemer, veel leuker, veel gezelliger. De bruid en bruidegom doen ook echt actief mee. Dus dat is veel leuker eigenlijk.

I: Oké.

R: Nou ja, op die manier hebben wij denk ik ook die voordeel. We kunnen de mooie dingen van het ene en de rest van de mooie dingen van het andere kunnen we gewoon combineren. En dat maakt het denk ik. En daarom vind ik ook dat iemand met een migratie achtergrond, zeg maar. Ik ben eigenlijk geen migrant. Nee. Maar mijn, interessanter maakt. En rijker maakt.

I: Wat vind je ervan dat, je bent zelf geen migrant, maar je wordt wel gezien als tweede generatie en als allochtoon. Nou even los van dat.

R: Wat ik persoonlijk eigenlijk het meest vervelende, Vin, is dat hoewel je hier geboren bent, opgegroeid bent, hoewel je eigenlijk 80% Nederlands bent en 20% misschien allochtoon, zeg maar even, maar dat is omdat je allochtoon eruit ziet, men jou altijd zal zien als een buitenlander en dat komt puur en alleen omdat we er buitenlands uitzien. Dus donker haar, donkere ogen. Je ziet gewoon dat iemand niet een Nederlander is. En een Nederlander beschrijf je als blond en blauw ogen. En wit zeg maar. En dat ben ik niet. Dus ze zullen mij nooit als een Nederlander zien. Dus dan ga je je ook niet gedragen als Nederlander. En je gaat je ook niet integreren zoals een Nederlander is. Dus de normenwaarde die een Nederlander heeft, kan ik never nooit aannemen. Omdat je hebt natuurlijk ook wel heel veel bagage, veel verbindingen met andere normenwaardes. En dat is wel toevallig, want van de week, dus die Molukse collega, die zei toen van, ja, je bent gewoon een Hollander. Of nee, hij zei, ik ben een Hollander over zichzelf. Ik zeg, ja, je kan er wel op papier een Hollander zijn, maar je ziet er niet uit als een Hollander. En daarmee wil ik alleen maar zeggen dat ik juist wel heel erg bewust ben van het feit, ik zal nooit een Nederlander zijn.

I: Kan je het nooit worden?

R: Nee, echt nooit worden, omdat de Nederlander jou niet ziet als een Nederlander. Dus pas als een Nederlander mij ziet als een Nederlander, zal ik een Nederlander worden.

I: Terwijl je hier bent geboren en getogen?

R: Ja tuurlijk. Je hebt je school hier afgemaakt, je werkt hier, je betaalt je belasting hier. Dus ik heb net zoveel recht als elke andere Nederlander van mijn leeftijd, zeg maar. En plichten natuurlijk. Maar als je die Nederlander en mij naast elkaar zet... en je vraagt wie is de Nederlander... dan is dat de Nederlander en ik ben de Turk. Dus je zet iedereen weer in een bepaald hofje.

I: Ja, maar voel je 50-50 Turks-Nederland? Is dat een duidelijke 50%?

R: Ik denk dat voor een groot deel wel Turks is. Denk ik dan een 60% of 70%? Ik denk toch wel 70%. Ik denk dat die 30% is zeg maar dat ik het Nederlands zijn gebruik op straat bij mijn burens of op werk. Je zet het een soort van in omdat je ja je je past je aan naar de omgeving waarin je zit zeg maar.

I: Wanneer je dat in zet, verberg je dan je Turkse identiteit

R: Nou ja het is niet zozeer verbergen kijk identiteit zie je als je iemand ziet aan de buitenkant zie je iemand zijn identiteit wel Maar wie ik persoonlijk echt ben in mijn gedachten, dat laat ik natuurlijk niet zien. Ik ga niet te diep in bepaalde onderwerpen. Bijvoorbeeld wat er nu gebeurt in Israël, Palestina. Daar wordt nul over gesproken. Waarvan ik denk van ja de wereld staat in brand, maar wij hebben het er niet over. Ja.

I: Bedoel je met wij als in onder de volksmond of op tv? Op werk bijvoorbeeld.

R: Op werk bijvoorbeeld. Daar heb je het niet over. Of er wordt niet over gesproken. Terwijl als ik met een... Stel, ik zou in een kantine zitten met alleen maar Nederlanders, zou ik daar never nooit over praten. Maar stel, ik zou in een kantine zitten met allemaal Turkse, Marokkaanse, Surinaamse, dan zou ik daar echt wel over kunnen praten. Dus dat is ook het verschil wat je ziet, snap je? Omdat zij al bij voordeel een bepaald vooroordeel hebben. Of op een bepaalde manier denken. Dan kom je daar niet

doorheen. En dan ga je bepaalde dingen terughouden. En dat is net als met onszelf. Wij hebben andere normen waarden. Wij denken over bepaalde dingen anders dan hun. En dan laat je dat op dat moment niet zien. En dan gebruik je dus je Nederlandse identiteit.

I: Ja, je zit hem dan in. Ja, precies.

R: Dus dat is wel wat ik vaak zie van mezelf.

I: En denk je dat jouw... Denk je dat jouw ouders het ook zo zien? Het zo ervaren?

R: Nee, omdat zij veel meer Turks zijn en veel meer de Turkse identiteit hebben, omdat zij ook geen omgeving hebben waarin ze die Nederlandse identiteit moeten hebben.

I: Oh ja, ze zitten een beetje in een bubbel.

R: Ja, dus kijk, mijn vader heeft al jarenlang gewerkt bij een Nederlandse werkgever, en dat heeft hem ook wel gevormd zeg maar, waardoor hij meer Nederlands is dan mijn moeder bijvoorbeeld hij spreekt taal goed en mijn moeder niet zeg maar, maar zij is nooit echt ook in zo'n omgeving geweest waarin ze dat ook moest gebruiken.

I: Spraken je ouders dan vaak over Turkije?

R: Nee eigenlijk niet. Mijn vader was natuurlijk maar 6, 7 jaar toen hij hier kwam. Dus mijn vader was echt jong en mijn moeder is 16, 17 geweest toen ze hier naartoe kwam. Mijn moeder vertelde wel wat dingen maar dat was dan alleen van in het dorp zeg maar. Wat ze daar deden en hoe het daar was. Maar echt heel veel over Turkije en Turks politiek of wat dat hielden zij niet, daar houden ze zich niet mee bezig. Dus daar kregen wij niks mee en alles wat we daarover mee kregen of mee kregen was zeg maar op straat of op school of onderling tussen jongeren zeg maar. Of media. Maar ja, vroeger hadden wij nog niet eens schotel. Wij waren een van de laatste Turken die een schotel hadden. En dat we dan naar series gingen kijken en dat we daardoor juist ons Turks onder verbeteren. Dus thuis spraken wij wel Turks, maar het was dagelijkse Turks. En pas nadat wij de series gingen kijken dat we ons Turks daarin hebben verbeterd eigenlijk. Dat is wel wat ik me nog heel goed herinner.

I: Ja, precies. En ja, als we het over de politiek hebben. Hoe denk je dat de politiek, ja de huidige politiek van nu, kijkt naar de Turkse Nederlander?

R: Ik denk, vooral nu op dit moment, dat ze wel negatief kijken naar de Turkse Nederlanders of de Europeanen zeg maar. Maar dat heeft alleen maar te maken met geld. En dat komt, nouja, economisch is het in Turkije natuurlijk niet zo goed. De TL, de Turkse lira is ten opzichte van de euro veel minder waard. Dus wij hebben heel erg het beeld, of zij hebben heel erg veel het beeld van, daar komen die Turken met hun euro's, ze zetten het om, geven hier uit, leven hier als koningin en gaan weer weg. Maar zij zien niet wat daarbuiten allemaal nog, dat is maar twee, drie weken of vier weken wat we laten zien. Vier weken wat we laten zien en ik snap het wel maar ik snap het ook weer niet dus ik denk dat ze wel negatief kijken naar ons want vaak ook zag je ook dat ze bijvoorbeeld opmerkingen maakten van ja hoezo moeten zij stemmen over de toekomst van Turkije oh ja vanuit Turkije ja vanuit Turkije. Ja, vanuit Turkije zei ze dat. En vorig jaar hadden ze heel veel opmerkingen over Turkse Europeanen.

I: Ja, maar recent ook weer volgens mij.

R: Ja, precies. Ik denk dat dat niet heel erg positief is.

I: Oké, en andersom? Dus vanuit Nederland?

R: Ik denk dat wij ook niet zo positief zijn over die Turken.

I: Nee, maar de Turken in Nederland.

R: De Turkse Nederlander?

I: Hoe kijken wij, hoe kijkt de politiek van hier naar de eigen inwoner die eigenlijk ook Turks is?

R; Hier in Nederland bedoel je? Ik denk dat, heel eerlijk, ik vind dat het een stelletje hypocrieten zijn.

I: De Turkse Nederlanders of de politiek?

R: Dus de politiek die zegt wel van ja we zijn allemaal één of bla bla weet je, maar puntje voor puntje zijn we het niet. Maar dat zie je aan de toeslagaffaire, dat zie je aan onderzoeken die zijn gedaan naar bijvoorbeeld solliciteren met een migratie achtergrond of met een vreemde naam of met een Jans naam. Daar zijn onderzoeken geweest en dat is gewoon zwart op wit is dat gewoon knip en klaar is gewoon duidelijk. Er zit gewoon racisme of discriminatie zit daar gewoon in. En dan denk ik, ik heb zelf nooit het gevoel gehad dat ik ben gediscrimineerd, zeg maar ik voel me wel stil ofzo. Maar ik kan me heel goed voorstellen dat dat er veel mensen zijn die dat wel hebben ervaren ja het heerst wel ja zo aanwezig dus ik heb zoiets van ja politiek vind ik sowieso ja te hypocriet en het algemeen.

I: Ja en terugkomend over het stemmen stem jezelf ook? recent ook?

R: Ik heb gestemd Ja, de laatste keer dat ik heb mocht stemmen zeg maar, heb ik niet gestemd omdat ik dat zelf wilde.

I: Oké, met welke reden?

R: Ik heb mijn zusje gebeld, die woont in Turkije. Dus ik zei tegen haar van, op wie heb jij gestemd? En toen zei ze, nou ik heb op die en die gestemd. En toen heb ik gezegd, nou dan stem ik voor jou, nou ook op die persoon. Dus dat was de reden. Want ik vind persoonlijk vind ik ook dat als ik niet op korte termijn terug zal emigreren naar Turkije bijvoorbeeld, dan vind ik eigenlijk niet dat ik een stem hoeft te hebben. Want als ik nu kijk, ik zie mezelf niet binnen tien jaar daar naartoe gaan. Dus dan heb ik ook niet het recht om te stemmen denk ik. Dus ik vind dat heel dubbel. Ergens vind ik het wel mooi dat ik mag stemmen en dat ik een stem heb, maar aan de andere kant vind ik niet dat ik die stem hoort te hebben. Heel dubbel eigenlijk. Ja, want wij kunnen met heel veel, want we zijn met zoveel in Europa, wij kunnen echt een heel groot deel gewoon beïnvloeden. Terwijl wij in Nederland stemmen wij links, maar als we in Turkije moeten stemmen, dan is het rechts. Dus dat is ook krom van ons. Daarom heb ik zoiets van, ik vind het dubbel.

I: Ik snap het. En hoe denk je dat de media kijkt? Naar ons?

R: Omdat wij stemmen?

I: Nee, gewoon buiten dat. Naar ons als Turkse Nederlanders. In dit land. En een media kan social media zijn, kan ook het nieuws zijn.

R: Je bedoelt, hoe kijkt de media van Turkije naar ons of van Nederland?

I: Heb je een idee bij of denk je, skip? Ik weet niet of ik daar echt goede ideeën van heb.

R: Misschien, nee ja, ik denk dat ze ook wel eens prima kunnen zeggen van dat dat er bijvoorbeeld ook goede ondernemers zijn dat ze hard werkende mensen zijn maar tegelijkertijd ook dat als er iets negatiefs is dat ze dan kunnen zeggen van oh daar hebben die turken weer weet je wel ja ik heb ook wel geintje met collega's en dan zeg van ja ik ben turk mag fouten maken weet je wel als ik d t fouten maken of zo. Ik maak er echt heel vaak van. Ja of ik zeg die raam terwijl het dat raam is. Maar dan voor mij klinkt die raam logischer om te zeggen die raam. Het vloeit. Ja maar het is dat meisje, dat raam en ik weet het wel. Het is dat boek.

I: Ja ook kleinwoorden.

R: En dan verbeteren ze mij en dan zeggen ze gewoon, ja ik ben Turk, ik mag fouten maken. Jij moet die fouten niet maken. Dus als ik zie dat jij die fout maakt, oh wee.

I: Heel lacherig.

R: Ja, maar dan lacherig. Maar op het moment dat er iets negatiefs is, bijvoorbeeld net zo'n spelfout. Dat komt omdat ze Turks is zeg maar weer wel dus ik kan ik kan niet zeggen van het is negatief wat is positief ik denk dat beide kan en beide wordt gegeven zeg maar ja in de media

I: Ja precies en hoe denk je dat de collega's van jou bijvoorbeeld de nederlandse collega's om migratieafgrond hoe denk je dat hun naar jou of naar de turkse nederlander kijken en dat algemeen? Of niet heel specifiek?

R: Nee, ik denk dat ze wel gewoon best wel... Maar dat hangt wel af wat voor persoon je voor je hebt. Ja. Weet je, kijk, bij ons heb je... De Nederlandse collega's die bij mij in het team zitten, die zijn vooral, zeg maar, Hollandse. Hun omgeving bestaat vooral uit Hollanders.

I: Ja.

R: Dus ze zijn altijd wel oprecht geïnteresseerd en snappen ook bijvoorbeeld dat je moeite zou kunnen hebben met taal en dat soort dingen. Maar tegelijkertijd behandelen ze je ook gewoon als hun even. Dus ze behandelen je ook wel even. En hoe meer iemand gestudeerd, wil ik niet zeggen, maar intellectueel is, hoe meer ze kunnen accepteren, zeg maar. Of hoe meer ze begrip kunnen tonen. Hoe meer ze vrijer zijn in hun gedachten en het ontvangen van bepaalde dingen, zeg maar. Er zit één dame, dat is echt wel een boerin, zeg maar, om het zo te noemen. En zij kan bepaalde dingen echt niet snappen van ons. Maar er zit een Nederlandse man die is getrouwd met een Turk en die snapt heel veel dingen, snapt die. Dus het is echt wel dat als ze een beetje, zeg maar, ook in een omgeving die verschillende culturen hebben, dat ze heel veel meer begrip kunnen tonen en snappen waar bepaalde dingen vandaan komen of gedachtes te zijn. Bijvoorbeeld Alena die heeft een vriendje en dan zeggen ze bijvoorbeeld maar slapen jullie dan niet bij elkaar? Dat zij dan zoiets zegt van wat? Dat is bij ons nog dan. Gaan jullie niet samen op vakantie dan? Nee maar dat kan bij ons niet. Omdat net zoiets als wij hebben eer. Maar dat kennen zij niet. Eer bestaat niet bij Nederlanders. In woord bestaat het, maar in gevoel bestaat het niet.

I: Oké, zo. Ja, ik denk het wel.

R: Als ik het heb over eer, bijvoorbeeld mijn dochter, dat is mijn eer.

I: Ja.

R: Maar zo zien zij dat niet.

I: Hoe zien zij het dan, denk je?

R: Zij zien het niet als iets wat zij kunnen kwijtraken. Oh, snap je? Dus eer is voor hun eer een woord. En niet een gevoel. En bij ons is het echt een gevoel. Als je je eer kwijtraakt, dan is jouw gevoel... Dan heb je daar een gevoel over. Meestal negatief, zeg maar. Dus daar hangt emotie aan vast. En omdat zij dat niet kennen... Dus daar hangt emotie aan vast. En omdat zij dat niet kennen, kunnen ze dat ook niet plaatsen.

I: Ja, precies.

R: Wij geven op ons, als je kind een 12 jaar of 13 jarige kind is, dan geef je geen condoom. Nee. Snap je? Bij Hollanders is dat normaal. Ja. Snap je? En als je dan naar dat woord eer pakt, zeg maar. zij kennen dat woord als een woord in een woordenboek maar wij kennen dat woord als in emotie is kon ze je gevoel en daar hecht er bij heel veel waarde aan en dat is dus ook een verschil waarvan je denkt van en dat dat is groot zo is met elkaar.

I: Ik heb nog een paar vragen nog algemeen en dan kan ik weer verder met jouw ervaring oké je hebt kinderen is het een bewuste keuze geweest hoe je ze wilt opvoeden wat betreft cultuur heb je echt bewust gekozen van ik wil ze of de Nederlandse cultuur of de Turks cultuur of gemixt

R: Ik moet nog zeggen heel eerlijk in het begin wilde ik ze heel erg Nederlands en dus wij spraken thuis al heel erg Nederlands, heeft mijn kind vooral Nederlands geleerd. En het Turks was echt wel voor als ze met oma was of met tante was, dat ze dat dan van daaruit mee had. Dus in de eerste instantie was Nederlands, maar normen, waarden, cultuur van ons zou ze sowieso meekrijgen. Ik moet zeggen dat de laatste anderhalf jaar dat ik daar wel heel anders in ben gaan denken.

I: Hoe anders?

R: Omdat ik vind dat wij als moslims en Turken, ja hoe moet ik dat zeggen? Veel meer waarde moeten hechten aan ons geloof en aan onze cultuur. Omdat ik vooral heb gezien dat als je dat allemaal niet hebt, dan ben je eigenlijk niet anders dan een hond of een kat of een paard of een kameel. Dan ben je niets anders dan een dier. Als je dat niet hebt, normen, waarden, cultuur en geloof. Dan ben je eigenlijk niks.

I: Een dier.

R: Ja, dus even een dier. Want een dier die heeft ook geen normen. Die doet gewoon vanuit nature iets. Ja, instinct.

I: Ja, instinct.

R: Maar wij zijn mensen. En dus moet er wel verschil zijn tussen dieren en mensen. En een stukje spiritualiteit speelt daar ook in mee. Dus hoe meer ik daar ook in ben gaan verdiepen. Hoe meer ik het gevoel heb dat dat echt iets is van ons. En dat we ons daaraan moeten houden.

I: En met het geloof, wil je echt het praktiserende ook meegeven?

R: Nee, het is niet meegegeven. In zoverre, ik vind dat onze ouders, en dan zeg maar natuurlijk vanuit mijn generatie, want jij bent weer een hele andere generatie, ze zijn onwetend. Ze hebben vanuit onwetendheid, zonder zeg maar tekst en uitleg en toelichting hebben zij bepaalde dingen meegekregen vanuit het geloof. En dat hebben zij weer overgedragen aan ons. Maar wij zijn de slimmere generatie. Wij hebben geleerd, gestudeerd, we werken, we hebben internet, we kunnen overal informatie vandaan halen. Dat konden zij niet. Dus ik vind het ook ergens ons plicht om te zoeken en te lezen en te kijken wat betekent het nou juist. En uitzoeken zeg maar, wat is het nou? Wat is de reden dat wij bepaalde dingen wel doen en bepaalde dingen niet doen? Wat zit daarachter? Waarom? Waarom heeft iemand in een boek geschreven dat wij bijvoorbeeld vijf keer op een dag moeten bidden? Wat is nou de essentie daarachter? Waarom vijf keer op een dag? Waarom op die tijden? Wat ligt daarachter?

I: Precies.

R: Als je je daarin gaat verdiepen. En dan hoeft je het niet op alles te doen. Maar gewoon een aantal onderwerpen. Voor jezelf. Wat is belangrijk. Als je je dan daarin gaat verdiepen. Dan zie je. Begin je zeg maar. Te geloven. En dan komt iedere keer een stukje erbij. En dan denk je van oké. Ze hebben het allemaal eigenlijk vanuit onwetendheid.

I: Meegenomen.

R: Verkeerd uitgelegd aan ons. Of juist de verkeerde dingen meegegeven. Of juist de dingen half meegegeven. Omdat ze het ook maar half weten. Meegegeven omdat ze het ook maar half weten.

I: Maar je ouders waren dus of zijn nog steeds praktiserend?

R: Mijn moeder is vooral praktiserend. Mijn vader niet.

I: Oké. En jij zelf dan ook minder?

R: Ik wil heel graag, maar ik heb geen tijd. Dat is een beetje mijn conclusie die ik nu de laatste tijd heb. Maar ik ben me wel... Het gevoel wat ik heb is alleen maar groter geworden dus dat heeft alleen maar dat zal de ook straks alleen maar voor zorgen dat je wel gaat praktiseren want je kan niet van de ene dag op de andere dag kan je niet een switch en ja dan kan gewoon nee want dat heeft gewoon tijd nodig en je kan niet ineens zeg maar ja dat moet gewoon groeien, weet je? En ik merk wel dat dat bij mij aan het groeien is. Dus als je ineens ziet dat ik mijn hoofddoek oploep, moet je niet denken...

I: Ineens? Nee, dat is niet ineens.

R: Nee, dat is niet ineens. Dat gebeurt echt niet ineens.

I: En jouw muzieksmaak? Luister je vooral Turkse nummers, Nederlandse nummers, Engelstalig?

R: Nee, ik luister vooral Turks. Want daar zit emotie in.

I: Oké.

R: Want als ik Nederlands liedjes hoor, dan denk ik niet van, oh, daar gaat mijn hart van smelten. Of, oh, daar word ik nou heel verdrietig van. Het is echt allemaal Turks. En nog wel een beetje, zeg maar, van de oude oldschool, zeg maar, weet je wel. 80's, 90's.

I: Ah ja, die vibe. Ja, leuk. En even kijken, in welke taal denk je?

R: Ja, dat is een hele goeie. Van de week had ik daar met iemand over. En volgens mij denk ik voor een groot deel denk ik Turks.

I: En het gevoel, in welke taal voel je je? Welke taal droom je?

R: Turks voel ik. Oh, geen idee. Geen idee. Ik weet het niet.

I: Gewoon geen taal? Of misschien een taal dat je niet weet?

R: Ik weet niet of ik zeg maar in het Nederlands of in het Turks. Ik heb daar nooit op gelet. Oké. Ik weet niet of ik zeg maar in het Nederlands of in het Turks... Ik heb daar nooit op gelet ofzo. Oké.

I: Misschien kun je er vanavond op letten.

R: Ik ben sowieso niet zo'n dromer. Maar ik ga er wel op letten. Ook wel interessant. Want het zou wel gek zijn als je vooral Turks denkt. En vooral Turks voelt, zeg maar. En dan in het Nederlands droomt.

I: Het zou zomaar kunnen.

R: Bijzonder. of zo. Het zou zomaar kunnen. Maar dat is dus denk ik ook het feit als je dan zeg maar twee nationaliteiten hebt, dat je ook met twee nationaliteiten bent opgegroeid. Dat zelfs eigenlijk je geest in de war is of zo. Niet alleen je brein en emotie maar ook. Ik ga er echt op letten

I: Ja, let maar op. Ik heb nu afsluitende vragen. Heb je ooit het idee gehad of gedachten gehad waaruit blijkt dat Nederland geen goed land is om in te leven?

R: Ik denk dat we wel die kant op gaan.

I: Oh, oké. Het wordt versterkt voor je.

R: Het wordt wel versterkt. Dat Europa in zijn geheel aan zijn laatste fases is begonnen.

I: De laatste fases van?

R: Van ontstaan of van het goed hebben. Want Europa was altijd het beste jongetje van de klas. Op verschillende facetten. Maar je ziet gewoon dat de landen die dat vroeger niet hadden. Dat zij ons aan het inhalen zijn. Ja, precies. En er zijn genoeg andere landen waar het veel beter is dan in Nederland bijvoorbeeld, of een ander Europees land. Dus wat dat betreft heb ik niet zoiets van, ja, kijk Nederland was een goed land om er in te leven, vooral omdat je een goede sociale vangnet heb, goede zorgen had en dat is echt allemaal achteruit gegaan.

I: Dus echt op sociaal gebied en misschien financieel?

R: Op financieel en economisch gebied denk ik. Sociaal heb ik misschien, nou zie ik het nog niet zo, maar economisch gezien denk ik wel.

I: Oké. En Als je zorg bijvoorbeeld onder het sociale kopje noemt, dan misschien wel.

R: Maar ik denk echt wel dat je kan niet alleen maar nog meer, nog meer, nog meer willen. Of nog beter, nog beter, nog beter worden. Op een gegeven moment is er gewoon een eindstreep. En ik denk dat we daar in zitten. In die laatste fase.

I: Maar denk je dat het dan. Vanuit dat eindstreep. Achteruit gaat. Of dat het zo blijft. Hoe zie jij dat?

R: Ik denk dat het nog zo lang kan blijven. Dus die eindstreep daar zit je op. En daar blijf je gewoon heel lang in. En dat het daarna achteruit gaat. Maar echt veel beter wordt het niet.

I: Ja, dat denk ik wel. Oké. Nu moet ik weer even denken waar ik was. Zou je dan uit deze gedachtegoed, ideologie, misschien een gedachte hebben gehad dat je dan zou willen emigreren naar een ander land?

R: Ja, dat zijn... De laatste tijd heb ik wel zoiets van als... Ik zie dat wel echt wel als een optie voor later.

I: En weet je dan, heb je een voorkeur

R: In een land? Ja, ik denk dat dat wel Turkije zou zijn. Oké, toch wel Turkije.

I: De reden dat dat... Omdat je de cultuur kent of is daar een andere reden voor?

R: Nou ja ik denk dat dat daar genoeg is waar je zo in kan stappen zeg maar als in geld of huis of land weet je wel dus er ligt gewoon een groot deel van wat je zou moeten opstarten ligt daar al klaar zeg maar dus dan is dat makkelijker instappen maar voor hetzelfde geld ik bedoel je gaat een keer naar Spanje of zo of naar Frankrijk en je wordt verliefd op het land, dus dan kan dat net zo goed zijn.

I: Daar sta je dus ook open voor?

R: Ja, absoluut. Maar Turkije voelt toch als een soort van je eindstreep. Je eindhalt. Toch wel? Ja, toch wel. Maar het kan net zo goed ofzo, weet je. Kan. Maar ja, als je daar al een huis hebt en grond hebt, waarom zou je dan naar een ander land gaan?

I: Denk je dat je daar thuis kan voelen, in Turkije?

R: Nee, ik denk dat ik daar heel veel moeite mee zou hebben. Maar als ik daar naartoe ga, dan zal het niet zeg maar zo zijn dat ik in een appartement zal gaan zitten. En dat ik met burens een relatie ga opbouwen. Met weet ik veel. Ik zou dan juist willen dat ik in een hutje ergens zit. Waar bijna niemand is.

I: Die best afgelegen is..

R: Ja, afgelegen zit. Dus wat dat betreft zou dat mijn voorkeur hebben.

I: Ja, precies.

R: Ik zou gewoon een köy hebben, een moestuintje, precies zoals hoe je moeder is zeg maar. Maar dan daar. Ja maar dan daar zeg maar. Met beestjes en plantjes en komkommers en tomaten. Gewoon geen mensen, geen zeurende dingen om je heen en alleen het nodige regelen en zorgen dat je net genoeg geld hebt zeg maar om gewoon prima te overleven. Ik hoef niet, ik heb geen make-up op, ik hoef mijn haren niet te doen, ik hoef geen trendy kleding aan, dat hoeft allemaal niet. En hoe ouder je wordt, hoe meer, tenminste bij mij is dat zo, hoe ouder ik word, hoe meer ik daar een beter gevoel bij hebben. Dat ik denk, waarom moeten we allemaal, ik weet niet veel, Chanel, Dior, Nike, Adidas. Dat hoeft allemaal niet. Het is echt allemaal poep. En dan denk ik, soms zie ik dat, en dat is bij mijn dochter.

I: Ja, in de puberteit.

R: Dan zie ik juist het tegenovergestelde van mij, van mijn gedachten, zie ik bij haar dan, denk ik, oh my god. Straks word je oud en dan denk je bij jezelf, oh my god, heb ik daar zoveel interesse in gehad?

I: Ja, ja, ja. Precies.

R: Het is even niet anders.

I: Heb je wel eens vooroordelen meegemaakt? Of discriminatie?

R: Persoonlijk nooit. Oké. En als, dan heb ik het nooit gezien.

I: Dat is fijn.

R: Dat is me nooit goedgevallen. Ik heb dat echt niet meegemaakt. Ook niet met solliciteren of werken ofzo.

I: Ja.

R: Dat heb ik nooit echt gemerkt. Maar ik weet wel dat het er is.

I: Oké, nou mooi. Yay, dankjewel!

R: Nee, bedankt!

9.11 Transcript 11

Geïnterviewde: Respondent 11

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 30 april 2025

Interviewer (I): Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Als een iemand die anderen graag helpt. Daarom ben ik ook docent.

I: Welke taal spreek je met je vrienden?

R: Alleen Nederlands.

I: En de achtergrond van jouw vrienden zijn vooral...?

R: Zijn vooral zowel Turks als Nederlands als Marokkaans. Maar ik moet wel zeggen dat het door de jaren heen is veranderd. Dus vroeger sprak ik veel meer Turks met ze. Maar nu ook met mijn Turkse vriendinnen spreken we veel meer Nederlands.

I: Veel meer Nederlands, oké. En als je dat in percentage zou zetten van, laten we zeggen, vrienden met een migratieachtergrond en vrienden zonder migratieachtergrond, hoeveel procent zou dat zijn?

R: Ja, als het echt Turks is, dan is het percentage denk ik ook gelijk aan 80-20. Maar als het iemand is die niet met dezelfde achtergrond is maar die wel een migratieachtergrond is, dan is het nog steeds Nederlands want we hebben geen gezamenlijke taal die we spreken. En dat is dan in dit geval Nederlands.

I: Precies, en dan als je neer zou zetten van jouw vriendenkring, jouw sociale contacten, zijn ze bijvoorbeeld 80% met een migratieachtergrond, 20% zonder of 50-50 of waar moet ik een beetje aan denken?

R: Nee, niet 50-50. Ik denk echt wel 95% is migratieachtergrond. En 5% is gewoon Nederlands.

I: Even kijken. En als je later zou trouwen, wat voor bruiloft zou je willen? Wil je meer met Turkse cultuur of wil je ook de Nederlandse cultuur implementeren? Hoe zit dat voor jou?

R: De ideale voor mij is de Turkse. Maar om mijn ouders tegemoet te komen, want zij zijn niet beter gewend. Ja. Dan ja, er zit ook wel kracht daarin hoor. Er zit ook wel wat moois daarin, maar mijn ding zou echt uitgaan van een rustige bruiloft. Ja. Kleine, kleinschalige. Ik denk wel dat ik gewoon de henna zou willen houden, zoals wij die gewend zijn. En gewoon de trouwdag zelf.

I: Dus je zou gewoon elementen eruit vissen?

R: Ja, wat voor mij werkt.

I: Ben je ooit op een Nederlandse bruiloft geweest?

R: Eh, nee.

I: Weet je hoe het er aan toe gaat? Hoe die dag eruitziet?

R: Ja, een hele grote feest is het denk ik niet, tot zover ik het weet. Het is echt de trouwdag zelf. Ik heb wel een keer van een Nederlandse vriendin te horen gekregen, die waren niet heel gelovig, dus die hadden het niet echt in een kerk of zo gedaan. Maar ik heb het wel hier en daar gezien. Je hebt mensen die alleen maar tekenen en dan etentje geven. Je hebt ook mensen die het echt in de kerk doen.

I: Heb je dit gezien terwijl je daar aanwezig was of via social media?

R: Social media of ik was buiten en het gebeurde in de kerk.

I: Oh en dan ben je het tegengekomen?

R: Ja en ik ben tegen dat het in de kerk plaatsvond.

I: Heb je ook een specifieke voorkeur of eis van partnerkeuze? Moet dit een Turkse man zijn of hoeft dat niet per se?

R: Nee, enige ding is voor mij religie en dat hij moslim is.

I: En dat hij moslim is, oké.

R: Migratieachtergrond of wat voor soort achtergrond dan ook heeft voor mij geen... geen invloed.

I: Geen invloed op de keuze. En als jij jouw kinderen zou opvoeden, zou je de Turkse cultuur meegeven? Zou je de Nederlandse cultuur meegeven? Hoe ziet dat er een beetje uit?

R: Ik denk dat dat automatisch gaat. Mijn ouders hadden denk ik ook niet de intentie om de Nederlandse cultuur mee te geven. Maar dat gaat natuurlijk, omdat je hier in Nederland woont. Dus ik denk om de Turkse cultuur niet te laten verwateren, zou ik wel echt mijn kinderen de Turkse cultuur aanleren. Want de Nederlandse cultuur, dat zit toch al in mij. En zij krijgen het ook nog van buiten huis. Dus ik zou denk ik wel expliciet echt op de Turkse cultuur focussen. Vooral als mijn partner dan misschien ook niet Turks is.

I: Oké, precies. En ik neem aan dus ook dat je ze religieus opvoedt?

R: Ja.

I: En jouw mediagebruik. Volg je vooral Nederlandse kanalen of Turkse kanalen? Ik denk aan nieuws, social media.

R: Ik denk een beetje van beide. Turks krijg ik mee omdat mijn vader heel ja eigenlijk regulier elke avond om 6 uur de Turkse post kijkt. Het is niet mijn intentie om de nieuws mee te maken, maar het wordt natuurlijk alsnog wel. En ook op werk. Ja, uit mezelf en soms ook uit interesse inderdaad, omdat ik er vaak dingen hoor. Maar ook op werk heb ik het vaak over het Nederlandse nieuws. Dus ik denk dat de omgeving ook heel veel invloed heeft.

I: En als we kijken naar jouw muzieksmaak. Vooral Turkse nummers, Nederlandse nummers, Engelstalige nummers?

R: Oh, mix.

I: Echt een mix?

R: Ja, alle drie.

I: Alle drie mix, ja. En luister je ook naar Nederlandse volksmuziek?

R: Nee.

I: Turkse volksmuziek?

R: Ja, niet echt. Ik ken hem wel. Beiden ken ik wel. Maar...

I: Zit het niet in je playlist?

R: Nee.

I: Oké, duidelijk. En kook je wel eens thuis? Welke keuken is dat dan?

R: Gemixt eigenlijk. Wij koken wel van elke soort keuken. Soms is dat Nederlands, want mijn vader en zusje vinden stampot heel lekker.

I: Oh oké, grappig. Maar het is niet een hele rijke keuken, de Nederlandse keuken.

R: Nee.

I: Het is voornamelijk Turks is ook wel oké, maar ook Mexicaans, Italiaans?

R: Ja, ja, ja, precies. Het is eigenlijk gemixt, een beetje.

I: En in welke taal denk jij?

R: Dat is echt bijzonder. Want, want, het verandert, het verandert. Elke keer. Maar ik denk dat het echt Engels is.

I: Gewoon in het Engels denk je?

R: In het Engels denk ik, ja. En ook praat ik ook tegen mezelf in het Engels.

I: Oh, oké. Ja. In welke taal voel je? De emoties, het gevoel?

R: Ehm, dat is echt een lastige vraag. Ja, dat is wat complexer. Het is echt gemixt. Ik voel me toch, denk ik, het gevoel is toch wel Turks, denk ik. Ja.

I: Oké, dus het denken is Engels en het gevoel is Turks.

R: Het gevoel is heel Turks. Ja.

I: Even een tussendoorse vraag. Jouw sociale contact is grotendeels migratieachtergrond of Turks. Is dat een bewuste keuze of is het maar gewoon zo gelopen?

R: Het is niet per se een bewuste keuze, maar ik denk dat het begrip bij die mensen groter is, over mijn situatie, maar überhaupt waar ik vandaan kom, dat dat daar groter is dan als ik met een niet-migratieachtergrond persoon in contact zou komen.

I: Ik ga daar straks meer over vragen. Ik ga nu een paar vragen stellen, algemeen. Dus het algemeen bedoel ik naar de Turkse gemeenschap op zichzelf. Dus niet per se jij en jouw persoonlijke ervaring,

maar ik stel gewoon de eerste vragen en dan merk je wel. Hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media op de Turkse gemeenschap?

R: Ik vind het best wel... Zolang het goed nieuws is, wordt daar goed over gepraat. Maar op het moment dat het een negatieve berichtgeving is, een negatieve lading heeft, dan is het opeens de Turkse, Turks-Nederlands. Dus het is dan echt in de vocabulaire wanneer een nieuwsbrief of een nieuwsbericht in de krant voorbij komt.

I: Op het moment dat het iemand goeds is — maar dat is niet alleen bij Turkse, maar bij meerdere achtergronden — dan hoor je dat niet terug?

R: Precies. Maar ja, dat is wanneer je er echt op let. In het algemeen heb ik best wel positieve ervaringen.

I: En hoe ervaar jij het politieke klimaat van Nederland?

R: Op dit moment?

I: Ja, op dit moment.

R: Niet zo fijn, niet zo prettig eigenlijk. Ik voel me ook niet heel erg op mijn gemak, omdat het een bijna extreemrechts kabinet is. En de haat die niet alleen voor de mensen met een migratieachtergrond gedroegen wordt, maar ook voor religie die daarbij wordt betrokken, vind ik best wel schrikwekkend eigenlijk.

I: Oké. Schrikwekkend. En hoe denk je dat de huidige politiek kijkt naar de Turkse gemeenschap?

R: Ja, ik weet niet. Ze hebben zoveel woordnamen voor ons. Soms kijk ik naar het debat en dan zie ik echt wel hoe ze erover kunnen praten.

I: Ja, dus best wel negatief.

R: Best wel negatief, ja. En onprettig.

I: En ik neem aan dat jij een identiteitskaart of een Turks paspoort hebt?

R: Ja, een ID.

I: Dus je hebt stemrecht voor Turkije? Gebruik je die stem?

R: Ja.

I: Oké, en wat vind je ervan dat wij mogen stemmen voor een land waar we niet in wonen?

R: Eh, ja daar zit natuurlijk... Ik denk dat dat best wel lastig is om daar iets over te zeggen. Het heeft denk ik van beide kanten. Ergens voel je toch die verantwoordelijkheid. Want daarnaast, we hebben daar wel een huis. En uiteindelijk willen mijn ouders daar gaan wonen. Dus ze kijken wel toekomstgericht een beetje. Maar inderdaad voor de mensen die daar niet wonen, die niet meemaken hoe dat elf maanden lang daar gaat... Het is bijna 11,5 maanden want we gaan een paar weken op vakantie naar daar. Dus het is wel mixed feelings inderdaad. Maar ik denk dat het gevoel zo sterk is. Want hier als iemand iets over Turkije zegt of een Turk zegt, dat komt toch wel voor ze op. Want ergens voel je je echt wel Turks.

I: Ja ja.

R: Dus ik denk dat dat met stemmen ook meetelt.

I: Dat je een soort van voor het volk opkomt?

R: Ja, voor je eigen normen en waarden. Want hier ben je ook representatief voor het land, een beetje. Dus het is wel een dubbel gevoel, ik moet wel eerlijk zeggen. Maar ik denk wel dat als ik het moet concluderen, dat ik het wel oké vind dat ik vanuit hier mag stemmen.

I: Wat is voor jou zeg maar die doorslaggevende factor? Ja, factor, om het toch te doen en toch je stem uit te brengen?

R: Ja omdat ik dat toch ook een plekje voor mij vind. Kijk, als ik in Turkije ben wil ik heel graag terug naar Nederland omdat Nederland echt mijn huis is. Maar hier mis ik Turkije ook heel erg. En dat is mij een heel belangrijk factor, dat dat ook een huis voor mij is.

I: Ja, precies. Dus als je in Turkije komt, dan voelt het ook een soort van thuiskomen?

R: Ja.

I: Oké, duidelijk. En de laatste vraag ook binnen het algemene: hoe ervaar jij het sociale klimaat van Nederland ten aanzien van de Turkse gemeenschap, dus binnen de volksmond?

R: Ik vind de Nederlandse cultuur daarin echt wel beter. Ik meen in de zin van, want hier is iedereen heel individualistisch, dus iedereen is zelfstandig. Er wordt niet veel bemoeid met elkaar. En ik vind communicatief hier veel sterker.

I: Dan in Turkije?

R: Dan in Turkije, vergeleken met Turkije inderdaad. Want we zijn hier wat directer. In Turkije zijn ze daar iets indirecter, maar ook een beetje passief-agressief. Heel passief-agressief eigenlijk. Heel binnenmonds. Heel onder de... Ja, een beetje onder de radar. Iedereen wil blijven daar. En dan willen ze niet iemand kwetsen. Maar ook weer wel. Het is een heel gek cultuur. Vind ik daar. Ja, daar is heel veel ruimte voor geruis. Hier: als iemand iets vindt, of als iemand iets niet door de beugel vindt, dan krijg je dat gelijk bij. Directe oorlog. En ik... moet daar de clash een beetje in komt bij mij. Ik ben ook heel direct, maar dat kan heel pijnlijk zijn voor als ik met mijn ouders praat of met familie in Turkije bijvoorbeeld. Die kunnen nog steeds met je omgaan ook al mogen ze je niet. Maar hier in Nederland is dat veel minder. Als ik je niet mag, dan mag ik je niet. Klaar. Dan weet je dat ook. Ik ga wel met jou een kopje koffie drinken, maar je weet het, ik vind je niet leuk. Het is duidelijk.

I: En hoe denk je dat deze directheid — of in het algemeen — de Nederlandse cultuur, met migratie of niet-migratieachtergrond, hoe denk je dat dat invloed heeft op hoe men naar de Turkse Nederlander kijkt?

R: Jawel, wat positiever. Want die vinden dan de cultuur wat aardiger, wat liever en wat gezelliger en open. En dat is ook tegelijkertijd weer wat Turkije wel heel mooi maakt: een open hart krijgen en deuren openen gelijk voor je als je bij hen binnenkomt. Dus ik denk dat dat wel hand in hand zou moeten gaan, maar dat is niet zo. Doordat de Nederlandse cultuur zo is, kunnen ze heel bot, heel ding overkomen. Maar daarentegen is de Turkse cultuur weer heel positief, heel open en heel gastvrij eigenlijk. En ik denk dat de Nederlanders daar met die ogen wel naar kijken.

I: Precies, dus ze ervaren het gewoon echt als een positieve toevoeging?

R: Ja, heel erg positief. Dat gastvrijheid, dat is echt wel, omdat de Turkse cultuur best wel een wij-cultuur is.

I: Ja, klopt.

R: En de Nederlandse cultuur is een ik-cultuur. Dus ik denk dat dat ervoor zorgt dat de Turkse gemeenschap, maar ook in Turkije, maar ook hier, dat we wat opener zijn.

I: Yes. En ik heb nu een paar vragen over jouw persoonlijke ervaring en ideeën. Ja? Heb je ooit een gedachte gehad of een ideologie of een moment gehad dat je dacht van: oké, Nederland is misschien toch niet een goed land om in te leven? Kan recent zijn, hoeft niet per se recent te zijn.

R: Recent wel. Door de politieke uitingen van de politici en voornamelijk wat er hier gebeurt. Hiervoor had ik echt een heel sterk gevoel van: ik hou van Nederland. Het is nog steeds goed geregeld. Alles wat ik doe kan wel in de luxe kant van het leven gericht worden. Maar of ik echt erbij hoor, dat is het laatste jaar eigenlijk heel erg veranderd.

I: Door de politiek?

R: Door de politiek, ja.

I: Dus hoor je die stem van hen vaak? Merk je dat in je dagelijkse leven?

R: Ja, kijk, ik leef in Den Haag mijn hele leven lang. Dus hier heb je echt bijzondere mensen. Dus echt vanaf jongs af aan heb ik wel heel veel discriminatie hier meegemaakt. Dus ik ben het ergens wel gewend. Maar het waren de mensen, het waren de burgers. Tuurlijk had je toen ook een paar mensen in de politiek die daar ook een uiting over hadden. Maar de laatste jaren is dat zoveel geworden dat het niet alleen maar bij de burgers blijft. Maar ook de mensen die je op tv ziet die dan ook de uitingen hebben naar jou toe. Naar jouw cultuur, naar jouw religie, naar jou als persoon. Dus dat doet wel pijn. Ik denk wel dat dat in het afgelopen jaar wel heel erg sterk is geworden.

I: Ja, waarin je die gedachte had van...

R: Ja, terwijl de uitingen, de dingen die mensen naar me toe riepen... niet heel veel zijn veranderd. Ik hoorde het ook toen ik dertien was.

I: Ja, het is niet per se verminderd of verergerd?

R: Nee, en ik werk nog steeds wel voor Nederland. En ik dacht nog steeds: Nederland was mijn huis en was mijn... Maar zoals ik zeg, het laatste jaar, nadat je mensen ook op tv echt ziet... Dat het niet meer alleen in de Albert Heijn gebeurt of buiten op straat...

I: Op macroniveau?

R: Ja, heel erg.

I: En heb je uit deze gedachten of uit andere gedachten gehad van: misschien wil ik toch emigreren naar een ander land? Hoeft niet per se Turkije te zijn, maar gewoon echt naar een ander land?

R: Ja, ik denk dat die gedachten wel voorbij zijn gekomen. Maar dan wil ik het juist trekken naar mijn religie, om naar een islamitisch land te verhuizen bijvoorbeeld.

I: Dus niet per se uit onvrede?

R: Nee, nee. Maar meer om meer om een islamitisch land te verhuizen als ik zou kunnen doen. Want in Turkije zou ik ook niet meer willen leven, denk ik.

I: Nee?

R: Nee. Ook door de jaren heen is daar veel veranderd. Ook daar maak je heel veel racisme en discriminatie mee. Terwijl ik dat voorheen nog — ja, “nooit” is een groot woord — maar ik het heel kleinschalig voorbij zag komen.

I: Ja, precies.

R: Maar nu wordt het zo groot, dat ik daar... dat ik ook eigenlijk beseft heb als mijn eigen man, dat het daar ook voorbij komt. Dat doet nog meer zeer. Want hier ben je al aan het strijden. Hier ben ik al elke dag heel erg aan het bewijzen, in elk gebied dan ook. Maar daar — waar het eigenlijk als norm werd gezien dat het niet zo is — komt dat nu ook voor.

I: Dus op basis van bijvoorbeeld je religie voel je je niet per se hier thuis? Klopt dat een beetje?

R: Religie en achtergrond.

I: En in Turkije is dat alleen religie?

R: Eerst wel. Maar nu wordt het ook, langzamerhand, gaat het ook naar cultuur. Ik weet niet of je social media... Volgens mij is er nu op social media een hele grote discussie tussen de Duitse Turken en de Turkse Turken, die elkaar nu een beetje... Voornamelijk de Duitse Turken eigenlijk — maar ja, wij uit heel Europa eigenlijk — die worden automatisch meegenomen. Dus nu zie je ook dat het met je achtergrond te maken heeft.

I: Ja, gewoon met je cultuur.

R: Met je cultuur die wij hebben als Turkse Nederlanders in Nederland, die toch anders is dan in Turkije.

I: Hoe anders?

R: Nou, ik denk voornamelijk ook omdat wij ergens ook die ik-cultuur een beetje krijgen. Kijk, bij ons: als je een overlijden hebt of als je een bruiloft of een darm, moet je iedereen erbij betrekken in de Turkse cultuur. Dat heb ik dan weer minder. Als ik pijn heb of als ik een overlijden heb, dan heb ik niet per se mensen nodig die ik nooit op een dagelijkse basis spreek. Maar omdat dat bij de Turkse cultuur zo sterk is, wordt er letterlijk naar je gekeken van: hoe kan je zoiets zeggen? Dat past niet bij ons. En dat is weer heel erg Nederlands, die ik heb overgenomen.

I: En als we kijken naar de Nederlandse nationaliteit, heb je daar positieve ideeën over of gedachten?

R: Ja, ik denk het wel.

I: Doe je meer alsof het een paspoort is, zo'n nationaliteit?

R: Ja, ook wel ja. Ja, ik ben docent en soms moeten ze dingen invullen voor een opleiding inschrijving of zo. En dan is de vraag: wat is de nationaliteit? Heel veel van mijn leerlingen hebben gewoon een Nederlands paspoort, dus ze zijn eigenlijk Nederlands. Ze zijn Nederlands, ze zijn Nederlands. Maar bij het invullen vullen ze dan hun migratieachtergrond in. Dus een etniciteit van Turks, Marokkaans.

En dan geef ik aan: ja maar je bent helemaal geen Turks, Marokkaans. Je hebt een hele goede... Je bent hier geboren, getogen.

I: Ja, dus dat is...

R: Op zo'n leeftijd is natuurlijk het moment wanneer je de identiteit eigenlijk voor jezelf ontwikkelt. En om die gedachte, dat hun gedachte daar naartoe gaat... Ik had het ook op die leeftijd. Alleen, zij hebben dat natuurlijk nu ook. En dus voor mij is het dan weer: nee, je bent gewoon Nederlands.

I: Ja. Je hebt een Nederlands paspoort.

R: Ja, je hebt een Nederlands paspoort, dus je bent Nederlands. Dus het is heel bijzonder om dat bij hen zo te zien. En dat is ook het moment wanneer ik nadenk van: voor hen is dat zo sterk, waardoor ze eigenlijk een keuze maken van: nee, ik ben niet Nederlands, ik wil Turks invullen of Turkse of Marokkaanse.

I: Heb je misschien een idee waardoor dat komt?

R: Ja kijk, ik denk vooral voor de leerlingen op die leeftijd. Kijk, ik heb natuurlijk de tijd meegemaakt zonder social media. Dus ik vind het eigenlijk op de natuurlijke wijze opgekomen tot wie ik ben vandaag. Voor hen is dat nu de... waardoor zij dat gevoel veel sterker hebben dan hoe wij dat hadden. En ik denk dat dat komt omdat zij met hun adolescenten hersenen volwassen contact binnenkrijgen. En ze weten echt niet hoe ze dat moeten verwerken of onderscheiden. Dus zij zien de haat en de discriminatie veel groter dan hoe wij het ervaren.

I: Ja, ze zijn echt oog in oog ermee?

R: Ja. En zij zijn nog niet... Ze zijn in ontwikkeling. En zij kunnen net het onderscheid niet maken tussen wat gemeend is of...

I: Sarcasme?

R: Of wat sarcasme is. Zij zien het gelijk als... Zij zien het heel zwart-wit. Terwijl er altijd wel een grijs gebied is. En zij zullen dat grijze gebied niet echt zo...

I: Nee, nee.

R: En daarom denk ik dat dat bij hen veel sterker speelt dan bij volwassenen.

I: En hoe kijk jij naar de Nederlanders zonder migratieachtergrond? Dus gewoon echt, het stereotype is blond haar, blauwe ogen.

R: Hoe ik naar hun kijk of naar hun cultuur?

I: Beiden een beetje.

R: Ik denk dat het hand in hand gaat. Ja, ik denk inderdaad dat het hand in hand gaat. Maar ik denk ook inderdaad dat — niet de oer-Nederlandse cultuur — maar ook de cultuur wat ze vanuit huis krijgen heel belangrijk is.

Ik heb collega's bijvoorbeeld die heel open-minded zijn. Die echt oprecht nieuwsgierig zijn naar mijn naam, naar mijn achtergrond, mijn cultuur, en die daardoor met mij dit willen leren kennen. Maar je hebt collega's die van dingen uitgaan. En daar heb ik wel moeite mee. Want die zijn ook vaak niet gelegen om zo'n gesprek te doen. Die zijn al ergens van mening.

Dus dat is denk ik één van de dingen hoe ik eigenlijk naar ze kijk. En heel veel... ja, kan ik niet. Op het moment dat ik je niet ken, dan kan ik niet iets over je zeggen. Maar zoals ik zeg: als ik naar de Nederlandse cultuur kijk, dat op tijd zijn, dat de directheid... Dat zijn dingen die ik van tijd tot tijd wel kan waarderen.

I: Oké, en hoe denk je dat jouw ouders ernaar kijken? Hebben zij hetzelfde invalshoek wat dat betreft?

R: Ja en nee. Kijk, als je erover nadenkt, dat is ook wat ik eigenlijk de afgelopen jaren heel erg over heb moeten nadenken: zij zijn natuurlijk heel wat anders gewend. Dus ik kan ze daar ook niet op afrekenen. Maar als ik kijk door de jaren heen hoe zij zich hebben ontwikkeld en hoe zij zich hebben neergezet hier in Nederland, dan zijn ze er wel echt wel goed in zeg maar. Ze zijn niet in hun eigen hoekje gebleven. Dus ze hebben best wel wat Nederlandse cultuur ook wel overgenomen. Dat is denk ik wel heel bijzonder. Maar het is nooit... kijk, ze zijn niet naar school gegaan. Althans, kort zijn ze hier naar school gegaan, ja. Maar ze werken niet in het Nederlandse veld. Mijn vader een beetje wel, maar die werkt nog steeds wel in zijn eigen bubbel, ja. En mijn moeder is huisvrouw. Dus ja, die komt niet heel vaak buiten en heeft niet echt contact met Nederlanders zonder migratieachtergrond.

I: En de momenten dat dat wel zo is?

R: Wanneer ze boodschappen doet. Dat is echt het moment. Maar het is niet een sociaal contactgroep of zo.

I: Nee, nee. En je vader dus wel?

R: Een beetje. Ja, op de werkvloer. Maar niet heel vaak samenwerken of zo. Het is meer groeten en dan weer met de eigen mensen verder.

I: En hoe oud waren zij toen ze zijn geëmigreerd?

R: Mijn vader was denk ik 17. En mijn moeder was 19 of 20.

I: Oké. Ja, dat zijn wel wat jaren.

R: 28 jaar.

I: Ja, precies. Ze zijn wel een beetje door de puberteit heen, maar net begin volwassenheid.

R: Ja, precies.

I: En spreken zij de Nederlandse taal gebrekkig of goed?

R: Mijn moeder spreekt het gebrekkig. Mijn vader spreekt het wel goed.

I: Vanwege zijn werk waarschijnlijk ook?

R: Ja.

I: Nu heb ik een paar vragen over het gevoel van Turks en Nederlands zijn. Dus dat is gelijk ook mijn eerste vraag: voel je je evenveel Turks als evenveel Nederlands? Is die scheiding precies 50-50? Je mag erover nadenken hoor.

R: Ja, ik vind het heel lastig. Je mag erover nadenken hoor. Ja, ik vind het heel lastig. Je kan ook iets meer voelen. Want op papier ben ik gewoon 100% Nederlands. Want ik heb wel natuurlijk de cultuur,

ik heb wel natuurlijk de ID bij me. Ik ben gewoon hier geboren, hier opgegroeid, dus dan ben je gewoon 100% Nederlands.

I: Maar?

R: Ik vind het echt heel lastig. Ik wil gewoon 50-50 zeggen.

I: Dat wil je wel?

R: Maar op dit moment... Ik zeg je eerlijk: als je deze vraag aan mij een jaar geleden had gesteld...

I: Was dat anders geweest?

R: Dan had ik denk ik 60% Nederlands, 40% Turks gezegd. Maar op dit moment is het denk ik wel toch 50-50.

I: Toch wel?

R: Ja.

I: Oké, dus niet meer van het een of ander?

R: Nee, ik denk het niet.

I: Oké. En dan kan je de vergelijking maken van: wat doe je als Nederland tegen Turkije speelt?

R: Dan ga ik toch veel meer roepen voor Turkije.

I: Ja, echt?

R: Ja. Met voetbal, toch? Ja, kijk: zolang Nederland niet tegen Turkije speelt, ben ik altijd...

I: Zo'n goeie. Ik ga dat erbij toevoegen.

R: Ik denk dat wanneer ik die twee vragen aan mezelf stel — kijk, en dat is dus wanneer het lastig is — dat wanneer... dan is het geen 50-50 meer. Ik roep wel voor Turkije, maar wanneer Nederland wint, dan ben ik ook wel blij. Dan ben ik ook wel oké. Turkije heeft verloren, maar tijdens die 90 minuten lang dan roep ik echt voor Turkije. Dat is echt... Doelpunt scoren, ja, dan ga ik echt voor hen. Want ja, in ons huis, wanneer we voetbal kijken, hebben we een Turkse vlag hangen. Iedereen heeft iets Turks aan. Het is echt een heel event eigenlijk.

I: Je ziet niet de Nederlandse vlag hangen thuis?

R: Nee, niet wanneer Turkije tegen Nederland speelt bijvoorbeeld. Maar zoals ik zeg: wanneer Nederland wint, dan zegt mijn vader: oh dan maak je Nederland even voor me. En dan zijn we ook wel blij. Dat hoort ook bij.

I: Doe je dan ook iets met de Nederlandse tradities? Dus laten we zeggen, Koningsdag was laatst. Ga je dan ook naar buiten? Heb je dan iets oranje?

R: Nee. We gingen wel echt naar buiten, maar het is niet echt meevieren. Dat is dus weer... dat drinken, dat dansen buiten, dat past weer niet in mij. Maar ik ging wel naar buiten, ik ging wel even de sfeer een beetje proeven.

I: Ja, precies. Heb je op bepaalde momenten in je dagelijks leven dat je je meer Turks voelt? Dat je denkt: nu voel ik mijn Turkse cultuur en identiteit nu sterker?

R: Ik denk wanneer ik überhaupt buiten ben.

I: Oké, uit huis?

R: Uit huis, ja.

I: Uit huis gaan, ja? Want ik met buiten bedoel gewoon op straat, maar ook op werk?

R: Ja. Ik kan zo hard mogelijk roepen, schreeuwen, maar ze gaan eerst mij zien als iemand die een Turkse achtergrond heeft.

I: Ja. En zijn er momenten dan dat je je meer Nederlands voelt ten opzichte van Turks?

R: Ik denk ook soms thuis.

I: Oh, thuis? Oké.

R: En dat is dan meer als ik gesprekken voer met mijn moeder.

I: Dan?

R: Ja, dan voel ik me wel heel Nederlands als ik sommige dingen, standpunten van mij benoem bij haar. We hebben heel vaak geen discussie, maar we hebben heel wat gesprekken.

I: Meningsverschil misschien?

R: Heel veel meningsverschil.

I: Oké. En dan ben je wel heel Nederlands?

R: Ook communicatief, zeg maar. Heel direct, heel dingen. Dat voel ik allemaal: Nederland.

I: Ja, precies. En heb je wel eens gehad dat je in situaties — dat kan op je studie zijn, dat kan op werk zijn, of ergens anders — dat je dacht: nu ga ik mijn Turkse identiteit even verbergen?

R: Het verbergen heb ik nooit... Bij genieten, maar... Nee, want ik kan het niet verbergen.

I: Hoezo niet?

R: Nou, omdat... Kijk, cultuur en religie zijn natuurlijk hele andere dingen. Alleen, als ze naar mij... Ja, heel vaak kom ik in aanmerking met mensen die me al van buitenaf zien. Heel vaak zeggen ze: oh, ben je Turks of ben je Marokkaans? Het is altijd even gaan gokken van, oké, van waar komt zij eigenlijk vandaan? Wat is haar etniciteit? Dus ook al wil ik het verbergen, dat kan ik nauwelijks. Kan ik niet.

I: Er wordt gelijk mee geconfronteerd?

R: Er wordt gelijk mee geconfronteerd. Positief, negatief, maakt niet uit.

I: Deze twee vragen gaan een beetje over weer thuis. Dus: heb je vaak visite met een Turkse achtergrond? Of: in procenten, hoeveel zou je zeggen van de visite die thuis langskomt — als het maar tien minuutjes is — heeft een Turkse achtergrond vergeleken met een niet-Turkse achtergrond? Dat kan andere migratieachtergrond zijn, Nederlands, of...

R: Ik denk 95%.

I: En spreek je ouders vaak over Turkije?

R: Nee, niet heel vaak.

I: Maar zoals je zei: ze willen misschien toch wel terug. Heb jij dat gevoel ook? Dat je dan hun gaat achtervolgen wat dat betreft?

R: Nee, daar ben ik te nuchter voor.

I: Ik heb nu een paar afsluitende vragen. Deze gaat over discriminatie en vooroordelen. Als je iets niet wilt beantwoorden is het oké. Heb je een recente herinnering die gelijk in je hoofd komt van: toen heb ik dat echt ervaren? Dat als je hoort van discriminatie en vooroordelen... dat je een moment hebt in je hoofd van: toen.

R: Ik heb er zoveel, maar ik denk eentje die dan niet heel negatief is. Ik was met een collega — een Nederlandse collega onder andere — ja, mijn collega's waren naar Marokko gegaan op vakantie, twee jaar geleden. En we zaten, en toen plofte er een kat. Mijn collega's: "ah zo schattig", "het is zo zacht", ja. Zoals jij bang bent met honden, ben ik bang van katten. Zij: "Oh, ik dacht juist dat jij van katten houdt, want jullie mogen geen honden." Dus ik kijk haar aan en ik zeg: "Hoezo? Hoe kom je daar op? Ik ben helemaal niet bang voor iets." Ik kan met haar best wel grappig communiceren, zeg maar. Ze is ook nog echt een goede vriendin, collega van mij. Dus ik zeg tegen haar: "Heb jij nou een vooroordeel gehad over mij?" Want zij schrok van haarzelf. Omdat ze zichzelf daarop had betrapt.

I: Ja, gewoon onbewust vooroordeel?

R: Ja, kijk, in de Islam mogen wij geen honden in huis omdat ze niet rein zijn — dat is de reden — maar ik ben niet bang van honden. Nee, ik hou van honden. Dus dat was echt wel een... Daar is ze echt een paar dagen van ondersteboven geweest. Ze zei: "Hoe heb ik dat gedaan?"

I: En jij?

R: Ik zei: "Ja, ik weet het niet." Het is zo in haar onbewuste gebeurd dat ze gewoon niet doorhad wat voor vooroordeel ze eigenlijk wel niet had. Dat ze dacht dat ik bang was of dat ik geen honden mocht of zo. Maar puur omdat — ja, ik moet wel eerlijk zeggen — heel veel Turken zijn wel echt bang voor honden. En ook voor katten, hoor. Maar datzelfde geldt voor een vriend, dat geldt voor elk mens. Het is eigenlijk heel persoonsgericht in plaats van achtergrond- of nationaliteitsgericht. Ik hou van honden, ja. Ik mag ze niet thuis hebben, maar dat is weer een ander verhaal. Dus dat was — ik denk — echt een van de goede momenten. Ook voor mij, maar ook voor haar, omdat ze zichzelf ook betrapte op een vooroordeel dat ze had over mij.

I: En denk je dat deze vooroordelen — onbewust of bewust, dat maakt nu even niet uit — denk je dat ze invloed hebben op de arbeidsmarkt of op studie? Dat mensen heel vaak al van iets uitgaan?

R: Ja. Als je een persoon hebt — een Turkse persoon, een Afrikaanse persoon — dan gaan ze al van iets uit. Kijk, ik ga even... de docenten bijvoorbeeld. Ik werkte in de Albert Heijn en ik vertelde aan een klant van mij op welke mbo's ik had gezeten — destijds zat ik op het hbo — dus ik gaf aan: ik zit

op het hbo. Schreef me aan, zei hij: “Hoe dan?” Snap je? Dus dat was een vooroordeel van die persoon, alleen maar op basis van mijn uiterlijk of mijn naam. Ze gingen er gelijk van uit dat ik mbo deed. Ik heb ook mbo gedaan, maar op dat moment zat ik al in mijn derde jaar hbo. Dus ik denk: die vooroordelen zijn er gewoon. En hoe behoud je dat? Ze zijn er. Ik weet even niet direct meer voorbeelden, maar als je kijkt naar de arbeid: hoeveel mensen worden gediscrimineerd alleen maar op naam?

I: Als ze ergens willen solliciteren?

R: Dat is mij niet overkomen, maar... In de Albert Heijn was ik teamleider, en ik moest mensen aannemen. En ik had een manager — een Nederlandse manager — en die gaf mij aan, dus ik was verantwoordelijk voor de sollicitaties. Hij keek op de camera en hij zei: “Je werkt in die wijk, dus je moet wel zorgen dat je het een beetje gemixt houdt.” Dus hij lette op bij het aannemen van mensen, dat je ook een beetje ‘gemengd’ houdt. Ik vond dat echt een nare, gekke opmerking. Hij wist niet hoe hij daarop moest reageren. Toen zei ik: “Kom even zitten.” Ik zei: “Wat je net zei, kan gewoon echt niet.” Dat was toen met de AVG — dus mensen hoefden geen foto’s te plaatsen of cv — dus ik zag niet hoe ze eruitzagen. En ik wilde hem duidelijk maken: het enige waar ik naar kijk is of deze persoon past met werktijden, met leeftijd in ons rooster. Verder kijk ik niet naar naam of naar achtergrond. Dus als je dan kijkt naar de arbeidsmarkt: ja, die vooroordelen hebben echt invloed.

I: En denk je dan — op basis van deze onbewuste of bewuste vooroordelen — voel je je dan wel een volwaardige Nederlander? Of denk je dat je dat ooit kan worden?

R: Ik voel me wel een Nederlander, maar in hun ogen geloof ik dat niet. Ik kan nog zo hoog dansen of springen, maar ik word nooit zo gezien. En dat is iets wat je moet accepteren, vind ik.

I: En als je bijvoorbeeld later kinderen hebt: zou je je kind zetten op een school waar heel veel Nederlandse kinderen zitten zonder migratieachtergrond, of zou je liever kiezen voor een gemixte, diverse school?

R: Ik denk dat het situatiegericht is. En dan meer in de zin van: oké, waar woon ik, welk advies heeft mijn kind? Dus ik denk dat dat...

Maar ik zou geen... Ik denk niet dat ik een bewuste keuze zou maken om hem per se op een witte school of per se op een gemengde school te zetten.

I: Ja, precies. Dus als we het hebben over een basisschool. Er is één basisschool die dichtbij in de buurt is, maar het is vooral wit. Zou je nog steeds jouw kind daar plaatsen?

R: Ja.

I: Ja?

R: Ja. Ik ben niet echt een voorstander van je kind uitsluiten om hem op een school te zetten die allemaal dezelfde dingen hebben. Kijk, natuurlijk voelt het ergens wel pijnlijk, maar later komt het toch in de maatschappij en de samenleving. En als je niet weet hoe je met die mensen omgaat, dan wordt het heel lastig. En dat is wanneer identiteitscrisis ontstaat. En om hem daarin — of haar daarin — te beschermen, denk ik toch dat ik meer op gevoel ga. En ik ben iemand die heel gevoelig is. En ik vertrouw heel erg op mijn gevoel. Dus als een school fijn en prettig voelt, dan zou ik mijn kind naar die school sturen. Dat is het eigenlijk. Maar ik denk niet dat ik bewuste keuzes zou maken om iets te vermijden.

I: Oké. Ik ben door mijn vragen heen. Heb je het gevoel dat je nog iets kwijt moet of dat je iets mist?

R: Nee, ik denk dat je echt heel veel raakvlakken hebt bevraagd.

I: Oké. Vragen of zo? Iets waarvan je denkt: hmm, dat moeten we misschien eruit?

R: Nee.

9.12 Transcript 12

Geïnterviewde: Respondent 12

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 28 april 2025

Interviewer (I): Oké. Nou, je weet al waar het onderzoek over gaat. Dat ga ik niet meer uitleggen. En wat het thema is. Dus ik begin gelijk met mijn eerste vraag. Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Als persoon?

I: Ja.

R: Normaal gesproken zou ik zeggen intelligent.. Ik ben gewoon een rustig persoon en ik hou van grapjes.

I: Ja, en welke taal spreek je thuis?

R: 80% Turks, 20% Nederlands.

I: En wat voor bruiloft zou je later willen? Een Nederlandse of een Turkse bruiloft?

R: Wat is het verschil?

I: Je weet niet hoe het aangaat bij een Nederlandse bruiloft?

R: Ja, ik ben één keer erbij geweest, maar voornamelijk ben ik bij een Turkse bruiloft erbij geweest. Of een mix-up.

I: Dus je hebt niet echt het idee dat er een verschil in zit?

R: Ja, ik denk dat Turkse bruiloften langer duurt. Maar ik ga denk ik toch wel Turkse bruiloft.

I: Oké, dus je wilt dan een bruiloft dat langer duurt. En als je later kinderen hebt, zou je ze graag willen opvoeden met de Turkse taal en cultuur en eten? Of is dat gemixt met Nederlands?

R: Mix up. Maar mix up. Mixup met voornamelijk Turkse smaken ook bij.

I: Oké. En jouw mediagebruik? Altijd. En jouw mediagebruik? Dus jouw social media en het volgen van het nieuws. Is dat in het Turks? Is dat in het Nederlands?

R: Nederlands, Turks, Engels of Turks.

I: En wat voor muziek hou je van?

R: Ik denk meer Turks.

I: Als je het in een verhouding zou zetten in percentages, hoeveel percentages zouden Turks zijn en hoeveel percentages iets anders dan Turks?

R: Dat het voornamelijk Turks muziek is. Nederlands heel weinig of Nederlandse artiesten heel weinig. De meeste Nederlandse artiesten die ik luister, die spreken ook niet Nederlands.

I: Oh, alright. Ja, dus wel Engelstalige muziek. Bijvoorbeeld als je aan het dromen bent, in welke taal droom je?

R: Oh, dat is best wel interessant. Totaal andere taal.

I: Turkse dromen?

R: Ja, ik denk Turks.

I: Oké, en in welke taal denk je dan?

R: Normaal, sociaal, daar... Ik denk... Dat is wel heel anders. Maar onbewust wel met meer Nederlands taal denk ik. En de dua, ik doe een Turks dua. Dus toch alles...

I: Oké, en jouw sociale omgeving, zijn jouw... In percentages, als je dat kan zetten... Hoeveel percentage heeft een Turkse achtergrond en hoeveel heeft een niet-Turks achtergrond?

R: Best wel veel heeft een niet-Turkse achtergrond.

I: Moet ik denken aan 80%? Of moet ik 90% denken?

R: In mijn eerste ring heb ik maar twee Turkse, misschien één Turkse, of iets eigenlijk. Gewoon eerste goede.

I: Ja. En als je kijkt naar migratie-achtergrond en zonder migratie-achtergrond en zonder migratieachtergrond in die percentages?

R: Oh, dan als het diep gaat heb ik één Nederlander die ik spreek.

I: Oh oké. Dus, like, 99% migratieachtergrond?

R: Ja.

I: Oké. Ja. Allright. En even kijken... Spreek je Nederlands met je vrienden of Engels?

R: Nederlands. Nederlands wel.

I: Hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media in Nederland? Hoe kijkt die naar de Turkse cultuur en Turkse gemeenschap, naar de mensen? Dus dan bedoel ik de nieuws, social media, dat soort kanalen.

R: Sommige kanalen proberen wel een doelgroep te krijgen. Je hebt vast wel meegekregen, bijvoorbeeld je ziet wel dat vooral moslims gemeenschap, ook Turkse gemeenschap wordt weggezegd als een Jodenhater.

I: Oh ja, ja. Ja, precies.

R: Maar eigenlijk zijn we dat niet. Nee. Want we hebben toch een andere vibe op de wereld dan dat men antisemitisch of Jodenhater in ons schoenen zit te schieten. Even kijken wat nog meer. We was ook alweer volgens de volgende opties. Ik ben het kwijt.

I: Ja, dus hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media?

R: Ja, nou, ik heb nog nooit iets positiefs gehoord eigenlijk. Maar ik zie wel dat er veel meer objectief wordt beoordeeld. Dus dat er vanuit meer uitleg komt dan dat het is.

I: Oké, en als we kijken naar de politieke klimaat, hoe ervaar je dat van Nederland?

R: Wat nu is? Minder. Want men probeert onderzoeken te starten op bepaalde doelgroepen. En in het verleden is dat ooit, ooit gedaan. En die onderzoeken kwamen verkeerd uit. Bijvoorbeeld, ik zal geen namen noemen, maar Bekker. Ik zal geen namen noemen. Zij heeft wel bepaalde ideeën waarvan je denkt, wat is je uitkomst ervan?

I: Oké, en wat voor onderzoekers heb je het eigenlijk over?

R: Ik vind het een beetje vaag dat men minister wordt van bepaalde zaken terwijl zij daar geen inhoudelijke kennis van hebben.

I: Oké, en hoe denk je dat deze politieke klimaat dan...

R: Dat mag ik misschien niet zeggen, maar ik hoop dat het politiek valt.

I: Oh, oké. Duidelijk. Vanwege dat je denkt van, oké, ze hebben een bepaald beeld, een vertekend beeld en bepaalde uitspraken.

R: En ze snijden ook dingen uit belangrijke punten. En we willen ze in defensie stoppen. Ik denk zo van ja, dat doet niet goed.

I: Oké. En hoe denk je dat de politieke klimaat kijkt naar onze gemeenschap?

R: Ik denk heel onbekend. Ik denk niet dat ze weten waar we mee bezig zijn. Ik denk dat ze de inhoudelijke kennis missen. Dus wij zijn een beetje een onbekend terrein. Ja, en dat laat ze daar ook wel een beetje merken. Door uitspraken die ze tot populisme rijdt. Wat wij als gemeenschap doen is gewoon... Je runt gewoon je familie, je runt gewoon je gezin. En dat probeer je gewoon te rennen. Dat doet iedereen. Dan probeert iedereen gewoon... Iedereen probeert gewoon geluk te zoeken. En probeert je gezin te rennen. Waar ze op focussen is meer op het gedeelte wat eigenlijk misgaat. Een vertekend beeld.

I: Een vertekend beeld van onze gemeenschap. Ja. Oké. En jij hebt toch de Turkse nationaliteit. Dus jij mag stemmen voor Turkije. Voor die verkiezingen. Doe je dat ook?

R: Ja, die is best wel moeilijk. Want ik ga bepalen bij een land waar ik niks van af weet. Dus dan moet ik of mijn kennis ergens van nakijken, maar dan word ik beïnvloed door iemand anders. Of ik moet eigenlijk liever niet stemmen. Eigenlijk liever niet stemmen. Het is moeilijk om nou een beeld te zetten van rechts of links of midden. Midden heb je niet echt. Je hebt meestal rechts of links en men probeert ook gewoon populisme uit te rijden helaas is die is ons ook Arabische landen of landen daar is het ja het is meestal een dag cultuur maar goed oké.

I: Ja en als je kijkt naar de sociale klimaat hoe ervaar je dat van Nederland ten aanzien van de Turkse gemeenschap dus de volksmond begrijp.. maar gewoon hoe denk je dat hun naar onze gemeenschap kijken?

R: In de eerste opzicht zonder dat iemand weet wie je bent. Ik denk wel dat er een vooroordeel is. Ik denk dat je wel wordt bestempeld. Het begint al bij je naam. Ik denk dat je wel wordt bestempeld. Men kan al gelijk de gedachte hebben dat iemand een migratieachtergrond heeft.

I: Hoe denk je als zij bijvoorbeeld jouw naam zien? Wat denken ze dan?

R: Dat ze proberen om uit te spreken.

I: Oké, dus ze zien het als een uitdaging.

R: Ja, ze proberen om uit te spreken.

I: Ja, maar als zij zien van, oké, laten we zeggen je solliciteert ergens en ze zien jouw naam en zien van, oké dat is een Turkse naam. Wat voor vooroordeel kunnen ze hebben betreft jouw naam of jouw Turkse identiteit?

R: Ik denk dat dat kan. Ik had er ooit over nagedacht om basisschool op mijn cv in te zetten. Waarom zou je dat doen? Maar dan weet men dat je hier bent opgegroeid. Ik had eigenlijk niet bedacht of ik iets had moeten veel moeite maken. Het kan dat men toch een ander soort beeld krijgt van, want je weet niet wie je sollicitatie of ontvangst neemt. Nee. Je krijgt er wel terugkoppeling van, in de meeste gevallen ook.

I: En wat denk je dat deze Nederlanders van een migratieachtergrond, wat denk je dat zij denken over de Turkse Nederlander?

R: Dat ze helemaal Turk zijn.

I: Leg uit. Wat bedoel je daarmee?

R: Dat zij...

I: Wat dus helemaal Turk zijn?

R: Ja, dat zij niks van de Nederlandse cultuur hebben meegegeten. Of zou ik zo zeggen dat ze niet weten hoe ze in de samenleving om moeten gaan.

I: Ja, dus niet geïntegreerd.

R: Ja.

I: Oké, ja. Allright. Dan heb ik nu een paar vragen die over jou gaan. Ja. Oké.

R: Spannend.

I: Dus, heb je wel eens een gedachte gehad waaruit blijkt dat Nederland geen goed land is om in te leven?

R: Ja, maar de oorzaak was daar niet van de migratie.

I: Wat was de oorzaak dan?

R: Ik had een docent waarbij ik in de opleiding IT, IT Business. Man-vrouw verhoudingen staan wat anders. En je werd daar voorgetrokken als... Je geslacht werd voorgetrokken. Het vrouwelijke geslacht werd daar voorgetrokken.

I: Oh, oké. Omdat ze een minderheid zijn?

R: Ja.

I: Oké.

R: Toen dacht ik wel even van... Het was eigenlijk niet per se van... Het ligt aan de Nederlandse cultuur of wat dan ook. Ik vond het een beetje... De docent kon navragen. Dat heeft ze niet gedaan. Dat begon helemaal door een examencommissie, by the way. Maar dat was helemaal... We gingen door een examencommissie en docent Barno was opnieuw ook al op daar. Maar het ging niet over migratie. Tenminste, ik hoop dat het daar niet over ging, want uiteindelijk waren er wel drie jongens met een migratieachtergrond en een andere was wel een de dame, dus op zich was het een groepsopdracht. Dan krijg je, ik vertel het gewoon, je wordt beoordeeld in de groepsopdracht. Je krijgt een onvoldoende kan. Bij je zelfreflectieverdrag krijg je ook een cijfer. Dat is gewoon oké, dan denk je van oké, volgende keer beter. En je komt te weten, eigenlijk dit hebben wij nooit tegen haar verteld. Dat wij het wisten. Dat haar zelfreflectieverslag, dat wat zij daar had ingeschreven, niet correct was. En dat ze daardoor door die zelfreflectieverslag een hoge cijfer kreeg en gemiddeld hoge uitkwam.

I: Oh, oké. Maar ze had dus haar zelfreflectieverslag zodanig geschreven, zodat het leek alsof ze iets beters had gedaan of positiever, moet ik het zo zien?

R: Nou ja, de gehouden weet ik niet meer, maar dat ze meer activiteit had verricht. Terwijl dat niet zo is. Dat ging helemaal door naar examencommissie en dit en dat. Toen dachten we, oké, oké. Achteraf is het wel goed gekomen, maar het ging ook niet over migratie. Het ging niet echt om migratie. Nee, inderdaad. Het is een totaal ander onderwerp.

I: Oké, maar heb je dan wel eens een gedachte gehad waarbij je, het hoeft niet recent te zijn, het kan ook vroeger, een gedachte gehad waarbij je dacht van ik wil uit onvrede terugkeren naar Turkije of naar een ander land?

R: Nog wel een onderwerp voor jou. Ik heb nog een onderwerp voor jou.

I: Maar is het jouw familie?

R: Dit was in een tijd van... Ken je de tijd? Er was zo'n politieke voorganger, hoe heet die ook alweer? Voorbeeld dus. Die had de Koran op het lichaam van een meis uit de uit gebeeld.

I: Ja, dit is wel heel oud, hè? Dit is heel oud. Ja, dit is wel oud. Maar volgens mij nog. Het is wel naar jullie toe gericht. Gewoon discrimineren. Maar wacht, ik heb het niet echt gelezen. Kan je het uitleggen kort?

R: Ja, ja, ja. Ik weet hoe het begon eigenlijk. Het is... Even nadenken. Volgens mij was dat de tijd waarbij politiek heel erg actief was in mensen.

I: Oké, ja.

R: Dus eigenlijk rechtsbeïnvloed werd heel veel gedaan. En de jongens van toen, die zijn nu ook allemaal opgerold worden. Het is allemaal opgelost. Ook met de buurt hebben we het samen opgelost. Het was een bepaalde groep, ik weet niet wie het was. Maar die deden het een beetje vervelend. Die hadden misschien niks te doen.

I: Maar ze kozen jullie gewoon uit omdat jullie Turks waren? Maar jullie kenden ze niet? Het is gewoon echt op basis van jullie zijn Turks, dus jullie zijn slachtoffer ofzo? Jullie zijn de doelwit?

R: Zoiets.

I: Oké, dus ze gingen gewoon echt discrimineren, schelden en dingen tegen het raam gooien? Ja, ja. Met ergens nog bellen, maar hoe konden ze jullie bellen dan?

R: Ja, ik denk dat ze gewoon geleakt ofzo. Ja, ja, ja. Dit was heel vroeger.

I: Dit was 15 jaar geleden.

R: Ja, misschien nog wel meer dan de datum wat hier staat. Het was zeg maar, wat ik nog weet, was ongeveer in... Ik ging toen naar groep 5. Of net later.

I: Oké, je was wel heel jong.

R: Ja, ik was heel jong. Even kijken. Achteraf, hoe we het hebben opgelost, is natuurlijk buurtpolitie bij. De burens zelf. De burens zelf hebben wachtgehouden.

I: Zo, oké. En had je dan het gevoel van... Ik ben wel een Nederlander, of voelde je...

R: Nee, dat gevoel had je niet echt. Je had niet echt het idee van... Misschien was ik ook heel jong, misschien kan het ook daardoor. Ik had niet het gevoel van, er wordt, er is wat. Ik wist wel dat er iets gewoon aan de hand was van dit gaat niet goed. Maar ik wist niet wat de oorzaak of wat de gedeelte of wat de...

I: Had je dan is dit dan een oorzaak voor jou dat je ooit dan heb gedacht van ik wil verhuizen naar een ander land?

R: Nee heel eerlijk gezegd wat gewoon voel wekte dat op of als het heel neutraal toen ik jong was was een jong heel erg jong ik merkte wel dat mijn ouders mee meer gingen beschermen

I: En als je nu er terug op kijkt nu ja 15 jaar of meer zelfs later wat jij wat vind je ervan?

R: Ik heb het nog een vooral voor ja ik Ja, ik heb nog een vooral op de recente. Dit was heel erg oud. Ik heb het op de recente. Want toen voelde ik nogal... Hier is het zo oud. Ik herinnerde het niet echt heel. Maar... Wacht, ik wil nog steeds mijn scherm. Was even nadenken. Ik ging toen naar Den Haag toe.

I: Ja.

R: Ik had toen de OV genomen. Hele weg. Van kijken. Van Enschede naar Den Haag. Of sorry, van Den Haag naar Enschede was terug weg. Er was niks aan de hand. Kleine stukje, Enschede Neede, gezeik.

I: Hoezo? Wat voor gezeik?

R: Er kwamen wat dronken jongens binnen

I: En toen?

R: Ze gingen rare dingen roepen. Dit is misschien wel heel erg op je onderwerp. Ze gingen rare dingen roepen. Vier jongens. Ik had gewoon ootjes en ik dacht van joh, fuck it. Dronken lappen. Het werd steeds erger en erger. En toen kwamen wat buitenlanders binnen. En toen kwamen we op dezelfde

punt uit. Dus het wordt of een conflict, of we gaan verder. Dus ik dacht van, nu is niet het moment om een conflict te maken. Je bent ook een minderheid. Dus het kan niet... En ze zijn dronken, dus ze weten niet wat ze doen.

I: Ja.

R: Toen hadden we samen gespannen met buitenlandse jongens. En gingen we gewoon even samen een stukje lopen. Gewoon even.

I: Maar wat zeiden ze dan tegen je?

R: Ja, gewoon rare dingen.

I: Moet ik denken aan je achtergrond? Je Turkse achtergrond?

R: Ja, ja, ja.

I: Oké. Dus je wist al van echt één persoon in de bus is het donkerst. Dus ja, aan wie wordt het dan gezegd?

R: Ja, ja, ja, precies.

I: Oké.

R: Dat was wel iets recenter, was ik even kijken. Dus veel discriminatie in Nederland wel, ja.

I: Maar ja, in hoeverre heeft het nog invloed op de arbeidsmarkt of de studie voor jou?

R: Ik denk studie niet. Arbeidsmarkt ligt eraan wie ik is en wat er komt. En waar kijkt men naar? Kijkt men naar mijn opgebouwde cv? Of kijkt men niet verder dan de naam? Dat is een beetje de vraag.

I: Dat weet je niet altijd.

R: Ik verwacht wel wanneer ik met mijn cv wat ik nu heb ergens anders solliciteer, met een andere naam wel sneller wordt aangenomen.

I: Oké, dat wel. Maar ondanks dat voel je je dan wel gewoon een Nederlander?

R: Je doet mee in de samenleving. Je hebt niet het idee van, men wil mij hier niet, zou ik zo zeggen. Oké. Ik heb wel het idee van, als ik weg ga, dan Je moet ook wel naar Nederland.

I: En voel je je evenveel Turks als Nederlands?

R: Ja, tot een bepaalde punt.

I: Oké, of ziet die verhouding er anders uit voor jou? In percentages?

R: Ik denk dat het Nederlands heel belangrijk is. Want je moet gewoon meegaan met de samenleving. Je moet lol kunnen maken. Ondanks alles wat. Je moet gewoon on going. Je moet on-going leren. En ik denk dat Turks ook belangrijk is om ook nog bij te leren. Wat hoger en wat zwaarder weegt, dat weet ik niet. Het ligt eraan wat je welke twee groepen met elkaar vergelijkt.

I: Ja, maar ik bedoel meer van jouw ervaring. Voel jij je meer Turks of voel je je meer Nederlands? Of hoe ziet die verhouding een beetje voor jou uit?

R: Dat is een moeilijke vraag. Even nadenken. Voel ik me meer Nederlands of voel ik me meer Turks? Ik denk, ik gebruik het beetje waar het beste uitkomt, eerlijk gezegd.

I: Oh, oké. Ja.

R: Ik denk, ik gebruik... Ja, ik zoek het conflict niet echt op, heel eerlijk. Ik denk dat ik gebruik wanneer het beste uitkomt.

I: Oké, maar heb je dan ook momenten dat je denkt van ik ga mijn Turkse achtergrond meer verbergen?

R: Oh, wacht even, er stond iets op. Nee, nee. Ja, ja, eigenlijk wel. Ja, wacht even, wacht even, even nadenken.

I: Ja hoor.

R: Oh ja, ik heb er wel voor. Wanneer men iets vraagt over Turkse identiteit en dan geven ze een raar gezicht, dan denk ik van oké, ik praat hier niet over.

I: Wat vragen ze dan bijvoorbeeld?

R: Dat is wel goed, ja. Ze vragen af en toe over cultuur. Naast het eten, of misschien zelfs het eten misschien. Naast het eten ook een andere gang van cultuur. Noem maar op, bijvoorbeeld drie bruiloften. Dat is eigenlijk drie dagen, verschillende dagen allemaal. Dan kijk ik wanneer men dan een andere gezicht trekt dan denk ik wel even van oké ik hou dit gewoon voor me voor iedereen voor je ging je gaan we ook als dat nog geld gevraagd

I: Toen vroeger heb je vaak dat wanneer visite.. Is het dan vooral Turkse Nederlanders of ook gewoon niet-Turkse Nederlanders?

R: Vroeger eigenlijk, vroeger was het denk ik, nou nee, het was eigenlijk mixed up. Want mijn vrienden, mijn moeders vrienden kwamen ook langs. Gewoon thee drinken bij mijn mama.

I: Ja.

R: En burens kwamen ook langs.

I: En je moeders vrienden zijn Turks? En je burens?

R: Allemaal Nederlanders.

I: Ah, oké.

R: Je voelt je nog wel gehecht aan, je deelt gewoon, je deelt heel veel.

I: En heb je het idee dat jouw ouders vaak over Turkije spreken. Dus jij gaat wel eens in zoveel tijd daar naartoe, ook nu met jouw zussen daar. Maar wanneer je gewoon in Nederland bent, spreken ze vaak over Turkije of iets of dat niet?

R: Nee, maar nee. Jawel, jawel.

I: Ja? Maar wat zeggen ze dan bijvoorbeeld?

R: Oh ja, ik heb dat niet echt heel erg bijgehouden, heel eerlijk gezegd. Ik zeg van, wij beleven van Turkije natuurlijk een klein gedeelte. Maar wat ik merk, het is niet het midden in. Maar het is ook wat ze ontvangen. Het is of helemaal goed of helemaal slecht.

I: Oh, oké, oké.

R: Het is ook wat ze ontvangen.

I: Maar hoe denk je dat zij naar Turkije kijken, je ouders?

R: Ik denk niet dat mijn ouders van plan zijn. Ik weet niet. Het verschil is, mijn ouders zijn natuurlijk opgegroeid in Turkije. En ik denk dat zij denken dat ze de manier van opvoeden in Turkije nog hetzelfde is dan wat nu in Turkije heerst. Alleen dat is denk ik wel anders. Als ik bijvoorbeeld met mijn Turkse neef praat en mijn Nederlands neef is totaal anders. Is anders. Is echt varieert.

I: Maar kijken ze naar Turkije dan als iets positiefs? Ook al is het misschien een vertekend beeld, klopt dat?

R: Ja. Ja, en ook weer niet hoor. Soms is het ook wel wat minder.

I: Oh, oké.

R: Het is een beetje per onderwerp afhankelijk.

I: En hoe kijken ze dan naar Nederland?

R: Ik denk dat ze blij zijn met Nederland, heel eerlijk gezegd. Oké, dus ze hebben niet echt gedacht van oké, ik ga terug verhuizen. ik denk dat ze als het ooit gebeurt dat ze semi want ik denk dat naar gegeven moment het oké niet het dat zijn die nog gewoon rustig waar oké dat ik wel ja ja ik denk dat ze in Nederland rustig waarnemen.

I: En hoe kijk je naar religie?

R: En ik denk dat religie een soort kennisboek is. Nu, wat men het ziet is als een regelboek.

I: Oké.

R: Alleen niemand heeft erin gekeken denk ik. Ik zelf ook niet, eerlijk gezegd. Ik ken hem gedeeltelijk wel, gedeeltelijk niet. Want we lezen het in Arabisch en je kijkt ook wel een beetje naar de vertaling, de Turkse vertalingen van. En je probeert ook kennis op te doen. Maar je ziet bijvoorbeeld ook bepaalde mensen die het religieverkeer in beeld zetten door bijvoorbeeld schreeuwend te acteren bij een bepaalde meetings. Als je naar meetings gaat, ik ga bijna nooit naar meetings, heel eerlijk gezegd, want ik denk van, de kennis die ze mij kunnen overgeven, die kan ik zelf ook oplezen. Maar ik denk wel bijvoorbeeld, dat, ik noem maar een voorbeeld, hoe het staat beschreven over alcohol, is dat alcohol geslecht is voor je gezondheid, en hetzelfde geldt voor hokken. en verder staat er niks in staat voor in is slecht voor je gezondheid en mensen daar zelf vrij in te doen om wat hij wat hij zei daar in beeld ja iedereen vond vrij wil want dat is gewoon zo dat is voor acceptatie dat iedereen vrij eens? Ik denk dat het uit eigen hart moet komen om iets te doen. Men kan kennis ontvangen. Men kan kennis... en dan mag men zelf bepalen wat hij of zij met die kennis moet doen. Ja. En als men bijvoorbeeld de vruchten van pluk plukt, bijvoorbeeld, en wat meer rust geeft of er komt dan wat meer goede dingen op hun pad, dan is het natuurlijk goed. Maar als men er door draait, dan moet het ook niet gebeuren. Want je ziet wel af en toe mensen daar helemaal in doordraaien. Dat is ook niet goed. Ik denk dat het het beste is om je gezond te houden.

I: Ben je wel iemand die dan niet perse praktiseert?

R: Ik hoop het wel, maar soms ben ik wel te laag. Ik zou het zo zeggen. Ik ben iemand die soms de tijd af en toe niet goed benut uit. Dan zit je gewoon te scrollen en dan zit je gewoon door te scrollen. Misschien bewust of onbewust.

I: Nee. Oké. En als je kinderen hebt, zou je ze religieus willen opvoeden?

R: Ik denk wel dat ze er de kennis van moeten nemen. Zeg maar, kennis moeten weten van wat het vandaan komt en hoe het is ingericht. Zij hebben natuurlijk ook eigen wil. Maar ik denk wel dat zij er kennis van moeten eten. Maar eigen wil. Bijvoorbeeld, het zou raar zijn als ik alles doe wat God verboden doet. En dan... En mijn kinderen dan gaan forceren. Natuurlijk, het is niet... Ja, dat is... Je moet het streven zien te vinden wat gezond is kijk je bepaalde zon dus je hebt de zon is tussen wat iemand tussen iemand en god zit dat is dit is de zon wat dus iemand god zit en je zon wat mijn mens tegen mens is dat is dus wat god tussen mensen dan kan je niet meer ook dan iemand tussen zitten dat is gewoon tussen mensen, mensen.. Dat is gewoon tussen. Oké. En mens en mens moet je gewoon..

9.13 Transcript 13

Geïnterviewde: Respondent 13

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 12 mei 2025

Interviewer (I): Oké, ik had al een beetje uitgelegd waar mijn onderzoek over gaat. En voordat ik begin wil ik even algemene achtergrondinformatie. Normaal gesproken doe ik dat via een registratieformulier. Maar omdat ik jouw contact heb ontvangen via N is dat dan niet zo gelopen. En dat is dan, mag ik jouw leeftijd vragen?

Respondent (R): 38.

I: Ja, en je had al verteld dat je WO opgeleid bent. En zijn beide ouders in Turkije geboren?

R: Ja allebei.

I: Oké ja dan denk ik dat ik wel dat betreft alles heb. Dan begin ik met mijn eerste vraag en dat is heel algemeen dus dan ja ik begin gelijk. Welke taal spreek je voornamelijk thuis?

R: Turks.

I: En moet ik denken aan als we kijken in een verhouding, 90% Turks of is het echt 100% alleen maar Turks?

R: Ja, nu we een zoontje hebben, hebben we besloten dat ik alleen maar Turks praat.

I: Oh, oké, ja.

R: Dus voor mij valt het wel eens anders. Maar 90% Turks, want ik probeer met mijn zoontje dan Turks te praten. En mijn partner dan weer Nederlands, maar eigenlijk voor onze zoontje was het ook voornamelijk Turks.

I: Oké, dus je partner is ook Turks?

R: Hij is ook Turks, ja.

I: Oké, duidelijk. En ben je getrouwd? Was de bruiloft een Turkse bruiloft, echt heel traditioneel? Of wijkt het een beetje op?

R: Ja, we hebben eigenlijk eerst een ceremonieel feestje gehad. Echt kleinschalig. Dat was eigenlijk al voldoende voor mij. Maar we hebben eigenlijk voor de familie ook nog een groot feest daarna gegeven. Was weer anders leuk.

I: En dat was echt een traditionele Turkse feest. En nu met de kinderen? Of heb je één kindje?

R: Zoontje van twee.

I: Ik neem aan dus dat beide talen aan bod komen. Dus beide talen wil je meegeven. Zijn er ook andere dingen die je echt vanuit de Turkse cultuur zou willen meegeven? In de opvoeding?

R: Nou, nu zijn we echt op de taal gericht. En ja, kijk, als hij later naar de basisschool gaat en meer dingen begrijpt, komt geloof ook wel aan bod. Want ik ben zelf, zo zijn we zelf ook opgevoed en het is nu echt op taal gericht en dat vind ik qua cultuur heel belangrijk. Dat is dat nu al als basis, zeg maar. Want ik heb het zelf thuis ook zo geleerd, thuis spraken we alleen maar Turks. Verder qua cultuur vinden we het leuk om samen met paas eitjes te zoeken, en dat soort dingetjes. Weet je, om dan gewoon de leuke dingen mee te geven, dat hoeft niet per se met het christendom te maken te hebben. Zo zijn wij niet. En dan ben je toch weer ook meer met de Nederlandse cultuur bezig.

I: En heb je dan ook momenten gehad dat je dacht van oké, in zo'n situatie wil ik mijn Turks identiteit een beetje verbergen, niet zo aanwezig laten blijken?

R: Nee, dat niet. Nee, want vooral nu, want ik kijk nu omdat we nu leven. Bijvoorbeeld, ik spreek met mijn zoontje Turks voornamelijk. En dan ben ik eigenlijk vaak bij cafétjes. En dan horen ze Turks praten. Je hebt nog steeds mensen die raar aankijken. Wat spreekt zij nou, weet je? We zijn toch hier. Want dan spreekt mijn zoontje, heeft wel een voorkeurstaal, dat is Nederlands. Dan probeert hij Nederlands terug te praten. Prima, maakt niet uit. En af en toe praat ik dan Nederlands, dan zit ze een beetje raar te kijken. Oh, ik kan dus wel Nederlands,

I: En als we kijken naar mediagebruik, dus bijvoorbeeld tv, social media, nieuws, noem maar op. Zijn dat vooral Nederlandse of Turkse bronnen?

R: Ik volg eigenlijk alles door elkaar. Mijn social media staat ook half Turks half Nederlands. Ik kijk ook nieuws, meestal wel Nederlands nieuws, maar ik krijg ook veel Turkse nieuws mee door mijn ouders of social media. Dus het is wel gemengd.

I: Oké, en als je kijkt naar je muzieksmaak? Is dat vooral Turks, Nederlands, internationaal?

R: Oh, ik hou van alles. Mijn playlist is echt een mix. Turks, Nederlands, Engels. Alles door elkaar.

I: En kook je thuis? En als je kookt, wat voor keuken is dat dan?

R: Ja, wij koken best vaak Turks, maar ook wel eens iets anders. Italiaans, soms gewoon simpel Nederlands. Stampot bijvoorbeeld. Maar Turks is wel de basis.

I: En in welke taal denk jij meestal?

R: Goede vraag. Dat verschilt echt per situatie. Op mijn werk denk ik vaak in het Nederlands, maar thuis en in mijn hoofd als ik over gevoelens nadenk, dan is het toch Turks.

I: En in welke taal voel jij?

R: Mijn gevoelens kan ik beter in de Turkse taal uiten, dat is ook echt mijn gevoelige kant, zeg maar, de Turkse taal. Maar mijn zakelijke kant, dat is echt het Nederlandse. Ja, dus als we kijken naar formele onderwerpen is dat dus Nederlands en dan informeel meer Turks. Ja, zo kan je wel zeggen ja. Ik heb meer gevoel met de Turkse taal.

I: Oké. En jouw vriendenkring, zijn dat vooral mensen met een migratieachtergrond of juist gemixt?

R: Nee, dat zijn voornamelijk mensen met een migratieachtergrond. Ook omdat ik daar veel herkenning in vind. Mijn beste vriendin is Turks. Ik heb ook Marokkaanse vriendinnen. En natuurlijk ook Nederlandse collega's, maar daar blijft het meestal bij werkcontact.

I: Was dat een bewuste keuze, of is dat zo gelopen?

R: Nee, dat is gewoon zo gelopen. Het voelt toch vertrouwder, mensen die je achtergrond begrijpen zonder dat je alles hoeft uit te leggen.

I: Ik ga nu wat vragen stellen over jouw ervaringen met beeldvorming en politiek. Hoe ervaar jij de berichtgeving in de media over de Turkse gemeenschap?

R: Ik vind het best wel eenzijdig. Als het negatief nieuws is, dan zijn we ineens allemaal "de Turken". Maar als het iets positiefs is, dan is het gewoon een individu en wordt de achtergrond niet genoemd. Dat valt me echt op.

I: En hoe kijk je naar het huidige politieke klimaat in Nederland?

R: Heel zorgelijk. Ik voel me steeds minder veilig en gehoord. Vooral door de opkomst van rechtse partijen. Het lijkt alsof het steeds normaler wordt om haatdragende dingen te zeggen over mensen zoals ik.

I: En hoe denk je dat de politiek kijkt naar mensen met een Turkse achtergrond?

R: Alsof we nooit echt bij Nederland horen. Alsof we altijd 'de ander' blijven. Dat gevoel heb ik steeds sterker gekregen de laatste jaren.

I: Heb jij stemrecht in Nederland en/of Turkije?

R: In beide landen. En ik stem ook in beide landen.

I: En hoe kijk je daarnaar? Dus stemmen op een land waar je niet woont?

R: Tja, ik begrijp dat mensen het raar vinden, maar voor mij is Turkije ook nog steeds een deel van wie ik ben. Mijn ouders wonen daar deels, we hebben er een huis. Dus het voelt logisch dat ik daar ook mijn stem laat horen.

I: Voelt Turkije ook als een thuis?

R: Ja. Ik voel me daar ook echt thuis. Maar Nederland is ook thuis. Het is dubbel.

I: En hoe ervaar jij het sociale klimaat in Nederland als het gaat om de Turkse gemeenschap?

R: Moeilijk. Ik voel me soms echt bekeken of beoordeeld. Vooral als het om religie gaat, of als ik een hoofddoek zou dragen. Dan krijg je gelijk blikken of opmerkingen. En dat is vermoeiend.

I: En hoe vind je dat Nederlanders – dus mensen zonder migratieachtergrond – naar Turkse Nederlanders kijken?

R: Sommigen echt met oprechte interesse, die stellen vragen en willen leren. Maar er zijn er ook veel die vol zitten met vooroordelen. En die zijn vaak het hardst.

I: Denk je dat jouw ouders dezelfde ervaring hebben als jij, als het gaat om hoe ze worden bekeken door de Nederlandse samenleving?

R: Nee, zij hebben andere ervaringen. Ze zijn natuurlijk ook met een ander verwachtingspatroon hierheen gekomen. Ze hebben veel meegemaakt, maar accepteren het sneller of leggen zich erbij neer. Terwijl ik meer wil strijden voor erkenning.

I: Spreken je ouders goed Nederlands?

R: Mijn vader redelijk goed, mijn moeder minder. Ze redt zich hoor, maar gesprekken met mensen buiten de familie zijn lastig.

I: Voel jij je evenveel Nederlands als Turks?

R: Lastige vraag. Ik zou willen zeggen 50-50, maar het verschuift. Er zijn momenten dat ik me meer Turks voel, bijvoorbeeld thuis of als ik in Turkije ben. En andere momenten voel ik me echt Nederlands, bijvoorbeeld op mijn werk of in gesprekken over maatschappelijke thema's.

I: Is dat ook situatie-afhankelijk?

R: Ja, zeker. Als ik me niet welkom voel of gediscrimineerd word, dan trek ik me meer terug in mijn Turkse identiteit. Maar als ik gewoon mezelf kan zijn, dan voel ik me ook Nederlander.

I: Doe je iets met Nederlandse tradities, zoals Koningsdag of Sinterklaas?

R: Sinterklaas heb ik vroeger op school gevierd, maar thuis deden we er niks mee. Koningsdag vind ik leuk qua sfeer, maar het voelt niet als mijn feest. Ik doe wel mee, maar meer als toeschouwer dan als deelnemer.

I: Zijn er momenten dat je bewust je Turkse identiteit minder zichtbaar maakt?

R: Soms. Bijvoorbeeld bij sollicitaties, of in een groep waar ik voel dat er vooroordelen zijn. Dan let ik op mijn manier van praten of probeer ik niet te veel over religie te zeggen. Niet omdat ik me ervoor schaam, maar omdat ik niet steeds de discussie aan wil gaan.

I: En heb je wel eens het gevoel gehad dat je identiteit ontkend werd?

R: Ja, vooral als mensen zeggen: "Jij bent anders dan de rest" – dan denk ik, wat bedoel je daarmee? Of als ik zeg dat ik me Nederlands voel en iemand reageert met: "Maar je bent toch Turks?" Dat soort opmerkingen doen pijn.

I: Heb je het gevoel dat mensen in Nederland jouw Turkse achtergrond vooral negatief benaderen, of krijg je ook waardering?

R: Het verschilt heel erg. Er zijn mensen die echt interesse tonen, die vragen stellen en het oprecht willen begrijpen. Maar er zijn ook mensen die meteen een beeld hebben: conservatief, onderdrukt, ouderwets. Alsof we één soort zijn. En dat maakt het lastig.

I: En hoe denk je dat sociale media daar een rol in speelt?

R: Social media versterkt stereotypen. Je ziet heel veel negatieve beeldvorming, maar ook mensen die daartegen ingaan. Jongeren met een migratieachtergrond die zich uitspreken, trots zijn op hun roots. Dat geeft ook kracht. Maar het kan ook vermoeiend zijn om constant je identiteit te moeten verdedigen. Dat je eerst echt had van: Je moest je echt gaan bewijzen.

I: Heb je zelf het gevoel dat je moet kiezen tussen Turks of Nederlands zijn?

R: Vroeger wel. Toen dacht ik echt: ik hoor nergens bij. Maar nu heb ik geleerd dat ik gewoon beide ben. Ik kies niet, ik combineer. Mijn identiteit is gelaagd. En dat mag.

I: Laatste vraag: als je kinderen krijgt, hoe wil je dan dat zij hun identiteit ervaren?

R: Ik hoop dat ze zich veilig voelen om zichzelf te zijn. Dat ze niet hoeven te kiezen. Ik wil ze meegeven dat ze trots mogen zijn op waar ze vandaan komen, én dat ze hier thuishoren. Dus ik zou ze zeker de taal, cultuur en religie willen meegeven, maar ook openheid en respect naar anderen.

I: Dank je wel. Echt heel veel dank dat je zo open hebt gedeeld. Je verhalen zijn waardevol.

R: Graag gedaan. Fijn dat je dit onderzoek doet.

9.14 Transcript 14

Geïnterviewde: Respondent 14

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 9 mei 2025

Interviewer (I): Ik kijk naar duale identiteit, waarbij de nationale identiteit van Nederland en dan de etnische identiteit van Turkije. En dan hoe je dat ervaart en dat gevoel, want beide zijn aanwezig, maar dan soms schommelt het en dan wordt het een beetje. De eerste vragen zijn heel erg algemeen: Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Ik zou mijzelf omschrijven als sociaal, open minded, vrolijk en ik weet niet. Zo is het wel.

I: Oke, en welke taal spreek je thuis?

R: Thuis probeer ik toch het meest Turks te praten, Turks te spreken. Ook met mijn kinderen. Maar nu mijn oudste dus naar school gaat, spreken we ook wel wat vaker Nederlands. Maar ik probeer toch thuis gewoon zoveel mogelijk Turks te spreken.

I: Oké. En met je ouders?

R: Met mijn vader sowieso Turks en met mijn moeder ja verschillend. Ja, een mix.

I: En in dit geval omdat je al getrouwd bent: hoe zag jouw bruiloft eruit? Was dit meer een Turkse bruiloft of een Nederlandse bruiloft? Of een mix?

R: Ja, kijk, het was niet heel erg traditioneel, maar wel een traditioneel jasje. Zonder met muziek en dansen en dat soort dingen was het toch wel.

I: Ja, het was een beetje modern maar met een traditioneel jasje, precies. En ben je wel eens op een Nederlandse bruiloft geweest? Niet traditioneel Turks of iets anders, gewoon echt?

R: Nu je het zegt, nee, niet.

I: Heb je een beeld erbij hoe dat eraan toe gaat?

R: Ja, het is natuurlijk wat kleiner, knusser, vooral familie en vrienden. En bij ons was het gewoon heel groot. Maar echt 90% kende ik niet. Het was gewoon familie, vrienden. Kennissen van mijn schoonvader, mijn schoonmoeder.

I: Oh ja, van de andere kant.

R: Ja.

I: Zou je het, als je het nu nog een keer zou kunnen doen, hetzelfde doen?

R: Ik wilde het toen ook heel klein eigenlijk. Gewoon echt met mensen die ik goed ken. Ik zou het anders doen, ja. Als ik het kon terugdraaien. Maar ja, F* is daar niet echt van.

I: Ja, ook meer van groot.

R: Ja, en dat traditionele. Daar is hij meer van. Ik ben daar minder...

I: Hoe voed je jouw kinderen op? Zou je dat beschrijven als iets wat meer Turks is, meer Nederlands of juist een mix?

R: Ja, het is echt een mix. Ik probeer wel gewoon de normen en waarden die ik heb meegekregen, ook aan hun mee te geven. Maar ik zie ook dingen die ik anders wil doen, omdat ik bijvoorbeeld in Nederland woon. Dus ik kies ook wel bewust dingen uit de Nederlandse opvoeding. En ja, kijk, Sinterklaas, echt vieren doe ik niet, maar Sinterklaas komt wel thuis cadeautjes brengen. En we maken wel een tekening voor hem. En met kerst weet hij het ook wel, dan krijgt hij ook wel een cadeautje. En de Turkse suikerfeest, daar doen we ook aan. Dus het is eigenlijk van alles wat. En met taal is het toch meer Turks dan Nederlands nu ook wel. Ja, omdat ik toch merk dat het... Ja, hij maakt gewoon van die foutjes. Dat wil ik toch dat hij dat gewoon...

I: Even fine-tunen.

R: Ja. Ja, precies. Ja, geloof. Ja. Daar probeer ik hem ook wel... Ja, hij is nog heel klein. Dus ja, ik kan niet heel veel meegeven. Heel veel snapt hij ook nog niet. Maar ja, wij zijn wel islamitisch opgevoed. En dat wil ik zo ook aan mijn kinderen doorgeven en leren. Kijken of het lukt.

I: Ja, dat zie je dan pas. En jouw mediagebruik? Volg je bijvoorbeeld het nieuws vooral in het Turks, in het Nederlands of Engelstalig?

R: Ja, op Insta zie ik dan wel wat het een en ander voorbij komen. En dat is dan meestal Nederlands. En Turks, ja dat zie ik ook wel voorbij komen. Het is eigenlijk een mix een beetje. In de avond ook. Kijk ik eerst Turks en als Fikret thuis komt dan schakelen we over naar Nederlands. Ja, ja, precies. Eigenlijk allebei een beetje. Echt wel een combinatie.

I: Even kijken. En jouw muzieksmaak in jouw playlist. Heb je dan Turkse nummers, Nederlandse nummers, Engelstalige nummers? Want het is overheersend.

R: Ja, Turks is wel overheersend. Maar het is toch wel een mix van alles.

I: Dus meer dan de...

R: Ja, meer dan de helft.

I: Ja, meer dan de helft misschien in je playlist. Ja, duidelijk. En luister je ook dan naar volksmuziek? Turkse volksmuziek?

R: Van alles eigenlijk.

I: Oké.

R: Echt van alles, van rock tot...

I: Oké, en ook in het Nederlandse taal? Ook van rock naar...

R: Nee, Nederlands niet. Nee, er zijn bepaalde...

I: Bepaalde nummertjes, ja. Engels ook.

R: Ja, Engels wel ietsjes meer natuurlijk dan Nederlands, maar... Nee, het is toch minder. Minst denk ik Nederlands. Ja, dat trekt mij niet zo heel erg.

I: Dat kan.

R: Ja, ik vind het echt jammer eigenlijk. M'n zusje is er wel heel erg van.

I: Oh, oké.

R: Zij kent alles.

I: Ja, ja.

R: Het is echt gewoon... Gewoon smaak?

I: Ja.

R: Ik zeg het ook tegen haar, je bent echt zo'n Hagenees.

I: Ja, echt. Oké. En bijvoorbeeld koken, kook je vooral de Turkse keuken thuis of kook je ook andere keukens?

R: Ik zelf kook liever andere keukens. Maar omdat Fikret een man dus liever Turks wil, doe ik dat ook wel. Maar ik vind het gewoon lastig Turkse keuken koken. Ja, ik weet niet waarom, maar er mist altijd wel iets. Iets te weinig kruiden of iets, maar ik koop liever nasi, bami, spaghetti, lasagne. Dat soort dingen koop ik dan liever, maar hij is daar niet zo heel erg van.

I: Nee, oké. Maar dit gaat ook vooral voor jou, wat jij leuk vindt.

R: Ja, wat ik leuk vind, wat ik ook lekkerder vind. Ik vind Turks eten zo zwaar altijd, vooral in de zomer.

I: Ja, meen je eens. Ik vind het meestal vet, toch?

R: Ja, heel vet, heel zwaar, heel... Ik denk dat dat oké is. Het klinkt. Ja, ik denk dat het wel oké is.

I: Ja, dit moet wel oké zijn. In welke taal denk jij?

R: In welke taal denk ik?

I: Ja, je gedachten. Zijn die Engelstalig, Nederlandstalig, Turkstalig?

R: Ook een mix eigenlijk.

I: Oké. Ja, het is echt een mix.

R: Ja, het is echt door mijn docent die ik op de middelbare school had. Het komt echt door haar. Maar goed, dat is een lang verhaal. Maar het is Nederlands en Turks. Ja.

I: Oké. En in welke taal voel je dan? Losstaand van denken. Welke taal voel je je emoties?

R: Iets meer Turks denk ik. Oké.

I: Denk je dat daar een reden voor is?

R: Weet ik niet. Ja, het is toch... Ja, ik weet niet. Ook als ik mijn gevoel moet beschrijven, kan ik dat makkelijker in het Turks dan in het Nederlands.

I: Denk je dan dat het te maken heeft met woorden?

R: Het zou kunnen.

I: Oké, maar niet per se?

R: Nee.

I: Oké.

R: Ik denk, ja... In het Turks kan ik me dan toch beter verwoorden misschien toch wel.

I: Maar denk je dan dat je de Turkstaal beter beheerst dan de Nederlandse taal?

R: Nee dat niet, dat niet zozeer. Maar ik vind het Turks, dan kan ik mijn gevoel echt met bepaalde woorden kan je dat toch beter uiten of zo op de een of andere manier.

I: Dat je eerder een woord kan vinden wat jouw emotie beschrijft. Oké. Duidelijk. En nu heb ik een paar vragen over jouw sociale omgeving. Dus dan vrienden kunnen dat zijn. Ja, dan werkt dat in ieder geval niet. Nu op dit moment. Hoe zou je jouw vriendengroep omschrijven? Is dat een diverse groep? Of is dat niet zo divers?

R: Ja, het is wel divers eigenlijk.

I: En als je het in verhouding zou zetten in percentages, bijvoorbeeld 60% migratieachtergrond, 40% zonder migratieachtergrond. Hoe ziet die verhouding voor jou eruit? Van jouw vrienden?

R: Op dit moment? Ja, toch wel een groot percentage met migratieachtergrond.

I: Moet ik denken aan 80 of 90 of zelfs meer?

R: Ja, ik denk toch wel 80. Ja, toch wel. Voorheen minder, veel minder.

I: Oh, oké.

R: Voorheen had ik alleen maar Nederlandse vrienden.

I: Oh, oké.

R: Gewoon echt. Ik ben in B* opgegroeid. Ja, ja. En ja, dat is best wel... Nou ja, als je het kent dan weet je het wel. En wij waren echt drie, vier families die je op die school kon tellen. Die een andere achtergrond hadden.

I: Ja, ja.

R: Dus zo tot mijn twaalfde zat ik daar. Daarna zat ik dus op het Zandvliet College. Toen was het een beetje een mix, maar ook daar was het toch meer... meer wit. Ja, om het even zo te zeggen.

I: Ja, precies. En Zandvliet is bij Statenkwartier toch? Ook achter Centraal. Oh, ook daar, oké. En toen kwam ik op de Haagse Hogeschool en toen was het... Ja, heel multicultuur. Ja, en toen begon het eigenlijk een beetje.

R: Oh, oké. Toen is die shift een beetje. Ja.

I: Ah, oké. En op werk was het ook gewoon Nederlands,

R: Zo'n Nederlands asma-con. En ja, dat was een bijbaantje, maar ja, het was ook allemaal gewoon... Ja, oké. Gewoon zo wit asma-con eigenlijk. Ja, precies. En ja, ik weet niet, ik had daar nooit problemen mee. En ik vond het nooit een racistische opmerking of zo. Dat heb ik nog nooit gehad. Of discriminatie, helemaal niet.

I: Oké, mooi.

R: Maar na de Haagse is het wel een beetje een mix geworden.

I: Ja, inderdaad. Ik snap het. En van deze migratieachtergrond, hoeveel procent zou Turk zijn met hetzelfde achtergrond als die van jou?

R: Ja, ook wel een hoog percentage hoor.

I: Ja?

R: Ik denk toch ook wel 80%.

I: Dus je deelt heel veel cultuur met je vrienden?

R: Ja, een hoog percentage.

I: Ik ga weer verder. Ik heb nu drie vragen ongeveer over de Turkse gemeenschap in zijn geheel eerder. Dus niet per se persoonlijk of individueel in ieder geval, maar de Turkse gemeenschap. En hoe ervaar je de berichtgeving vanuit de media? Dat kan het nieuws zijn, maar het kan ook social media zijn. En hoe zij kijken naar de Turkse gemeenschap in Nederland.

R: Nou, dus de Turkse Nederlander. Je bedoelt de Turk, dus je hebt het over de Turkse media? Hoe zij naar...

I: De Nederlandse media.

R: Naar de Turken in Nederland?

I: Ja.

R: Ja. Ja, het is een beetje... Ja, ik weet niet. Ik voel me niet aangevallen of zo. Want hangjongeren heb je. Ja. Alleen de manier waarop ze het soms overbrengen... Dat is soms minder. Dat ze dan gelijk de namen zeg maar gelijk zo, weet je, ja, en wordt gebruikt. Ja, dat vind ik dan minder. Maar ja, het blijft wat het is. Ja, weet je, als ze het over de Turkse jongeren hebben, die hangjongeren... ik heb daar ook last van. Ik vind het ook niet fijn. Ja, precies. Als het donker is buiten, dan durf ik ook niet met mijn kinderen rond te lopen. Zeg ik heel eerlijk. In de winter om zeven uur durf ik niet buiten rond te lopen hier. Weet je, het is gewoon...

I: Onvoorspelbaar.

R: Niet zozeer de Turkse, alleen de Marokkaanse ook. Ze lopen gewoon zo naar binnen. En als je er wat van zegt, dan kijken ze je aan, dan hou je je hart vast.

I: Ja, hier binnen? In de ingang van het huis?

R: Gewoon hier beneden. En op de 15e verdieping daar heb je dan een terras. Daar kon je gewoon komen voorheen. En zij kwamen daar waarschijnlijk, en dan gaan ze daar roken, blowen, weet ik veel wat ze allemaal doen. En ook hier, bij die brandtrap, hierachter. Dan zitten ze daar ook nog. Waarschijnlijk gewoon voor het uitzicht. Maar ja, ze komen gewoon naar binnen. En ik heb een keer er wat van gezegd. Het was een Marokkaanse jongen. Ik zeg: volgens mij woon jij hier niet. "Ja, een vriend van mij woont hier." Nou, denk het niet.

I: Zo standaard moest je...

R: Ja, maar ik hield mijn hart vast. Ik had het eigenlijk niet moeten zeggen.

I: Het is zo onvoorspelbaar. Je weet niet wat ze doen.

R: Hij kan zo'n mes... Dan weet je niet wat er in de zak zit. Dus ja... Ik vind, ja... Terug op de vraag. Ja, nou... Soms een beetje... Ja, ik vind het minder dat dan de namen zo gebruikt worden. Maar...

I: Dan heb ik nog een vraag over... het politieke klimaat. Hoe ervaar jij die momenteel?

R: Ja, ik ga daar meestal niet in... Ja, ik praat daar liever niet over.

I: Dat mag.

R: Want ja, meningen verschillen heel erg. En zelfs met je zusje kan je op politiek gebied heel erg anders denken. Dus ja, ik ben wat voorzichtig op dat gebied.

I: En denk je dat de politiek... Ben je neutraal, negatief of positief over hoe de politiek in elkaar zit op dit moment? In Turkije of hier?

R: Hierzo. Ja, ik vind het op dit moment wel een beetje negatief.

I: Oké, dus het neigt echt wel een beetje naar negatief. Ja. Oké. Ja. En hoe denk je dat dit politieke klimaat kijkt naar de Turkse Nederlander?

R: Ja, niet echt positief denk ik. Ja, dat vind ik wel jammer, want ze scheren dan wel iedereen over één kam.

I: Ja.

R: En dat moeten ze niet doen. Want ze moeten niet vergeten dat wij, onze opa's en oma's, die dan hier naartoe zijn gekomen om hier eigenlijk de economie een beetje op te krikken — dat vergeten ze dan. Ze zijn niet voor de lol gekomen hier. Nee. Het was gewoon echt nodig. Het waren echt gastarbeiders. En ze moesten echt, met hele gezinnen kwamen ze. En dan ook de taal die niet spreekt, alle cultuur heel anders. En in plaats van dat ze daar dankbaar voor zijn, worden ze door die hangjongeren over één kam geschoren. Dat vind ik jammer.

I: Dat krijgt niet iedereen hoor.

R: Ja, niet iedereen. Er zal altijd uitzondering aan. Ja, weet je, niet iedereen. Ik ben ook heel... 9 van de 10 keer geef ik ze ook wel gelijk. Ik heb er ook los van.

I: Ja.

R: Ik bedoel, ja, weet je. Maar ja, ik vind het gewoon een beetje... Ik vind het gewoon jammer hoe ze... Dat ze die dingen vergeten. Dat ze gewoon... Dat ze niet voor de lol zijn gekomen, maar gewoon om Nederland te helpen met de economie.

I: Precies. En als een politicus jou zou zien, of de politiek in zijn geheel, jou zou zien als persoon, wat denk je dat ze als eerste zien?

R: Mij als persoon, ja. Ze zullen geen last van me hebben.

I: Nee, je bent geen hobbyhoek.

R: Nee, en ja, ik doe gewoon wat ik moet doen.

I: Ja, precies. Dus denk je dat ze dat beeld van oké, hangjongeren en over één kam scheren, denk je dat ze dat ook bij jou zullen doen?

R: Nee, denk ik.

I: Oké. Nee, zo erg is het nou ook weer niet. Nee. Oké, dat ook niet. Duidelijk. En heb je de Turkse nationaliteit ook?

R: Ja, ik heb ze al erbij.

I: Dus dan mag je stemmen voor de Turkse verkiezingen. Hoe vind je dat? Stem je ook?

R: Ja, ik stem wel. Ja, ik vind het eigenlijk wel een luxe om het maar even zo te zeggen dat dat kan. Dat wij hier ook gewoon kunnen stemmen. En ja, ik heb toch die nationaliteit.

I: Ja, en wanneer je stem uitbrengt, heb je daarvoor echt onderzoek gedaan, geïnformeerd? Of was het al kennis dat je daarvoor had? Hoe kom je tot stand voor?

R: Ja, je volgt het sowieso wel een beetje. Dus het is niet zo dat ik net voor de verkiezingen echt helemaal ga onderzoeken. Je zit er een beetje in. Dus ja, dan gaat het een beetje automatisch eigenlijk.

I: Ja, precies. En heb je ook dan het idee van ik maak het beter voor daar?

R: Ja wel.

I: Wat is het doel voor het stemmen?

R: Ja elke stem telt natuurlijk. Ja dat is wel echt zo. En ja daarom stem ik ook eigenlijk.

I: Ja en stemt de rest van je familieleden in je directe omgeving ook?

R: Ja, meestal wel, ja.

I: Oké, ja, duidelijk. En, nou heb ik, het staat een beetje los van het stemmen en alles. Hoe denk je dat de, ja, het volksmond community, een gemeenschap, kijkt naar de Turkse gemeenschap in Nederland. Gewoon hedendaagse mensen die je zelf op straat kan tegenkomen.

R: Ja het ligt er een beetje dat zwarte om zich heen. Maar die vanwassenaren die denken van oh nou daar wil ik niets mee te maken hebben. Ja, onbekend terrein.

I: Ja. Oké.

R: Dat was de vraag ook al. Ja, hoe ze nou werken. Dus ik denk dat dat gewoon beetje verschillend is. Maar ja, we blijven toch allochtonen. Om het maar gewoon even zo te zeggen. Al ben ik hier geboren of getogen en spreek ik de taal vloeiend en doe ik wat ik moet doen. Ik ben en blijf gewoon een Turk. Ja, die stempel heb je nou eenmaal. Die stempel heb je.

I: Ja. Maar voel je je wel een allochtoon? Want je bent hier geboren en getogen.

R: Nee, ik voel me geen allochtoon. Maar ook mijn collega's, mijn vrienden. Zij hebben ook nooit het gevoel gehad dat ik echt zo'n turk-turk ben. Ja, een stereotype. Nee, omdat ik toch, ja ik weet niet, misschien omdat ik toch in bezuidenhout ben opgegroeid. En weet je, ja.

I: Oh, oké. Dat je misschien mee kan met bepaalde gespreksstof of waardes.

R: Ik heb echt niet zoiets van, oh, ik hoor jullie thuis. Nee, helemaal niet. Ik had het eerder met Turkse vrienden toen ik op de Haagse school kwam. Toen had ik echt zoiets van, ja. Je hebt wel dezelfde cultuur, maar ja, ik weet niet. Het was toch anders.

I: Was dat anders met opgang?

R: Mijn manier van denken. Ja, ik weet niet. Ik ben heel makkelijk. Ik ben echt niet de moeilijkste. Maar dan zag ik, ja, ze denken dan anders.

I: Zouden ze beperkter denken, denk je?

R: Denk het wel. Ja. Omdat ze in een bubbel misschien... Ja. Ik ben heel, ja, weet je, doe wat je wil. Als je er blij van wordt, doe het. Maar zij denken daar dan gewoon anders over.

I: Ja, oké. Dat is wel duidelijk.

R: En, nou heb ik, het staat een beetje los van het stemmen en alles.

I: Hoe denk je dat de, ja, het volksmond community, een gemeenschap, kijkt naar de Turkse gemeenschap in Nederland. Gewoon hedendaagse mensen die je zelf op straat kan tegenkomen.

R: Ja het ligt er een beetje dat zwarte om zich heen. Maar die vanwassenaren die denken van oh nou daar wil ik niets mee te maken hebben. Ja, onbekend terrein. Ja. Oké. Dat was de vraag ook al. Ja, hoe ze nou werken. Dus ik denk dat dat gewoon beetje verschillend is. Maar ja, we blijven toch allochtonen. Om het maar gewoon even zo te zeggen. Al ben ik hier geboren of getogen en spreek ik de taal vloeiend en doe ik wat ik moet doen. Ik ben en blijf gewoon een Turk. Ja, die stempel heb je nou eenmaal.

I: Ik had nog wel een vraag over het stemmen. Ja, ik weet niet hoe ik het moet stellen per se, maar zou het ook oké zijn voor jou om niet te stemmen als je kiest voor ik ga niet voor Turkije stemmen.

R: Ja hoor. Ja. Als ik een keer niet stem, dan is het prima. Het is wel een weggegooide stem natuurlijk.

I: Maar ja. Heb je dan ook het gevoel dat je ooit kan emigreren naar Turkije?

R: Als ik heel oud ben denk ik. Als ik gewoon even rust. Maar dan ben ik gewoon echt rust.

I: Wanneer je gepensioneerd bent?

R: Ja, gewoon lekker natuur om je heen. En geen drukke stad.

I: Ja.

R: Maar echt gewoon. Dan ben je helemaal geëmigreerd of zes maanden en dan weet je wel babbelen en dat deed. Ja, ik zou toch wel weer terug willen komen. Het is toch, ja, je bent er toch geboren en gezogen. Ik kan het niet, ik kan me niet voorstellen dat ik dan Nederland gewoon helemaal afschuif.

I: Ja, precies. Ja, je hebt hier geleefd, je bent hier geboren en het is toch een soort thuis.

R: Ja, weet je wat het is? Het is heel dubbel. Je voelt je hier wel thuis, maar ook weer niet. Ga je naar Turkije, dan voel je je daar ook wel thuis, maar ook weer niet. Ja, het is gewoon zo lastig. Kijk, als ik in Turkije ben, dan merken ze niet dat ik uit het buitenland kom. Mijn spraak niet, mijn kleding niet. Dat merken ze allemaal niet. Ja, ik praat best wel goed vloeiend Turks. Dus dat horen ze niet aan mijn Turks. En hier, ja, donker haar, donkere ogen. Ja, dat is niet...

I: Maar wanneer voel je je niet thuis in Turkije? Aangezien ze toch niet kunnen detecteren dat jij vanuit het buitenland bent gekomen. Op welke momenten?

R: Ja, ze zijn bijvoorbeeld in Turkije heel snel met dingen. Met alles. Als ik zo naar buiten kijk, als ik in Istanbul ben, even een voorbeeld. Als ik zo naar buiten kijk, de mensen zijn zo snel, ze zijn zo druk en ze zijn zo...snel doorlopen? Maar ook het leven daar is gewoon heel... Dan denk ik, wow, ik zou hier echt nooit kunnen leven. Ik zou me niet kunnen aanpassen. Ze zijn zo vlot, zo met alles. Ze zijn zo, ja, ik weet niet hoe ik het moet verwoorden, maar hier is dat niet zo. Hier is het gewoon rustig, relaxed, weet je. Dus het is gewoon, dan denk ik van nee, dit is gewoon echt een vakantieland.

I: Ja, precies.

R: Ik ben nu op vakantie, ja ik ben wel Turks, maar ik kan hier, ik zou niet hier kunnen leven.

I: Ja, precies.

R: Gewoon voor altijd zeg maar.

I: Maar heb je familie, heel veel familie in Turkije?

R: Ja, ik heb wel veel familie. Maar wat heb je aan familie als je je daar niet thuis voelt?

I: Ja, dat is wel zo.

R: Kijk, het is wel een deel, maar het moet gewoon goed voelen. Dat heb ik toch niet. Ik heb niet zoiets van 100% ik ga hier wonen, ik voel me hier echt thuis. Dat heb ik niet, helaas. Maar als je mij vraagt van ben je echt een Turk? Ja, ik ben echt een Turk. Weet je, dat wel. In Nederland wel. Maar, ja, het is toch... Het is gewoon heel dubbel. Het is jammer dat ik dat gevoel heb, eigenlijk, vind ik.

Want als Turk zijnde zou ik moeten zeggen van ja, ik vond het echt thuis. Het is echt mijn... Maar dat heb ik niet.

I: En als er voetbal speelt, en Nederland versus Turkije zitten in een competition op dat moment. Wie hoop je dat als eerst scoort of wint?

R: Ja, het is heel lastig. Het is heel moeilijk, maar dan is het meestal 50-50 wel hoor. Moet ik heel erg zeggen. Als Nederland door is, is dat ook oké. Ja, of Turkije. Ja, het is echt ja, tuurlijk, kijk. Het ligt er ook natuurlijk aan hoe ze spelen. Kijk, speelt Turkije heel slecht, dan heb ik zoiets van, ja, doe.

I: Doe?

R: Ja, dan heb ik zoiets van, ja, rot op. Ik wil niet dat jullie doorgaan, maar... Ja, maakt op zich niet zo heel veel uit. Ik ben niet zo... Ik ben gewoon heel makkelijk. Heel chill. Ja, prima als Nederland wint.

I: Oké.

R: Dat heb ik wel.

I: En hoe vind je dat wij dan mogen stemmen voor Turkije terwijl we daar niet willen leven bijvoorbeeld in de toekomst? Als ik terugga op die vraag.

R: Ja, het is eigenlijk wel, het is een beetje dubbel nu ik zo denk. Dus ja, ik wil daar niet leven, maar ik wil wel stemmen.

I: Ja, stem je dan wel voor jezelf?

R: Eigenlijk niet. Ja. Eigenlijk niet, nee. Ja, het is een beetje een hele goede vraag is het. Nee, je stemt niet voor jezelf, je stemt eigenlijk gewoon voor Turkije, maar voor de mensen daar.

I: Ja, maar is het dan de mensen in het algemeen daar? Of is het meer je familie? Als je het algemeen beeldt, denk je van... Oké, dit is de juiste stem voor de inwoners van Turkije. Of wat ik zie bij mijn familie, dan vind ik dit beter passen.

R: Nee, dan heb ik meer van gewoon Turkije. Niet dat ik specifiek voor mijn familie kies.

I: Ja, ik bedoel vanuit hun ervaring.

R: Ja, nee. Het is echt gewoon Turkije.

I: Ook wat je van het nieuws binnenkrijgt?

R: Ja, lastig nu je het zo zegt. Ja, eigenlijk heel stom dat we mogen stemmen nu ik zo denk. Ja, mee eens hoor, maar ik mag eigenlijk niet mee. Maar ja, dat vind ik altijd interessant, want in eerste instantie denk je er niet bij na en dan. Je hebt het recht op dan, waarom niet? En dan eigenlijk als je nadenkt van ja, ik ga niet door het systeem daar. Ik ga niet naar de ziekenhuis daar of naar school of werk. Ik betaal niet belasting daar. Nee, maar je mag wel stemmen.

I: Ja, precies.

R: En ik mag mee bepalen. Het is eigenlijk heel hypocriet is het. Het is heel, ja.

I: En wil je verder niet beïnvloeden of zo om niet te stemmen. Je mag gewoon doen wat je wilt. Dat is niet de bedoeling van onderzoek.

R: Maar nu ik zo denk, ja je hebt helemaal gelijk joh. Toen stond ik helemaal niet bij stil.

I: Ja, ik weet niet of ik het nu al wou zeggen, maar ik denk van...

R: Ja het is ook een beetje logisch als er mensen om je heen stemmen, vdat je dan geneigd bent om te stemmen. Ja, je gaat gewoon zo'n keurigheid erachter aan en je doet het ook gewoon.

I: Ja, we zijn allemaal mens en dat is gewoon hoe het werkt.

R: Ja.

I: Oké, ik ga verder.

R: Ja.

I: Uhm, anders blijft het te lang, het wordt heel filosofisch. Ik heb nu een paar vraagjes over jouw ervaring. Je had het dan een beetje gedeeld, misschien zit het een beetje dubbel op, maar dan kunnen we sneller doorheen. Heb je wel eens de gedachte gehad of een ideologie dat Nederland geen goed land is om te leven?

R: Nee, nooit.

I: Het is nog altijd prima geweest ja hoor nee nooit geen onvrede oké mooi helemaal geen negatieve dingen meegemaakt of ook nooit de gedachte van oké nu wil ik misschien verhuizen naar ander land

R: Nee, echt niet.

I: Heel duidelijk. Dit is een beetje dubbel op, maar ik moet het wel kunnen noteren door te kunnen coderen. Hoe zie je de Nederlanders zonder migratieachtergrond? De stereotypes, de blue eyes, blonde hair.

R: Hoe ik ze zie?

I: Ja, hun nationaliteit, hun cultuur, hun normen en waarden.

R: Ja, dat is natuurlijk wel heel anders dan de Turkse. Ze zijn lekker vrij op elk gebied. Dat vind ik ook wel dubbel.

I: Oh, toch wel?

R: Ja, toch wel dubbel. Want omdat ik nu kinderen heb, ga je anders denken.

I: Wat denk je dan bijvoorbeeld? Ik heb geen kinderen.

R: Ja, wat denk ik dan? Dan heb ik zoiets van, ja, ik wil toch dat ze niet heel te vrij denken. Dat is toch zoiets hebben van, een heel klein voorbeeldje. Als ik een dochter zou hebben, dan zou ik haar leren van, joh, als je papa thuis komt, als je een hemdje aan hebt en je hebt een beetje een décolleté, doe hem ietsjes hoger. Of doe even een shirtje aan. Een beetje bescheiden. Het is toch wel, het is je vader, maar dat is dan toch weer een beetje... Het andere geslacht. Ja, dat soort kleine dingetjes. Maar verder ja.

R: Dus het vrijdenken zit hem vooral in van ook hoe ze kleden en... Een beetje respect eigenlijk meer.

I: Bijvoorbeeld de kleintjes nu probeer ik ook aan te leren van als er ouderen binnenkomen, ga gewoon netjes zitten. Niet met je benen wijd, met de iPad in je handen. Een beetje respect. Als een oom of tante binnenkomt, gewoon even netjes zitten. Je hoeft niet zo te zitten, maar dat je wel gewoon, snap je? Dat soort dingen. Rustig. Ja, dat je gewoon... Ja, een beetje respect vind ik dat dan.

I: En dat is dan wat niet hoort bij het vrijdenken. Kan ik dat zo interpreteren?

R: Ja, jawel.

I: Oké.

R: Jawel. Want ja, in de Nederlandse cultuur is dat natuurlijk wat makkelijker. Dat maakt niet uit als oma of opa thuis komt en zit gewoon ondersteboven. Ze zijn er heel makkelijk in. Ja prima. Ik vind het echt prima. Maar ik vind toch als ik dan nu kijk. Voor je eigen kinderen. Ja voor mijn eigen kinderen. Maar dat heb ik zelf ook zo meegekregen. En je wilt het doorgeven. Ja dat je toch. Ik vind toch een stukje respect. Benen weer. Heb je mama gemist? Mijn wederhelft? Ja.

Speaker B Ja, poepie. Waarom zit je niet bij papa en gekke tante? Verveel je je?

Speaker B Ga je meeluisteren? Mag, maar dan moet je wel je mondje dicht houden.

Speaker A Goed?

Speaker B Afgesproken? Niet? afgesproken niet niet afgesproken dan moet je weg kun je weg blijven gaan we samen antwoord geven

Speaker A ja knuffelend zo cute

Speaker B we zijn geen kinderen he babyfieber er kunnen ook echt monsters zijn je wel gek maken. Hé? Maar jij bent wel een knuffelkont. Knuffelbeer. Oh, een kusje.

Speaker A Oh, zo lief.

Speaker B Oh, maar dat is een heel groot nat kusje.

Speaker A Dat wil ik niet.

Speaker B Ik wil geen natte kusjes.

Speaker B Doe je de deur dicht? Anders komt je broertje.

Speaker B We zijn bijna klaar. Geen idee.

Speaker A Ik vind het zo leuk om te zien. Ze hebben allemaal een eigen persoonlijkheid. Ja. Dat is echt heel leuk om te zien. Het is echt heel klein, de Zeus.

Speaker B Hij is heel klein, maar zo, die hebben ook echt een heel sterk eigenwilletje. Echt, we hebben allebei steenbokken daar niet van. Ze zijn echt koppig ook. Papa is ram. Nou, allemaal koppig. Ik ben waterman, heel...

Speaker A Vloeiend.

Speaker B Ja, heel chill. Gelukkig wel, anders zou het heel erg botsen.

I: Dan heb je allemaal die koppige sterrenbeelden. Je had het net over dat het soms dubbel op is. Ja hoor. van een Nederlands voelen en een Turks voelen. Eén keer daar, één keer hier. Voel je weer zo en zo. Maar als je het mag zetten in percentages, hoeveel voel je Turks en hoeveel voel je Nederlands?

R: In het algemeen.

I: In het algemeen. Er zullen vast momenten zijn dat het de één meer is dan de ander, maar gewoon in general. Is dat een heldere 50-50 of is dat misschien 60-40?

R: Jawel, toch wel. 9 van de 10 gevallen toch wel 50-50.

I: A Oké.

R: Ja. Maar ja, als je dan soms die dingen op het nieuws aan ze hoort, dan denk je ja, nu voel ik me wel gewoon echt een Turk.

I: Oh ja. Ja.

R: Wat voor nieuws dingen hoor, moet ik aan denken? Nou ja, als het gewoon Nederlands nieuws, als je dan hoort van, weet je, negatieve nieuws over een Turkse gemeenschap. Of een Turkse, weet je, iemand die iets heeft gedaan met een Turkse achtergrond.

I: Ja, precies.

R: Weet je, dan heb ik zoiets van, ja, weet je. Ik deel dat niet. Precies. Dan heb ik zoiets van ja, ik word over één kam geschoren. Dan is het wel dat ik me dan meer Turks voel. Dat komt dan meer, ik weet niet. Ja, het is heel raar. Dan vind ik het jammer eigenlijk dat ik me meer Turks voel. Ik zou me gewoon 50-50 moeten voelen. 9 van de 10 gevallen, ik mag ofzo, daar niet van. Alleen met dat soort gevallen, dan is het van ja... Ik vind het gewoon jammer dat het zo gezegd wordt. Ja, dat eigenlijk een beetje. Ja, toch wel 50-50.

I: Zijn er ook momenten geweest dat je je Turks identiteit wel verborgen zou willen houden? In bepaalde contexten, situaties, dat je denkt van, oh, nu ga ik me meer Nederlands opstellen.

R: Nee. Ik stelde me altijd wel meer Nederlands op dan Turks.

I: In het algemeen?

R: In het algemeen, ja. En vaak wisten ze ook niet dat ik Turks was.

I: Oh, wat dachten ze dan?

R: Ze dachten altijd een half, een mix. Indonesisch dachten ze altijd.

I: Ik wilde het net zeggen.

R: En ook omdat ik dan geen accent heb, dachten ze altijd half Indonesisch, half Nederlands. Oh, oké. Heel vaak heb ik dat gehoord. Ik heb ook Portugees gehoord. Ook allemaal plaatsen.

I: A Ja.

R: Dus, eh, en als ik dan zei, ja, nee, ik ben gewoon Turks, dan waren ze verbaasd. Wat vond je ervan? Eh, ja, wel grappig. Ik ben altijd wel nieuwsgierig als ze dan vragen naar mijn achtergrond. Dan vraag ik van jou, wat denk jij? En dan hoor je heel veel verschillende dingen.

I: Ja, dat vind ik ook altijd leuk om te horen. En ook leeftijden.

R: Ook? Ja, dat schat ze me ook altijd veel jonger in. Hoe oud denk je dat ik ben? Eerlijk. Maar ik denk dat jij het wel een beetje weet.

I: Ik weet het een beetje, dus ik ben biased. Maar als ik het zeg maar zonder mijn ideeën, zou ik zeggen 28.

R: Ik ben 34. Ja, ze schatten me altijd jonger in. Ja, maar dat is alleen maar goed.

I: Ja, alleen maar goed inderdaad. Dat is een compliment.

R: Ik vind het wel leuk dat ze niet weten dat ik Turks ben.

I: Ik vind het wel grappig. Is het een bewuste keuze dat je je meer Nederlands opstelt?

R: Nee.

I: Oké, het is gewoon zo gelopen.

R: Ja, het is gewoon, ik denk ook dat ik, omdat ik zeg maar in Bezuidenhout ben opgegroeid, het zit er zo in. Het is niet dat ik dat bewust doe, het zit er gewoon in. En ja, als ze met mij praten en ze dan vragen over dingen, over hoe ik denk over bepaalde dingen, dan is dat ook niet standaard Turks. Omdat ze hier de Turken anders kennen dan de Turken in Turkije. De Turken hier zijn een beetje...

I: Je mag gewoon zeggen hoe je denkt, het is anoniem.

R: Ja, het lijken net barbaren, sorry, maar dat zijn de Turken die uit het oosten vooral komen. En die hebben niks gezien. Ja, ik weet het niet. Ik weet niet hoe ik het... Ik wil het zo netjes...

I: Ja, dat snap ik.

R: Maar ik merk ook van... Het is toch aan de ene kant logisch, want gastarbeiders... Dat zijn geen doktoren of advocaten die als gastarbeiders zijn getrokken hier. Kijk, het is niet erg.

I: Ja, het is helemaal niet erg.

R: Nee, maar...

I: Maar het is wel een vertekend beeld.

Speaker B Ja, maar je moet je ook een beetje aanpassen. Je woont hier al jaren en je... Ja, het is wel zo. Je ziet vrouwen met van die bloemetjesbroekjes en van die dingetjes met zo... Dan denk ik, oh... Een beetje ouderwets ook wel, ja. Want ik denk niet dat ze in Turkije nog... Dat zie je ook niet.

I: Helemaal ook niet.

R: Nee, helemaal niet. Ik ben er nu drie jaar niet geweest, maar toen ik daar laatst was, ik zag dat niet over straat. Nee. Maar hier zie je dat allemaal. Zij vinden ons, dus de Turken in het buitenland, vinden

zij ouderwets. Qua denken en doen. Daar zijn ze echt veel moderner. Als jij daar zegt van joh, ik ben nog maagd voor het trouwen, voor het huwelijk, dan kijken ze je aan. Echt waar? Je bent gek, zeggen ze dan. Maar hier, als je dat hier zegt, nou... Dan ben je gelijk... Post-U2, ja, alles. Dan ben je geen Turk meer, dan ben je onterfd. Snap je? Ik heb ook een vriendin die dan gaat naar Turkije en dan... Ze is ook Turk, ze draagt een hoofddoek en dan kijken mensen haar raar aan daar. Omdat ze een hoofddoek draagt.

I: Ja, dat is echt zo.

R: Je moet je wel een beetje aanpassen. Kijk cultuur en prima. Weet je, ik ben ook gewoon een Turk. Ik ben gewoon een Turk. Je spreekt de taal. Ja, maar kom op. We leven in 2025. Je moet je wel een beetje... Dat vind ik gewoon jammer. En dan krijg je zo... Toen ik zwanger was, voor de kleine, merkte ik nog. En toen vonden ze het raar dat ik gewoon zo makkelijk, zo anders dacht dan de gemiddelde Turk. Omdat ze gewend waren op die school dat bepaalde dingen niet mochten.

I: Ah, dat je bijvoorbeeld niet door kon werken ofzo. Dat je eerst thuis moest blijven.

R: Nee, gewoon andere dingen bijvoorbeeld. Dan hadden we het over, hoe heet die methode ook alweer? Nou dan moest je het over homo's hebben, over lesbiennes. Ik ben even die methode kwijt. En ik moest dat dan ook, weet je, die les moest ik ook geven. Ik ging natuurlijk wel hier en daar wat weghalen, want anders krijg je weer die ouders voor de jaren krijg je weer gezeur maar ze vonden het heel raar dat ik zo makkelijk dacht erover. Ja, kijk weet je, je kan er niks aan doen. Nee, als jij zo bent, dan ben je zo. Ik kan het niet veranderen. Nee, nee, weet je, of als je toch lesbisch bent, kan er niks aan doen.

I: Ja, ik heb je dat niet vernieuwd en ze moeten ook met elkaar kunnen omgaan.

R: Ja, als je collega homo of lesbisch is, moet je ook een accepteerder. En dat vonden ze raar.

I: Wie vonden dat raar? De collega's?

R: De collega's. Dat ik gewoon, ja weet je, wat kan je doen? Wat moet ik doen? Als mijn zoon zegt ik ben homo, ophangen? Kan toch niet? Ja, weet je, wat moet ik doen?

I: Zo, ja precies.

R: Weet je, dat soort dingen, snap je?

I: Ja, het is heel cool.

R: Ja, dat is echt heel stom. Ja, weet je, ja. Sommigen denken echt zo, misschien niet op op, maar wel echt vanuit huis en geen contact meer.

I: Ja, inderdaad.

R: Ja, een beetje liever niet natuurlijk. Ik zou het ook leuk vinden als ik straks kleinkinderen heb, weet je. Maar ja, als het niet gaat, gaat het ook niet. Wat moet ik doen? Het is toch wel jouw kind, weet je. Ja. Dat soort dingen, ja. Dat dus, ja ik weet niet.

I: Drink je ook alcohol?

R: Nee, ik vind het vies. Het stinkt. Ik vind het gehooft vies. Meer daarop

I: Oh oké, niet vanuit de religie ofzo. Dat is heel erg. Oké, dus dat is ook gewoon, je bent waarschijnlijk praktiserend, klopt dat?

R: Nee, niet echt.

I: Oh oké. Vast je?

R: Nee.

I: Oh oké, dat is oké hoor. Ja, dan kan ik dat ook meenemen in mijn onderzoek. Want ik denk ook dat religie soms een beetje een rol speelt.

R: Ja, weet je wat het is? Ik vind het allemaal heel krom. Ze gebruiken elke keer het geloof erbij. Maar dan gaan ze wel een maand vasten. Maar dan doen ze elf maanden alles wat God verboden heeft. Weet je? Dan gaan ze vijf keer per dag bidden. Maar dan zie je ze wel stelen bijvoorbeeld. Snap je? Ik vind gewoon dat hoort niet. Dat jij een drankje drinkt weet je, betekent niet dat jij een slecht mens bent. Je kan ook niet drinken maar echt een heel slecht mens zijn. Nee, niet dat het uit... Omdat het niet... Je mag niet drinken, dat staat er. Maar het is niet om die reden, zeg maar. Dat ik niet drink. Ik was het niet. Maar ik ben een goed mens. Ja, daarom.

I: Dat moet niet uitmaken, inderdaad.

R: Snap je?

I: Ik bid ook niet. Maar ik heb het zelf ook niet van huis meegekregen. Jij wel?

R: Mijn moeder is echt op latere leeftijd begonnen met bidden.

I: Nadat jij bent geboren?

R: Nee, veel later. Misschien zo'n tien jaar. Misschien niet eens.

I: En je vader?

R: Mijn vader weet niet. Hij gaat wel vrijdagen naar het gebed.

I: Maar dat is ook een soort gemeenschap.

R: Ja, het is niet dat ze heel erg praktiserend zijn. Kijk, ik ben vroeger wel naar de moskee gegaan. Ik kan wel Arabisch lezen, maar God mag weten wat er staat. Ik lees het meegekregen. Dat beheers ik dan allemaal wel. Snap je? Dus ik heb wel meegekregen wat ik... Dat wel allemaal.

I: Je hebt de kennis.

R: Ja, dat wel. Maar ja, weet je, wanneer heb ik voor het laatst de Koran geopend... Dat was wel heel lang geleden. Wat ik eigenlijk ook niet goed vind voor mezelf hoor. Ik vind wel dat ik, het is toch een extraatje wat je kan eigenlijk aan Arabisch lezen. Kan ook niet iedereen, is ook niet makkelijk. En ja ik zou het toch wel. Het is een verenigbaarheid. Ja. Dus ja, het is een beetje dubbel.

I: En hoe denk je dat je ouders een beetje kijken naar, ja, naar de gemeenschap in Nederland, de Turkse gemeenschap. Denk je dat ze hetzelfde idee hebben als jij?

R: Ja, wel en niet. Een beetje dubbel. Kijk, mijn ouders zijn ook niet de moeilijkste. Ik denk dat als zij heel erg gelovig en praktiserend waren, dat ik dat ook zo zou meekrijgen. Maar ik heb gewoon de basis dingen meegekregen. En het is meer van doe wat je er zelf verder mee wilt doen.

I: A Ja, precies. Allemaal mooi meegenomen, maar niet verplicht.

R: Nee precies, kijk, de basis is er en de rest is in jou.

I: Ja precies.

R: Dat doe ik ook bij mijn kinderen. Dat wil ik dan ook bij mijn kinderen doen. Weet je, ga maar in het weekend naar de moskee, leer het. Maar wil jij practiceren? Prima. Wil je dat niet? Ook prima.

I: Ja, eigen keuze.

R: Ja, waar je gelukkig van wordt.

I: Ja, en denk je dat jouw ouders een, hadden zij veel sociale contacten?

R: Binnen de Turkse gemeenschap wel.

I: Oké.

R: Ja, ze waren wel echt, jawel. Vooral mijn vader, heel veel vrienden. En hij vond het ook wel leuk. De contacten vond hij leuk. Mijn moeder kwam eerder en mijn vader kwam nadat hij was getrouwd. Dus voor hem was het helemaal de Turkse gemeenschap. Dan wilde hij ook contact met iedere Turk bijna niet meer dragen.

I: Dan voelde hij zich een beetje thuis. Had je dan veel Turkse familieleden, vrienden, kennissen over de vloer?

R: Vroeger wel. Vooral met familie. Elk weekend waren we dan bij mijn tante, de zus van mijn moeder. En dan gingen we met de hele familie voetbal kijken. En dat was dan een reden om bij elkaar te komen.

I: Ja, leuk.

R: Dat was echt heel leuk. Het was een heel klein huisje, maar er konden veel mensen in de hele familie zaten daar.

I: Ja precies. Oké leuk. En denk je dat zij ook, ja hoe denk je dat hun, je ouders kijken naar de Nederlanders zonder migratieachtergrond?

R: Over het algemeen bedoel je?

I: Ja.

R: Ja, wel oké. Ze hebben daar ook nooit problemen mee gehad of ze hebben ook nooit met discriminatie te maken gehad of racisme of wat dan ook.

I: Ja weet je, als jij gewoon je ding doet, dan is het prima.

R: Dan heeft niemand last van je. Nee, dan heeft niemand ook... Er kan niemand ook wat zeggen, snap je? En als jij dat niet doet, ja dan vind je... Ja weet je, mijn ouders zijn ook gewoon rustige mensen, doen hun ding en hebben nergens... Ze hebben ook geen last van niemand. Nooit. Gehoord.

I: Ja.

R: Dus ja, nee, zij vinden het ook wel prima. Anders zouden we ook niet zo lang bezuinigd worden.

I: Oh, inderdaad.

R: Ja, want we waren ook echt in de straat ook een van de weinigen.

I: En spraken ze vaak over Turkije?

R: Die vader wel. Ja, nog steeds wel. En die kwam ook later natuurlijk.

I: En je moeder?

R: Mijn moeder, voorheen had ze echt zoiets van nee ik ga nooit terug. Maar nu heeft ze zoiets van als ik wat ouder ben, dan wil ik gewoon rust. Maar dan doet ze wel 6 maanden. Ik denk niet dat zij echt, maar mijn vrouw zal het hier doen. Het is natuurlijk moeilijker als je op latere leeftijd hierheen komt. Hij heeft alles achtergelaten.

I: Ja, maar dat heeft je moeder denk ik ook wel.

R: Mijn moeder was 35, denk ik. Ja, het is toch lastig.

I: Ja, het is lastig. Het is anders. Hoe oud was je moeder ongeveer?

R: Mijn moeder was 3 toen ze hier kwam.

I: Oh ja, ze heeft al dingen opgebouwd.

R: Ja, ja, ja. Mijn moeder praat ook prima Nederlands. Alleen jammer dat ze geen studie of iets heeft gedaan. Dat vind ik wel echt jammer, maar verder...
Ik praat ook meer Nederlands eigenlijk met haar, nu ik zo denk, dan met mijn vader.

I: Logisch ook.

R: Ik denk dat dit je langste interview wordt.

I: Ja ik denk het wel, dit is tot nu toe de langste. Maar dat is alleen maar, daar kan ik heel veel voorbeelden uit halen. En je moet ook quotes neerzetten.

R: Oh ja.

I: Maakt het voor mij alleen maar makkelijker.

R: Als je hier verder nog wat nodig hebt, kun je me altijd nog bellen of appen. Oké fijn, dankjewel.

Dus dat is geen probleem. Ik vond het echt zo lief ook hoe je gewoon, mijn moeder zei al van, oh ze heeft het gestuurd ook in de groepstijl van de concert. Ik waardeer het echt enorm.

R: Ja, nee. Als het om studie gaat, dan...

I: Ja, je snapt het.

R: Ja. Maar dat...

I: Oké, ik stel eerst even mijn laatste vraag. Dat gaat over vooroordelen. Dus dat heb je zelf niet ervaren? Dat een vooroordeel is gebaseerd op iets... Wanneer iemand jou tegenkomt, ontmoet, kan op werk zijn, kan op de studie zijn.

R: Op het gebied van achterbaks gedragen, bedoel je gewoon echt... Kijk, ik heb wel veel onderdeel gehad, weet je, dat ze dan... Dat ze... Ze vonden mij er heel streng bij lopen. Ze durfden niet tegen me te praten, weet je. Dat... En als ze dan eenmaal die stap zetten en als ik dat oplaat, dan is het eigenlijk best wel sociaal en best wel dit en best wel dat.

I: Maar denk je dat dat afhangt?

R: Het is gewoon een beetje buiten, zeg maar.

I: Is het dan je blik eerder dan...

R: Ja, ik denk wel dat het is. Maar niet, zeg maar, met mijn achtergrond. Dat ik dan met mijn...

9.15 Transcript 15

Geïnterviewde: Respondent 15

Interviewer: Melisa Hess

Datum: 5 mei 2025

Interviewer (I): Mijn eerste vragen zijn heel erg algemeen. Mijn eerste vraag begint ook makkelijk. Hoe zou je jezelf omschrijven?

Respondent (R): Als een persoon...

I: Oké. En welke taal spreek je voornamelijk met vrienden?

R: Nederlands en Engels.

I: Nederlands en Engels. En Turks zit daar helemaal niet tussen?

R: Eventueel, als ik een Turk spreek, dan ben ik een Nederlander.

I: En hoeveel, zeg maar als je een percentage zou zetten, hoe zou die verhouding eruitzien van jouw vriendengroep? Laten we zeggen, de ene kant is Turks sprekend en de andere kant niet.

R: De ene kant is Turks.

I: Dus je Turkse vrienden na en de andere niet Turkse vrienden na.

R: Oh, wat de verhouding is?

I: Ja.

R: Ja, ik kan bijna zelfs echt geen verhouding, maar 20, 80 procent.

I: En welke is 20 procent?

R: De Turkse.

I: Ah oké. En als je nu een verhouding, ik weet dat het moeilijk voor je is, maar je mag, het is ook gewoon gokken, het is niet goed of fout en ga niet controleren ofzo. Maar als we zouden kijken, oké, verhouding Nederlanders zonder migratieachtergrond, dus de autochtoon. Hoe ziet die verhouding er dan uit? Van jouw vrienden en contacten die je regelmatig spreekt.

R: Dus niet Turk, maar wel bij de buitenlanders.

I: Ja, dus met Turken erbij.

R: En je hebt vergeleken de Nederlandse.

I: Yes.

R: Misschien 90% buitenlandse. 10% niet buitenlandse.

I: Alright, alright. Is dat een bewuste keuze? Hoe denk je dat het komt dat de niet buitenlandse... Ik ga het even anders voordoen. Hoe denk je dat het komt dat Nederlandse mensen met een migratieachtergrond, waarom is dat een groter percentage denk je? Veel meer dan de autochtoon.

R: Ik denk door de persoonlijkheid enzo. Door de persoonlijkheid. Zelfs de interesses.

I: Oké, interesses. En merk je het ook op een andere manier? Wat bedoel je met persoonlijkheid? Gewoon druk zijn, uitgaand zijn of bedoel je iets anders? Ik denk gewoon in het algemeen dat

R: Mijn persoonlijkheid vind ik meer terug in de vrienden die ik nu heb. Veel meer voor het alleen Nederlandse vrienden. Dat ik me beter kan vinden met hetzelfde soort interesses en homoïse daarmee.

I: Oké, dankjewel voor je antwoord. En als we kijken naar bruiloften, ben je wel eens op een Nederlandse bruiloft geweest?

R: Misschien wel, niet dat ik je herinner.

I: Oké, niet van actieve herinnering van een Nederlandse bruiloft. Weet je hoe het aan toe gaat?

R: Ja, dat wel.

I: Oké, en over Turkse bruiloften, ben je wel eens op een Turkse bruiloft geweest?

R: Ja.

I: Oké, dus je weet hoe het er aan toe gaat. Als je kon kiezen voor als je gaat trouwen en je geeft een bruiloft, wat voor bruiloft zou je willen geven? Een Nederlandse, een Turkse, een gemixte? Hoe ziet dat idealiter uit?

R: Gemixt denk ik.

I: Gemixt. En dan moet ik denken van Nederlands, Turks gemixt of een andere cultuur? Ik denk niet zo heel Nederlands maar ook niet zo heel Turks. Een beetje er tussenin. Oké, en tussenin. Zo een beetje 50-50? Ja, dat je wel...

R: Nou, ik weet niet of het dan Nederlands is maar gewoon heel simpel. Maar dan misschien een beetje een paar dingen van de Turkse taal of kant misschien erbij betrekken.

I: Oké, dus vooral op je eigen manier en dan een beetje Turkse invloed daarop. Oké, duidelijk. En als je later kinderen hebt, zou je ze de Turkse taal aanleren?

R: Zou wel kunnen.

I: Zou je dat willen of niet?

R: Ik zou wel willen, maar het is niet de grootste prioriteit denk ik.

I: Zou Nederlands dan een meer prioriteit zijn?

R: Ja, als ik blijf leven in Nederland dan.

I: Oké, daar komen we strakjes op terug. Ben je religieus?

R: Nee.

I: Nee. Oké, dus ik mag aannemen dat je kinderen ook niet een religie gaat meegeven. Of toch wel?

R: Nee.

I: Kijk je vooral Nederlandse nieuws of Turkse nieuws, wat voor nieuws volg je? Kan ook via social media zijn natuurlijk.

R: Sorry, wat was de vraag?

I: De vraag was van, jouw mediagebruik. Denk aan bijvoorbeeld de nieuws. Volg je de Nederlandse nieuws of volg je de Turkse nieuws? Hoeft niet per se tv te zijn, kan ook social media zijn.

R: Nederlandse.

I: En jouw muzieksmaak. Luister je naar Turkse muziek, Nederlandse muziek, Engelstalige muziek?

R: Engelstalig.

I: Oké. Heb je in je playlist ook Nederlandse muziek?

R: Nee, maar het zijn wel altijd Nederlandse nummers ook wat ik naar luister.

I: Oké. En met Turkse nummers?

R: Hetzelfde.

I: Hetzelfde geldt voor de... Oké. Ik weet toevallig dat jij niet kookt, maar als je later je eigen huisje hebt, wat voor keuken zou je het liefst willen koken? Wat is jouw voorkeur aan wat?

R: Ik denk een beetje van alle soorten culturen. Maar vooral Italiaans. Turks ook wel denk ik. Turks, Italiaans. Misschien Aziatisch eten, dat is ook lekker.

I: En in welke taal denk jij?

R: Dat weet ik eigenlijk niet.

I: Je mag er eventjes bij stilstaan.

R: Oh, want ik weet het eigenlijk niet. Welke taal denk je? Ja, dat is een goeie hè? Nederlands misschien?

I: Oké, dus je denkt in het Nederlands. En in welke taal droom je?

R: Nou, dus ik kom erop terug, maar soms is het wel dat ik ook denk of... Nou, ik denk in het Engels. Maar dat is echt heel... Ik weet niet, dat is ook heel af en toe. Maar meestal Nederlands. Wat was de vraag?

I: In welke taal droom je?

R: Ik herinner het niet. Dus misschien Nederlands, Engels, ik weet niet. Turks misschien ook.

I: Is goed. Dan laten we die eventjes voor als het is. Ik ga nu over naar... Even kijken. Dit heb ik gevraagd. Ik begin gewoon lekker direct. Hoe ervaar jij de berichtgeving vanuit de media? Denk aan social media, denk aan de nieuws... Het nieuws.

R: Ik volg het nieuws niet echt.

I: Maar wel oké. Ik maak hem even wat specifiek. Dus laten we zeggen op social media, want social media gebruik je.

R: Ja.

I: Hoe ervaar je de berichtgeving op social media over de Turkse Nederlanders bijvoorbeeld.

R: O zo. Nou, vanuit Nederlands het nieuws gezien, kan het wel zo zijn dat de Turkse mensen hier in Nederland dus wel wat meer negatief in beeld gebracht worden. Dus in die zin is dat wel jammer om te zien, zeg maar. Maar voor de rest is het wel... Het is niet al te heftig ofzo, maar soms wel jammer. Dat is een beetje een herhalend idee.

I: Oké, ja, duidelijk. En hoe ervaar je de politieke klimaat van Nederland?

R: Ik ben niet zo up to date met politiek, dus ik kan er niet zoveel zeggen. Volgens mij is er nog steeds wel een beetje dat je wel merkt van een onevenheid. Niet speciaal in Turkse Nederlanders, maar allochtonen en autochtonen in de politiek ook wel.

I: Dus dat er niet genoeg allochtonen in de politiek zitten, bedoel je dat?

R: Niet per se, maar meer dat het wel een beetje meer... momenten van bijvoorbeeld beslissingen nemen vanuit het kabinet enzo, dat ze dan wel meer herhalend ook zijn van de autochtonen personen.

I: Ja, wanneer ze uitspraken doen. Ja, dat soort dingen. En mag ik dan invullen dat je het negatief ervaart? Of negatief ziet.

R: Kan, ja het kan negatief zijn. Ja omdat ik er niet zoveel mee bezig ben kan ik het niet precies beschouwen als volledig negatief of volledig neutraal. Misschien een beetje daar tussenin.

I: Dus waar ik mee kan. Yes, duidelijk. Jij hebt de Turkse nationaliteit, dus je hebt recht op stemmen. Breng je ook je stem uit? Ja.

R: Ja.

I: En is het een wel overwogen stem? Weet je waarop je stemt?

R: Nee. Ik word niet per se gedwongen, maar ik zit wel een beetje in druk gezet door mijn moeder om te stemmen. Waar zij op stemt, moet ik ook op stemmen.

I: Precies. En als je zelf mocht kiezen, zou je dan wel stemmen of niet stemmen?

R: Ik zou niet stemmen meer, want als ik zelf een keuze moet maken, ik heb helemaal geen idee over Turkse politiek. Ik weet er helemaal niks van. Ik weet echt niet wat het te weten is. Dus als ik moest stemmen, dan zou ik gewoon op iemand moeten stemmen waarvan ik niks van af weet. Dus dan wil ik liever niet stemmen dan dat ik stem op iemand waarvoor ik misschien niet eens zou willen stemmen als ik zou leven. Waar hij voor staat.

I: Precies. Als je kijkt over het algemeen voor de rest van de Turkse Nederlanders.

R: Ik vind dat onzin. Ik snap het wel, maar aan de andere kant vind ik het een beetje apart van dat mensen in een ander land kunnen stemmen voor een ander land. Ik snap wel het concept van ja, het zijn Turkse mensen die in Nederland wonen, dus die willen ook dat hun, zeg maar in Duitsland, ook gewoon dat het daar goed verloopt. Maar ik denk dat het oneerlijk is want die maken de dagelijkse dingen niet mee zoals mensen die daar wonen. Ik vind het een beetje nutteloos dat mensen hier dan stemmen op dingen van dagelijkse leven die daar gebeuren waar zij dan niks uiteindelijk van mee krijgen alleen maar via media of vanuit familie maar dan denk ik ja het zou veel eerlijker zijn als mensen uit, uit het eigen land alleen wel gestemd hebben. Ja. Want die krijgen daar mee te maken.

I: Inderdaad. Dat is wel zo. Dus als je bijvoorbeeld in het buitenland bent, of bijvoorbeeld een jaartje even rondreizen of op vakantie, even een tijdje of even werken in het buitenland en er zijn verkiezingen in Nederland, zou je dan stemmen vanuit het buitenland?

R: Ja, dat is het ding. Mijn antwoord is ook van die vorige vraag. Ik vind het een ander verhaal als je even voor een jaar of twee... tussenuit, zeg maar als je gewoon tijdelijk weg bent uit je eigen land... om dan te stemmen, dan dat je heel je leven bijna... of tenminste je woont al jaren, echt al meer dan tien jaar in een ander land... en je bent gewoon echt gevestigd in een ander land... dan vind ik niet dat het eerder is dat je kan stemmen dan zeg maar voor dat land. Maar als je echt gewoon een half jaar of een jaar of zo weg bent, dan ben je er gewoon. Of je bent op een hele lange reis, of je bent gewoon een tussenjaar aan het doen ergens anders, dan vind ik wel dat je nog kan stemmen.

I: Ik heb nu een paar vragen over jouw gevoel. Oké? Heb je wel eens een gedachte gehad waaruit blijkt dat Nederland geen goed land is om in te leven?

R: Ja.

I: En wat was deze gedachte?

R: Ik denk vooral meer de dingen zoals woningnood en dan ook de belasting en dat soort dingen. Een beetje meer die economische dingen denk ik. Ja, dus echt economisch, financieel gezien. En ook wel een beetje cultuur gezien denk ik. Soms merk ik wel van, het is leuk om hier te horen. Aan de andere kant voel ik me ook een beetje dat de cultuur zo is van, het is heel multicultureel. Wat soms fijn is, maar soms ook niet. Maar aan de andere kant, het kan soms fijn zijn omdat het een beetje botsend is met cultuur en met andere mensen. Maar ook omdat ik merk dat voor mijn gevoel Nederland is dan een beetje, ik weet niet, alles is zo specifiek. Bijvoorbeeld als je met vrienden of mensen die je kent. Gewoon laten we zeggen vrienden die iets willen doen ofzo. Het is allemaal zo strikt. En dan bijvoorbeeld om iets te plannen moet je alweer een agenda erbij trekken. En dan moet je een week of twee of drie of een maand wachten voordat je met iemand kan afspreken. Iedereen is zo gerelateerd aan. Je gaat naar school, je gaat naar werk, je gaat naar huis, je gaat avondeten, je gaat chillen slapen. Ik merk dat het sociaal een beetje hier... vooral wanneer je wat ouder bent en wanneer de avond, bijvoorbeeld werk of school of wat dan ook. Dat cultuur er niet echt is. Dat er mensen echt buiten willen zijn en onderling samen willen zijn. Vaak willen afspreken met elkaar. Of gewoon spontaan willen zijn. Ik merk dat die spontaniteit vooral. Ik denk dat dit zijn de sociale aspecten. Dat vind ik ook wel een beetje jammer in dit land. Dat merk ik de laatste jaren wel vooral. Nu ik volwassen ben. Nu ik wat ouder word en ook merk van ja... met anderen bijvoorbeeld iets leuks doen of gewoon om me heen... als ik om me heen kijk en ik denk ja... het is best wel saai soms hier. Ondanks dat ik dan bijvoorbeeld hier aan de strand ben. Terwijl het hier juist wat levendiger is, vind ik het nog steeds best wel niet levendig.
In mijn ogen.

I: Ja, en heeft deze gedachte jou soms aan het denken gezet om toch te emigreren naar een ander land? Dus is het zeg maar zo'n stapje verder gekomen?

R: Tot nu toe niet, maar er was wel altijd het gedachte van, vind ik het wel leuk om heel mijn leven hier te wonen. Of ook andere landen en andere culturen leren kennen.

I: Ah, oké.

R: Dat was wel een beetje opgekomen.

I: Ja, meer voor ontdekking. Ja. Niet uit onvrede.

R: Ja, maar meer ook gewoon om te kijken van is dat misschien iets meer voor mij dan de cultuur of het hier.

I: Ja, dus wat levendiger.

R: Ja. Bijvoorbeeld. Ja. En dat hier zit een beetje te rustig soms voor mij.

I: Even kijken, heb je wel positieve ideeën of gedachtes van de Nederlandse nationaliteit?

R: Ideeën of gedachtes?

I: Ja.

R: Dat van bijvoorbeeld, wij hier best wel veel vrijheid van meningsuiting hebben en zo. En dat we ook best wel veel vrij zijn in keuzes en opties met bijvoorbeeld toekomst

geïnteresseerd van wat je wilt doen, wat je wilt studeren. Dat je meer inbreng hebt van wat je zelf wilt, geen soort van er is jezelf voor kiezen zeg maar.

I: Ja.

R: Dat is wel fijn hier. Ook fijn dat we zo'n land zijn dat best wel makkelijk bijvoorbeeld een paspoort geeft die naar andere landen kan reizen.

I: Ja inderdaad. En wat vind je van de Nederlandse cultuur wat betreft de Nederlanders zonder migratieachtergrond? Wat vind je van hun community, hun gemeenschap?

Van oké, dit zijn Nederlanders zonder migratieachtergrond, gewoon autochtonen. Ja, wat vind je van hun? Van die groep?

R: Nou, oké, maar... Ik kan wel eens opmerken dat, zeg maar, nog steeds wel een beetje bots met mensen met een migratie achtergrond.

I: Bot of botst?

R: Botst. Omdat de cultuur dan weer anders is. En ik merk dat dus dat soort Nederlanders dan meer op zichzelf zijn. En meer hun eigen manier van leven hebben, hun eigen manier van persoonlijkheid en gedachten en zo. En dan is het plots dat dan weer met die van de allochtonen, zeg maar. En ze kunnen ook best wel afstandelijk zijn, zeg maar, een beetje, eigen gemeenschap zijn.

I: Dus ze willen niet per se mengen of zo?

R: Ja, maar ik denk dat het ook wel een beetje verschilt waar je in Nederland bent. Ik denk in de landstad is het minder, in de grotere steden.

I: Oké, dus je merkt hier zo wel dat die Nederlandse gemeenschap met jou wel probeert op te schieten?

R: Niet per se. Er is altijd wel zo'n, zeg maar, hoe noem je dat, een verscheidenheid of zo. Of ik weet niet hoe je dat moet beschrijven. Dat er altijd nog wel iets tussen zit, zeg maar.

I: Ja, wat denk je dat er tussen zit?

R: Ja, ik denk nog steeds gewoon het idee dat van hunzelf, de achtergrond, of tenminste het allochtone. Dat ze altijd nog een beetje naar elkaar toe neigen. Samen de gemeenschap te houden en dan de Nederlanders weer de gemeenschap te houden. Het mengen is nog steeds wel een ding van... Het is er wel dat het gemengd is, maar... Nog steeds merk je wel dat er tussen zit dat ze wel denken van... Ja, mijn eigen mens, laat ik het zo zeggen.

I: En waarom denk je dat, oké, laten we zeggen die Nederlanders, die autochtone Nederlanders, die blijven bij elkaar een beetje als je het even zwart-wit zet. En de mensen met migratieachtergrond mengen met elkaar. Dus wat denk je dat die migratieachtergrond toch meer contact opneemt met de ander dan met de Nederlandse achtergrond? Dus bijvoorbeeld dat een Turkse persoon dan met iemand met een Surinaamse achtergrond of andersom elkaar eerder opzoeken dan de Nederlandse autochtoon.

R: Juist weer niet, dat dat misschien makkelijker maakt voor hun om elkaar te bevinden in bepaalde dingen. Maar vooral ik denk dat gedachten van oh wij zijn allemaal buitenlanders en zij geen buitenlanders en zij gewoon autochtonen. Ik denk dat die verschijningsheid het al makkelijker maakt om bijvoorbeeld autochtonen onderling meer bij elkaar te trekken. Van oh jij bent ook buitenlander, ik ook dus dan heb je wel iets gemeen.

I: Ja precies, als ze zien zeg maar oké, jij hebt ook zo'n labeltje, dus dan matchen we sowieso wel. Hoe denk je dat je Turkse ouder naar de Nederlander kijkt zonder migratieachtergrond? En naar Nederland?

R: Wel oké, maar nog steeds wel een beetje van dat ze Turkije, dat ze Nederland neerhaalt en Turkije ook meer omhoog, zeg maar, praten.

I: Ja, precies. Dus er wordt ook thuis veel over Turkije gesproken?

R: Ja. Ja.

I: En hoe denk je dat, dat je ouder kijkt naar de Turkse, ik bedoel de Nederlandse Nederlander zonder migratieachtergrond?

R: Ik kan best wel neerhalend zijn zoals ik dat zeg.

I: Oh oké, dus niet alleen in het algemeen het land maar ook de personen?

R: Ja, omdat ze een andere cultuur hebben en meer teruggetrokken zijn en meer op zichzelf zijn. Turkse mensen en Turkse cultuur is meer dat je samenhang hebt en meer als groepsverband en meer, jij is betrokken in elkaars leven, dat dat een beetje botst en daardoor een beetje neergehaald kan worden.

I: En de visite die je krijgt via je moeder, wat zijn de achtergronden van die mensen die over de vloer komen?

R: Turks.

I: En zijn het ook wel eens Nederlandse vrouwen?

R: Nee.

I: Heeft je moeder contact met de Nederlandse gemeenschap zonder migratieachtergrond?

R: Volgens mij niet.

I: Nee. Dus ze zit een beetje in een bubbel, klopt dat?

R: Ja.

I: Oké, dus ja. Ik heb nu een beetje een aantal vragen voor jou. Wat betreft je gevoel, ook hier geen goed of fout. Voel je je evenveel Turks als Nederlands? Of is iets meer dan de ander? Zou je kunnen zeggen dus 50-50, 50% Nederlands, 50% Turks of ziet die verhouding een beetje anders eruit voor jou?

R: Ik denk 50-50. Toch wel echt zuiver 50-50. Qua cultuur dan, niet per se persoonlijk maar cultuur dan.

I: Oké,

R: Ja. Ik zou zeggen cultuur 30-70, dus 70% Turks, Nederlands 30% misschien. Maar persoonlijkheid, ja die weet ik echt niet. En met die 70% Turks cultuur houdt in een manier van omgaan met anderen en zo, dat soort dingen. En ook eten en zo.

I: Oh ja, ja.

R: Eten en misschien dagelijkse routine dingen of weet niet. Ja, weet niet. Een beetje wel zeggen.

I: Oké. En als voetbal speelt en de Turkse elftal gaat tegen de Nederlandse elftal. Voor wie ben je? Voor het Nederlandse team of voor het Turkse team als je voetbal kijkt?

R: Dat is een goede vraag.

I: Wie hoop je dat die als eerste scoort? Of überhaupt scoort?

R: Een goed voorbeeld, het WK. Het was WK toch? Het WK van vorig jaar.

I: Nee, dat was EK.

R: Nee, dat was EK vorig jaar. En toen speelden Nederland en Turkije tegen elkaar. En ik was wel voor al mijn landen, maar ik zie ook wel dat Nederland zou winnen, want ik had een oranje sjaaltje en mijn Nederlandse vlag in mijn hand. Dus ik hoopte wel dat Nederland zou scoren. Maar meer omdat ik hier woon, dat ik ook wel gevoel heb van ik wil voor een land zijn waar ik dagelijks woon. Dus ik koos wel om voor Nederland te juichen.

I: Ja, precies.

R: Maar ik was ook wel blij als Turkije doorging hoor.

I: Ja, dat is dan bijvoorbeeld een context waarbij je dan wat meer Nederlands voelt dan Turks. Want natuurlijk met duale identiteiten, het is zeg maar allebei aanwezig, maar soms is de een meer dan de ander. Zijn er momenten geweest dat je meer Turks voelde? Dat dat meer naar boven kwam, meer in gevoel, in een bepaalde context, in een bepaalde situatie?

R: Één keer sorry. Ik was afgeleid.

I: Maakt niet uit. Dus in welke situatie of context voel je je meer Turks?

R: Ik denk wanneer het gaat om bijvoorbeeld... Misschien als ik onder alleen maar Nederlandse mensen ben. Dan misschien voel ik me iets meer Turks. Dat ik het merk dan.

I: Ja, dat je toch niet bij die groep...

R: Ja, dat ik niet volledig hetzelfde ben.

I: Is dat dan gebaseerd op je uiterlijk? Of is dat gebaseerd op iets anders?

R: Nee, maar qua cultuur dan, zeg maar. Bijvoorbeeld dus bepaalde, of persoonlijkheid, meer bepaalde dingen. Dat ik denk, als iets wordt gezegd, of hoe ik op misschien iets reageer ofzo, dat ik wel denk van oké, ik over iets denk.

I: Ja. Precies, dus er wordt iets gezegd en dan ben je het niet per se mee eens.

R: Bijvoorbeeld, ja.

I: Oké, mijn laatste paar vragen hebben te maken met onder denkt van discriminatie of veroordeel dat dat gelijk in je opkomt

R: Ik snap de vraag niet

I: Heb je wel eens discriminatie of veroordelen meegemaakt?

R: Ja dat wel.

I: Ja bijvoorbeeld?

R: Nou soms als je dan ergens bent en dan zijn het vooral Nederlandse mensen alleen dat ze dan misschien wel een beetje discriminerend zijn van... Of het is niet precies discriminerend, maar dat je wel merkt dat ze een beetje afstandelijk... Ja, dat ze een vooroordeel hebben, maar dat ze ook een beetje afstandelijk kunnen zijn. Dat ze je wel laten merken van je bent anders dan hun, zeg maar. Ja, dat is wel een ding dat je soms merkt bij Nederlanders. Dat ze wel een gevoel geven van, oké, je bent niet één van hun.

I: Ja, op welke manier doen ze dat bijvoorbeeld?

R: Manier van dingen zeggen, denk ik vooral.

I: Dus een woordgebruik?

R: Ja, gewoon... Nee, gewoon manier van... Ja, hoe ze tegen je praten misschien. Of als ze nog een beetje het gevoel hebben dat je...

I: Ja, dat ze een beetje afstandelijk zijn tegenover jou dan misschien anderen bijvoorbeeld. Oké dat is een beetje een stapje terug nemen in contact.

R: Ja.. Misschien.

I: En zeg maar wat voor gevoel krijg je daarvan?

R: Het kan soms wel jammer zijn omdat je denkt van ja we zijn allemaal gewoon Nederlands. Vooral omdat ik hier ben geboren. Maar dan zijn er soms nog wel gewoon wat andere...

Dat er sommige zijn die dan wel een onderscheid maken. Dus dat je er een beetje buiten hoort terwijl ik gewoon nog steeds Nederlander ben.

I: Ja, je bent hier geboren ook.

R: Dus dat is wel jammer. Maar soms merk je dat ook wel, bijvoorbeeld tijdens de studie of op een baan. Dat je ook hebt gewoon van, of leraren of collega's of misschien klasgenoten,

dat je dat ook wel merkt dat ze dan een soort van vooroordeel hebben van oh zij is buitenlands, zij begrijpt waarschijnlijk dit niet of dat niet of zij denkt er waarschijnlijk heel anders over en dat soort dingen. In die zin kan je het wel merken.

I: Juist. juist denk ik dat je ooit 100% Nederlandse kan worden of zit dat er niet in?

R: Nee maar dat hoeft voor mij ook niet